

Úřední věstník

Evropské unie

L 201

České vydání

Právní předpisy

Svazek 55

27. července 2012

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů ⁽¹⁾ 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 649/2012 ze dne 4. července 2012 o vývozu a dovozu nebezpečných chemických látek ⁽¹⁾ 60
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 650/2012 ze dne 4. července 2012 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a přijímání a výkonu veřejných listin v dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení 107
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 651/2012 ze dne 4. července 2012 o vydávání euromincí 135

Opravy

- ★ Oprava nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1235/2010 ze dne 15. prosince 2010, kterým se mění, pokud jde o farmakovigilanci humánních léčivých přípravků, nařízení (ES) č. 726/2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky, a nařízení (ES) č. 1394/2007 o léčivých přípravcích pro moderní terapii (Úř. věst. L 348 ze dne 31.12.2010) 138

Cena: 7 EUR

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 648/2012

ze dne 4. července 2012

o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Skupina na vysoké úrovni vedená Jacquesem de Larosièrem ve své zprávě vypracované na žádost Komise a zveřejněné dne 25. února 2009 došla k závěru, že rámec dohledu nad finančním odvětvím v Unii má být posílen, aby se snížilo riziko a závažnost budoucích finančních krizí, a doporučila dalekosáhlé reformy struktury dohledu nad tímto odvětvím, včetně vytvoření Evropského systému orgánů finančního dohledu, který

by se skládal ze tří evropských orgánů dohledu – jednoho pro bankovníctví, jednoho pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a jednoho pro cenné papíry a trhy –, a zřízení Evropské rady pro systémová rizika.

- (2) Komise ve svém sdělení ze dne 4. března 2009 nazvaném „Urychlit oživení evropské ekonomiky“ navrhla posílit regulační rámec Unie pro finanční služby. Ve svém sdělení ze dne 3. července 2009 nazvaném „Zajištění efektivních, bezpečných a stabilních trhů s deriváty“ posoudila Komise úlohu derivátů ve finanční krizi a ve svém sdělení ze dne 20. října 2009 s názvem „Zajištění efektivních, bezpečných a stabilních trhů s deriváty: budoucí opatření politiky“ uvedla Komise opatření, která hodlá přijmout, aby snížila rizika spojená s deriváty.

- (3) Dne 23. září 2009 přijala Komise návrhy tří nařízení, kterými se zřizuje Evropský systém orgánů finančního dohledu, včetně vytvoření tří evropských orgánů dohledu, jež mají přispět k jednotnému uplatňování právních předpisů Unie a k zavedení vysoce kvalitních společných norem a postupů v oblasti regulace a dohledu. Evropskými orgány dohledu jsou Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) (dále jen „EBA“), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ⁽⁴⁾, Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) (dále jen „EIOPA“), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ⁽⁵⁾, a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) (dále jen „ESMA“), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ⁽⁶⁾. Tyto orgány hrají klíčovou úlohu při ochraně stability finančního sektoru. Je proto nezbytné trvale zajistit, aby bylo rozvíjen jejich činnosti vysokou politickou prioritou a aby byly náležitě financovány.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 57, 23.2.2011, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 54, 19.2.2011, s. 44.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 29. března 2012 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 4. července 2012.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84.

- (4) Mimoburzovní deriváty (dále jen „OTC derivátové smlouvy“) nejsou dostatečně transparentní, jelikož se jedná o soukromě sjednané smlouvy a veškeré informace o nich jsou obvykle dostupné pouze smluvním stranám. Vytvářejí složitou pavučinu vzájemné závislosti, v důsledku čehož může být obtížné určit povahu a úroveň příslušných rizik. Finanční krize prokázala, že tyto vlastnosti zvyšují nejistotu v dobách, kdy je situace na trhu napjatá, a v důsledku toho ohrožují finanční stabilitu. Toto nařízení stanoví podmínky pro zmírňování uvedených rizik a pro zlepšení transparentnosti derivátových smluv.
- (5) Na vrcholné schůzce dne 26. září 2009 v Pittsburghu se čelní představitelé skupiny G-20 dohodli, že by u všech standardizovaných OTC derivátových smluv měl být nejpozději od konce roku 2012 prováděn clearing prostřednictvím ústřední protistrany a že by OTC derivátové smlouvy měly být oznamovány registrům obchodních údajů. V červnu 2010 čelní představitelé skupiny G-20 v Torontu znovu potvrdili svůj závazek a zároveň se zavázali urychlit provádění přísných opatření ke zlepšení transparentnosti OTC derivátových smluv a regulačního dohledu nad nimi, která budou jednotná na mezinárodní úrovni a nediskriminační.
- (6) Komise bude provádět sledování a zasadí se o to, aby tyto závazky stejným způsobem zaváděli mezinárodní partneři Unie. Komise by měla spolupracovat s orgány třetích zemí s cílem prozkoumat vzájemně se podporující řešení, jež zajistí soulad mezi tímto nařízením a požadavky třetích zemí a zabráni tak možnému překrývání činností v této souvislosti. S pomocí ESMA by Komise měla sledovat uplatňování zásad stanovených v tomto nařízení v mezinárodním měřítku a podávat o tom zprávu Evropskému parlamentu a Radě. S cílem předejít existenci případných požadavků, jež by byly duplicitní nebo rozporné, by Komise mohla přijmout rozhodnutí o rovnocennosti právního, dohledového a vynucovacího rámce ve třetích zemích, jsou-li splněny určité podmínky. Posouzením, které je základem takových rozhodnutí, by nemělo být dotčeno právo ústřední protistrany usazené v třetí zemi a uznané ESMA k poskytování clearingových služeb členům clearingového systému nebo obchodním systémům usazeným v Unii, protože rozhodnutí o uznání by mělo být na tomto posouzení nezávislé. Podobně by rozhodnutím o rovnocennosti nebo posouzením nemělo být dotčeno právo registru obchodních údajů usazeného v třetí zemi a uznaného ESMA poskytovat služby subjektům usazeným v Unii.
- (7) Pokud jde o uznávání ústředních protistran z třetích zemí, měla by být v souladu s mezinárodními závazky Unie vyplývajícími z Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO), včetně Všeobecné dohody o obchodu službami, rozhodnutí o rovnocennosti právního režimu třetí země právnímu režimu Unie přijímána pouze tehdy, pokud právní režim dané třetí země stanoví účinný rovnocenný systém uznávání ústředních protistran povolených na základě zahraničních právních režimů, v souladu s obecnými regulačními cíli a normami zlepšování transparentnosti na trzích s deriváty, zmírňování systémového rizika a ochrany před zneužíváním trhu, jež stanovila skupina G-20 v září roku 2009. Takový systém by měl být považován za rovnocenný, pokud zajišťuje, že věcný výsledek příslušného regulačního režimu je obdobný požadavkům Unie, a měl by být považován za účinný, pokud jsou uvedena pravidla důsledně uplatňována.
- (8) Vzhledem k vlastnostem trhů s deriváty a fungování ústředních protistran je v této souvislosti vhodné a nezbytné ověřovat skutečnou rovnocennost zahraničních regulačních systémů při plnění cílů a standardů stanovených skupinou G-20, aby se zlepšila transparentnost na trzích s deriváty, zmírnilo systémové riziko a zajistila ochrana před zneužíváním trhu. Velmi zvláštní situace ústředních protistran vyžaduje, aby ustanovení vztahující se ke třetím zemím byla uspořádána a fungovala v souladu s mechanismy, které jsou specifické pro subjekty s touto strukturou trhu. Tento přístup proto nevytváří precedens pro jiné právní předpisy.
- (9) Evropská rada se v závěrech ze dne 2. prosince 2009 dohodla, že je nutno podstatně zlepšit zmírňování úvěrového rizika protistrany a že je důležité zlepšit transparentnost, účinnost a integritu obchodů s deriváty. Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. června 2010 nazvané „Trhy s deriváty: budoucí opatření politiky“ vyzvalo k povinnému clearingu a oznamování OTC derivátových smluv.
- (10) ESMA by měl v oblasti působnosti tohoto nařízení zabezpečovat stabilitu finančních trhů v naléhavých situacích, zajišťovat jednotné uplatňování pravidel Unie vnitrostátními orgány dohledu a urovnávat spory mezi nimi. Měl by také být pověřen vypracováním návrhů regulačních a prováděcích technických norem a mít ústřední úlohu při povolování a sledování ústředních protistran a registrů obchodních údajů.
- (11) Jedním ze základních úkolů, které mají být plněny prostřednictvím Evropského systému centrálních bank (dále jen „ESCB“), je podpora plynulého fungování platebních systémů. Členové ESCB v tomto ohledu vykonávají dohled tím, že zajišťují účinné a spolehlivé clearingové a platební systémy, včetně ústředních protistran. Členové ESCB tak jsou úzce zapojeni do povolování a sledování ústředních protistran, uznávání ústředních protistran ze třetích zemí a schvalování dohod o interoperabilitě. Kromě toho se intenzivně podílejí na stanovování regulačních technických norem i na vypracovávání obecných pokynů a doporučení. Tímto nařízením nejsou dotčeny

povinnosti Evropské centrální banky (dále jen „ECB“) a národních centrálních bank zajišťovat účinné a spolehlivé clearingové a platební systémy uvnitř Unie a s jinými zeměmi. Z tohoto důvodu a s cílem zabránit případnému vzniku souběžných souborů pravidel by ESMA a ESCB měly při vypracovávání příslušných návrhů technických norem vzájemně úzce spolupracovat. Při plnění jejich úkolů týkajících se dohledu nad clearingovými a platebními systémy i při plnění funkcí emisní centrální banky je dále zcela zásadní, aby ECB a národní centrální banky měly přístup k informacím.

- (12) Pro derivátové smlouvy stanovené v oddíle C bodech 4 až 10 přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů ⁽¹⁾ jsou třeba jednotná pravidla.
- (13) Pobídky k podpoře využívání ústředních protistran se neukázaly jako dostatečný nástroj k zajištění toho, aby byl skutečně prováděn centrální clearing standardizovaných OTC derivátových smluv. Proto jsou nutné požadavky na povinný clearing OTC derivátových smluv, u kterých lze provést centrální clearing, prostřednictvím ústředních protistran.
- (14) Je pravděpodobné, že členské státy přijmou odlišná vnitrostátní opatření, která by mohla vytvořit překážky hladkého fungování vnitřního trhu a mohla by být na úkor účastníků trhu a finanční stability. Jednotné uplatňování povinnosti clearingů v Unii je také nezbytné k zajištění vysoké úrovně ochrany investorů a k vytvoření rovných podmínek pro účastníky trhu.
- (15) Má-li se zajistit, aby povinnost clearingů snížila systémové riziko, je zapotřebí proces určování kategorií derivátů, které by uvedené povinnosti měly podléhat. Uvedený proces by měl vzít v úvahu skutečnost, že ne všechny OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing provádějí ústřední protistrany, lze považovat za vhodné pro povinný clearing prostřednictvím ústředních protistran.
- (16) Toto nařízení stanoví kritéria pro určení toho, zda by různé kategorie OTC derivátových smluv měly či neměly podléhat povinnosti clearingů. Na základě návrhů regulačních technických norem vypracovaných ESMA by Komise měla rozhodnout, zda má určitá kategorie OTC derivátových smluv povinnost clearingů podléhat a odkdy nabývá povinnost clearingů účinnosti, včetně jejího případného postupného zavádění a minimální zbývající doby splatnosti u smluv uzavřených nebo obnovených přede dnem, kdy povinnost clearingů nabývá účinnosti, v souladu s tímto nařízením. Postupně

zavádění povinnosti clearingů by mohlo být provedeno v závislosti na typu účastníků trhu, kteří se musí podrobit povinnosti clearingů. Při určování toho, které kategorie OTC derivátových smluv mají podléhat povinnosti clearingů, by ESMA měl přihlídnout ke zvláštní povaze OTC derivátových smluv, které jsou uzavřeny s emitenty krytých dluhopisů nebo s fondy ke krytí krytých dluhopisů.

- (17) Při určování, které kategorie OTC derivátových smluv mají podléhat povinnosti clearingů, by ESMA měl také patřičně přihlížet k dalším relevantním faktorům, především k vzájemné propojenosti smluvních stran používajících příslušné kategorie OTC derivátových smluv a k dopadu na rozsah úvěrového rizika protistrany, a rovněž prosazovat rovné podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu, jak je uvedeno v čl. 1 odst. 5 písm. d) nařízení (EU) č. 1095/2010.
- (18) Pokud ESMA zjistí, že určitý produkt OTC derivátu je standardizovaný a vhodný ke clearingů, ale žádná ústřední protistrana není ochotna provést clearing daného produktu, měl by prošetřit důvody této skutečnosti.
- (19) Při určování toho, které kategorie OTC derivátových smluv mají podléhat povinnosti clearingů, je třeba řádně přihlídnout ke zvláštní povaze příslušných kategorií OTC derivátových smluv. Hlavní riziko u obchodů s některými kategoriemi OTC derivátových smluv může souviset s vypořádacím rizikem, které je ošetřeno pomocí samostatných mechanismů infrastruktury, a díky tomu se určité kategorie OTC derivátových smluv (například devizové) mohou odlišovat od ostatních kategorií. Clearing prostřednictvím ústředních protistran řeší specificky úvěrové riziko protistrany a nemusí být ideálním řešením pro ošetření vypořádacího rizika. Režim pro takovéto smlouvy by se měl zejména opírat o předběžné mezinárodní sbližování požadavků a vzájemné uznávání dané infrastruktury.
- (20) K zajištění jednotného a soudržného uplatňování tohoto nařízení a rovných podmínek pro účastníky trhu by se v případě, že je u určité kategorie OTC derivátových smluv stanovena povinnost clearingů, měla tato povinnost vztahovat i na všechny smlouvy týkající se dané kategorie OTC derivátových smluv, které byly uzavřeny v den, kdy ESMA obdržel oznámení o tom, že určitá ústřední protistrana má povolení k provádění clearingů v rámci povinnosti clearingů, nebo po tomto dni, ale přede dnem, kdy povinnost clearingů nabývá účinnosti, za předpokladu, že tyto smlouvy mají delší zbývající dobu splatnosti, než je minimální doba stanovená Komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

- (21) Při určování, zda má určitá kategorie OTC derivátových smluv podléhat požadavkům na clearing, by ESMA měl usilovat o snížení systémového rizika. To zahrnuje zohlednění takových faktorů posuzování, jako je úroveň standardizace smluvních a prováděcích podmínek smluv, objem a likvidita příslušné kategorie OTC derivátových smluv a dostupnost spravedlivých, spolehlivých a všeobecně přijímaných cenových informací v příslušné kategorii OTC derivátových smluv.
- (22) Aby mohl být proveden clearing určité OTC derivátové smlouvy, musí obě smluvní strany podléhat povinnosti clearingů nebo musí obě souhlasit. Výjimky z povinnosti clearingů by měly být úzce zaměřeny, jelikož by snížily účinnost povinnosti a výhody clearingů prostřednictvím ústředních protistran a mohou vést k regulační arbitráži mezi skupinami účastníků trhu.
- (23) V zájmu posílení finanční stability v Unii může být nezbytné, aby se povinnost clearingů a povinnost uplatňovat techniky zmírňování rizika vztahovaly rovněž na obchody, které uzavřely subjekty usazené v třetích zemích, pokud tyto obchody mají v Unii přímý, podstatný a předvídatelný vliv nebo pokud je uložení těchto povinností nutné či vhodné, aby se předešlo vyhýbání se požadavkům tohoto nařízení.
- (24) OTC derivátové smlouvy, které nejsou považovány za vhodné ke clearingů prostřednictvím ústředních protistran, s sebou nesou úvěrové a operační riziko protistrany, a proto by měla být stanovena pravidla k řízení uvedeného rizika. V zájmu zmírnění úvěrového rizika protistrany by účastníci trhu, kteří podléhají povinnosti clearingů, měli mít postupy řízení rizik, které vyžadují, aby byl kolaterál vyměněn včas a přesně a byl vhodně oddělen. Při přípravě návrhů regulačních technických norem stanovících tyto postupy řízení rizik by ESMA měl přihlížet k návrhům mezinárodních normalizačních organizací týkající se maržových požadavků na deriváty, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana. Při vypracovávání návrhů regulačních technických norem, které stanoví postup nezbytný pro provedení přesné a vhodné výměny kolaterálu, aby bylo možno mít pod kontrolou rizika spojená s obchody, jejichž clearing není prováděn, by ESMA měl patřičně přihlížet k překážkám, s nimiž se potýkají emitenti krytých dluhopisů nebo fondy ke krytí těchto dluhopisů při poskytování kolaterálu v řadě jurisdikcí v Unii. ESMA by měl také zohlednit skutečnost, že preferenční nároky přiznané smluvním stranám emitentů krytých dluhopisů na aktiva emitenta krytých dluhopisů poskytují stejnou ochranu proti úvěrovému riziku protistrany.
- (25) Pravidla pro clearing OTC derivátových smluv, oznamování derivátových obchodů a techniky zmírňování rizika pro OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, by se měla vztahovat na finanční smluvní strany, tedy na investiční podniky povolené podle směrnice 2004/39/ES, úvěrové instituce povolené podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu ⁽¹⁾, pojišťovny povolené podle první směrnice Rady 73/239/EHS ze dne 24. července 1973 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti v přímém pojištění jiném než životním a jejího výkonu ⁽²⁾, životní pojišťovny povolené podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění ⁽³⁾, zajišťovny povolené podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/68/ES ze dne 16. listopadu 2005 o zajištění ⁽⁴⁾, subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) a tam, kde je to vhodné, jejich správce povolené podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ⁽⁵⁾, instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění definované ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES ze dne 3. června 2003 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi ⁽⁶⁾ a alternativní investiční fondy spravované správci alternativních investičních fondů povolenými nebo registrovanými v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů ⁽⁷⁾.
- (26) Subjekty provozující složky penzijního systému, jejichž primárním účelem je zabezpečovat dávky v důchodu, obvykle ve formě doživotních plateb, avšak také plateb vyplacených dočasně nebo jednorázově, obvykle minimalizují držbu prostředků v hotovosti, aby maximalizovaly efektivnost a návratnost pro své pojistníky. Stanovení požadavku, aby tyto subjekty prováděly clearing OTC derivátových smluv centrálně, by tak mělo za následek přesun významné části jejich aktiv do hotovosti, aby mohly plnit průběžné maržové požadavky ústředních protistran. Aby se zabránilo pravděpodobnému nepříznivému dopadu takového požadavku na důchodové příjmy
- ⁽¹⁾ Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.
⁽²⁾ Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 3.
⁽³⁾ Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1.
⁽⁴⁾ Úř. věst. L 323, 9.12.2005, s. 1.
⁽⁵⁾ Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32.
⁽⁶⁾ Úř. věst. L 235, 23.9.2003, s. 10.
⁽⁷⁾ Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1.

budoucích důchodců, neměla by se povinnost clearingů na penzijní systémy vztahovat, dokud ústřední protistrany v zájmu řešení tohoto problému nevyvinou vhodné technické řešení pro převod nehotovostního kolaterálu jakožto variačních marží. Toto technické řešení by mělo zohledňovat zvláštní úlohu složek penzijního systému a mělo by zabránit závažně nepříznivým dopadům na důchodce. Během přechodného období by se na OTC derivátové smlouvy uzavřené za účelem snížení investičních rizik přímo souvisejících se solventností složek penzijního systému měla vztahovat nejen oznamovací povinnost, ale také požadavky týkající se dvoustranného zajištění. Konečným cílem však je centrální clearing, které se zavede, jakmile to bude udržitelné.

(27) Je důležité zajistit, aby zvláštní zacházení bylo přiznáno pouze patřičným subjektům a složkám, zohlednit rozmanitost penzijních systémů v Unii a současně zabezpečit rovné podmínky pro všechny složky penzijního systému. Proto by se uvedená dočasná odchylka měla vztahovat na instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění registrované v souladu se směrnicí 2003/41/ES, včetně veškerých povolených subjektů odpovědných za jejich řízení a jednajících jejich jménem podle čl. 2 odst. 1 uvedené směrnice, jakož i veškerých právnických osob zřízených za účelem investování těchto institucí a jednajících pouze a výhradně v jejich zájmu, a na činnosti v oblasti zaměstnaneckého penzijního pojištění u institucí uvedených v článku 3 směrnice 2003/41/ES.

(28) Dočasná odchylka by se rovněž měla vztahovat na činnosti v oblasti zaměstnaneckého penzijního pojištění u životních pojišťoven za předpokladu, že všechna příslušná aktiva a pasiva jsou vykazována, spravována a organizována odděleně od ostatních činností bez jakékoli možnosti převodu. Měla by se rovněž vztahovat na jiné povolené subjekty, které působí jen na vnitrostátním základě a podléhají dohledu, nebo na jiné povolené složky podléhající dohledu, které jsou k dispozici především na území jednoho členského státu, pouze pokud jsou uznány vnitrostátním právem a jejich primárním účelem je zabezpečovat dávky v důchodu. O subjektech a složkách uvedených v tomto bodě odůvodnění by měl rozhodnout relevantní příslušný orgán a v zájmu zajištění soudržnosti, odstranění potenciálního nesouladu a zabránění jakémukoli zneužití by měl vydat stanovisko ESMA po konzultaci s EIOPA. To by mohlo zahrnovat i subjekty a složky, jež nemusí nutně souviset se zaměstnaneckým penzijním plánem, ale stále mají jako primární účel zabezpečovat příjem v důchodu buď s povinnou nebo dobrovolnou účastí. Příkladem by mohly být právnické osoby provozující penzijní systémy na fondovém principu podle vnitrostátního práva za předpokladu, že investují v souladu se zásadou „obezřetného jednání“, a složky penzijního systému převzaté přímo jednotlivci, jež mohou poskytovat i poskytovatelé životního pojištění. Výjimka by se však v případě složek penzijního

systému převzatých přímo jednotlivci neměla vztahovat na OTC derivátové smlouvy týkající se jiných produktů životního pojištění daného poskytovatele, jejichž primárním účelem není zabezpečovat příjem v důchodu.

Dalším příkladem by mohly být činnosti v oblasti penzijního pojištění u pojišťoven, na které se vztahuje směrnice 2002/83/ES, za předpokladu, že všechna aktiva odpovídající těmto činnostem jsou vedena ve zvláštní evidenci v souladu s přílohou směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/17/ES ze dne 19. března 2001 o reorganizaci a likvidaci pojišťoven⁽¹⁾, a dále složky zaměstnaneckého penzijního pojištění u pojišťoven na základě dohod o kolektivním vyjednávání. S institucemi založenými za účelem poskytování náhrad členům složek penzijních systémů v případě selhání by se pro účely tohoto nařízení mělo rovněž zacházet jako s penzijními systémy.

(29) Tam, kde je to vhodné, by se pravidla použitelná na finanční smluvní strany měla také použít i na nefinanční smluvní strany. Uznává se, že nefinanční smluvní strany využívají OTC derivátové smlouvy, aby se kryly proti obchodním rizikům přímo spojeným se svou obchodní činností nebo korporátním financováním. Při určování toho, zda by nefinanční smluvní strana měla podléhat povinnosti clearingů, by tedy měl být brán ohled na účel, ke kterému uvedená nefinanční smluvní strana OTC derivátové smlouvy používá, a na rozsah její expozice v uvedených nástrojích. S cílem zajistit, aby nefinanční instituce měly příležitost vyjádřit se ke clearingovým prahům, by ESMA měl při přípravě příslušných regulačních technických norem vést otevřené veřejné konzultace se zajištěním účasti nefinančních institucí. ESMA by měl konzultovat se všemi relevantními orgány, jako například s Agenturou pro spolupráci energetických regulačních orgánů, aby se zajistilo plné zohlednění zvláštností těchto odvětví. Do 17. srpna 2015 by nadto měla Komise posoudit systémový význam obchodů nefinančních podniků s OTC derivátovými smlouvami v různých odvětvích, včetně odvětví energetiky.

(30) Při určování, zda OTC derivátová smlouva snižuje rizika přímo související s obchodními nebo korporátními činnostmi nefinanční smluvní strany, je třeba řádně přihlídnout ke strategiím této nefinanční smluvní strany v oblasti celkového zajištění a zmírňování rizik. Zejména je třeba přihlídnout k tomu, zda je OTC derivátová smlouva ekonomicky vhodná ke snížení rizik při jednání

⁽¹⁾ Úř. věst. L 110, 20.4.2001, s. 28.

a řízení nefinanční smluvní strany, pokud rizika souvisí s kolísáním úrokových sazeb, směnných kursů zahraničních měn, míry inflace nebo cen komodit.

- (31) Clearingový práh má pro všechny nefinanční smluvní strany velký význam. Při stanovování clearingového prahu by měl být vzat v úvahu systémový význam součtu čistých pozic a expozic podle jednotlivých smluvních stran a podle jednotlivých kategorií OTC derivátových smluv. V této souvislosti je třeba odpovídajícím způsobem usilovat o uznání metod zmírňování rizika, které nefinanční smluvní strany používají při své běžné obchodní činnosti.
- (32) Z oblasti působnosti tohoto nařízení by měli být vyloučeni členové ESCB a další subjekty členských států plnící podobné funkce, jiné veřejné subjekty Unie pověřené správou veřejného dluhu nebo do správy veřejného dluhu zasahující a Banka pro mezinárodní platby, aby nebyla omezena jejich pravomoc vykonávat úkoly v obecném zájmu.
- (33) Jelikož ne všichni účastníci trhu, kteří podléhají povinnosti clearingu, se mohou stát členy clearingového systému ústřední protistrany, měli by mít možnost mít za určitých podmínek přístup k ústředním protistranám jako klienti nebo nepřímí klienti.
- (34) Zavedení povinnosti clearingu spolu s procesem ke stanovení toho, které ústřední protistrany lze za účelem této povinnosti využívat, může vést k nezamýšlenému narušování hospodářské soutěže na trhu s OTC deriváty. Například ústřední protistrana by mohla odmítnout usku- tečňovat clearing obchodů prováděných v některých obchodních systémech, protože ji vlastní konkurenční obchodní systém. Má-li se zabránit těmto diskriminačním praktikám, měly by ústřední protistrany přijímat ke clearingu obchody prováděné v různých obchodních systémech, pokud uvedené obchodní systémy vyhovují provozním a technickým požadavkům stanoveným ústřední protistranou, a to bez ohledu na smluvní dokumentaci, na jejímž základě smluvní strany uzavřely obchod s OTC deriváty, za předpokladu, že tato dokumentace odpovídá tržním normám. Obchodní systémy by rovněž měly ústředním protistranám poskytovat údaje o uzavřených obchodech na transparentním a nediskriminačním základě. Právo přístupu ústřední protistrany k obchodnímu systému by mělo umožnit, aby údaje o uzavřených obchodech téhož obchodního systému používalo více ústředních protistran. Nemělo by to však vést k interoperabilitě pro účely clearingů derivátů ani k roztržštění likvidity.

- (35) Toto nařízení by nemělo bránit spravedlivému a otevře- němu přístupu mezi obchodními systémy a ústředními protistranami na vnitřním trhu, s výhradou podmínek stanovených v tomto nařízení a v regulačních technic- kých normách vypracovaných ESMA a přijatých Komisí. Komise by měla nadále pečlivě sledovat vývoj trhu s OTC deriváty a v případě potřeby zasáhnout, aby zabránila narušování hospodářské soutěže na vnitřním trhu a zajis- tila tak rovné podmínky na finančních trzích.
- (36) V některých oblastech v rámci finančních služeb a obcho- dování s derivátovými smlouvami mohou existovat i nehmotná práva, jež tvoří součást obchodního majetku, a práva duševního vlastnictví. V případech, kdy se tato práva týkají produktů nebo služeb, jež se staly průmys- lovými normami nebo uvedené normy ovlivňují, by licence měly být k dispozici za přiměřených, spravedli- vých a nediskriminačních podmínek.
- (37) K určení příslušných kategorií OTC derivátových smluv, které by měly podléhat povinnosti clearingů, práhů a systémově významných nefinančních smluvních stran jsou zapotřebí spolehlivé údaje. Proto je pro účely regu- lace důležité, aby byl na úrovni Unie stanoven jednotný požadavek na oznamování údajů o derivátech. Kromě toho je třeba co nejrozsáhlejší zpětná oznamovací povin- nost pro finanční i nefinanční smluvní strany, aby mohly být poskytovány srovnatelné údaje, a to i ESMA a rele- vantním příslušným orgánům.
- (38) Obchodem uvnitř skupiny se rozumí obchod mezi dvěma podniky, které jsou plně zahrnuty do stejné konsolidace a podléhají vhodným centralizovaným postupům pro hodnocení, měření a kontrolu rizik. Jsou součástí stejného institucionálního systému ochrany, jak je uvedeno v čl. 80 odst. 8 směrnice 2006/48/ES, nebo, v případě úvěrových institucí přidružených k témuž ústřednímu subjektu podle čl. 3 odst. 1 uvedené směr- nice, jsou obě úvěrovými institucemi nebo jedna úvěrovou institucí a jedna ústředním subjektem. Uznány mohou být OTC derivátové smlouvy v rámci nefinanč- ních nebo finančních skupin i v rámci skupin složených z finančních i nefinančních podniků, a pokud se taková smlouva považuje ve vztahu k jedné smluvní straně za obchod uvnitř skupiny, pak by se měla považovat za obchod uvnitř skupiny i ve vztahu k druhé straně dané smlouvy. Uznává se, že obchody uvnitř skupiny mohou být nutné pro slučování rizik v rámci struktury skupiny, a že rizika uvnitř skupiny jsou proto specifická. Jelikož zahrnutí těchto obchodů do povinnosti clearingů může omezit účinnost procesů řízení těchto rizik uvnitř skupiny, může být osvobození obchodů uvnitř skupiny od povinnosti clearingů přínosné, pokud nevede ke zvýšení systémového rizika. Clearing těchto obchodů

ústřední protistranou by tedy měl být nahrazen patřičnou výměnou kolaterálu, pokud je to vhodné ke zmírnění rizik protistrany uvnitř skupiny.

země, jehož rovnocennost s dohledem podle zásad stanovených v článku 143 směrnice 2006/48/ES nebo v článku 2 směrnice 2006/49/ES byla ověřena.

(39) Některé obchody uvnitř skupiny by však mohly být osvobozeny, v určitých případech na základě rozhodnutí příslušných orgánů, od požadavku na poskytování kolaterálu, pokud jsou jejich postupy pro řízení rizik náležitě stabilní a spolehlivé a odpovídají míře složitosti daného obchodu a pokud neexistuje překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mezi smluvními stranami. Tato kritéria, jakož i postupy, jimiž se smluvní strany a relevantní příslušné orgány mají při uplatňování výjimek řídit, by měly být stanoveny v regulačních technických normách přijatých v souladu s příslušnými nařízeními o zřízení evropských orgánů dohledu. Před vypracováním těchto návrhů regulačních technických norem by měly evropské orgány dohledu vypracovat posouzení jejich potenciálního dopadu na vnitřní trh a na účastníky finančního trhu, a zejména na činnost a strukturu dotyčných skupin. Všechny technické normy použitelné pro kolaterál vyměňovaný při obchodech uvnitř skupiny, včetně kritérií pro osvobození, by měly zohledňovat běžná specifika těchto obchodů a stávající rozdíly mezi nefinančními a finančními smluvními stranami, jakož i jejich účel a metody použití derivátů.

(40) Smluvní strany by měly být považovány za zahrnuté do stejné konsolidace přinejmenším tehdy, pokud jsou obě zahrnuty do konsolidace v souladu se směrnicí Rady 83/349/EHS⁽¹⁾ nebo s mezinárodními standardy finančního výkaznictví (IFRS) přijatými podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002⁽²⁾ nebo, v případě skupiny, jejíž mateřský podnik má ústředí ve třetí zemi, v souladu s obecně přijímanými účetními zásadami třetí země, které byly shledány rovnocennými s IFRS v souladu s nařízením Komise (ES) č. 1569/2007⁽³⁾ (nebo s účetními standardy třetí země, jejichž používání je povoleno v souladu s článkem 4 nařízení (ES) č. 1569/2007), nebo se na obě vztahuje stejný konsolidovaný dohled v souladu se směrnicí 2006/48/ES nebo směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES⁽⁴⁾ nebo, v případě skupiny, jejíž mateřský podnik má ústředí ve třetí zemi, stejný konsolidovaný dohled vykonávaný příslušným orgánem třetí

(41) Je důležité, aby účastníci trhu hlásili všechny údaje o derivátových smlouvách, které uzavřeli, registrům obchodních údajů. V důsledku toho budou informace o rizicích vlastních trhů s deriváty uchovávány centrálně a budou snadno přístupné mimo jiné pro ESMA, pro relevantní příslušné orgány, pro Evropskou radu pro systemická rizika (dále jen „ESRB“) i pro příslušné centrální banky ESCB.

(42) Poskytování služeb registru obchodních údajů se vyznačuje úsporami z rozsahu, což může narušit hospodářskou soutěž v této konkrétní oblasti. Současně může uložení komplexní oznamovací povinnosti účastníků trhu zvýšit hodnotu informací, které jsou v registrech obchodních údajů uchovávány, také pro třetí osoby poskytující doplňkové služby, například potvrzení obchodu, párování obchodů, obsluhu úvěrové události, služby týkající se srovnávání portfolií nebo komprese portfolií. Je vhodné zajistit, aby rovné podmínky v oblasti vypořádání obchodů obecně nebyly ohroženy možným přirozeným monopolem v oboru poskytování služeb registru obchodních údajů. Registry obchodních údajů by proto měly mít povinnost poskytnout přístup k informacím uchovávaným v registru za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek, s výhradou nezbytných preventivních opatření týkajících se ochrany údajů.

(43) Za účelem získání komplexního přehledu o trhu a vyhodnocení systémového rizika by registrům obchodních údajů měly být oznámeny derivátové smlouvy, jejichž clearing ústřední protistrana provádí nebo neprovádí.

(44) Evropským orgánům dohledu by měly být poskytnuty odpovídající zdroje, aby mohly efektivně plnit úkoly, které jim svěřuje toto nařízení.

(1) Sedmá směrnice Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983, založená na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o konsolidovaných účetních závěrkách (Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1).

(2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů (Úř. věst. L 243, 11.9.2002, s. 1).

(3) Nařízení Komise (ES) č. 1569/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se zavádí mechanismus pro určení rovnocennosti účetních standardů používaných emitenty cenných papírů ze třetích zemí v souladu se směrnicemi Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES a 2004/109/ES (Úř. věst. L 340, 22.12.2007, s. 66).

(4) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES ze dne 14. června 2006 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí (Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 201).

(45) Smluvní strany a ústřední protistrany, které uzavřou, pozmení nebo ukončí derivátovou smlouvu, by měly zajistit, aby údaje týkající se dané smlouvy byly oznámeny registru obchodních údajů. Měly by mít možnost pověřit oznamováním údajů o smlouvě jiný subjekt. Pokud subjekt nebo jeho zaměstnanci registru obchodních údajů oznámí údaje o derivátové smlouvě jménem některé smluvní strany v souladu s tímto nařízením, nemělo by se to považovat za porušení jakéhokoli

omezení zveřejňovat informace. Při přípravě návrhů regulačních technických norem týkajících se oznamování by měl ESMA zohlednit pokrok dosažený při vytváření jedinečného identifikátoru smlouvy a seznam požadovaných údajů v tabulce 1 přílohy I nařízení Komise (ES) č. 1287/2006 ⁽¹⁾, kterým se provádí směrnice 2004/39/ES, a měl by konzultovat s jinými relevantními orgány, jako je například Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů.

- (46) S ohledem na zásady stanovené ve sdělení Komise o posílení režimů sankcí v odvětví finančních služeb a na právní akty Unie přijaté v návaznosti na toto sdělení by členské státy měly stanovit pravidla pro sankce použitelné při porušení tohoto nařízení. Členské státy by měly uvedené sankce vymáhat způsobem, který nesnižuje účinnost uvedených pravidel. Tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující. Měly by být založeny na pokynech vydaných ESMA na podporu sblížení a souladu mezi jednotlivými odvětvími, pokud jde o režimy sankcí v odvětví finančních služeb. Členské státy by měly zajistit, aby uložené sankce byly v případech, kdy je to vhodné, zveřejněny a aby se pravidelně zveřejňovaly zprávy hodnotící účinnost platných pravidel.
- (47) Ústřední protistrana může být v souladu s tímto nařízením usazena v kterémkoli členském státě. Žádný členský stát nebo skupina členských států by neměly být přímo ani nepřímo znevýhodněny jako místo poskytování clearingových služeb. Toto nařízení by nemělo nijak omezovat ústřední protistranu jednoho právního řádu ani jí bránit, aby provedla clearing produktu vyjádřeného v měně jiného členského státu nebo v měně třetí země.
- (48) Povolení ústřední protistrany by mělo být podmíněno minimální výší počátečního kapitálu. Kapitál včetně nerozděleného zisku a rezervních fondů ústřední protistrany by měl být vždy přiměřený riziku vyplývajícímu z jejich činností, aby se zajistilo, že je adekvátně kapitalizována vůči úvěrovému riziku, riziku protistrany, tržnímu riziku a operačním, právním a obchodním rizikům, která ještě nejsou kryta zvláštními finančními zdroji, a že v případě potřeby dokáže provést řádné ukončení nebo restrukturalizaci svých operací.
- (49) Jelikož toto nařízení zavádí pro účely regulace právní povinnost provádět clearing prostřednictvím určených ústředních protistran, je nezbytné zajistit, aby uvedené ústřední protistrany byly bezpečné a spolehlivé a aby trvale splňovaly přísné požadavky na organizaci, vedení obchodní činnosti a obezřetnost stanovené tímto nařízením. V zájmu jednotného uplatňování tohoto nařízení by

se tyto požadavky měly vztahovat na clearing všech finančních nástrojů, se kterými ústřední protistrany obchodují.

- (50) Je proto za účelem regulace a harmonizace zapotřebí zajistit, aby smluvní strany využívaly pouze ústřední protistrany, které splňují požadavky stanovené v tomto nařízení. Tyto požadavky by neměly členským státům bránit v tom, aby ve vztahu k ústředním protistranám usazeným na jejich území přijímaly nebo nadále uplatňovaly dodatečné požadavky, včetně určitých požadavků na povolení podle směrnice 2006/48/ES. Uložením těchto dodatečných požadavků by však nemělo být dotčeno právo ústředních protistran, jež mají v souladu s tímto nařízením povolení v jiných členských státech nebo jsou uznány, poskytovat clearingové služby členům clearingového systému a jejich klientům usazeným v členském státě, který dodatečné požadavky zavedl, neboť tyto ústřední protistrany těmto dodatečným požadavkům nepodléhají a nemusí je dodržovat. ESMA by měl do 30. září 2014 vypracovat zprávu o dopadu uplatňování dodatečných požadavků členskými státy.
- (51) Nezbytným důsledkem povinnosti provádět clearing OTC derivátových smluv jsou jasná pravidla pro povolení ústředních protistran a dohled nad nimi. Je vhodné, aby příslušné orgány byly nadále odpovědné za všechny aspekty povolování ústředních protistran a dohledu nad nimi, včetně povinnosti ověřit, že žadající ústřední protistrana splňuje toto nařízení a směrnici Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry ⁽²⁾, vzhledem ke skutečnosti, že uvedené vnitrostátní příslušné orgány nadále nejlépe posoudit každodenní fungování ústředních protistran, provádět pravidelné přezkumy a přijímat v případě potřeby vhodná opatření.
- (52) Pokud ústřední protistraně hrozí platební neschopnost, může fiskální odpovědnost spočívat převážně na členském státě, ve kterém je daná ústřední protistrana usazena. Z toho vyplývá, že by měl uvedený ústřední straně povolení vydávat a dohled nad ní vykonávat relevantní příslušný orgán uvedeného členského státu. Protože však členové clearingového systému ústřední protistrany mohou být usazeni v různých členských státech a dopad selhání ústřední protistrany pocítí jako první, je nutné, aby se do režimu povolování a dohledu zapojily všechny relevantní příslušné orgány a ESMA. Předejde se tím odlišným vnitrostátním opatřením nebo postupům a překážkám pro řádné fungování vnitřního trhu. Žádné kroky kteréhokoli člena kolegia orgánů dohledu učiněné při plnění jeho povinností by neměly přímo ani nepřímo znevýhodňovat kterýkoli členský stát nebo skupinu členských států jako místo poskytování clearingových služeb v jakékoli měně. ESMA by se měl účastnit v každém kolegiu za účelem zajištění jednotného

⁽¹⁾ Úř. věst. L 241, 2.9.2006, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45.

a správného uplatňování tohoto nařízení. ESMA by měl do práce na přípravě doporučení a rozhodnutí zapojit další příslušné orgány dotčených členských států.

- (53) Vzhledem k úloze kolegií je důležité, aby se do plnění jejich úkolů zapojily všechny relevantní příslušné orgány i členové ESCB. Kolegium by mělo sestávat nejen z příslušných orgánů vykonávajících dohled nad ústřední protistranou, ale i z orgánů dohledu nad subjekty, na něž by operace dané ústřední protistrany mohly mít vliv, tj. nad vybranými členy clearingového systému, obchodními systémy, interoperabilními ústředními protistranami a centrálními depozitáři cenných papírů. Účast v kolegiu by měla být umožněna členům ESCB, kteří odpovídají za dohled nad ústřední protistranou a interoperabilními ústředními protistranami, i těm, kteří odpovídají za emisi měn, na něž znějí finanční nástroje, jejichž clearing ústřední protistrana provedla. Jelikož tyto subjekty podléhající dohledu patrně budou usazeny v omezeném počtu členských států, v nichž daná ústřední protistrana působí, mohl by za dohled nad určitým počtem výše uvedených subjektů odpovídat jen jeden příslušný orgán nebo člen ESCB. V zájmu zajištění hladké spolupráce mezi všemi členy kolegia je třeba zavést vhodné postupy a mechanismy.
- (54) Zřízení a činnost kolegia bude pravděpodobně vycházet z písemné dohody mezi všemi jeho členy, a proto je vhodné jim vzhledem k citlivosti dané otázky svěřit pravomoc určit rozhodovací postupy kolegia. Podrobná pravidla hlasování by proto měla být stanovena písemnou dohodou mezi členy kolegia. V zájmu náležité rovnováhy mezi zájmy všech příslušných účastníků trhu a členských států by však mělo kolegium hlasovat v souladu s obecnou zásadou, podle níž má každý člen jeden hlas bez ohledu na počet funkcí, které v souladu s tímto nařízením vykonává. V kolegiích, jež nemají více než dvanáct členů, by měl mít každý hlasující člen jeden hlas a hlasovat by měli moci nejvýše dva členové kolegia náležející k témuž členskému státu. V kolegiích, jež mají více než dvanáct členů, by měl mít každý hlasující člen jeden hlas a hlasovat by měli moci nejvýše tři členové kolegia náležející k témuž členskému státu.
- (55) Velmi specifická situace ústředních protistran vyžaduje, aby byla kolegia organizována a fungovala v souladu s mechanismy, které specificky odpovídají dohledu nad ústředními protistranami.
- (56) Způsob stanovený v tomto nařízení nevytváří precedens pro jiné právní předpisy pro dozor a dohled nad infrastrukturou finančních trhů, zejména pokud jde o pravidla hlasování v případě, že se záležitost postupuje ESMA.
- (57) Povolení by ústřední protistraně nemělo být vydáno pouze v případě, že všichni členové kolegia, s výjimkou příslušných orgánů členského státu, ve kterém je ústřední protistrana usazena, dosáhnou na základě vzájemné dohody společného stanoviska, že by dané ústřední protistraně povolení nemělo být vydáno. Pokud však dostatečná většina členů kolegia vyjádří záporné stanovisko a některý z dotčených příslušných orgánů na základě dvoutřetinové většiny členů kolegia postoupí záležitost ESMA, měl by příslušný orgán členského státu, ve kterém je ústřední protistrana usazena, odložit přijetí svého rozhodnutí o povolení, dokud nebude přijato rozhodnutí, které může ohledně souladu s právem Unie přijmout ESMA. Příslušný orgán členského státu, ve kterém je ústřední protistrana usazena, by měl přijmout rozhodnutí v souladu s tímto rozhodnutím ESMA. Dosáhnou-li všichni členové kolegia, s výjimkou orgánů členského státu, ve kterém je ústřední protistrana usazena, společného stanoviska, že požadavky nejsou splněny a že by dané ústřední protistraně nemělo být povolení vydáno, měl by mít příslušný orgán členského státu, v němž je ústřední protistrana usazena, možnost postoupit záležitost ESMA, aby rozhodl o souladu s právem Unie.
- (58) Je nezbytné posílit ustanovení o výměně informací mezi příslušnými orgány, ESMA a dalšími relevantními orgány a posílit povinnost pomoci a spolupráce mezi nimi. V souvislosti s narůstající přeshraniční činností by si tyto orgány měly vzájemně poskytovat důležité informace k výkonu svých funkcí, aby zajistily účinné uplatňování tohoto nařízení, včetně situací, kdy se jeho skutečné nebo domnělé porušení může týkat orgánů dvou či více členských států. Při výměně informací je nezbytné přísně dodržovat služební tajemství. Vzhledem k širokému dopadu OTC derivátových smluv je nezbytné, aby přístup k informacím potřebným pro výkon svých funkcí měly další relevantní orgány, jako finanční úřady a energetické regulační orgány.
- (59) S ohledem na globální povahu finančních trhů by měl ESMA přímo zodpovídat za uznávání ústředních protistran usazených v třetích zemích, a tedy za vydávání povolení uvedeným ústředním protistranám poskytovat clearingové služby v Unii, pokud Komise uzná právní a dohledový rámec uvedené třetí země jako rovnocenný s rámcem Unie a pokud budou splněny určité další podmínky. Proto by ústřední protistranu usazenou v třetí zemi a poskytující clearingové služby členům clearingového systému nebo obchodním systémům usazeným v Unii měl uznat ESMA. Aby však nevznikly překážky bránící dalšímu rozvoji činností v oblasti přeshraniční správy investic v Unii, nemělo by být uznání ESMA nutné v případě ústřední protistrany ze třetí země, která služby klientům usazeným v Unii poskytuje prostřednictvím člena clearingového systému usazeného ve třetí zemi. V této souvislosti budou k tomu, aby se globálně zajistily rovné podmínky a finanční stabilita, zvláště důležité dohody s významnými mezinárodními partnery Unie.

- (60) Dne 16. září 2010 se Evropská rada dohodla na tom, že Unie potřebuje v kontextu vnějších vztahů Unie prosazovat své zájmy a hodnoty důrazněji a v duchu vzájemnosti i vzájemného prospěchu, a proto musí podniknout kroky s cílem, mimo jiné, zlepšit přístup na trh pro evropské podniky a prohloubit spolupráci v oblasti regulace s významnými obchodními partnery.
- (61) Ústřední protistrana by měla mít bez ohledu na svou vlastnickou strukturu spolehlivé řídicí systémy, vrcholné vedení s dobrou pověstí a v radě nezávislé členy. Alespoň jedna třetina členů a nejméně dva členové její rady by měli být nezávislí. Odlišné řídicí systémy a vlastnické struktury však mohou mít vliv na ochotu nebo schopnost ústřední protistrany provádět clearing některých produktů. Proto je vhodné, aby se jakýmkoli potenciálním střetem zájmů uvnitř ústřední protistrany zabývali nezávislí členové rady a výbor pro rizika, který ústřední protistrana zřídí. Je třeba, aby zde byli náležitě zastoupeni členové clearingového systému a klienti, jelikož rozhodnutí přijatá ústřední protistranou na ně mohou mít dopad.
- (62) Ústřední protistrana může zajišťovat funkce formou outsourcingu. K takovému outsourcingu by měl vydat doporučení výbor pro rizika dané ústřední protistrany. Hlavní činnosti související s řízením rizik by měly být zajišťovány formou outsourcingu pouze se souhlasem příslušného orgánu.
- (63) Požadavky na účast pro ústřední protistranu by měly být transparentní, přiměřené a nediskriminační a měly by umožňovat vzdálený přístup, pokud tím ústřední protistrana nebude vystavena dalším rizikům.
- (64) Klientům členů clearingového systému, kteří provádějí clearing svých OTC derivátových smluv s ústředními protistranami, by měla být poskytnuta vysoká úroveň ochrany. Skutečná úroveň ochrany závisí na úrovni oddělení, kterou si uvedení klienti zvolí. Zprostředkovatelé by měli oddělovat svá aktiva od aktiv svých klientů. Z tohoto důvodu by ústřední protistrany měly vést aktualizované a snadno identifikovatelné záznamy s cílem usnadnit převod pozic a aktiv klientů člena clearingového systému, který selhal, na solventního člena clearingového systému nebo případně řízenou likvidaci pozic klientů a vrácení přebytkového kolaterálu klientům. Požadavky stanovené v tomto nařízení na oddělování a přenositelnost aktiv a pozic klientů by proto měly být nadřazeny veškerým protichůdným právním a správním předpisům členských států, které stranám brání v jejich plnění.
- (65) Ústřední protistrana by měla mít spolehlivý rámec řízení rizik k řízení úvěrových rizik, rizik likvidity a operačních a jiných rizik, včetně rizik, která v důsledku vzájemné závislosti nese nebo představuje pro jiné subjekty. Ústřední protistrana by měla mít adekvátní postupy a mechanismy k řešení selhání člena clearingového systému. Má-li se minimalizovat přenos rizika tohoto selhání, měla by mít ústřední protistrana přísné požadavky na účast v systému, měla by realizovat vhodné počáteční marže a měla by mít fond pro riziko selhání a jiné finanční zdroje na pokrytí potenciálních ztrát. Ústřední protistrana by měla stanovit minimální částku, pod kterou nesmí objem fondu pro riziko selhání v žádném případě klesnout, s cílem zajistit, aby měla průběžně k dispozici dostatečné zdroje. To by však nemělo omezovat možnost ústřední protistrany využít celou částku fondu pro riziko selhání ke krytí ztrát způsobených selháním jednoho člena clearingového systému.
- (66) Při vymezování spolehlivého rámce řízení rizik by měla ústřední protistrana přihlídnout ke svému potenciálnímu riziku a ekonomickému dopadu na členy clearingového systému a jejich klienty. Přestože by vytvoření vysoce spolehlivého systému řízení rizik mělo zůstat jejím prvořadým cílem, může ústřední protistrana jeho rysy přizpůsobit konkrétním činnostem a profilům rizika klientů členů clearingového systému a v případě, že to na základě kritérií uvedených v regulačních technických normách, které vypracuje ESMA, považuje za vhodné, může mezi vysoce likvidní aktiva přijímaná jako kolaterál zahrnout přinejmenším hotovost, vládní dluhopisy, kryté dluhopisy podle směrnice 2006/48/ES podléhající přiměřenému snížení hodnoty (haircut), záruky splatné na první požádání poskytnuté členem ESCB, záruky komerčních bank v souladu s přísnými podmínkami souvisejícími zejména s úvěruschopností ručitele a s jeho kapitálovým propojením s členy provádějícími clearing prostřednictvím ústředních protistran. Pokud je to vhodné, může ESMA rovněž považovat za aktivum přijatelné jako kolaterál zlato. Ústřední protistrany by měly mít možnost za přísných podmínek řízení rizik přijímat záruky komerčních bank od nefinančních smluvních stran jednajících jako členové clearingového systému.
- (67) Strategie řízení rizik, které ústřední protistrany využívají, by měly být dostatečně spolehlivé, aby nevznikala rizika pro daňové poplatníky.
- (68) Výzvy k dodatkové úhradě marže a snížení hodnoty kolaterálu mohou mít procyklické účinky. Proto by ústřední protistrany, příslušné orgány a ESMA měly přijmout opatření k předcházení případným procyklickým účinkům vyplývajícím z postupů řízení rizik přijatých ústředními protistranami a k jejich kontrole tak, aby nebyla nepříznivě ovlivněna spolehlivost a finanční zajištění ústřední protistrany.
- (69) Nezbytnou součástí procesu clearingů je řízení angažovanosti. Pro poskytování clearingových služeb obecně by měl být zajištěn přístup k příslušným zdrojům ocenění

a jejich využívání. Tyto zdroje ocenění by měly mimo jiné zahrnovat zdroje spojené s indexy, které se používají jako referenční nástroje pro deriváty nebo jiné finanční nástroje.

- (70) Prvořadou obrannou linií ústřední protistrany jsou marže. Ačkoli by ústřední protistrany měly realizované marže investovat bezpečně a obezřetně, měly by se zvlášť snažit zajistit adekvátní ochranu marží, jež zaručí, že budou včas vráceny členům clearingového systému, kteří neselhali, nebo interoperabilní ústřední protistraně, pokud ústřední protistrana, jež tyto marže realizuje, selže.
- (71) Pro ústřední protistranu má zásadní význam přístup k přiměřeným zdrojům likvidity. Tato likvidita může být zajištěna přístupem k likviditě centrální banky nebo důvěryhodné a spolehlivé komerční banky, popřípadě kombinací obou. Přístup k likviditě by mohl vyplývat z povolení vydaného v souladu s článkem 6 směrnice 2006/48/ES nebo z jiných vhodných mechanismů. Při posuzování přiměřenosti zdrojů likvidity, zejména v zátěžových situacích, by měla ústřední protistrana zohlednit rizika získání likvidity výhradně spoléháním na úvěrové linky komerčních bank.
- (72) Evropský kodex chování v oblasti clearingů a vypořádání ze dne 7. listopadu 2006 stanovil dobrovolný rámec pro propojování ústředních protistran. Oblast vypořádání obchodů však zůstává roztržštěná podle právních předpisů jednotlivých států, přeshraniční obchody jsou tak nákladnější a dochází k brždění harmonizace. Proto je zapotřebí stanovit podmínky pro vytváření dohod o interoperabilitě mezi ústředními protistranami tak, aby tyto dohody nevystavovaly příslušné ústřední protistrany rizikům, která nejsou vhodně řízena.
- (73) Dohody o interoperabilitě jsou důležité pro větší integraci v oblasti vypořádání obchodů v Unii a měla by být pro ně stanovena regulace. Dohody o interoperabilitě však mohou vystavit ústřední protistrany dalším rizikům, a proto by mělo být nutné, aby ústředním protistranám bylo povoleno provádět clearing nebo aby tyto ústřední protistrany byly uznány v souladu s tímto nařízením nebo schváleny v rámci stávajících vnitrostátních schvalovacích režimů po dobu tří let předtím, než příslušné orgány tyto dohody o interoperabilitě schválí. Mimoto je vzhledem k dalším složitostem spojeným s dohodou o interoperabilitě mezi ústředními protistranami, které provádějí clearing OTC derivátových smluv, v této fázi vhodné omezit působnost dohod o interoperabilitě na převoditelné cenné papíry a nástroje peněžního trhu. Do 30. září 2014 by však ESMA měl Komisi předložit zprávu, zda by bylo vhodné uvedenou působnost rozšířit na jiné finanční nástroje.
- (74) Registry obchodních údajů sbírají pro účely regulace údaje významné pro orgány ve všech členských státech.

Odpovědnost za registraci, zrušení registrace a dohled nad registry obchodních údajů by měl převzít ESMA.

- (75) Vzhledem k tomu, že se na údaje uchovávané registry obchodních údajů spoléhají regulační orgány, ústřední protistrany i jiní účastníci trhu, je nutné zajistit, aby uvedené registry obchodních údajů podléhaly přísným požadavkům na fungování, vedení záznamů a správu údajů.
- (76) K tomu, aby účastníci trhu mohli provést informovanou volbu, je třeba transparentnost cen, poplatků a modelů řízení rizik spojených se službami poskytovanými ústředními protistranami, jejich členy a registry obchodních údajů.
- (77) Aby mohl ESMA účinně plnit své povinnosti, měl by mít možnost si prostou žádostí nebo rozhodnutím vyžádat všechny nezbytné informace od registrů obchodních údajů, spřízněných třetích osob a třetích osob, které registry obchodních údajů využívají v rámci outsourcingu provozních funkcí nebo činností. Žádá-li ESMA o tyto informace formou prosté žádosti, nemá příjemce žádosti povinnost informace poskytnout, avšak učiní-li tak dobrovolně, neměly by být poskytnuté informace nepravdivé nebo zavádějící. Tyto informace by měly být poskytnuty neprodleně.
- (78) Aniž jsou dotčeny případy upravené trestním nebo daňovým právem, měly by příslušné orgány, ESMA, subjekty nebo fyzické či právnické osoby jiné než příslušné orgány, které získají důvěrné informace, tyto informace použít pouze v rámci plnění svých povinností a výkonu svých funkcí. Nemělo by to však vnitrostátním subjektům příslušným pro prevenci, vyšetřování a nápravu případů nesprávného úředního postupu bránit ve výkonu jejich činnosti v souladu s vnitrostátním právem.
- (79) Aby ESMA mohl účinně vykonávat své pravomoci dohledu, měl by mít možnost provádět šetření a kontroly na místě.
- (80) ESMA by měl mít možnost přenést určité úkoly v oblasti dohledu na příslušný orgán členského státu, například když úkol v oblasti dohledu vyžaduje znalosti a zkušenosti s ohledem na místní podmínky, jež jsou snadněji dostupné na vnitrostátní úrovni. ESMA by měl mít možnost přenést provádění konkrétních vyšetřovacích úkolů a kontrol na místě. Před přenesením úkolů by ESMA měl konzultovat s relevantním příslušným orgánem o podrobných podmínkách tohoto přenesení, včetně rozsahu úkolu, jež má být přenesen, harmonogramu pro jeho splnění a předávání potřebných informací mezi příslušným orgánem a ESMA. ESMA by měl za provádění přeneseného úkolu poskytnout příslušným

orgánům odměnu v souladu s nařízením o poplatcích, které přijme Komise prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci. ESMA by neměl mít možnost přenést pravomoc rozhodovat o registraci.

(81) Je nutno zajistit, aby příslušné orgány mohly požádat ESMA, aby přezkoumal, zda jsou splněny podmínky pro zrušení registrace registru obchodních údajů. ESMA by měl tyto žádosti posoudit a přijmout veškerá nezbytná opatření.

(82) ESMA by měl mít možnost ukládat penále s cílem dosáhnout toho, aby registry obchodních údajů ukončily porušování povinnosti, aby předložily úplné a přesné informace, které si ESMA vyžádal, nebo aby se podrobily šetření nebo kontrole na místě.

(83) ESMA by měl mít rovněž možnost ukládat registrům obchodních údajů pokuty, zjistí-li, že úmyslně nebo z nedbalosti porušily toto nařízení. Pokuty by se měly ukládat podle míry závažnosti porušení povinnosti. Druhy porušení povinnosti by se měly rozdělit do skupin, pro něž by byla stanovena konkrétní pokuta. Při stanovení pokuty odpovídající konkrétnímu porušení povinnosti by ESMA měl postupovat ve dvou krocích: základní částka by se měla stanovit s přihlédnutím k ročnímu obratu dotyčného registru obchodních údajů a tato částka by se měla zvýšit nebo snížit použitím odpovídajících koeficientů v souladu s tímto nařízením.

(84) Aby měl ESMA k dispozici nezbytné nástroje k rozhodnutí o pokutě přiměřené závažnosti porušení povinnosti, kterého se registr obchodních údajů dopustil, a mohl zohlednit okolnosti, za nichž k tomuto porušení došlo, mělo by toto nařízení stanovit koeficienty spojené s přitěžujícími nebo polehčujícími okolnostmi.

(85) Před rozhodnutím o uložení pokuty nebo penále by ESMA měl účastníkům řízení poskytnout příležitost se k záležitosti vyjádřit, aby bylo respektováno jejich právo na obhajobu.

(86) ESMA by neměl ukládat pokuty nebo penále v případech, kdy stejné skutečnosti nebo skutečnosti, jež jsou v podstatě totožné, vedly v rámci trestního řízení podle vnitrostátního práva k osvobozujícímu nebo odsuzujícímu rozhodnutí, které již nabylo právní moci.

(87) Rozhodnutí ESMA o uložení pokuty nebo penále by měla být vykonatelná, přičemž jejich výkon by se měl řídit předpisy občanského procesního práva státu, na jehož území se provádí. Předpisy občanského procesního práva by neměly zahrnovat trestní procesní předpisy, mohly by však zahrnovat správní procesní předpisy.

(88) Jestliže se registr obchodních údajů dopustí porušení povinnosti, měl by být ESMA oprávněn přijmout řadu opatření v oblasti dohledu, která zahrnují vyzvání registru obchodních údajů, aby porušování povinnosti ukončil, a jako krajní opatření zrušení registrace, pokud registr obchodních údajů závažným způsobem nebo opakovaně porušuje toto nařízení. Opatření v oblasti dohledu by ESMA měl uplatňovat s přihlédnutím k povaze a závažnosti porušení povinnosti a měl by přitom ctít zásadu proporcionality. Před přijetím rozhodnutí o opatřeních v oblasti dohledu by ESMA měl účastníkům řízení poskytnout příležitost se k záležitosti vyjádřit, aby bylo respektováno jejich právo na obhajobu.

(89) Je nezbytné, aby členské státy a ESMA chránily právo na soukromí fyzických osob při zpracování osobních údajů v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁽¹⁾ a s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů⁽²⁾.

(90) Je důležité zajistit mezinárodní sblížování požadavků na ústřední protistrany a registry obchodních údajů. Toto nařízení se řídí stávajícími doporučeními vypracovanými Výborem pro platební a vypořádací systémy (CPSS) a Mezinárodní organizací komisí pro cenné papíry (IOSCO), přičemž zásady CPSS-IOSCO pro infrastrukturu finančního trhu včetně ústředních protistran byly vypracovány dne 16. dubna 2012. Vytváří rámec Unie, ve kterém mohou ústřední protistrany bezpečně působit. ESMA by měl vzít tyto stávající normy a jejich budoucí vývoj v úvahu při vypracovávání nebo navrhování revizí regulačních technických norem, pokynů a doporučení uvedených v tomto nařízení.

(91) Na Komisi by měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změny seznamu subjektů, jimž byla udělena výjimka z působnosti tohoto nařízení, další procesní pravidla pro ukládání pokut nebo penále,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

včetně ustanovení o právu na obhajobu, o lhůtách a o výběru pokut a penále a o promlčecích lhůtách týkajících se ukládání a vymáhání penále nebo pokut; opatření ke změně přílohy II s cílem zohlednit vývoj na finančních trzích; přesnější stanovení typu poplatků, záležitostí, za něž se poplatky vybírají, výše poplatků a způsobu jejich úhrady. Je obzvlášť důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

- (92) Aby byla zajištěna jednotná harmonizace, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat návrhy regulačních technických norem vypracovaných evropskými orgány dohledu postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010 ohledně uplatňování oddílu C bodů 4 až 10 přílohy I směrnice 2004/39/ES pro účely tohoto nařízení a s cílem blíže určit: OTC derivátové smlouvy, u nichž se má za to, že mají přímý, podstatný a předvídatelný vliv v Unii, nebo případy, kdy je nutné či vhodné předejít vyhýbání se požadavkům tohoto nařízení; typy nepřímých smluvních ujednání, která splňují podmínky uvedené v tomto nařízení; kategorie OTC derivátových smluv, které by měly podléhat povinnosti clearingu, datum nebo data, odkdy nabývá povinnost clearingové účinnosti, včetně jejího případného postupného zavedení a kategorií smluvních stran, na které se tato povinnost vztahuje, a minimální zbývající dobu splatnosti u OTC derivátových smluv uzavřených nebo obnovených před dnem, kdy povinnost clearingové účinnosti; údaje, které má obsahovat oznámení příslušného orgánu podávané ESMA o tom, že vydal určité ústřední protistraně povolení provádět clearing určité kategorie OTC derivátových smluv; jednotlivé kategorie OTC derivátových smluv, míru standardizace smluvních podmínek a provozních postupů, objem a likviditu a dostupnost spravedlivých, spolehlivých a všeobecně přijímaných cenových informací; údaje, které má obsahovat registr kategorií OTC derivátových smluv podléhající povinnosti clearingové, který vede ESMA; náležitosti a typ zpráv pro různé kategorie derivátů; kritéria pro určení toho, které OTC derivátové smlouvy jsou objektivně měřitelné jako snižující rizika přímo související s obchodní činností nebo korporátním financováním, a hodnoty clearingových prahů, postupy a mechanismy související s technikami zmírňování rizika pro OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana; postupy řízení rizik včetně požadovaných úrovní a typu kolaterálu a mechanismů oddělení a požadované úrovně kapitálu; pojem roztržistění likvidity; požadavky na kapitál, nerozdělený zisk a rezervní fondy ústředních protistran; minimální obsah pravidel a řídicích systémů pro ústřední protistrany; podrobnosti o záznamech a informacích, které mají ústřední protistrany uchovávat; minimální obsah politiky zachování provozu ústředních protistran a jejich plánu obnovy činnosti a požadavky na ně; příslušné procento a časový horizont pro dobu do realizace a výpočet historické volatility pro různé kategorie finančních nástrojů s přihlédnutím k cíli omezit procykličnost a podmínky, za nichž mohou být zavedeny

postupy pro stanovení marží ve vztahu k portfoliu; rámec pro stanovení mimořádných, ale možných tržních podmínek, který by měl být použit ke stanovení objemu fondu pro riziko selhání a zdrojů ústředních protistran; metodiku pro výpočet a udržování výše vlastních zdrojů ústředních protistran; typ kolaterálu, jež lze považovat za vysoce likvidní, jako jsou hotovost, zlato, státní a kvalitní korporátní dluhopisy a kryté dluhopisy, a snížení hodnoty, a podmínky, za kterých mohou být záruky komerčních bank přijaty jako kolaterál; finanční nástroje, jež lze považovat za vysoce likvidní finanční nástroje s minimálními tržními a úvěrovými riziky, vysoce bezpečná ujednání a souhrnné limity; typ stresových testů, které mají provádět ústřední protistrany u různých kategorií finančních nástrojů a portfolií, zapojení členů clearingového systému nebo jiných stran do těchto testů, četnost a časové horizonty těchto testů a klíčové informace o svém modelu řízení rizik, které má ústřední protistrana zveřejnit, a předpoklady pro provádění stresových testů; náležitosti žádosti registru obchodních údajů o registraci u ESMA; jak často a jak podrobně mají registry obchodních údajů zveřejňovat informace týkající se celkových pozic pro jednotlivé kategorie OTC derivátových smluv; a provozní normy, které umožní seskupovat a porovnávat údaje mezi registry.

- (93) Veškeré povinnosti, které ukládá toto nařízení a které mají být dále upřesněny v aktech v přenesené pravomoci nebo prováděcích aktech přijatých podle článku 290 nebo 291 Smlouvy o fungování Evropské unie, by se měly vykládat tak, že budou platit teprve ode dne, kdy tyto akty nabudou účinku.
- (94) ESMA by měl v rámci vypracovávání technických pokynů a regulačních technických norem, a především při stanovování clearingového prahu pro nefinanční smluvní strany v souladu s tímto nařízením, uspořádat veřejné konzultace s účastníky trhu.
- (95) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁽¹⁾.
- (96) Komise by měla sledovat a vyhodnocovat, zda jsou zapotřebí vhodná opatření k zajištění soudržného a účinného uplatňování a rozvíjení pravidel, norem a praxe spadajících do působnosti tohoto nařízení, přičemž zohlední výsledky práce na příslušných mezinárodních fórech.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (97) S ohledem na pravidla pro interoperabilní systémy se považovalo za vhodné změnit směrnici 98/26/ES s cílem chránit práva provozovatele systému, který poskytuje zajištění přijímajícímu provozovateli systému, v případě úpadkového řízení proti uvedenému přijímajícímu provozovateli systému.
- (98) Aby se usnadnil účinný clearing, vedení záznamů, vypořádání a provádění plateb, měly by ústřední protistrany a registry obchodních údajů zařazovat do svých komunikačních postupů ve vztahu k účastníkům a tržním infrastrukturám v rámci svého rozhraní příslušné mezinárodní komunikační postupy a standardy pro zasílání zpráv a referenční údaje.
- (99) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž stanovení jednotných požadavků pro OTC derivátové smlouvy a pro výkon činností ústředních protistran a registrů obchodních údajů, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, a může jich být proto z důvodu rozsahu zamýšlené činnosti lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví požadavky na clearing a dvoustranné řízení rizik pro mimoburzovní (OTC) derivátové smlouvy, požadavky na oznamování derivátových smluv a jednotné požadavky na výkon činností ústředních protistran a registrů obchodních údajů.
2. Toto nařízení se použije na ústřední protistrany a na členy jejich clearingového systému, na finanční smluvní strany a na registry obchodních údajů. Ve stanovených případech se použije na nefinanční smluvní strany a obchodní systémy.
3. Hlava V tohoto nařízení se vztahuje pouze na převoditelné cenné papíry a nástroje peněžního trhu vymezené v čl. 4 odst. 1 bodě 18 písm. a) a b) a bodě 19 směrnice 2004/39/ES.
4. Toto nařízení se nevztahuje na:
 - a) členy ESCB a další orgány členských států plnící podobné funkce a další veřejné subjekty Unie pověřené správou veřejného dluhu nebo do správy veřejného dluhu zasahující;

b) Banku pro mezinárodní platby.

5. S výjimkou oznamovací povinnosti podle článku 9 se toto nařízení nevztahuje na tyto subjekty:

- a) mezinárodní rozvojové banky uvedené v části 1 oddíle 4.2 přílohy VI směrnice 2006/48/ES;
- b) subjekty veřejného sektoru ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 18 směrnice 2006/48/ES, pokud jsou ve vlastnictví centrálních vlád a mají výslovné dohody o zárukách centrálních vlád;
- c) evropský nástroj finanční stability a evropský mechanismus stability.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 82 měnící seznam obsažený v odstavci 4 tohoto článku.

Za tímto účelem předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě do 17. listopadu 2012 zprávu o tom, jak se v mezinárodním prostředí přistupuje k veřejným subjektům pověřeným správou veřejného dluhu nebo do správy veřejného dluhu zasahujícím a k centrálním bankám.

Tato zpráva musí obsahovat srovnávací analýzu toho, jak se k těmto subjektům a k centrálním bankám přistupuje v právních rádech většího počtu třetích zemí, včetně nejméně tří z hlediska objemu obchodovaných smluv největších jurisdikcí, a norem řízení rizik vztahujících se na derivátové obchody, do nichž tyto subjekty a centrální banky v těchto jurisdikcích vstupují. Pokud zpráva dospěje k závěru, zejména na základě srovnávací analýzy, že je nezbytné osvobodit měnové úkoly těchto centrálních bank třetích zemí od povinnosti provádět clearing a oznamovací povinnosti, zařadí je Komise na seznam obsažený v odstavci 4.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „ústřední protistranou“ právnická osoba, která vstupuje mezi strany smluv uzavíraných na jednom či na několika finančních trzích, a stává se tak kupujícím pro každého prodávajícího a prodávajícím pro každého kupujícího;

- 2) „registrem obchodních údajů“ právnická osoba, která centrálně sbírá a vede záznamy o derivátech;
- 3) „clearingem“ proces určování pozic, včetně výpočtu čistých závazků, a zajišťování toho, aby k zajištění expozic vyplývajících z těchto pozic byly k dispozici finanční nástroje, peněžní prostředky nebo obojí;
- 4) „obchodním systémem“ systém provozovaný investičním podnikem nebo organizátorem trhu nebo ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodů 1 a 13 směrnice 2004/39/ES jiným než systematickým internalizátorem ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 7 uvedené směrnice, ve kterém se setkává nabídka finančních nástrojů a poptávka po nich tak, že výsledkem je smlouva v souladu s hlavou II nebo III uvedené směrnice;
- 5) „derivátem“ nebo „derivátovou smlouvou“ finanční nástroj stanovený v oddíle C bodech 4 až 10 přílohy I směrnice 2004/39/ES, jak byla provedena články 38 a 39 nařízení (ES) č. 1287/2006;
- 6) „kategorií derivátů“ podmnožina derivátů, které sdílejí společné a podstatné vlastnosti, mezi nimiž jsou alespoň vztah k podkladovému aktivu, druh podkladového aktiva a měna pomyslné hodnoty. Deriváty patřící do stejné kategorie se mohou lišit svou splatností;
- 7) „OTC derivátem“ nebo „OTC derivátovou smlouvou“ derivátová smlouva, k jejíž realizaci nedochází na regulovaném trhu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 14 směrnice 2004/39/ES ani na trhu třetí země, který je považován za rovnocenný regulovanému trhu v souladu s čl. 19 odst. 6 směrnice 2004/39/ES;
- 8) „finanční smluvní stranou“ investiční podnik povolený v souladu se směrnicí 2004/39/ES, úvěrová instituce povolená v souladu se směrnicí 2006/48/ES, pojišťovna povolená v souladu se směrnicí 73/239/EHS, životní pojišťovna povolená v souladu se směrnicí 2002/83/ES, zajišťovna povolená v souladu se směrnicí 2005/68/ES, SKIPCP a tam, kde je to vhodné, jeho správce povolený v souladu se směrnicí 2009/65/ES, instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění ve smyslu čl. 6 písm. a) směrnice 2003/41/ES a alternativní investiční fond spravovaný správcem alternativních investičních fondů povolených nebo registrovaných v souladu se směrnicí 2011/61/EU;
- 9) „nefinanční smluvní stranou“ podnik usazený v Unii jiný než subjekty uvedené v bodech 1 a 8;
- 10) „složkou penzijního systému“:
- a) instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění ve smyslu čl. 6 písm. a) směrnice 2003/41/ES, včetně veškerých povolených subjektů odpovědných za jejich řízení a jednání jejich jménem podle čl. 2 odst. 1 uvedené směrnice, jakož i veškerých právnických osob zřízených za účelem investování těchto institucí a jednání pouze a výhradně v jejich zájmu;
- b) činnosti v oblasti zaměstnaneckého penzijního pojištění u institucí uvedených v článku 3 směrnice 2003/41/ES;
- c) činnosti v oblasti zaměstnaneckého penzijního pojištění u životních pojišťoven, na které se vztahuje směrnice 2002/83/ES, za předpokladu, že všechna aktiva a pasiva odpovídající těmto činnostem jsou vykazována, spravována a organizována odděleně od ostatních činností pojišťovny bez jakékoli možnosti převodu;
- d) jiné povolené subjekty, které podléhají dohledu, nebo složky, které působí na vnitrostátním základě, pokud:
- i) jsou uznány podle vnitrostátního práva a
- ii) jejich primárním účelem je zabezpečovat dávky v důchodu;
- 11) „úvěrovým rizikem protistrany“ riziko, že u druhé smluvní strany obchodu dojde k selhání před konečným vypořádáním peněžních toků obchodu;
- 12) „dohodou o interoperabilitě“ dohoda mezi dvěma nebo více ústředními protistranami, která zahrnuje provádění obchodů mezi systémy;
- 13) „příslušným orgánem“ příslušný orgán ve smyslu právních předpisů uvedených v bodě 8 tohoto článku, příslušný orgán uvedený v čl. 10 odst. 5 nebo orgán, který každý členský stát určí v souladu s článkem 22;
- 14) „členem clearingového systému“ podnik, který je účastníkem ústřední protistrany a který odpovídá za plnění finančních závazků vyplývajících z uvedené účasti;
- 15) „klientem“ podnik ve smluvním vztahu k členu clearingového systému ústřední protistrany, který uvedenému podniku umožňuje provádět clearing jeho obchodů prostřednictvím uvedené ústřední protistrany;
- 16) „skupinou“ skupina podniků, která se skládá z mateřského podniku a jeho dceřiných podniků ve smyslu článků 1 a 2 směrnice 83/349/EHS, nebo skupina podniků uvedená v čl. 3 odst. 1 a čl. 80 odst. 7 a 8 směrnice 2006/48/ES;

- 17) „finanční institucí“ podnik jiný než úvěrová instituce, jehož hlavní činností je nabytí účastí nebo výkon jedné nebo více činností uvedených v bodech 2 až 12 přílohy I směrnice 2006/48/ES;
- 18) „finanční holdingovou společností“ finanční instituce, jejíž dceřiné podniky jsou buď výlučně, nebo převážně úvěrovými institucemi nebo finančními institucemi, přičemž alespoň jeden z dceřiných podniků je úvěrovou institucí, a která není smíšenou finanční holdingovou společností ve smyslu čl. 2 bodu 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu⁽¹⁾;
- 19) „podnikem pomocných služeb“ podnik, jehož hlavní činností je vlastnictví nebo správa jmění, řízení služeb zpracování dat nebo jiná podobná činnost, kterou napomáhá hlavní činnosti jedné nebo více úvěrových institucí;
- 20) „kvalifikovanou účastí“ přímá nebo nepřímá účast v ústřední protistraně či registru obchodních údajů představující nejméně 10 % kapitálu nebo hlasovacích práv ve smyslu článků 9 a 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu⁽²⁾, s ohledem na podmínky týkající se jejich sčítání stanovené v čl. 12 odst. 4 a 5 uvedené směrnice nebo umožňující uplatňovat podstatný vliv na řízení ústřední protistrany či registru obchodních údajů, v němž má daná osoba účast;
- 21) „mateřským podnikem“ mateřský podnik popsáný v článcích 1 a 2 směrnice 83/349/EHS;
- 22) „dceřiným podnikem“ dceřiný podnik popsáný v článcích 1 a 2 směrnice 83/349/EHS, včetně dceřiného podniku patřícího dceřinému podniku mateřského podniku, jenž stojí v čele těchto podniků;
- 23) „kontrolou“ vztah mezi mateřským a dceřiným podnikem popsáný v článku 1 směrnice 83/349/EHS;
- 24) „úzkým propojením“ stav, kdy jsou dvě nebo více fyzických či právnických osob spojeny:
- a) účastí, prostřednictvím přímého držení nebo kontroly, nejméně 20 % hlasovacích práv nebo kapitálu některého podniku, nebo
- b) kontrolou nebo obdobným vztahem mezi fyzickou či právnickou osobou a podnikem nebo dceřiným podnikem jiného dceřiného podniku, který se rovněž považuje za dceřiný podnik mateřského podniku, jenž stojí v čele těchto podniků.
- Stav, kdy jsou dvě nebo více fyzických či právnických osob trvale vázány k jedné a téže osobě vztahem kontroly, se rovněž považuje za úzké propojení mezi těmito osobami;
- 25) „kapitálem“ upsaný základní kapitál ve smyslu článku 22 směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí⁽³⁾, pokud již byl splacen, k němuž se připočte příslušné emisní ážio, který plně absorbuje ztráty v běžných situacích a v případě úpadku či likvidace se řadí za všechny ostatní pohledávky;
- 26) „rezervními fondy“ rezervní fondy stanovené v článku 9 čtvrté směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978, založené na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o ročních účetních závěrkách některých forem společností⁽⁴⁾ a hospodářský výsledek vzniklý v důsledku uplatnění konečného hospodářského výsledku;
- 27) „radou“ správní nebo dozorčí rada nebo obě v souladu s vnitrostátním právem obchodních společností;
- 28) „nezávislým členem rady“ člen rady, který nemá s danou ústřední protistranou, jejími ovládajícími akcionáři, jejím vedením ani členy jejího clearingového systému žádný obchodní, příbuzenský ani jiný vztah, jenž zakládá střet zájmů, a který k nim neměl žádný takový vztah v období pěti let před svým členstvím v radě;
- 29) „vrcholným vedením“ osoba nebo osoby, které skutečně řídí obchodní činnost ústřední protistrany nebo registru obchodních údajů, a výkonný člen nebo členové rady.

Článek 3

Obchody uvnitř skupiny

1. V případě nefinanční smluvní strany se obchodem uvnitř skupiny rozumí OTC derivátová smlouva uzavřená s jinou smluvní stranou, která je součástí stejné skupiny, za předpokladu, že obě smluvní strany jsou plně zahrnuty do stejné konsolidace a podléhají vhodným centralizovaným postupům pro hodnocení, měření a kontrolu rizik a že je tato jiná smluvní strana usazena v Unii nebo v třetí zemi, ve vztahu k níž Komise přijala prováděcí akt podle čl. 13 odst. 2.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38.

⁽³⁾ Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11.

2. V případě finanční smluvní strany se obchodem uvnitř skupiny rozumí kterákoli z těchto operací:

a) OTC derivátová smlouva uzavřená s jinou smluvní stranou, která je součástí stejné skupiny, jsou-li splněny tyto podmínky:

i) finanční smluvní strana je usazena v Unii nebo v třetí zemi, ve vztahu k níž Komise přijala prováděcí akt podle čl. 13 odst. 2,

ii) druhou smluvní stranou je finanční smluvní strana, finanční holdingová společnost, finanční instituce nebo podnik pomocných služeb, na něž se vztahují vhodné obezřetnostní požadavky,

iii) obě smluvní strany jsou plně zahrnuty do stejné konsolidace a

iv) obě smluvní strany podléhají vhodným centralizovaným postupům pro hodnocení, měření a kontrolu rizik;

b) OTC derivátová smlouva uzavřená s jinou smluvní stranou, jsou-li obě smluvní strany součástí stejného institucionálního systému ochrany podle čl. 80 odst. 8 směrnice 2006/48/ES a je-li splněna podmínka stanovená v písm. a) bodě ii) tohoto odstavce;

c) OTC derivátová smlouva uzavřená mezi úvěrovými institucemi, které jsou přidruženy k témuž ústřednímu subjektu, nebo mezi takovou úvěrovou institucí a ústředním subjektem podle čl. 3 odst. 1 směrnice 2006/48/ES; nebo

d) OTC derivátová smlouva uzavřená s nefinanční smluvní stranou, která je součástí stejné skupiny, za předpokladu, že jsou obě smluvní strany plně zahrnuty do stejné konsolidace a podléhají vhodným centralizovaným postupům pro hodnocení, měření a kontrolu rizik a že tato smluvní strana je usazena v Unii nebo v jurisdikci třetí země, ve vztahu k níž Komise přijala prováděcí akt podle čl. 13 odst. 2.

3. Pro účely tohoto článku jsou smluvní strany považovány za zahrnuté do stejné konsolidace, pokud:

a) buď jsou obě zahrnuty do konsolidace v souladu se směrnicí 83/349/EHS nebo s mezinárodními standardy finančního výkaznictví (IFRS) přijatými podle nařízení (ES) č. 1606/2002 nebo, v případě skupiny, jejíž mateřský podnik má ústředí ve třetí zemi, v souladu s obecně přijímanými účetními zásadami třetí země, které byly shledány rovnocennými s IFRS v souladu s nařízením (ES)

č. 1569/2007 (nebo s účetními standardy třetí země, jejichž používání je povoleno v souladu s článkem 4 uvedeného nařízení);

b) nebo se na obě vztahuje stejný konsolidovaný dohled v souladu se směrnicí 2006/48/ES nebo směrnicí 2006/49/ES nebo, v případě skupiny, jejíž mateřský podnik má ústředí ve třetí zemi, stejný konsolidovaný dohled vykonávaný příslušným orgánem třetí země, jehož rovnocennost s dohledem podle zásad stanovených v článku 143 směrnice 2006/48/ES nebo v článku 2 směrnice 2006/49/ES byla ověřena.

HLAVA II

CLEARING, OZNAMOVÁNÍ A ZMÍRŇOVÁNÍ RIZIKA OTC DERIVÁTŮ

Článek 4

Povinnost clearingu

1. Smluvní strany provedou clearing všech OTC derivátových smluv týkajících se kategorie OTC derivátů, u níž byla podle čl. 5 odst. 2 stanovena povinnost clearingu, pokud tyto smlouvy splňují obě následující podmínky:

a) byly uzavřeny:

i) mezi dvěma finančními smluvními stranami,

ii) mezi finanční smluvní stranou a nefinanční smluvní stranou splňující podmínky uvedené v čl. 10 odst. 1 písm. b),

iii) mezi dvěma nefinančními smluvními stranami splňujícími podmínky uvedené v čl. 10 odst. 1 písm. b),

iv) mezi finanční smluvní stranou nebo nefinanční smluvní stranou splňující podmínky uvedené v čl. 10 odst. 1 písm. b) a subjektem usazeným ve třetí zemi, který by podléhal povinnosti clearingu, pokud by byl usazen v Unii, nebo

v) mezi dvěma subjekty usazenými v jedné nebo více třetích zemích, které by podléhaly povinnosti clearingu, pokud by byly usazeny v Unii, jestliže má daná smlouva přímý, podstatný a předvídatelný vliv v Unii nebo jestliže je uložení této povinnosti nutné či vhodné, aby se předešlo vyhýbání se požadavkům tohoto nařízení; a

b) jsou uzavřeny nebo nahrazeny buď:

i) v den, kdy povinnost clearingu nabývá účinnosti, nebo později, nebo

- ii) v den oznámení podle čl. 5 odst. 1 nebo později, avšak přede dnem, kdy povinnost clearingů nabývá účinnosti, pokud je zbývajících doba splatnosti smluv delší než minimální zbývajících doba splatnosti určená Komisí v souladu s čl. 5 odst. 2 písm. c).

2. Aniž jsou dotčeny techniky zmírňování rizika podle článku 11, nevztahuje se povinnost clearingů na OTC derivátové smlouvy, které jsou obchody uvnitř skupiny uvedenými v článku 3.

Osvobození stanovené v prvním pododstavci platí pouze v případech:

- a) kdy dvě smluvní strany usazené v Unii a patřící do stejné skupiny nejprve písemně vyrozumí příslušné orgány, že je hodlají využít pro OTC derivátové smlouvy uzavřené mezi nimi. Toto vyrozumění musí být provedeno nejméně 30 kalendářních dnů přede dnem uplatnění osvobození. Příslušné orgány mohou do 30 kalendářních dnů poté, co obdrží vyrozumění, vznést námitku proti uplatnění tohoto osvobození, pokud obchod mezi danými smluvními stranami nespĺňuje podmínky stanovené v článku 3, aniž je dotčeno jejich právo vznést námitku i po uplynutí této lhůty 30 kalendářních dnů, pokud uvedené podmínky přestanou být plněny. V případě neshody mezi příslušnými orgány jim může s dosažením dohody pomoci ESMA v souladu se svými pravomocemi podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010;
- b) OTC derivátových smluv mezi dvěma smluvními stranami patřícími do stejné skupiny, z nichž jedna je usazena v členském státě a druhá ve třetí zemi, pokud smluvní strana usazená v Unii příslušný orgán ve lhůtě 30 kalendářních dnů poté, co od této smluvní strany obdržel vyrozumění, povolil uplatnit dané osvobození, a to za předpokladu, že jsou splněny podmínky stanovené v článku 3. Příslušný orgán toto rozhodnutí oznámí ESMA.

3. Clearing OTC derivátových smluv, které podléhají povinnosti clearingů podle odstavce 1, provádí ústřední protistrana, které bylo pro clearing této kategorie derivátů vydáno povolení podle článku 14 nebo která je pro tento účel uznána podle článku 25 a která je zařazena do rejstříku v souladu s čl. 6 odst. 2 písm. b).

Pro tento účel se smluvní strana stane členem clearingového systému nebo klientem nebo uzavře nepřímé ujednání o clearingů s členem clearingového systému za předpokladu, že toto ujednání nezvýší riziko protistrany a zajistí, aby aktiva a pozice smluvní strany měly ochranu s rovnocenným účinkem jako ochrana stanovená v člancích 39 a 48.

4. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje ESMA návrhy regulačních technických norem, které blíže

určují smlouvy, u nichž se má za to, že mají přímý, podstatný a předvídatelný vliv v Unii, nebo případy, kdy je nutné či vhodné předejít vyhýbání se požadavkům tohoto nařízení, jak je stanoveno v odst. 1 písm. a) bodě v), a typy nepřímých smluvních ujednání, která splňují podmínky uvedené v odst. 3 druhém pododstavci.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. září 2012.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 5

Postup při stanovení povinnosti clearingů

1. Pokud příslušný orgán povolí ústřední protistranu provádět clearing určité kategorie OTC derivátů podle článku 14 nebo 15, okamžitě uvedené povolení oznámí ESMA.

K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje ESMA návrhy regulačních technických norem, které blíže určují údaje, jež musí být obsaženy v oznámeních podle prvního pododstavce.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. září 2012.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené ve druhém pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

2. Do šesti měsíců po obdržení oznámení podle odstavce 1 nebo dokončení řízení o uznání uvedeného v článku 25 ESMA po provedení veřejných konzultací a po konzultaci s ESRB a tam, kde je to vhodné, s příslušnými orgány třetích zemí vypracuje a předloží Komisi k potvrzení návrhy regulačních technických norem, které blíže určují:

- a) kategorii OTC derivátů, která by měla podléhat povinnosti clearingů podle článku 4;
- b) datum nebo data, odkdy povinnost clearingů nabývá účinnosti, včetně případného postupného zavádění a kategorií smluvních stran, na které se tato povinnost vztahuje; a
- c) minimální zbývajících doba splatnosti OTC derivátových smluv uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. b) bodě ii).

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

3. ESMA z vlastního podnětu, po provedení veřejné konzultace a po konzultaci s ESRB a tam, kde je to vhodné, s příslušnými orgány třetích zemí určí v souladu s kritérii uvedenými v odst. 4 písm. a), b) a c) a oznámí Komisi kategorie derivátů, které by měly podléhat povinnosti clearingu podle článku 4, ale pro jejichž clearing dosud žádná ústřední protistrana nezískala povolení.

Po tomto oznámení zveřejní ESMA výzvu k vypracování návrhů na clearing těchto kategorií derivátů.

4. S ohledem na hlavní cíl, kterým je snížit systémové riziko, vezmou návrhy regulačních technických norem ve vztahu k tomu, co je uvedeno v odst. 2 písm. a), v úvahu tato kritéria:

- a) míru standardizace smluvních podmínek a provozních postupů u příslušné kategorie OTC derivátů;
- b) objem a likviditu příslušné kategorie OTC derivátů;
- c) dostupnost spravedlivých, spolehlivých a všeobecně přijímaných cenových informací v příslušné kategorii OTC derivátů;

Při vypracovávání těchto návrhů regulačních technických norem může ESMA vzít v úvahu vzájemnou propojenost smluvních stran používajících příslušné kategorie OTC derivátů, předpokládaný dopad na rozsah úvěrového rizika protistrany mezi smluvními stranami a dopad na hospodářskou soutěž v Unii.

K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které blíže určují kritéria uvedené v prvním pododstavci písm. a), b) a c).

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. září 2012.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v třetím pododstavci tohoto odstavce postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

5. Návrhy regulačních technických norem ve vztahu k tomu, co je uvedeno v odst. 2 písm. b), vezmou v úvahu tato kritéria:

- a) předpokládaný objem příslušné kategorie OTC derivátů;
- b) zda již clearing téže kategorie OTC derivátů provádí více než jedna ústřední protistrana;
- c) schopnost příslušných ústředních protistran zpracovat předpokládaný objem a řídit riziko plynoucí z clearingů příslušné kategorie OTC derivátů;
- d) druh a počet smluvních stran aktivních a pravděpodobně aktivních na trhu s příslušnou kategorií OTC derivátů;
- e) dobu, kterou smluvní strana podléhající povinnosti clearingů potřebuje k zavedení postupů pro clearing svých OTC derivátových smluv prostřednictvím ústřední protistrany;
- f) schopnost řízení rizik a právní a provozní kapacitu smluvních stran, které jsou aktivní na trhu s příslušnou kategorií OTC derivátů a na které by se vztahovala povinnost clearingů podle čl. 4 odst. 1.

6. Pokud určitá kategorie OTC derivátových smluv přestane mít ústřední protistranu, která má povolení nebo je uznána pro účely clearingů těchto smluv podle tohoto nařízení, přestane podléhat povinnosti clearingů podle článku 4 a použije se odstavec 3 tohoto článku.

Článek 6

Veřejný rejstřík

1. ESMA zřídí, vede a aktualizuje veřejný rejstřík s cílem správně a jednoznačně určovat kategorie OTC derivátů, které podléhají povinnosti clearingů. Veřejný rejstřík musí být přístupný na internetových stránkách ESMA.

2. Rejstřík obsahuje tyto údaje:

- a) kategorie OTC derivátů, které podléhají povinnosti clearingů podle článku 4;
- b) ústřední protistrany, které mají povolení nebo jsou uznány pro účely povinnosti clearingů;
- c) data, odkdy povinnost clearingů nabývá účinnosti, včetně případného postupného zavádění;

- d) kategorie OTC derivátů určených ESMA v souladu s čl. 5 odst. 3;
- e) minimální zbývajících doba splatnosti derivátových smluv uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. b) bodě ii);
- f) ústřední protistrany, které ESMA oznámil příslušný orgán pro účely povinnosti clearing, a datum oznámení každé z nich.

3. Pokud určitá ústřední protistrana pozbude povolení nebo uznání podle tohoto nařízení ke clearing určité kategorie derivátů, ESMA ji okamžitě vyškrtně z veřejného rejstříku ve vztahu k dané kategorii OTC derivátů.

4. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku může ESMA vypracovat návrhy regulačních technických norem, které blíže určují údaje, jež mají být obsaženy ve veřejném rejstříku uvedeném v odstavci 1.

ESMA předloží jakékoli takové návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. září 2012.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 7

Přístup k ústřední protistraně

1. Ústřední protistrana, které bylo povoleno provádět clearing OTC derivátových smluv, akceptuje clearing těchto smluv na nediskriminačním a transparentním základě bez ohledu na obchodní systém.

Ústřední protistrana může požadovat, aby obchodní systém vyhovoval provozním a technickým požadavkům stanoveným ústřední protistranou, včetně požadavků na řízení rizik.

2. Formální žádosti obchodního systému o přístup ústřední protistrany vyhoví nebo ji zamítne do tří měsíců od jejího podání.

3. Pokud ústřední protistrana zamítne žádost o přístup podle odstavce 2, toto zamítnutí obchodnímu systému řádně odůvodní.

4. Pokud příslušný orgán obchodního systému a příslušný orgán ústřední protistrany neodepřou přístup, poskytně ústřední protistrana přístup do tří měsíců od rozhodnutí vyhovět formální žádosti obchodního systému podle odstavce 2.

Příslušný orgán obchodního systému a příslušný orgán ústřední protistrany mohou obchodnímu systému po podání formální žádosti přístup k ústřední protistraně odepřít pouze v případě,

že by takový přístup ohrozil hladké a řádné fungování trhů nebo by nepříznivě ovlivnil systémové riziko.

5. ESMA urovná jakýkoli spor mezi příslušnými orgány v souladu se svými pravomocemi podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 8

Přístup k obchodnímu systému

1. Obchodní systém poskytne každé ústřední protistraně, které bylo povoleno provádět clearing OTC derivátových smluv obchodovaných v tomto obchodním systému, na její žádost údaje o uzavřených obchodech na nediskriminačním a transparentním základě.

2. Pokud obchodní systém obdrží od ústřední protistrany formální žádost o přístup k obchodnímu systému, odpoví jí do tří měsíců.

3. Pokud obchodní systém přístup odepře, vyrozumí o tom ústřední protistranu, přičemž své rozhodnutí řádně odůvodní.

4. Aniž je dotčeno rozhodnutí příslušných orgánů obchodního systému a ústřední protistrany, umožní obchodní systém přístup do tří měsíců od kladné odpovědi na žádost o přístup.

Přístup k obchodnímu systému je ústřední protistraně poskytnut pouze za předpokladu, že tento přístup nevyžaduje interoperabilitu ani neohrožuje hladké a řádné fungování trhů, zejména v důsledku roztržštění likvidity a že obchodní systém zavedl vhodný mechanismus k zabránění tomuto roztržštění.

5. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje ESMA návrhy regulačních technických norem, které blíže určují pojem roztržštění likvidity.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. září 2012.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 9

Oznamovací povinnost

1. Smluvní strany a ústřední protistrany zajistí, že údaje o každé derivátové smlouvě, kterou uzavřely, a veškeré změny nebo ukončení smluv budou oznámeny registru obchodních údajů registrovanému v souladu s článkem 55 nebo uznanému v souladu s článkem 77. Údaje se oznamují nejpozději v pracovní den následující po uzavření, změně nebo ukončení smlouvy.

Oznamovací povinnost se vztahuje na derivátové smlouvy, které:

- a) byly uzavřeny před 16. srpna 2012 a k tomuto datu zůstaly nevyporádané;
- b) jsou uzavřeny 16. srpna 2012 nebo později.

Smluvní strana nebo ústřední protistrana, která podléhá oznamovací povinnosti, může oznamováním údajů o derivátových smlouvách pověřit jiný subjekt.

Smluvní strany a ústřední protistrany zajistí, aby při oznamování údajů o jejich derivátových smlouvách nedocházelo k duplicitám.

2. Smluvní strany uchovávají záznamy o každé derivátové smlouvě, kterou uzavřely, a každé změně nejméně pět let po ukončení smlouvy.

3. Pokud není k dispozici registr obchodních údajů pro zaznamenání údajů o derivátové smlouvě, zajistí smluvní strany a ústřední protistrany jejich oznámení ESMA.

V tomto případě ESMA zajistí, aby všechny relevantní subjekty uvedené v čl. 81 odst. 3 měly přístup ke všem údajům o derivátových smlouvách, které potřebují k plnění svých povinností a mandátů.

4. Má se za to, že smluvní strana nebo ústřední protistrana nebo subjekt oznamující údaje jejich jménem neporušuje žádné omezení prozrazovat informace uložené smlouvou nebo právními či správními předpisy, když registru obchodních údajů nebo ESMA oznámí údaje o derivátové smlouvě.

Sdělením těchto údajů nevzniká vykazující jednotce ani jejím ředitelům nebo zaměstnancům žádná odpovědnost.

5. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje ESMA návrhy regulačních technických norem, které blíže určují náležitosti a typ zpráv uvedených v odstavcích 1 a 3 pro různé kategorie derivátů.

Zprávy uvedené v odstavcích 1 a 3 určují alespoň:

- a) smluvní strany derivátové smlouvy, a pokud se liší, osoby oprávněné a povinné z dané smlouvy;
- b) hlavní charakteristiky derivátových smluv, včetně jejich typu, podkladu, splatnosti, pomyslné hodnoty, ceny a data vypořádání.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. září 2012.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

6. K zajištění jednotných podmínek uplatňování odstavců 1 a 3 vypracuje ESMA návrhy prováděcích technických norem, které blíže určí:

- a) formát a četnost zpráv uvedených v odstavcích 1 a 3 pro jednotlivé kategorie derivátů;
- b) lhůtu, ve které mají být derivátové smlouvy oznámeny, včetně případného postupného zavádění u smluv uzavřených přede dnem vzniku oznamovací povinnosti.

ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 30. září 2012.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 10

Nefinanční smluvní strany

1. Pokud nefinanční smluvní strana otevře pozice v OTC derivátových smlouvách a tyto pozice překračují clearingový práh stanovený podle odstavce 3:

- a) okamžitě informuje ESMA a příslušný orgán uvedený v odstavci 5 tohoto článku;
- b) začne podléhat povinnosti clearingů pro budoucí smlouvy podle článku 4, pokud průměrná rolující pozice překračuje po dobu 30 pracovních dnů příslušný práh; a
- c) provede clearing veškerých relevantních budoucích smluv během čtyř měsíců ode dne, kdy začala podléhat povinnosti clearingů.

2. Nefinanční smluvní strana, která začala podléhat povinnosti clearingů v souladu s odst. 1 písm. b) a která následně orgánu určenému podle odstavce 5 prokáže, že její průměrná rolující pozice nepřekračuje po dobu 30 pracovních dnů clearingový práh, přestane podléhat povinnosti clearingů uvedené v článku 4.

3. Při výpočtu pozic uvedených v odstavci 1 započte nefinanční smluvní strana veškeré OTC derivátové smlouvy uzavřené nefinanční smluvní stranou nebo jinými nefinančními subjekty uvnitř skupiny, k níž nefinanční smluvní strana náleží, které nejsou objektivně měřitelné jako snižující rizika přímo související s obchodní činností nebo korporátním financováním nefinanční smluvní strany nebo této skupiny.

4. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje ESMA po konzultaci s ESRB a dalšími relevantními orgány návrhy regulačních technických norem, které blíže určí:

- a) kritéria pro určení toho, které OTC derivátové smlouvy jsou objektivně měřitelné jako snižující rizika přímo související s obchodní činností nebo korporátním financováním podle odstavce 3; a
- b) hodnoty clearingových prahů, které jsou určeny s ohledem na systémový význam součtu čistých pozic a expozic smluvní strany a podle jednotlivých kategorií OTC derivátů.

Po provedení otevřené veřejné konzultace ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. září 2012.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

ESMA po konzultaci s ESRB a dalšími relevantními orgány pravidelně přezkoumává příslušné prahy a v případě potřeby navrhuje regulační technické normy za účelem jejich změny.

5. Každý členský stát určí orgán, který odpovídá za zajištění toho, že povinnost podle odstavce 1 je plněna.

Článek 11

Techniky zmírňování rizika pro OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana

1. Finanční smluvní strany a nefinanční smluvní strany, které uzavřou OTC derivátovou smlouvu, jejíž clearing neprovádí ústřední protistrana, zajistí s náležitou péčí, aby byly zavedeny vhodné postupy a systémy pro měření, sledování a zmírňování operačního rizika a úvěrového rizika protistrany, zahrnující alespoň:

- a) včasné potvrzení podmínek příslušné OTC derivátové smlouvy, prováděné pokud možno elektronickými prostředky;
- b) spolehlivé, odolné a kontrolovatelné standardizované procesy pro srovnávání portfolií, řízení souvisejících rizik, včasné odhalování a řešení sporů mezi stranami a sledování hodnoty smluv, které dosud nebyly vypořádány.

2. Finanční smluvní strany a nefinanční smluvní strany uvedené v článku 10 denně oceňují hodnotu smluv, které dosud nebyly vypořádány, podle tržní hodnoty. Pokud tržní podmínky brání oceňování podle tržní hodnoty, použije se spolehlivé a obezřetné ocenění podle modelu.

3. Finanční smluvní strany musí mít zavedeny postupy řízení rizik, které vyžadují, aby ve vztahu k OTC derivátovým smlouvám, které jsou uzavřeny dne 16. srpna 2012 nebo později, byl kolaterál vyměněn včas a přesně a byl vhodně oddělen. Nefinanční smluvní strany uvedené v článku 10 musí mít zavedeny postupy řízení rizik, které vyžadují, aby ve vztahu k OTC derivátovým smlouvám, které jsou uzavřeny v den překročení clearingového prahu nebo později, byl kolaterál vyměněn včas a přesně a byl vhodně oddělen.

4. Finanční smluvní strany musí držet vhodný a přiměřený kapitál k řízení rizika nekrytého vhodnou výměnou kolaterálu.

5. Požadavek stanovený v odstavci 3 tohoto článku se nevztahuje na obchod uvnitř skupiny podle článku 3 uskutečněný mezi smluvními stranami usazenými ve stejném členském státě, pokud neexistuje ani se nepředpokládá žádná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mezi smluvními stranami.

6. Od požadavku stanoveného v odstavci 3 tohoto článku je na základě kladného rozhodnutí obou relevantních příslušných orgánů zcela nebo zčásti osvobozen obchod uvnitř skupiny podle čl. 3 odst. 2 písm. a), b) nebo c) uskutečněný mezi smluvními stranami usazenými v různých členských státech, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) postupy řízení rizik, které smluvní strany uplatňují, jsou náležitě stabilní a spolehlivé a odpovídají míře složitosti daného derivátového obchodu;
- b) neexistuje ani se nepředpokládá žádná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mezi smluvními stranami.

Nedospějí-li příslušné orgány ke kladnému rozhodnutí do 30 kalendářních dnů od obdržení žádosti o osvobození, může tento orgánům s dosažením dohody pomoci ESMA v souladu se svými pravomocemi podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

7. Od požadavku stanoveného v odstavci 3 tohoto článku je osvobozen obchod uvnitř skupiny podle čl. 3 odst. 1 uskutečněný mezi nefinančními smluvními stranami usazenými v různých členských státech, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) postupy řízení rizik, které smluvní strany uplatňují, jsou náležitě stabilní a spolehlivé a odpovídají míře složitosti daného derivátového obchodu;
- b) neexistuje ani se nepředpokládá žádná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mezi smluvními stranami.

Nefinanční smluvní strany oznámí svůj úmysl využít osvobození příslušným orgánům podle čl. 10 odst. 5. Osvobození je platné, pokud žádný z těchto příslušných orgánů do tří měsíců od obdržení oznámení nerozhodne, že podmínky uvedené v prvním pododstavci písm. a) či b) nejsou splněny.

8. Od požadavku stanoveného v odstavci 3 tohoto článku je na základě kladného rozhodnutí relevantního příslušného orgánu odpovědného za dohled nad smluvní stranou usazenou v Unii zcela nebo zčásti osvobozen obchod uvnitř skupiny podle čl. 3 odst. 2 písm. a) až d), který je uskutečněn mezi smluvní stranou usazenou v Unii a smluvní stranou usazenou v jurisdikci třetí země, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) postupy řízení rizik, které smluvní strany uplatňují, jsou náležitě stabilní a spolehlivé a odpovídají míře složitosti daného derivátového obchodu;
- b) neexistuje ani se nepředpokládá žádná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mezi smluvními stranami.

9. Od požadavku stanoveného v odstavci 3 tohoto článku je osvobozen obchod uvnitř skupiny podle čl. 3 odst. 1, který je uskutečněn mezi nefinanční smluvní stranou usazenou v Unii a smluvní stranou usazenou v jurisdikci třetí země, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) postupy řízení rizik, které smluvní strany uplatňují, jsou náležitě stabilní a spolehlivé a odpovídají míře složitosti daného derivátového obchodu;
- b) neexistuje ani se nepředpokládá žádná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mezi smluvními stranami.

Nefinanční smluvní strana oznámí svůj úmysl využít osvobození příslušnému orgánu podle čl. 10 odst. 5. Osvobození je

platné, pokud tento příslušný orgán do tří měsíců od obdržení oznámení nerozhodne, že podmínky uvedené v prvním pododstavci písm. a) či b) nejsou splněny.

10. Od požadavku stanoveného v odstavci 3 tohoto článku je na základě kladného rozhodnutí relevantního příslušného orgánu odpovědného za dohled nad finanční smluvní stranou zcela nebo zčásti osvobozen obchod uvnitř skupiny podle čl. 3 odst. 1 uskutečněný mezi nefinanční smluvní stranou a finanční smluvní stranou, které jsou usazené v různých členských státech, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) postupy řízení rizik, které smluvní strany uplatňují, jsou náležitě stabilní a spolehlivé a odpovídají míře složitosti daného derivátového obchodu;
- b) neexistuje ani se nepředpokládá žádná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mezi smluvními stranami.

Relevantní příslušný orgán odpovědný za dohled nad finanční smluvní stranou oznámí každé takové rozhodnutí příslušnému orgánu uvedenému v čl. 10 odst. 5. Osvobození je platné, pokud tento příslušný orgán nerozhodne, že podmínky uvedené v prvním pododstavci písm. a) či b) nejsou splněny. V případě neshody mezi příslušnými orgány jim může s dosažením dohody pomoci ESMA v souladu se svými pravomocemi podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

11. Smluvní strana obchodu uvnitř skupiny, jenž byl osvobozen od požadavku stanoveného v odstavci 3, informaci o tomto osvobození zveřejní.

Příslušný orgán oznámí ESMA každé rozhodnutí přijaté podle odstavce 6, 8 nebo 10 a každé oznámení obdržené podle odstavce 7, 9 nebo 10 a poskytne mu podrobné informace o dotyčném obchodu uvnitř skupiny.

12. Povinnosti stanovené v odstavcích 1 až 11 se vztahují na OTC derivátové smlouvy uzavřené mezi subjekty ze třetích zemí, které by těmto povinnostem podléhaly, pokud by byly usazené v Unii, jestliže tyto smlouvy mají přímý, podstatný a předvídatelný vliv v Unii nebo jestliže je uloženo této povinnosti nutné či vhodné, aby se předešlo vyhýbání se požadavkům tohoto nařízení.

13. ESMA činnost s deriváty nezpůsobilými k clearingu pravidelně sleduje s cílem rozpoznat případy, kdy určitá kategorie derivátů může představovat systémové riziko, a předcházet regulační arbitráži mezi derivátovými obchody, u nichž je nebo není prováděn clearing. ESMA po konzultaci s ESRB zejména přijímá opatření podle čl. 5 odst. 3 nebo přezkoumává regulační technické normy pro maržové požadavky stanovené v odstavci 14 tohoto článku a v článku 41.

14. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje ESMA návrhy regulačních technických norem, které blíže určují:

- a) postupy a mechanismy uvedené v odstavci 1;
- b) tržní podmínky, které brání ocenění podle tržní hodnoty, a kritéria pro používání ocenění podle modelu uvedeného v odstavci 2;
- c) podrobné údaje o osvobozených obchodech uvnitř skupiny, které mají být součástí oznámení podle odstavců 7, 9 a 10;
- d) podrobné informace o osvobozených obchodech uvnitř skupiny podle odstavce 11;
- e) smlouvy, u nichž se má za to, že mají přímý, podstatný a předvídatelný vliv v Unii, nebo případy, kdy je nutné či vhodné předejít vyhýbání se požadavkům tohoto nařízení, jak je uvedeno v odstavci 12.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. září 2012.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

15. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracují evropské orgány dohledu společné návrhy regulačních technických norem, které blíže určují:

- a) postupy řízení rizik včetně úrovně a typu kolaterálu a způsobů jeho oddělení požadovaného ke splnění odstavce 3;
- b) úroveň kapitálu požadovanou ke splnění odstavce 4;
- c) postupy, jimiž se mají řídit smluvní strany a relevantní příslušné orgány při uplatňování osvobození podle odstavců 6 až 10;
- d) použitelná kritéria podle odstavců 5 až 10, zejména včetně toho, co by mělo být považováno za věcnou nebo právní překážku bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mezi smluvními stranami.

Evropské orgány dohledu předloží tyto společné návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. září 2012.

V závislosti na právní povaze smluvní strany jsou na Komisi přeneseny pravomoci k přijetí regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 nebo (EU) č. 1095/2010.

Článek 12

Sankce

1. Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení pravidel podle této hlavy a přijmou veškerá opatření, aby zajistily jejich uplatňování. Tyto sankce zahrnují alespoň správní pokuty. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány odpovědné za dohled nad finančními a popřípadě nefinančními smluvními stranami zveřejnily každou sankci uloženou za porušení článků 4, 5 a 7 až 11, pokud by takové zveřejnění vážně neohrozilo finanční trhy nebo nezpůsobilo zúčastněným stranám neúměrnou škodu. Členské státy pravidelně zveřejňují hodnotící zprávy o účinnosti použití pravidel v oblasti sankcí. Takto zveřejněné informace nesmějí obsahovat osobní údaje ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice 95/46/ES.

Do 17. února 2013 oznámí členské státy Komisi pravidla uvedená v odstavci 1. Neprodleně Komisi oznámí jakoukoli jejich následnou změnu.

3. Porušení pravidel této hlavy nemá dopad na platnost OTC derivátové smlouvy ani na možnost stran prosazovat ustanovení OTC derivátové smlouvy. Porušení pravidel této hlavy nezakládá nárok kterékoli strany OTC derivátové smlouvy na náhradu škody.

Článek 13

Mechanismus pro předcházení duplicitním nebo rozporným pravidlům

1. Komise s pomocí ESMA sleduje uplatňování zásad stanovených v člácích 4, 9, 10 a 11 v mezinárodním měřítku, zejména pokud jde o případné požadavky týkající se účastníků trhu, které jsou duplicitní nebo jsou v rozporu s jinými požadavky, vypracovává zprávy o těchto otázkách Evropskému parlamentu a Radě a doporučuje případná opatření.

2. Komise může přijmout prováděcí akty, jimiž stanoví, že právní, dohledové a vynucovací předpisy určité třetí země:

- a) jsou rovnocenné požadavkům stanoveným tímto nařízením podle článků 4, 9, 10 a 11;
- b) zajišťují ochranu služebního tajemství, která je rovnocenná ochraně stanovené v tomto nařízení; a

c) jsou účinně uplatňovány a vynucovány spravedlivým a nedeformujícím způsobem zajišťujícím účinný dohled a vynucování v uvedené třetí zemi.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 86 odst. 2.

3. Prováděcí akt o rovnocennosti uvedený v odstavci 2 znamená, že se má za to, že smluvní strany uzavírající obchod podléhající tomuto nařízení splnily povinnosti obsažené v člancích 4, 9, 10 a 11 tohoto nařízení, pokud je alespoň jedna z nich usazena v dané třetí zemi.

4. Komise ve spolupráci s ESMA sleduje účinné provádění požadavků, jež jsou rovnocenné požadavkům stanoveným v člancích 4, 9, 10 a 11, třetími zeměmi, pro které byl přijat prováděcí akt o rovnocennosti, a pravidelně, alespoň jednou ročně, podává zprávy Evropskému parlamentu a Radě. V případě, že zpráva odhalí nedostatečné nebo nedůsledné uplatňování rovnocenných požadavků orgány třetí země, zruší Komise do 30 kalendářních dnů po předložení zprávy uznání rovnocennosti právního rámce dotyčné země. Pokud je prováděcí akt o rovnocennosti zrušen, začnou se na smluvní strany automaticky znovu vztahovat všechny požadavky stanovené v tomto nařízení.

HLAVA III

POVOLENÍ ÚSTŘEDNÍCH PROTISTRAN A DOHLED NAD NIMI

KAPITOLA 1

Podmínky a postupy pro povolení ústřední protistrany

Článek 14

Povolení ústřední protistrany

1. Právnícká osoba usazená v Unii, která hodlá poskytovat clearingové služby jako ústřední protistrana, požádá postupem stanoveným v článku 17 o povolení příslušný orgán členského státu, kde je usazena (dále jen „příslušný orgán ústřední protistrany“).

2. Povolení vydané v souladu s článkem 17 je účinné pro celé území Unie.

3. Povolení podle odstavce 1 se vydává pouze na činnosti spojené s clearingem a uvádí služby nebo činnosti, které je ústřední protistrana oprávněna poskytovat či vykonávat, včetně kategorií finančních nástrojů, na něž se toto povolení vztahuje.

4. Ústřední protistrana musí trvale splňovat podmínky potřebné pro povolení.

Ústřední protistrana bez zbytečného odkladu informuje příslušný orgán o veškerých podstatných změnách, které mají vliv na podmínky pro povolení.

5. Povolení podle odstavce 1 nebrání členským státům v tom, aby ve vztahu k ústředním protistranám usazeným na

jejich území přijaly nebo nadále uplatňovaly dodatečné požadavky, včetně určitých požadavků na povolení podle směrnice 2006/48/ES.

Článek 15

Rozšíření činností a služeb

1. Ústřední protistrana, která chce rozšířit svou činnost o další služby nebo činnosti, na které se první povolení nevztahuje, podá žádost o rozšíření příslušnému orgánu ústřední protistrany. Za rozšíření uvedeného povolení se považuje nabízení clearingových služeb, pro které ústřední protistrana dosud nemá povolení.

Rozšíření povolení se provádí postupem stanoveným v článku 17.

2. Pokud chce ústřední protistrana rozšířit svou činnost do jiného členského státu, než ve kterém je usazena, příslušný orgán ústřední protistrany o tom okamžitě uvědomí příslušný orgán druhého členského státu.

Článek 16

Kapitálové požadavky

1. Ústřední protistrana musí mít stálý a dostupný počáteční kapitál ve výši alespoň 7,5 milionu EUR, aby mohla získat povolení podle článku 14.

2. Kapitál ústřední protistrany včetně nerozděleného zisku a rezervních fondů musí být přiměřený riziku plynoucímu z činností ústřední protistrany. Musí trvale postačovat k zajištění řádného ukončení nebo restrukturalizace činností v příslušném časovém rozpětí a k zajištění adekvátní ochrany ústřední protistrany proti úvěrovému riziku, riziku protistrany, tržnímu riziku a operačnímu, právnímu a obchodním rizikům, která ještě nejsou kryta zvláštními finančními zdroji uvedenými v člancích 41 až 44.

3. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje EBA v úzké spolupráci s ESCB a po konzultaci s ESMA návrhy regulačních technických norem, které blíže určují požadavky na kapitál, nerozdělený zisk a rezervní fondy ústřední protistrany uvedené v odstavci 2.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. září 2012.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 17

Postupy pro vydávání povolení a zamítnutí žádosti o povolení

1. Žadající ústřední protistrana podá žádost o povolení příslušnému orgánu členského státu, ve kterém je usazena.

2. Žadající ústřední protistrana poskytne veškeré informace nezbytné k tomu, aby přesvědčila příslušný orgán, že v době povolení má přijata veškerá opatření nutná k tomu, aby splnila požadavky stanovené v tomto nařízení. Příslušný orgán okamžitě předá veškeré informace, které od žadající ústřední protistrany obdržel, ESMA a kolegiu uvedenému v čl. 18 odst. 1.

3. Do 30 pracovních dnů od obdržení žádosti příslušný orgán posoudí, zda je žádost úplná. Není-li žádost úplná, stanoví příslušný orgán lhůtu, v níž musí žadající ústřední protistrana poskytnout doplňující informace. Posoudí-li příslušný orgán žádost jako úplnou, oznámí to žadající ústřední protistraně, členům kolegia zřízeného podle čl. 18 odst. 1 a ESMA.

4. Příslušný orgán ústřední protistrany vydá povolení pouze tehdy, pokud je plně přesvědčen, že žadající ústřední protistrana splňuje všechny požadavky stanovené v tomto nařízení a že je ústřední protistrana oznámena jako systém podle směrnice 98/26/ES.

Příslušný orgán řádně zváží stanovisko kolegia přijaté v souladu s článkem 19. Nesouhlasí-li příslušný orgán ústřední protistrany s kladným stanoviskem kolegia, musí jeho rozhodnutí obsahovat řádné odůvodnění a vysvětlení všech podstatných odchylek od tohoto kladného stanoviska.

Ústřední protistrana povolení nezíská, jestliže všichni členové kolegia, s výjimkou orgánů členského státu, v němž je ústřední protistrana usazena, dosáhnou vzájemnou dohodou společného stanoviska podle čl. 19 odst. 1, že dané ústřední protistraně povolení vydáno nebude. Toto stanovisko musí být písemné a obsahovat řádné a podrobné odůvodnění, proč se kolegium domnívá, že požadavky stanovené tímto nařízením nebo jinými právními předpisy Unie nejsou splněny.

Nebylo-li dosaženo vzájemnou dohodou společného stanoviska podle třetího pododstavce a vyjádří-li dvoutřetinová většina členů kolegia záporné stanovisko, může do 30 kalendářních dnů od přijetí uvedeného záporného stanoviska kterýkoli dotčený příslušný orgán na základě dvoutřetinové většiny členů kolegia postoupit záležitost ESMA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Rozhodnutí o postoupení musí být písemné a musí obsahovat řádné a podrobné odůvodnění, proč se příslušní členové kolegia domnívají, že požadavky stanovené tímto nařízením nebo jinými součástmi práva Unie nejsou splněny. V takovém případě příslušný orgán ústřední protistrany odloží přijetí svého rozhodnutí o povolení a vyčká rozhodnutí o povolení, které může přijmout ESMA podle čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) č. 1095/2010. Příslušný orgán přijme rozhodnutí v souladu s rozhodnutím ESMA. Záležitost nesmí být ESMA postoupena po uplynutí lhůty 30 dnů uvedené ve čtvrtém pododstavci.

Dosáhnou-li všichni členové kolegia, s výjimkou orgánů členského státu, v němž je ústřední protistrana usazena, vzájemnou dohodou společného stanoviska podle čl. 19 odst. 1, že dané

ústřední protistraně nebude povolení vydáno, může příslušný orgán ústřední protistrany postoupit záležitost ESMA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Příslušný orgán členského státu, v němž je usazena ústřední protistrana, předá rozhodnutí ostatním dotčeným příslušným orgánům.

5. V případě, že příslušný orgán ústřední protistrany neuplatňuje ustanovení tohoto nařízení nebo je uplatňuje způsobem, který se jeví jako porušení práva Unie, postupuje ESMA v souladu s článkem 17 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Na žádost kteréhokoli člena kolegia nebo z vlastního podnětu a po vyrozumění příslušného orgánu může ESMA vyšetřovat údajné porušování nebo neuplatňování práva Unie.

6. Žádné kroky kteréhokoli člena kolegia učiněné při plnění jeho povinností nesmějí přímo ani nepřímo znevýhodňovat kterýkoli členský stát nebo skupinu členských států jako místo poskytování clearingových služeb v jakékoli měně.

7. Do šesti měsíců od podání úplné žádosti příslušný orgán písemně a s řádným odůvodněním vyrozumí žadající ústřední protistranu o tom, zda bylo její žádosti o povolení vyhověno, či zda byla zamítnuta.

Článek 18

Kolegium

1. Do 30 kalendářních dnů od podání úplné žádosti v souladu s článkem 17 zřídí příslušný orgán ústřední protistrany kolegium, které spravuje a jemuž předsedá, s cílem usnadnit plnění úkolů uvedených v člancích 15, 17, 49, 51 a 54.

2. Kolegium se skládá z:

- a) ESMA;
- b) příslušného orgánu ústřední protistrany;
- c) příslušných orgánů odpovědných za dohled nad členy clearingového systému ústřední protistrany usazenými ve třech členských státech, které během jednoho roku poskytly největší souhrnné příspěvky do fondu pro riziko selhání ústřední protistrany uvedeného v článku 42;
- d) příslušných orgánů odpovědných za dohled nad obchodními systémy, které ústřední protistrana obsluhuje;
- e) příslušných orgánů, které vykonávají dohled nad ústředními protistranami, s nimiž byly uzavřeny dohody o interoperabilitě;
- f) příslušných orgánů, které vykonávají dohled nad centrálními depozitáři cenných papírů, s nimiž je ústřední protistrana propojena;

g) příslušných členů ESCB odpovědných za dohled nad ústřední protistranou a příslušných členů ESCB odpovědných za dohled nad ústředními protistranami, s nimiž byly uzavřeny dohody o interoperabilitě;

h) centrálních bank, které emitují nejrelevantnější měny Unie používané u finančních nástrojů, jejichž clearing je prováděn.

3. Příslušný orgán členského státu, který není členem kolegia, může kolegium požádat o jakékoli informace, které jsou důležité pro plnění jeho úkolů v oblasti dohledu.

4. Aniž jsou dotčeny povinnosti příslušných orgánů podle tohoto nařízení, zajišťuje kolegium:

- a) vypracování stanoviska uvedeného v článku 19;
- b) výměnu informací, včetně žádostí o informace podle článku 84;
- c) dohodu o dobrovolném rozdělení úkolů mezi své členy;
- d) koordinaci programů dohledových šetření založených na hodnocení rizika ústřední protistrany a
- e) určení postupů a pohotovostních plánů pro řešení naléhavých situací uvedených v článku 24.

5. Zřízení a činnost kolegia se řídí písemnou dohodou mezi všemi jeho členy.

Tato dohoda určí praktické mechanismy pro činnost kolegia, včetně podrobných pravidel pro hlasování, jak je uvedeno v čl. 19 odst. 3, a může určit úkoly, které mají být svěřeny příslušnému orgánu ústřední protistrany nebo jinému členu kolegia.

6. K zajištění jednotného a soudržného fungování kolegií v celé Unii vypracuje ESMA návrhy regulačních technických norem, které blíže určují podmínky, za nichž se měny Unie uvedené v odst. 2 písm. h) považují za nejrelevantnější, a podrobnosti praktických mechanismů uvedených v odstavci 5.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. září 2012.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 19

Stanovisko kolegia

1. Do čtyř měsíců od podání úplné žádosti ústřední protistranou v souladu s článkem 17 provede příslušný orgán ústřední protistrany posouzení rizik ústřední protistrany a předloží zprávu kolegiu.

Do 30 kalendářních dnů od obdržení uvedené zprávy a na základě zjištění uvedených ve zprávě dospěje kolegium ke společnému stanovisku ohledně toho, zda žádající ústřední protistrana splňuje všechny požadavky stanovené v tomto nařízení.

Aniž je dotčen čl. 17 odst. 4 čtvrtý pododstavec a pokud kolegium nedospěje ke společnému stanovisku podle druhého pododstavce, přijme ve stejné lhůtě stanovisko většinou hlasů.

2. ESMA usnadní přijetí společného stanoviska v souladu se svou obecnou funkcí koordinace podle článku 31 nařízení (EU) č. 1095/2010.

3. Většinové stanovisko kolegia se přijímá prostou většinou hlasů jeho členů. V kolegiích, jež nemají více než dvanáct členů, má každý hlasující člen jeden hlas a hlasovat mohou nejvýše dva členové kolegia z téhož členského státu. V kolegiích, jež mají více než dvanáct členů, má každý hlasující člen jeden hlas a hlasovat mohou nejvýše tři členové z téhož členského státu. ESMA nemá právo hlasovat o stanoviscích kolegia.

Článek 20

Odnětí povolení

1. Aniž je dotčen čl. 22 odst. 3, odejme příslušný orgán ústřední protistraně povolení, pokud ústřední protistrana:

- a) nevyužije toto povolení do dvanácti měsíců, výslovně se jej vzdá nebo déle než šest předchozích měsíců neposkytuje služby či nevykonává činnost;
- b) získala povolení na základě nepravdivého prohlášení nebo jakýmkoli jinými protiprávními prostředky;
- c) přestane splňovat podmínky, za nichž bylo povolení vydáno, a ve stanovené lhůtě nepřijala nápravná opatření požadovaná příslušným orgánem ústřední protistrany;
- d) závažně a systematicky porušuje některé požadavky stanovené v tomto nařízení.

2. Pokud se příslušný orgán ústřední protistrany domnívá, že nastala některá z okolností uvedených v odstavci 1, vyrozumí o tom do pěti pracovních dnů ESMA a členy kolegia.

3. Příslušný orgán ústřední protistrany konzultuje nutnost odejmout povolení ústřední protistraně s členy kolegia, ledaže je rozhodnutí naléhavé.

4. Kterýkoli člen kolegia může kdykoli požádat, aby příslušný orgán ústřední protistrany posoudil, zda ústřední protistrana nadále dodržuje podmínky, za nichž bylo povolení vydáno.

5. Příslušný orgán ústřední protistrany může odnětí povolení omezit na konkrétní službu, činnost nebo kategorii finančních nástrojů.

6. Příslušný orgán ústřední protistrany zašle ESMA a členům kolegia své řádně odůvodněné rozhodnutí, které zohlední připomínky členů kolegia.

7. Rozhodnutí o odnětí povolení je účinné v celé Unii.

Článek 21

Přezkum a vyhodnocení

1. Aniž je dotčena úloha kolegia, příslušné orgány uvedené v článku 22 přezkoumají opatření, strategie, postupy a mechanismy, které ústřední protistrany zavedly ke splnění tohoto nařízení, a vyhodnotí rizika, kterým ústřední protistrany jsou nebo mohou být vystaveny.

2. Přezkum a vyhodnocení podle odstavce 1 se týkají všech požadavků na ústřední protistrany stanovených tímto nařízením.

3. Příslušné orgány stanoví četnost a intenzitu přezkumu a vyhodnocení uvedených v odstavci 1 s přihlédnutím k velikosti, systémové důležitosti, povaze, rozsahu a složitosti činností dotčených ústředních protistran. Přezkum a vyhodnocení se aktualizují nejméně jednou ročně.

Ústřední protistrany podléhají kontrolám na místě.

4. Příslušné orgány pravidelně, avšak nejméně jednou ročně informují kolegium o výsledcích přezkumu a vyhodnocení podle odstavce 1, včetně případných nápravných opatření nebo sankcí.

5. Příslušné orgány vyžadují, aby jakákoli ústřední protistrana, která neplní požadavky stanovené tímto nařízením, včas přijala nezbytná opatření nebo učinila kroky nezbytné k nápravě této situace.

6. ESMA plní koordinační úlohu mezi příslušnými orgány a jednotlivými kolegií s cílem vytvořit společnou kulturu dohledu a zavést jednotnou praxi v této oblasti, zajistit používání stejných postupů a jednotného přístupu a posílit jednotnost výsledků dohledu.

Za účelem prvního pododstavce ESMA alespoň jednou ročně:

a) provádí srovnávací hodnocení činností dohledu všech příslušných orgánů v souvislosti s vydáváním povolení a dohledem nad ústředními protistranami v souladu s článkem 30 nařízení (EU) č. 1095/2010 a

b) zahajuje a koordinuje hodnocení odolnosti ústředních protistran v celé Unii vůči nepříznivému tržnímu vývoji v souladu s čl. 32 odst. 2 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Pokud hodnocení uvedené ve druhém pododstavci písm. b) odhalí nedostatečnou odolnost jedné nebo více ústředních protistran, vydá ESMA nezbytná doporučení podle článku 16 nařízení (EU) č. 1095/2010.

KAPITOLA 2

Dozor a dohled nad ústředními protistranami

Článek 22

Příslušný orgán

1. Každý členský stát určí příslušný orgán odpovědný za plnění povinností, které vyplývají z tohoto nařízení v souvislosti s povolováním ústředních protistran usazených na jeho území a s dohledem nad nimi, a informuje o něm Komisi a ESMA.

Pokud členský stát určí více než jeden příslušný orgán, jednoznačně vymezí jejich úlohy a určí jeden orgán, který odpovídá za koordinaci spolupráce a výměnu informací s Komisí, ESMA, příslušnými orgány jiných členských států, EBA a příslušnými členy ESCB v souladu s články 23, 24, 83 a 84.

2. Každý členský stát zajistí, aby měl příslušný orgán dohlížecí a vyšetřovací pravomoci, které jsou nezbytné pro výkon jeho funkcí.

3. Každý členský stát zajistí v souladu s vnitrostátním právem možnost přijímání nebo ukládání vhodných správních opatření vůči fyzickým či právnickým osobám odpovědným za nedodržování tohoto nařízení.

Tato opatření musí být účinná, přiměřená a odrazující a mohou zahrnovat požadavek přijetí nápravných opatření ve stanovené lhůtě.

4. ESMA na své internetové stránce zveřejní seznam příslušných orgánů určených v souladu s odstavcem 1.

KAPITOLA 3

Spolupráce

Článek 23

Spolupráce mezi orgány

1. Příslušné orgány úzce spolupracují spolu navzájem, s ESMA a v případě potřeby s ESCB.

2. Na základě informací dostupných v daném čase příslušné orgány při výkonu svých obecných povinností řádně zvažují potenciální dopad svých rozhodnutí na stabilitu finančního systému ve všech ostatních dotčených členských státech, zejména v naléhavých situacích uvedených v článku 24.

Článek 24

Naléhavé situace

Příslušný orgán ústřední protistrany nebo jakýkoli jiný orgán bez zbytečného odkladu informuje ESMA, kolegium, příslušné členy ESCB a jiné relevantní orgány o jakékoli naléhavé situaci spojené s ústřední protistranou, včetně vývoje na finančních trzích, která může mít nepříznivý dopad na tržní likviditu a stabilitu finančního systému ve kterémkoli z členských států, kde je ústřední protistrana nebo některý z členů jejího clearingového systému usazen.

KAPITOLA 4

Vztahy s třetími zeměmi

Článek 25

Uznání ústřední protistrany usazené v třetí zemi

1. Ústřední protistrana usazená v třetí zemi může poskytovat clearingové služby členům clearingového systému nebo obchodním systémům usazeným v Unii, pouze pokud ji uzná ESMA.

2. ESMA může po konzultaci s orgány uvedenými v odstavci 3 uznat ústřední protistranu usazenou v třetí zemi, která požádala o uznání pro účely poskytování pouze některých clearingových služeb nebo činností, pokud:

- a) Komise přijala prováděcí akt v souladu s odstavcem 6;
- b) ústřední protistrana má v příslušné třetí zemi povolení a podléhá účinnému dohledu a vynucování, jež zajišťují plný soulad s omezujícími požadavky platnými v dané třetí zemi;
- c) byla uzavřena ujednání o spolupráci podle odstavce 7;
- d) ústřední protistrana je usazena nebo povolena ve třetí zemi, u níž bylo v souladu s kritérii stanovenými ve společném memorandu mezi členskými státy o rovnocennosti třetích zemí podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu ⁽¹⁾ uznáno, že má rovnocenné systémy proti praní peněz a boje proti financování terorismu jako Unie.

3. Při posuzování toho, zda jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 2, ESMA konzultuje:

- a) s příslušným orgánem členského státu, ve kterém ústřední protistrana poskytuje nebo hodlá poskytovat clearingové služby a který si ústřední protistrana zvolila;

b) s příslušnými orgány odpovědnými za dohled nad členy clearingového systému ústřední protistrany usazenými ve třech členských státech, kteří poskytují nebo by podle předpokladů ústřední protistrany měli během jednoho roku poskytnout největší souhrnné příspěvky do fondu pro riziko selhání ústřední protistrany uvedeného v článku 42;

c) s příslušnými orgány odpovědnými za dohled nad obchodními systémy v Unii, kterým ústřední protistrana poskytuje nebo má poskytovat služby;

d) s příslušnými orgány, které vykonávají dohled nad ústředními protistranami usazenými v Unii, s nimiž byly uzavřeny dohody o interoperabilitě;

e) s příslušnými členy ESCB členských států, ve kterých ústřední protistrana poskytuje nebo hodlá poskytovat clearingové služby, a s příslušnými členy ESCB odpovědnými za dohled nad ústředními protistranami, s nimiž byly uzavřeny dohody o interoperabilitě;

f) s centrálními bankami, které emitují nejrelevantnější měny Unie používané u finančních nástrojů, jejichž clearing je nebo má být prováděn.

4. Ústřední protistrana uvedená v odstavci 1 podá žádost ESMA.

Žadající ústřední protistrana poskytne ESMA všechny informace nezbytné k jejímu uznání. ESMA do 30 pracovních dnů od obdržení žádosti posoudí, zda je žádost úplná. Není-li žádost úplná, stanoví ESMA lhůtu, v níž musí žadající ústřední protistrana poskytnout doplňující informace.

Rozhodnutí o uznání vychází z podmínek stanovených v odstavci 2 a je nezávislé na jakémkoli posouzení, které je základem pro rozhodnutí o rovnocennosti podle čl. 13 odst. 3.

Před přijetím svého rozhodnutí konzultuje ESMA s orgány a subjekty uvedenými v odstavci 3.

Do 180 pracovních dnů od podání úplné žádosti ESMA písemně a s řádným odůvodněním vyrozumí žadající ústřední protistranu o tom, zda bylo její žádosti o uznání vyhověno, či zda byla zamítnuta.

ESMA zveřejní na své internetové stránce seznam ústředních protistran uznaných v souladu s tímto nařízením.

5. ESMA po konzultaci s orgány a subjekty uvedenými v odstavci 3 přezkoumá uznání ústřední protistrany usazené v třetí zemi, pokud rozšířila své činnosti a služby v Unii. Tento přezkum se provede v souladu s odstavci 2, 3 a 4. ESMA může zrušit uznání takové ústřední protistrany, pokud přestanou být splněny podmínky stanovené v odstavci 2, a za stejných okolností, jaké jsou uvedeny v článku 20.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15.

6. Komise může podle článku 5 nařízení (EU) č. 182/2011 přijmout prováděcí akt, který stanoví, že právní předpisy a předpisy o dohledu třetí země zajišťují, že ústřední protistrany povolené v uvedené třetí zemi splňují právně závazné požadavky, jež jsou rovnocenné požadavkům stanoveným v hlavě IV tohoto nařízení, že tyto ústřední protistrany podléhají v uvedené třetí zemi průběžnému účinnému dohledu a vynucování a že právní rámec uvedené třetí země stanoví účinný rovnocenný systém pro uznávání ústředních protistran povolených podle právních režimů třetích zemí.

7. ESMA uzavře s relevantními příslušnými orgány třetích zemí, jejichž právní a dohledové rámce byly v souladu s odstavcem 6 uznány jako rovnocenné tomuto nařízení, ujednání o spolupráci. Tato ujednání blíže určí alespoň:

- a) mechanismus pro výměnu informací mezi ESMA a příslušnými orgány dotčených třetích zemí, včetně přístupu ke všem informacím týkajícím se ústředních protistran povolených v třetích zemích, které si ESMA vyžádá;
- b) mechanismus pro neprodlené vyrozumění ESMA, pokud se příslušný orgán třetí země domnívá, že ústřední protistrana, nad kterou vykonává dohled, porušuje podmínky svého povolení nebo jiné právní předpisy, jimiž se má řídit;
- c) mechanismus pro neprodlené vyrozumění ESMA příslušným orgánem třetí země, je-li ústřední protistraně, nad kterou příslušný orgán třetí země vykonává dohled, uděleno oprávnění poskytovat clearingové služby členům clearingového systému nebo klientům usazeným v Unii;
- d) postupy, které se týkají koordinace činností dohledu, včetně kontrol na místě, jsou-li vhodné.

8. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje ESMA návrhy regulačních technických norem, jež blíže určují informace, které má žádající ústřední protistrana poskytnout ESMA ve své žádosti o uznání.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. září 2012.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

HLAVA IV

POŽADAVKY NA ÚSTŘEDNÍ PROTISTRANY

KAPITOLA 1

Organizační požadavky

Článek 26

Obecná ustanovení

1. Ústřední protistrana musí mít spolehlivé řídicí systémy včetně jasné organizační struktury s dobře vymezenými, transparentními a konzistentními hranicemi odpovědnosti, účinné

postupy k zjišťování, řízení, kontrole a oznamování rizik, kterým je nebo by mohla být vystavena, a přiměřené mechanismy vnitřní kontroly včetně řádných administrativních a účetních postupů.

2. Ústřední protistrana musí přijmout strategie a postupy dostatečně účinné k zajištění toho, že ona sama i její řídicí pracovníci a zaměstnanci dodržují veškerá ustanovení tohoto nařízení.

3. Ústřední protistrana musí mít a provozovat organizační strukturu, která zajišťuje nepřetržitý a řádný výkon jejích služeb a činností. Musí využívat vhodné a přiměřené systémy, zdroje a postupy.

4. Ústřední protistrana musí zřetelně oddělovat hierarchické vztahy pro řízení rizik a pro své ostatní operace.

5. Ústřední protistrana musí přijmout, provádět a dodržovat politiku odměňování, která podporuje spolehlivé a účinné řízení rizik a která nevytváří pobídky k podhodnocení rizik.

6. Ústřední protistrana musí udržovat informační systémy odpovídající složitosti, rozmanitosti a typům vykonávaných služeb a činností tak, aby byly zajištěny vysoké bezpečnostní standardy a neporušenost a důvěrnost uchovávaných informací.

7. Ústřední protistrana musí bezplatně zveřejňovat své řídicí systémy, pravidla, kterými se řídí, a kritéria účastenství ve svém clearingovém systému.

8. Ústřední protistrana se musí podrobovat častým a nezávislým auditům. Výsledky těchto auditů musí být sděleny radě a poskytnuty příslušnému orgánu.

9. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje ESMA po konzultaci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem, které blíže určují minimální obsah pravidel a řídicích systémů uvedených v odstavcích 1 až 8.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. září 2012.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 27

Vrcholné vedení a rada

1. Vrcholné vedení ústřední protistrany musí mít dostatečně dobrou pověst a dostatek zkušeností k zajištění řádného a obezřetného řízení ústřední protistrany.

2. Ústřední protistrana musí mít radu, ve které je alespoň jedna třetina členů, nejméně však dva členové, nezávislí. Zástupci klientů členů jejího clearingového systému musí být přizváni, aby se účastnili schůzí rady při projednávání otázek souvisejících s články 38 a 39. Odměna nezávislých a jiných nevykonných členů rady nesmí souviset s obchodními výsledky ústřední protistrany.

Členové rady ústřední protistrany, včetně nezávislých členů, musí mít dostatečně dobrou pověst a přiměřené odborné znalosti o finančních službách, řízení rizik a clearingových službách.

3. Ústřední protistrana jednoznačně určí úkoly a povinnosti rady a poskytne zápisy ze zasedání rady příslušnému orgánu a auditorům.

Článek 28

Výbor pro rizika

1. Ústřední protistrana zřídí výbor pro rizika, který je složen ze zástupců členů jejího clearingového systému, z nezávislých členů rady a ze zástupců klientů. Výbor pro rizika může přizvat na svá zasedání zaměstnance ústřední protistrany a externí nezávislé odborníky, kteří však nemají právo hlasovat. Příslušné orgány mohou požádat o účast na zasedání výboru pro rizika bez práva hlasovat a o řádné informování o činnostech a rozhodnutích výboru pro rizika. Rady výboru pro rizika nesmějí být přímo ovlivňovány vedením ústřední protistrany. Ve výboru pro rizika nesmí mít ani jedna z uvedených skupin zástupců většinu.

2. Ústřední protistrana členům výboru pro rizika jednoznačně určí pověření, řídicí systémy k zajištění nezávislosti, provozní postupy, kritéria účastenství a volební mechanismus. Řídicí systémy musí být veřejně dostupné a určovat alespoň, že výboru pro rizika předsedá nezávislý člen rady, že výbor je přímo podřízen radě a že zasedá pravidelně.

3. Výbor pro rizika podává radě rady ke všem opatřením, která mohou mít dopad na řízení rizik ústřední protistrany, jako jsou významná změna jejího modelu rizik, postupy v případě selhání, kritéria pro přijímání členů clearingového systému, clearing nových kategorií nástrojů nebo outsourcing funkcí. Rady výboru pro rizika se nevyžadují pro každodenní operace ústřední protistrany. Je třeba vyvíjet náležitě úsilí, aby byly s výborem pro rizika konzultovány skutečnosti, které mohou mít dopad na řízení rizik ústřední protistrany v naléhavých situacích.

4. Aniž je dotčeno právo příslušných orgánů být řádně informovány, jsou členové výboru pro rizika vázáni mlčenlivostí. Pokud předseda výboru pro rizika určí, že se některý člen v souvislosti s konkrétní záležitostí nachází ve skutečném nebo potenciálním střetu zájmů, nesmí uvedený člen o uvedené záležitosti hlasovat.

5. Ústřední protistrana bezodkladně informuje příslušný orgán o každém rozhodnutí, kdy se rada rozhodne neřídit se radou výboru pro rizika.

Článek 29

Vedení záznamů

1. Ústřední protistrana po dobu alespoň deseti let vede všechny záznamy o poskytnutých službách a uskutečněných činnostech, aby příslušný orgán mohl sledovat dodržování tohoto nařízení ústřední protistranou.

2. Ústřední protistrana po dobu alespoň deseti let od ukončení smlouvy uchovává všechny informace o všech smlouvách, které zpracovala. Uvedené informace musí umožňovat alespoň zjištění původních podmínek obchodu předtím, než tato ústřední protistrana provedla clearing.

3. Ústřední protistrana na požádání poskytne příslušnému orgánu, ESMA a příslušným členům ESCB záznamy a informace uvedené v odstavcích 1 a 2 a všechny informace o pozicích vyplývajících ze smluv, jejichž clearing byl proveden, bez ohledu na obchodní systém, ve kterém byly obchody uzavřeny.

4. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje ESMA návrhy regulačních technických norem, které blíže určují náležitosti údajů a informací, jež mají být uchovány, jak je uvedeno v odstavcích 1 až 3.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. září 2012.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

5. K zajištění jednotných podmínek uplatňování odstavců 1 a 2 vypracuje ESMA návrhy prováděcích technických norem určujících formát záznamů a informací, které mají být uchovány.

ESMA přeloží návrhy uvedených prováděcích technických norem Komisi do 30. září 2012.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcích technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 30

Akcionáři a společníci s kvalifikovanými účastmi

1. Příslušný orgán nevydává povolení ústřední protistraně, pokud není informován o totožnosti akcionářů nebo společníků, ať přímých či nepřímých, fyzických či právnických osob, kteří mají kvalifikované účasti, a o výši těchto kvalifikovaných účastí.

2. Příslušný orgán odmítne vydat povolení ústřední protistraně, pokud není přesvědčen o vhodnosti akcionářů či společníků s kvalifikovanou účastí v ní s ohledem na potřebu zajistit řádné a obezřetné řízení ústřední protistrany.

3. Pokud existují úzká propojení mezi ústřední protistranou a jinými fyzickými nebo právními osobami, vydá příslušný orgán povolení pouze v případě, že mu tato propojení nebrání v účinném dohledu.

4. Pokud osoby uvedené v odstavci 1 vykonávají vliv, který by mohl být na újmu řádnému a obezřetnému řízení ústřední protistrany, přijme příslušný orgán vhodná opatření k ukončení tohoto stavu, která mohou zahrnovat odnětí povolení ústřední protistraně.

5. Příslušný orgán odmítne vydat povolení, pokud mu právní a správní předpisy třetí země vztahující se na jednu nebo více fyzických či právnických osob, s nimiž má ústřední protistrana úzké propojení, nebo obtíže spojené s jejich uplatňováním brání v účinném dohledu.

Článek 31

Informování příslušných orgánů

1. Ústřední protistrana oznámí svému příslušnému orgánu veškeré změny svého vedení a poskytne mu všechny údaje nutné k posouzení souladu s čl. 27 odst. 1 a odst. 2 druhým pododstavcem.

V případech, kdy by mohlo jednání člena rady poškodit řádné a obezřetné řízení ústřední protistrany, přijme příslušný orgán vhodná opatření, jež mohou zahrnovat vyloučení uvedeného člena z rady.

2. Každá fyzická či právní osoba nebo takové osoby jednající ve vzájemné shodě (dále jen „navrhovaný nabyvatel“), které přijaly rozhodnutí přímo nebo nepřímo nabytí kvalifikovanou účast v ústřední protistraně nebo přímo nebo nepřímo takovou účast zvýšit s tím důsledkem, že by podíl na hlasovacích právech nebo na kapitálu, který drží, dosáhl jedné z prahových hodnot 10 %, 20 %, 30 % nebo 50 % nebo ji překročil anebo že by se ústřední protistrana stala jejich dceřiným podnikem (dále jen „navrhované nabytí“), to nejprve písemně oznámí příslušnému orgánu ústřední protistrany, ve které zamýšlejí nabytí nebo zvýšit kvalifikovanou účast, a uvedou výši své zamýšlené účasti a důležité informace, jak je uvedeno v čl. 32 odst. 4.

Každá fyzická či právní osoba, která přijala rozhodnutí přímo nebo nepřímo zcizit kvalifikovanou účast v ústřední protistraně (dále jen „navrhovaný prodávající“), to nejprve písemně oznámí příslušnému orgánu a uvede výši této účasti. Tato osoba rovněž oznámí příslušnému orgánu každé rozhodnutí snížit svou kvalifikovanou účast tak, že by podíl na hlasovacích právech nebo na kapitálu, který drží, klesl pod 10 %, 20 %, 30 % nebo 50 % anebo tak, že by ústřední protistrana přestala být dceřiným podnikem dotyčné osoby.

Příslušný orgán bezodkladně a v každém případě do dvou pracovních dnů od obdržení oznámení uvedeného v tomto odstavci a od obdržení informací uvedených v odstavci 3 písemně potvrdí jejich přijetí navrhovanému nabyvateli nebo prodávajícímu.

Příslušný orgán ve lhůtě 60 pracovních dnů ode dne písemného potvrzení o přijetí oznámení a všech dokumentů, které k němu mají být přiloženy na základě seznamu uvedeného v čl. 32 odst. 4 (dále jen „lhůta pro posouzení“), provede posouzení stanovené v čl. 32 odst. 1 (dále jen „posouzení“).

Příslušný orgán uvědomí navrhovaného nabyvatele nebo prodávajícího při potvrzení přijetí o konci lhůty pro posouzení.

3. Pokud je to nutné, může příslušný orgán během lhůty pro posouzení, avšak nejpozději v její padesátý pracovní den, požádat o další informace nezbytné pro dokončení posouzení. Tato žádost musí být učiněna písemně a blíže určit, jaké doplňující informace jsou třeba.

Lhůta pro posouzení se staví na dobu ode dne zaslání žádosti příslušnému orgánu o informace do obdržení odpovědi na ni od navrhovaného nabyvatele. Prerušení nepřesáhne 20 pracovních dnů. Příslušný orgán může podle svého uvážení vznést jakoukoli další žádost o doplnění nebo objasnění informací, to však nesmí vést ke stavení lhůty pro posouzení.

4. Příslušný orgán může prodloužit stavení lhůty pro posouzení podle odst. 3 druhého pododstavce až na 30 pracovních dnů, je-li navrhovaný nabyvatel nebo prodávající:

a) usazen nebo regulován mimo Unii;

b) fyzickou nebo právní osobou, která nepodléhá doзору ani dohledu podle tohoto nařízení ani podle směrnice 73/239/EHS, směrnice Rady 92/49/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění jiného než životního⁽¹⁾ nebo podle směrnic 2002/83/ES, 2003/41/ES, 2004/39/ES, 2005/68/ES, 2006/48/ES, 2009/65/ES nebo 2011/61/EU.

5. Pokud se příslušný orgán po ukončení posuzování rozhodne vyjádřit nesouhlas s navrhovaným nabytím, vyrozumí o tom písemně do dvou pracovních dnů a před uplynutím lhůty pro posouzení navrhovaného nabyvatele a své rozhodnutí odůvodní. Příslušný orgán vyrozumí o této skutečnosti kolegium uvedené v článku 18. S výhradou vnitrostátního práva je možné řádné odůvodnění takového rozhodnutí na žádost

⁽¹⁾ Úř. věst. L 228, 11.8.1992, s. 1.

navrhovaného nabyvatele zveřejnit. Členské státy však mohou příslušnému orgánu umožnit zveřejnit toto odůvodnění bez žádosti navrhovaného nabyvatele.

6. Pokud příslušný orgán nevyjádří nesouhlas s navrhovaným nabytím ve lhůtě pro posouzení, považuje se za schválené.

7. Příslušný orgán může stanovit a v případě potřeby prodloužit lhůtu pro dokončení navrhovaného nabytí.

8. Členské státy nesmí stanovit pro oznamování přímých nebo nepřímých nabytí hlasovacích práv nebo kapitálu příslušnému orgánu a pro jejich schvalování tímto orgánem požadavky přísnější, než jsou stanoveny v tomto nařízení.

Článek 32

Posouzení

1. Příslušný orgán při posuzování oznámení uvedeného v čl. 31 odst. 2 a informací uvedených v čl. 31 odst. 3 hodnotí s ohledem na možný vliv navrhovaného nabyvatele na ústřední protistranu a za účelem zajištění řádného a obezřetného řízení ústřední protistrany, v níž je navrhováno nabytí, vhodnost navrhovaného nabyvatele a finanční rozumnost navrhovaného nabytí podle všech těchto ohledů:

- a) pověst a finanční zdraví navrhovaného nabyvatele;
- b) pověst a zkušenost všech osob, které budou v důsledku navrhovaného nabytí řídit činnosti ústřední protistrany;
- c) zda bude ústřední protistrana schopna nepřetržitě dodržovat toto nařízení;
- d) zda existuje důvodné podezření, že ve spojení s navrhovaným nabytím dochází nebo došlo k praní peněz nebo k financování terorismu nebo k pokusům o ně ve smyslu článku 1 směrnice 2005/60/ES nebo že by navrhované nabytí mohlo zvýšit riziko takového jednání.

Při posuzování finančního zdraví navrhovaného nabyvatele věnuje příslušný orgán zvláštní pozornost typu obchodní činnosti prováděné a zamýšlené v ústřední protistraně, v níž je navrhováno nabytí.

Při posuzování schopnosti ústřední protistrany dodržovat toto nařízení věnuje příslušný orgán zvláštní pozornost tomu, zda má skupina, jejíž součástí se ústřední protistrana stane, strukturu umožňující účinný dohled, účinnou výměnu informací mezi příslušnými orgány a vymezení působnosti mezi příslušnými orgány.

2. Příslušné orgány mohou vyjádřit nesouhlas s navrhovaným nabytím pouze tehdy, pokud je to na základě kritérií stanovených v odstavci 1 důvodné nebo pokud informace předložené navrhovaným nabyvatelem nejsou úplné.

3. Členské státy nestanoví žádné předběžné podmínky co do výše účasti, které má být dosaženo, ani neumožňují svým příslušným orgánům posuzovat navrhované nabytí z hlediska hospodářských potřeb trhu.

4. Členské státy zveřejní seznam informací, jež jsou nutné k provedení posouzení a jež mají být poskytnuty příslušným orgánům spolu s oznámením uvedeným v čl. 31 odst. 2. Požadované informace musí být přiměřené a musí odpovídat povaze navrhovaného nabyvatele a navrhovaného nabytí. Členské státy nepožadují informace, které pro obezřetnostní posuzování nemají význam.

5. Bez ohledu na čl. 31 odst. 2, 3 a 4, pokud byly příslušnému orgánu oznámeny dva nebo více návrhů na nabytí nebo zvýšení kvalifikované účasti ve stejné ústřední protistraně, přistupuje příslušný orgán ke všem navrhovaným nabyvatelům nediskriminačním způsobem.

6. Relevantní příslušné orgány při posuzování úzce spolupracují, pokud je navrhovaným nabyvatelem:

- a) jiná ústřední protistrana, úvěrová instituce, životní pojišťovna, pojišťovna, zajišťovna, investiční podnik, organizátor trhu, provozovatel systému vypořádání obchodů s cennými papíry, správcovská společnost SKIPCP nebo správce alternativních investičních fondů s povolením v jiném členském státě;
- b) mateřský podnik jiné ústřední protistrany, úvěrové instituce, životní pojišťovny, pojišťovny, zajišťovny, investičního podniku, organizátora trhu, provozovatele systému vypořádání obchodů s cennými papíry, správcovské společnosti SKIPCP nebo správce alternativních investičních fondů s povolením v jiném členském státě;
- c) fyzická nebo právnická osoba, která ovládá jinou ústřední protistranu, úvěrovou instituci, životní pojišťovnu, pojišťovnu, zajišťovnu, investiční podnik, organizátora trhu, provozovatele systému vypořádání obchodů s cennými papíry, správcovskou společnost SKIPCP nebo správce alternativních investičních fondů s povolením v jiném členském státě.

7. Příslušné orgány si bez zbytečného odkladu vzájemně poskytují veškeré informace, které jsou podstatné nebo relevantní pro posouzení. Na požádání si vzájemně sdělují veškeré relevantní informace a z vlastního podnětu veškeré podstatné informace. V rozhodnutí příslušného orgánu, který vydal povolení ústřední protistraně, v níž je navrhováno nabytí, se uvedou veškeré názory nebo výhrady příslušného orgánu pověřeného dohledem nad navrhovaným nabyvatelem.

Článek 33

Střety zájmů

1. Ústřední protistrana musí mít a uplatňovat účinná písemná organizační a administrativní opatření ke zjišťování a řešení veškerých potenciálních střetů zájmů mezi sebou, včetně svých řídicích pracovníků, zaměstnanců nebo jakékoli osoby, která je s nimi přímo či nepřímo ve vztahu kontroly nebo úzkého propojení, a členy svého clearingového systému nebo jejich klienty, kteří jí jsou známi. Musí mít a provádět adekvátní postupy řešení případných střetů zájmů.

2. Pokud organizační nebo administrativní opatření přijatá ústřední protistranou k řízení střetů zájmů nejsou dostatečná k tomu, aby s přiměřenou jistotou zajistila, že bude zabráněno rizikům poškození zájmů členů clearingového systému nebo klientů, sdělí jasně obecnou povahu nebo zdroje střetů zájmů členovi clearingového systému, než od něho přijme nový obchod. Pokud je klient ústřední protistraně znám, informuje ústřední protistrana klienta a člena clearingového systému, jehož klienta se věc týká.

3. Je-li ústřední protistrana mateřským nebo dceřiným podnikem, musí písemná opatření brát v úvahu také veškeré okolnosti, kterých si ústřední protistrana je nebo by měla být vědoma a které mohou vést ke střetu zájmů vyplývajícimu ze struktury a podnikatelských činností jiných podniků, s nimiž je ve vztahu mateřského nebo dceřiného podniku.

4. Písemná opatření zavedená v souladu s odstavcem 1 musí zahrnovat:

- a) okolnosti, které představují nebo mohou představovat střet zájmů, jenž vyvolává závažné riziko poškození zájmů jednoho nebo více členů clearingového systému či klientů;
- b) postupy, které mají být dodrženy, a opatření, která mají být přijata za účelem řízení takového střetu.

5. Ústřední protistrana učiní veškeré přiměřené kroky, aby zabránila jakémukoli zneužití informací uložených ve svých systémech, a zabránila využívání těchto informací pro jiné podnikatelské činnosti. Fyzická osoba, která má s touto ústřední protistranou úzké propojení, nebo právnická osoba, která je s touto ústřední protistranou ve vztahu mateřského či dceřiného

podniku, nesmí využít k obchodním účelům důvěrné informace zaznamenané v dané ústřední protistraně bez předchozího písemného souhlasu klienta, jemuž tato důvěrná informace patří.

Článek 34

Zachování provozu

1. Ústřední protistrana zavede, provádí a udržuje vhodnou politiku pro zachování provozu a plán obnovy činnosti s cílem zajistit zachování svých funkcí, včasné obnovení operací a plnění povinností ústřední protistrany. Tento plán umožňuje alespoň obnovit všechny obchody k okamžiku přerušení, aby ústřední protistrana mohla nadále s jistotou fungovat a dokončit vypořádání ve stanovený den.

2. Ústřední protistrana zavede, provádí a udržuje vhodný postup, který zajistí včasné a řádné vypořádání nebo převod aktiv a pozic klientů a členů clearingového systému v případě, že jí je odňato povolení na základě rozhodnutí podle článku 20.

3. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje ESMA po konzultaci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem, které blíže určují minimální obsah politiky zachování provozu a plánu obnovy činnosti a požadavky na ně.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. září 2012.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 35

Outsourcing

1. Pokud ústřední protistrana zajišťuje provozní funkce, služby nebo činnosti formou outsourcingu, nadále odpovídá za plnění všech svých povinností podle tohoto nařízení a nepřetržitě zajišťuje, aby:

- a) outsourcing nevedl k přenesení vlastní odpovědnosti;
- b) se neměnil vztah a povinnosti ústřední protistrany vůči členům jejího clearingového systému ani popřípadě vůči jejich klientům;
- c) se fakticky nezměnily podmínky pro povolení ústřední protistrany;
- d) outsourcing nebránil výkonu dozoru a dohledu, včetně přístupu na místě k získávání veškerých důležitých informací potřebných pro výkon těchto mandátů;

- e) outsourcing nepřipravil ústřední protistranu o systémy a kontroly nezbytné k řízení rizik, kterým čelí;
- f) poskytovatel služeb plnil požadavky na zachování provozu srovnatelné s těmi, které musí ústřední protistrana plnit podle tohoto nařízení;
- g) si ústřední protistrana zachovala odborné znalosti a zdroje potřebné k hodnocení kvality poskytovaných služeb a organizační a kapitálové přiměřenosti poskytovatele služeb, k účinnému dohledu nad funkcemi zajišťovanými formou outsourcingu a k řízení rizik spojených s outsourcingem a průběžně vykonávala dohled nad uvedenými funkcemi a řídila uvedená rizika;
- h) ústřední protistrana měla přímý přístup k důležitým informacím o funkcích zajišťovaných formou outsourcingu;
- i) poskytovatel služeb v souvislosti s činnostmi zajišťovanými formou outsourcingu spolupracoval s příslušným orgánem;
- j) poskytovatel služeb chránil veškeré důvěrné informace, které se týkají ústřední protistrany a členů jejího clearingového systému a jejích klientů, nebo je-li poskytovatel služeb usazen ve třetí zemi, zajišťoval, aby standardy ochrany údajů platné v této třetí zemi nebo stanovené v dohodě mezi dotčenými stranami byly rovnocenné standardům ochrany údajů platným v Unii.

Ústřední protistrana nesmí zajišťovat formou outsourcingu své hlavní činnosti související se řízením rizik, pokud tento outsourcing nebyl schválen příslušným orgánem.

2. Příslušný orgán požaduje, aby ústřední protistrana v písemné dohodě jednoznačně přidělila a stanovila svá práva a povinnosti a rovněž práva a povinnosti poskytovatele služeb.

3. Ústřední protistrana na požádání poskytne všechny informace potřebné k tomu, aby příslušný orgán mohl posoudit, zda výkon činností zajišťovaných formou outsourcingu splňuje toto nařízení.

KAPITOLA 2

Pravidla řízení obchodní činnosti

Článek 36

Obecná ustanovení

1. Ústřední protistrana při poskytování služeb členům svého clearingového systému a popřípadě jejích klientům jedná spravedlivě a profesionálně v souladu s nejlepšími zájmy těchto členů a klientů a se spolehlivým řízením rizik.
2. Ústřední protistrana musí mít dostupná, transparentní a spravedlivá pravidla pro rychlé vyřizování stížností.

Článek 37

Požadavky na účast

1. Je-li to relevantní pro clearing daného druhu produktu, stanoví ústřední protistrana na základě rady výboru pro rizika podle čl. 28 odst. 3 kategorie přípustných členů clearingového systému a kritéria účastenství. Tato kritéria musí být nediskriminační, transparentní a objektivní, aby zajistila spravedlivý a otevřený přístup k ústřední protistraně, a zajišťovat, aby členové clearingového systému měli dostatečné finanční zdroje a provozní kapacitu pro plnění povinností, které vyplývají z účasti v ústřední protistraně. Kritéria, která omezují přístup, jsou povolena, pouze pokud je jejich cílem kontrolovat riziko pro ústřední protistranu.

2. Ústřední protistrana zajistí, aby byla kritéria uvedená v odstavci 1 plněna průběžně, a musí mít včasný přístup k informacím důležitým pro takové posouzení. Ústřední protistrana alespoň jednou ročně provede komplexní přezkum toho, jak členové jejího clearingového systému dodržují tento článek.

3. Členové clearingového systému, kteří provádějí clearing obchodů za své klienty, musí mít potřebné další finanční zdroje a provozní kapacitu k výkonu této činnosti. Pravidla ústřední protistrany pro členy clearingového systému jí musí umožňovat shromažďování důležitých základních údajů, aby mohla rozpoznat, sledovat a řídit příslušné koncentrace rizika v souvislosti s poskytováním služeb klientům. Členové clearingového systému na požádání informují ústřední protistranu o kritériích a opatřeních, která přijali, aby svým klientům umožnili přístup ke službám ústřední protistrany. Odpovědnost za to, že klienti plní své povinnosti, nesou členové clearingového systému.

4. Ústřední protistrana musí mít objektivní a transparentní postupy pro pozastavení členství a ukončení účasti členů clearingového systému, kteří již nesplňují kritéria uvedená v odstavci 1.

5. Ústřední protistrana může odepřít účast členům clearingového systému, kteří splňují kritéria uvedená v odstavci 1, pouze s řádným písemným odůvodněním a na základě komplexní analýzy rizik.

6. Ústřední protistrana může členům clearingového systému uložit další zvláštní povinnosti, jako je účast na dražbách pozice člena clearingového systému, který selhal. Tyto další povinnosti musí být přiměřené riziku, které člen clearingového systému představuje, a nesmějí omezovat účast na určité kategorie členů clearingového systému.

Článek 38

Transparentnost

1. Ústřední protistrana a členové jejího clearingového systému zveřejní ceny a poplatky spojené s poskytovanými službami. Sdělí ceny a poplatky za každou službu poskytovanou samostatně, včetně slev a rabatů a podmínek využití uvedených snížení. Ústřední protistrana umožní členům svého clearingového systému a popřípadě jejích klientům samostatný přístup k poskytovaným zvláštním službám.

Ústřední protistrana účtuje samostatně náklady a výnosy související s poskytovanými službami a poskytuje tyto informace příslušnému orgánu.

2. Ústřední protistrana sdělí členům svého clearingového systému a klientům rizika spojená s poskytovanými službami.

3. Ústřední protistrana sdělí členům svého clearingového systému a příslušnému orgánu informace o cenách používané k výpočtu svých expozic ke konci dne vůči členům svého clearingového systému.

Ústřední protistrana zveřejní souhrnně pro každou kategorii nástrojů celkové objemy obchodů, jejichž clearing provedla.

4. Ústřední protistrana zveřejní provozní a technické požadavky na komunikační protokoly zahrnující obsah a formát zpráv, které používá ve vztahu ke třetím stranám, včetně provozních a technických požadavků uvedených v článku 7.

5. Ústřední protistrana zveřejní každé porušení kritérií uvedených v čl. 37 odst. 1 a požadavků stanovených v odstavci 1 tohoto článku členy clearingového systému s výjimkou případů, kdy příslušný orgán dospěje po konzultaci s ESMA k závěru, že by zveřejnění těchto údajů ohrozilo finanční stabilitu nebo důvěru trhu, závažně ohrozilo finanční trhy či způsobilo nepřiměřenou škodu zúčastněným subjektům.

Článek 39

Oddělení a přenositelnost

1. Ústřední protistrana vede oddělené záznamy a účetnictví, které jí umožní kdykoli a bezodkladně odlišit v účtech s ústřední protistranou aktiva a pozice držené na účet jednoho člena clearingového systému od aktiv a pozic držených na účet kteréhokoli jiného člena clearingového systému i od vlastních aktiv.

2. Ústřední protistrana nabízí vedení oddělených záznamů a účetnictví umožňujících, aby každý člen clearingového systému v účtech s ústřední protistranou odlišoval svá aktiva a pozice od aktiv a pozic držených na účet svých klientů (dále jen „souhrnné oddělení klientů“).

3. Ústřední protistrana nabízí vedení oddělených záznamů a účetnictví umožňujících, aby každý člen clearingového systému v účtech s ústřední protistranou odlišoval aktiva a pozice držené na účet jednoho klienta od aktiv a pozic držených na účet jiných klientů (dále jen „oddělení jednotlivých klientů“). Ústřední protistrana nabízí na požádání členům clearingového systému možnost, aby si otevřeli více účtů na své jméno nebo na účet svých klientů.

4. Člen clearingového systému vede oddělené záznamy a účetnictví, které mu umožňují odlišit v účtech s ústřední protistranou i ve svých vlastních účtech svá aktiva a pozice od aktiv a pozic držených na účet jeho klientů v ústřední protistraně.

5. Člen clearingového systému nabízí svým klientům alespoň volbu mezi souhrnným oddělením klientů a oddělením jednotlivých klientů a sdělí jim náklady a úroveň ochrany uvedené v odstavci 7 spojené s těmito možnostmi. Klient potvrdí písemně svou volbu.

6. Pokud si klient zvolí oddělení jednotlivých klientů, složí se veškeré marže nad požadavky klienta rovněž u ústřední protistrany, odliší se od marží ostatních klientů nebo členů clearingového systému a nejsou vystaveny ztrátám souvisejícím s pozicemi zaznamenanými na jiném účtu.

7. Ústřední protistrany a členové clearingového systému zveřejní úroveň ochrany a náklady spojené s jednotlivými úrovněmi oddělení, jež poskytují, a musí tyto služby nabízet za přiměřených obchodních podmínek. Podrobné vysvětlení úrovně oddělení musí obsahovat hlavní právní důsledky jednotlivých nabízených úrovní oddělení, včetně informací o insolvenčním právu použitelném v příslušných právních rádech.

8. Ústřední protistrana má právo použít marže nebo příspěvky do fondu pro riziko selhání realizované prostřednictvím dohody o finančním zajištění s poskytnutím jistoty ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění⁽¹⁾, je-li využití těchto mechanismů stanoveno v jejích provozních předpisech. Člen clearingového systému musí písemně potvrdit, že s provozními předpisy souhlasí. Ústřední protistrana toto právo použití zveřejní a vykonává je v souladu s článkem 47.

9. Požadavek na účetní odlišování aktiv a pozic u ústřední protistrany je splněn, pokud:

a) aktiva a pozice jsou zaznamenány na oddělených účtech;

b) je zabráněno vzájemnému započtení pozic zaznamenaných na různých účtech;

c) aktiva kryjící pozice zaznamenané na jednom účtu nejsou vystavena ztrátám souvisejícím s pozicemi zaznamenanými na jiném účtu.

10. Aktiva odkazují na kolaterál držený za účelem krytí pozic a zahrnují právo na převod aktiv rovnocenných tomuto kolaterálu nebo výnosů z prodeje kteréhokoli kolaterálu, ale nezahrnují příspěvky do fondu pro riziko selhání.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 43.

KAPITOLA 3

Obezřetnostní požadavky

Článek 40

Rízení angažovanosti

Ústřední protistrana měří a posuzuje svou likviditu a úvěrové expozice vůči každému členu clearingového systému a popřípadě vůči jiné ústřední protistraně, se kterou uzavřela dohodu o interoperabilitě, téměř v reálném čase. Ústřední protistrana musí mít včasný a nediskriminační přístup k příslušným zdrojům ocenění, aby mohla účinně měřit své expozice. Děje se tak za přiměřených nákladů.

Článek 41

Maržové požadavky

1. Ústřední protistrana členům svého clearingového systému a popřípadě ústředním protistranám, se kterými má dohody o interoperabilitě, ukládá marže, vyzývá je k dodatkové úhradě marží a realizuje marže k omezení svých úvěrových expozic. Tyto marže musí stačit k pokrytí potenciálních expozic, které podle odhadu ústřední protistrany nastanou do likvidace příslušných pozic. Musí rovněž stačit k pokrytí ztrát, které vznikají alespoň z 99 % pohybů expozic v příslušném časovém horizontu, a zabezpečovat, aby ústřední protistrana přinejmenším každodenně plně zajistila své expozice vůči všem členům svého clearingového systému a popřípadě vůči ústředním protistranám, s nimiž má dohody o interoperabilitě. Ústřední protistrana pravidelně sleduje a případně reviduje úroveň svých marží tak, aby odrážely stávající podmínky na trhu, s ohledem na možné procyklické účinky těchto revizí.

2. Ústřední protistrana přijme pro stanovování svých maržových požadavků modely a parametry, které postihují rizikové znaky produktů, jejichž clearing byl proveden, a berou v úvahu interval mezi realizacemi marží, tržní likviditu a možnost změn po dobu trvání obchodu. Tyto modely a parametry musí být validovány příslušným orgánem a podléhají stanovisku podle článku 19.

3. Ústřední protistrana vyzve k dodatkové úhradě marží a realizuje marže v průběhu dne alespoň tehdy, jsou-li překročeny předem vymezené prahy.

4. Ústřední protistrana vyzve k dodatkové úhradě takových marží a realizuje takové marže, aby pokryla riziko plynoucí z pozic zaznamenaných na každém účtu vedeném v souladu s článkem 39 ve vztahu k jednotlivým finančním nástrojům. Ústřední protistrana může marže vypočítat ve vztahu k portfoliu finančních nástrojů, pokud je použita metoda obezřetná a spolehlivá.

5. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje ESMA po konzultaci s EBA a ESCB návrhy regulačních technických norem, které blíže určují příslušné procento a časový horizont pro dobu do realizace a výpočet historické volatility, jak je uvedeno v odstavci 1, pro různé kategorie finančních nástrojů, s přihlédnutím k cíli omezit procykličnost, a podmínky, za nichž mohou být zavedeny postupy pro stanovení marží ve vztahu k portfoliu uvedené v odstavci 4.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. září 2012.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 42

Fond pro riziko selhání

1. Za účelem dalšího omezení své úvěrové expozice vůči členům svého clearingového systému musí ústřední protistrana udržovat předem financovaný fond pro riziko selhání ke krytí ztrát, které překročí ztráty, jež mají být kryty maržovými požadavky stanovenými v článku 41, a které vznikly selháním jednoho nebo více členů clearingového systému, včetně zahájení úpadkového řízení proti nim.

Ústřední protistrana stanoví minimální objem, pod který nesmí objem fondu pro riziko selhání v žádném případě klesnout.

2. Ústřední protistrana stanoví minimální výši příspěvků do fondu pro riziko selhání a kritéria k výpočtu příspěvků jednotlivých členů clearingového systému. Příspěvky musí být přiměřené expozicím každého člena clearingového systému.

3. Fond pro riziko selhání musí ústřední protistraně alespoň umožňovat za mimořádných, ale možných tržních podmínek odolat selhání člena clearingového systému, vůči kterému má největší expozice, nebo druhého a třetího největšího člena clearingového systému, je-li součet jejich expozic větší. Ústřední protistrana vypracuje scénáře mimořádných, ale možných tržních podmínek. Do scénáře zahrne nejvíce proměnlivé období, jež zažily trhy, pro které ústřední protistrana poskytuje své služby, a řadu možných budoucích scénářů. Přihlédne přitom k náhlým výprodejům finančních zdrojů a prudkým snížením tržní likvidity.

4. Ústřední protistrana může zřídit různé fondy pro riziko selhání pro jednotlivé kategorie nástrojů, jejichž clearing provádí.

5. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje ESMA v úzké spolupráci s ESCB a po konzultaci s EBA návrhy regulačních technických norem, které blíže určují rámec pro stanovení mimořádných, ale možných tržních podmínek uvedených v odstavci 3, který by měl být použit ke stanovení objemu fondu pro riziko selhání a jiných finančních zdrojů uvedených v článku 43.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. září 2012.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 43

Jiné finanční zdroje

1. Ústřední protistrana udržuje dostatečné předem financované dostupné finanční zdroje ke krytí potenciálních ztrát, které překročí ztráty, jež mají být kryty maržovými požadavky stanovenými v článku 41 a fondem pro riziko selhání uvedeným v článku 42. Tyto předem financované finanční zdroje zahrnují vyčleněné zdroje ústřední protistrany, musí být ústřední protistraně volně k dispozici a nesmějí být využívány ke splnění kapitálových požadavků podle článku 16.

2. Fond pro riziko selhání uvedený v článku 42 a ostatní finanční zdroje uvedené v odstavci 1 tohoto článku musí ústřední protistraně nepřetržitě umožňovat za mimořádných, ale možných tržních podmínek odolat selhání alespoň dvou členů clearingového systému, vůči kterým má největší expozice.

3. Ústřední protistrana může v případě selhání člena clearingového systému požadovat po členech clearingového systému, kteří neselhali, dodatečné finanční prostředky. Členové clearingového systému ústřední protistrany musí mít vůči ústřední protistraně omezené expozice.

Článek 44

Kontroly rizika likvidity

1. Ústřední protistrana musí mít vždy přístup k přiměřené likviditě, aby mohla vykonávat své služby a činnosti. Za tímto účelem musí získat potřebné úvěrové linky nebo podobná opatření k pokrytí svých potřeb likvidity v případě, že finanční zdroje, které má k dispozici, nejsou okamžitě dostupné. Člen clearingového systému nebo mateřský či dceřiný podnik tohoto člena clearingového systému nesmějí společně poskytovat více než 25 % úvěrových linek, které ústřední protistrana potřebuje.

Ústřední protistrana každodenně provádí výpočet, kolik likvidity bude potenciálně potřebovat. Zohlední riziko likvidity spojené se selháním alespoň dvou členů clearingového systému, vůči kterým má největší expozice.

2. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje ESMA po konzultaci s relevantními orgány a s členy ESCB návrhy regulačních technických norem, které blíže určují rámec pro řízení rizika likvidity, jemuž mají ústřední protistrany odolat v souladu s odstavcem 1.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. září 2012.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 45

Postupná ochrana proti selhání

1. Při krytí ztrát použije ústřední protistrana před ostatními finančními zdroji marže složené členem clearingového systému, který selhal.

2. Nepostačují-li k pokrytí ztrát vzniklých ústřední protistraně marže složené členem clearingového systému, který selhal, použije ústřední protistrana k pokrytí těchto ztrát příspěvky člena, jenž selhal, do fondu pro riziko selhání.

3. Ústřední protistrana použije příspěvky členů clearingového systému, kteří neselhali, do fondu pro riziko selhání a jakékoli jiné finanční zdroje uvedené v čl. 43 odst. 1, teprve až vyčerpá příspěvky člena clearingového systému, jenž selhal.

4. Dříve, než začne využívat příspěvky do fondu pro riziko selhání pocházející od členů clearingového systému, kteří neselhali, použije ústřední protistrana vyčleněné vlastní zdroje. Ústřední protistrana nesmí k pokrytí ztrát vzniklých selháním člena clearingového systému použít marže složené členy clearingového systému, kteří neselhali.

5. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje ESMA po konzultaci s relevantními příslušnými orgány a s členy ESCB návrhy regulačních technických norem, které blíže určují postupy pro výpočet a udržování objemu vlastních zdrojů ústřední protistrany, které se mají použít v souladu s odstavcem 4.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. září 2012.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 46

Požadavky na kolaterál

1. Ústřední protistrana přijme ke krytí svých počátečních i dlouhodobých expozic vůči členům svého clearingového systému vysoce likvidní kolaterál s minimálním úvěrovým a tržním rizikem. U nefinančních smluvních stran může ústřední protistrana přijmout bankovní záruky, přičemž tyto záruky bere v úvahu při výpočtu své expozice vůči bance, která je členem clearingového systému. Uplatní odpovídající snížení hodnoty aktiv, které zohledňuje potenciál poklesu hodnoty mezi jejich posledním přeceněním a okamžikem, kdy je lze přiměřeně považovat za zlikvidovaná. Vezme v úvahu riziko likvidity po selhání účastníka trhu a riziko koncentrace některých aktiv, které může vést ke stanovení přijatelného kolaterálu a příslušného snížení hodnoty.

2. Ústřední protistrana může k pokrytí svých maržových požadavků, je-li to vhodné a dostatečně obezřetné, přijmout jako kolaterál podkladové aktivum derivátové smlouvy nebo finančního nástroje, které vytváří expozice ústřední protistrany.

3. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje ESMA po konzultaci s EBA, ESRB a ESCB návrhy regulačních technických norem, které blíže určují:

- a) typ kolaterálu, jež lze považovat za vysoce likvidní, jako jsou hotovost, zlato, státní a kvalitní korporátní dluhopisy a kryté dluhopisy;
- b) snížení hodnoty uvedená v odstavci 1; a
- c) podmínky, za kterých mohou být záruky komerčních bank přijaty jako kolaterál, podle odstavce 1.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. září 2012.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 47

Investiční politika

1. Ústřední protistrana smí investovat své finanční zdroje pouze do hotovosti nebo do vysoce likvidních finančních nástrojů s minimálním tržním a úvěrovým rizikem. Investice ústřední protistrany musí být možné rychle zlikvidnit s minimálním nepříznivým účinkem na cenu.

2. Pro účely čl. 16 odst. 2 nebo čl. 45 odst. 4 se nezohledňují výše kapitálu včetně nerozděleného zisku a rezervních fondů ústřední protistrany, které nejsou investovány v souladu s odstavcem 1.

3. Pokud taková možnost existuje, musí být finanční nástroje složené jako marže nebo jako příspěvky do fondu pro riziko selhání uloženy u provozovatelů systémů vypořádání cenných papírů, kteří zajistí plnou ochranu uvedených finančních nástrojů. Alternativně lze využít jiných vysoce bezpečných ujednání s povolenými finančními institucemi.

4. Hotovostní vklady ústřední protistrany musí být prováděny prostřednictvím vysoce bezpečných ujednání s povolenými finančními institucemi nebo stálých vkladových nástrojů (facilit) centrálních bank nebo jinými srovnatelnými prostředky poskytovanými centrálními bankami.

5. Jestliže ústřední protistrana ukládá aktiva u třetí strany, zajistí, aby aktiva náležející členům clearingového systému byla rozeznatelná od aktiv náležejících ústřední protistraně a od aktiv náležejících dané třetí straně, a to pomocí odlišných názvů účtů v účetních knihách třetí strany nebo pomocí jiných rovnocenných opatření, která zajišťují stejnou úroveň ochrany. Ústřední protistrana musí mít na požádání k finančním nástrojům okamžitý přístup.

6. Ústřední protistrana nesmí investovat svůj kapitál ani částky, které vyplývají z požadavků stanovených v článku 41, 42, 43 nebo 44, do vlastních cenných papírů ani do cenných papírů svého mateřského nebo dceřiného podniku.

7. Ústřední protistrana bere při přijímání svých investičních rozhodnutí v úvahu úvěrové riziko svých expozic vůči jednotlivým dlužníkům a zajistí, aby její celková expozice vůči riziku kteréhokoli jednotlivého dlužníka zůstala v přijatelných souhrnných limitech.

8. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje ESMA po konzultaci s EBA a ESCB návrhy regulačních technických norem, které blíže určují finanční nástroje, jež lze považovat za vysoce likvidní finanční nástroje s minimálním tržním a úvěrovým rizikem, uvedené v odstavci 1, vysoce bezpečná ujednání uvedená v odstavcích 3 a 4 a souhrnné limity uvedené v odstavci 7.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. září 2012.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 48

Postupy v případě selhání

1. Ústřední protistrana musí mít zavedeny podrobné postupy, které uplatní, pokud člen clearingového systému nesplní ve lhůtě a postupy jí stanovenými požadavky na účast ústřední protistrany stanovené v článku 37. Ústřední protistrana podrobně určí postupy, které uplatní v případě, že selhání člena clearingového systému není ústřední protistranou oznámeno. Tyto postupy podléhají každoročnímu přezkumu.

2. Ústřední protistrana neprodleně přijme opatření k omezení ztrát a tlaků na likviditu vzniklých selháním a zajistí, aby uzavření pozic kteréhokoli člena clearingového systému nenařušilo její operace ani nevystavilo členy clearingového systému, kteří neselhali, ztrátám, jež nemohou předvídat či kontrolovat.

3. Domnívá-li se ústřední protistrana, že člen clearingového systému nebude schopen plnit své budoucí závazky, neprodleně informuje příslušný orgán předtím, než je oznámeno nebo zahájeno řízení pro selhání. Příslušný orgán neprodleně sdělí tuto informaci ESMA, příslušným členům ESCB a orgánu odpovědnému za dohled nad členem clearingového systému, který selhal.

4. Ústřední protistrana ověří, zda jsou její postupy v případě selhání vymahatelné. Přijme veškeré přiměřené kroky, aby zajistila, že má právem uznanou pravomoc likvidovat vlastní pozice člena clearingového systému, který selhal, a převádět nebo likvidovat pozice klientů člena clearingového systému, jenž selhal.

5. Jsou-li aktiva a pozice evidovány v záznamech a účtech ústřední protistrany jako držené na účet klientů člena clearingového systému, který selhal, v souladu s čl. 39 odst. 2, ústřední protistrana se alespoň smluvně zaváže zahájit na žádost klientů a bez souhlasu člena clearingového systému, který selhal, postupy pro převod aktiv a pozic držených na účet jeho klientů členem clearingového systému, který selhal, na jiného člena clearingového systému, kterého všichni tito klienti určí. Tento jiný člen clearingového systému je povinen tato aktiva a pozice přijmout pouze tehdy, pokud s uvedenými klienty předtím vstoupil do smluvního vztahu, v němž se zavázal tak učinit. Nedojde-li k převodu na uvedeného jiného člena clearingového systému z jakéhokoli důvodu ve lhůtě pro převod předem stanovené v jejích provozních předpisech, může ústřední protistrana podniknout veškeré kroky povolené svými pravidly v zájmu aktivního řízení svých rizik souvisejících s uvedenými pozicemi, včetně likvidace aktiv a pozic držených členem clearingového systému, který selhal, na účet jeho klientů.

6. Jsou-li aktiva a pozice evidovány v záznamech a účtech ústřední protistrany jako držené na účet klienta člena clearingového systému, který selhal, v souladu s čl. 39 odst. 3, ústřední protistrana se alespoň smluvně zaváže zahájit na žádost klienta a bez souhlasu člena clearingového systému, který selhal, postupy pro převod aktiv a pozic držených na účet klienta členem clearingového systému, který selhal, na jiného člena clearingového systému, kterého tento klient určí. Tento jiný člen clearingového systému je povinen tato aktiva a pozice přijmout pouze tehdy, pokud s uvedeným klientem předtím vstoupil do smluvního vztahu, v němž se zavázal tak učinit. Nedojde-li k převodu na uvedeného jiného člena clearingového systému z jakéhokoli důvodu ve lhůtě pro převod předem stanovené v jejích provozních předpisech, může ústřední protistrana podniknout veškeré kroky povolené svými pravidly v zájmu aktivního řízení svých rizik souvisejících s uvedenými pozicemi, včetně likvidace aktiv a pozic držených členem clearingového systému, který selhal, na účet klienta.

7. Kolaterál klientů odlišený v souladu s čl. 39 odst. 2 a 3 se použije výhradně ke krytí pozic držených na jejich účet. Jakýkoli zůstatek, který poté, co ústřední protistrana dokončí proces řízení selhání člena clearingového systému, představuje pohledávku za ústřední protistranou, musí být okamžitě navrácen těmto klientům, jsou-li ústřední protistraně známi, nebo pokud jí známi nejsou, členovi clearingového systému na účet jeho klientů.

Článek 49

Přezkum modelů, stresové testování a zpětné testování

1. Ústřední protistrana pravidelně přezkoumává modely a parametry přijaté k výpočtu svých maržových požadavků, příspěvků do fondu pro riziko selhání, požadavků na kolaterál a jiných mechanismů kontroly rizik. Tyto modely podrobuje důsledným a častým stresovým testům k posouzení jejich odolnosti v mimořádných, ale možných tržních podmínkách a provádí zpětné testy k posouzení spolehlivosti přijaté metodiky. Ústřední protistrana získává nezávislé ověření, informuje o výsledcích provedených testů svůj příslušný orgán a ESMA a před přijetím jakékoli významné změny modelů a parametrů získá jejich souhlas.

Přijaté modely a parametry a veškeré jejich podstatné změny podléhají stanovisku kolegia podle článku 19.

ESMA zajistí, aby byly informace o výsledcích stresových testů předány evropským orgánům dohledu, aby mohly posoudit expozici finančních podniků vůči selhání ústředních protistran.

2. Ústřední protistrana pravidelně testuje klíčové aspekty svých postupů v případě selhání a přijme veškeré přiměřené kroky k zajištění toho, aby jim všichni členové clearingového systému rozuměli a měli zavedena vhodná opatření za účelem reakce na selhání.

3. Ústřední protistrana zveřejní klíčové informace o svém modelu řízení rizik a předpoklady k provádění stresových testů uvedených v odstavci 1.

4. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje ESMA po konzultaci s EBA, dalšími relevantními příslušnými orgány a členy ESCB návrhy regulačních technických norem, které blíže určují:

- a) typ testů pro různé kategorie finančních nástrojů a portfolií;
- b) zapojení členů clearingového systému nebo jiných stran do testů;
- c) četnost testů;
- d) časové horizonty testů;
- e) klíčové informace uvedené v odstavci 3.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. září 2012.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 50

Vypořádání

1. Ústřední protistrana používá k vypořádání svých obchodů peněžní prostředky centrální banky, je-li jejich využití účelné a jsou-li dostupné. Nejsou-li peněžní prostředky centrální banky použity, musí být přijaty kroky k přísnému omezení rizik vypořádání v hotovosti.

2. Ústřední protistrana zřetelně uvede své povinnosti v souvislosti s dodáním finančních nástrojů, včetně toho, zda je povinna provést či přijmout dodání finančního nástroje nebo zda účastníky odškodňuje za ztráty vzniklé v průběhu dodání.

3. Je-li ústřední protistrana povinna provádět nebo přijímat dodání finančních nástrojů, omezí hlavní riziko maximálním využitím mechanismů dodání proti zaplacení.

HLAVA V

DOHODY O INTEROPERABILITĚ

Článek 51

Dohody o interoperabilitě

1. Ústřední protistrana může s jinou ústřední protistranou uzavřít dohodu o interoperabilitě, jsou-li splněny požadavky stanovené ve člácích 52, 53 a 54.

2. Při uzavírání dohody o interoperabilitě s jinou ústřední protistranou za účelem poskytování služeb konkrétnímu obchodnímu systému musí mít ústřední protistrana nediskriminační přístup jak k údajům, které potřebuje k výkonu svých funkcí v souvislosti s uvedeným konkrétním obchodním systémem, v rozsahu, v němž splňuje provozní a technické požadavky stanovené daným obchodním systémem, tak k příslušnému vypořádacímu systému.

3. Uzavření dohody o interoperabilitě nebo přístup k údajům či vypořádacímu systému uvedené v odstavcích 1 a 2 smějí být přímo či nepřímo odmítnuty či omezeny pouze za účelem kontroly jakýchkoli rizik, která z uvedené dohody nebo přístupu vyplývají.

Článek 52

Řízení rizik

1. Ústřední protistrany, které uzavřou dohodu o interoperabilitě:

a) zavedou adekvátní politiky, postupy a systémy, aby dokázaly účinně rozpoznat, sledovat a řídit rizika, která vyplývají z dohody, a mohly tak včas plnit své povinnosti;

b) se dohodnou na svých právech a povinnostech, včetně použitelného práva, kterým se jejich vztahy řídí;

c) rozpoznávají, sledují a účinně řídí úvěrová rizika a rizika likvidity, aby se selhání člena clearingového systému jedné ústřední protistrany nedotklo interoperabilní ústřední protistrany;

d) rozpoznávají, sledují a řeší potenciální vzájemné závislosti a vzájemné vztahy, které vznikají dohodou o interoperabilitě

a které mohou mít vliv na úvěrová rizika a rizika likvidity spojená s kumulací členů clearingového systému a se sdruženými finančními zdroji.

Pro účely prvního pododstavce písm. b) použijí ústřední protistrany v příslušných případech stejná pravidla pro okamžik přijetí příkazu k převodu do svých systémů a pro okamžik neodvolatelnosti, jaká jsou stanovena ve směrnici 98/26/ES.

Pro účely prvního pododstavce písm. c) musí podmínky dohody uvádět proces pro řízení následků selhání, pokud jedna z ústředních protistran, se kterou byla dohoda o interoperabilitě uzavřena, selže.

Pro účely prvního pododstavce písm. d) musí ústřední protistrany mít spolehlivé kontroly nad poskytováním kolaterálu složeného členy clearingového systému podle dohody jako další zástavy, povolí-li to jejich příslušné orgány. Dohoda uvádí, jak byla tato rizika vyřešena s ohledem na dostatečné krytí a na nutnost omezit přenos rizik.

2. Liší-li se modely řízení rizik používané ústředními protistranami ke krytí jejich expozic vůči členům jejich clearingového systému nebo jejich vzájemných expozic, určí ústřední protistrany uvedené rozdíly, posoudí rizika, která z nich mohou vyplývat, přijmou opatření, včetně zajištění dalších finančních zdrojů, jež omezí jejich dopad na dohodu o interoperabilitě i jejich potenciální následky z hlediska přenosu rizik, a zajistí, aby tyto rozdíly neměly vliv na schopnost každé ústřední protistrany řídit následky selhání člena clearingového systému.

3. Veškeré související náklady, které vyplynou z odstavců 1 a 2, nese ústřední protistrana, která o interoperabilitu nebo přístup žádá, pokud se strany nedohodnou jinak.

Článek 53

Poskytování marží mezi ústředními protistranami

1. Ústřední protistrana odliší na účtech aktiva a pozice držené na účet ústředních protistran, s nimiž uzavřela dohodu o interoperabilitě.

2. Poskytne-li ústřední protistrana, která s jinou ústřední protistranou uzavřela dohodu o interoperabilitě, této ústřední protistraně v rámci dohody o finančním zajištění s poskytnutím jistoty pouze počáteční marže, není přijímající ústřední protistrana oprávněna marže poskytnuté druhou ústřední protistranou použít.

3. Kolaterál přijatý v podobě finančních nástrojů musí být uložen u provozovatelů systémů vypořádání cenných papírů oznámených podle směrnice 98/26/ES.

4. Aktiva uvedená v odstavcích 1 a 2 jsou pro přijímající ústřední protistranu dostupná pouze v případě selhání ústřední protistrany, která kolaterál poskytla v souvislosti s dohodou o interoperabilitě.

5. V případě selhání ústřední protistrany, která přijala kolaterál v souvislosti s dohodou o interoperabilitě, musí být kolaterál uvedený v odstavcích 1 a 2 ihned navrácen poskytující ústřední protistraně.

Článek 54

Schválení dohody o interoperabilitě

1. Dohoda o interoperabilitě podléhá předchozímu schválení příslušných orgánů zúčastněných ústředních protistran. Použije se postup podle článku 17.

2. Příslušné orgány dohodu o interoperabilitě schválí, pouze pokud bylo zúčastněným ústředním protistranám povoleno provádět clearing podle článku 17 nebo byly uznány podle článku 25 nebo schváleny v rámci stávajícího vnitrostátního schvalovacího režimu po dobu nejméně tří let, jsou splněny požadavky stanovené v článku 52, technické podmínky pro clearing obchodů podle podmínek dohody umožňují hladké a řádné fungování finančních trhů a uvedená dohoda nenarušuje účinnost dohledu.

3. Pokud příslušný orgán dojde k názoru, že požadavky stanovené v odstavci 2 nejsou splněny, poskytne ostatním příslušným orgánům a zúčastněným ústředním protistranám písemná vysvětlení týkající se jeho úvah ohledně rizika. Kromě toho vyrozumí ESMA, který vydá stanovisko k opodstatněnosti těchto úvah ohledně rizika jakožto důvodu pro odmítnutí dohody o interoperabilitě. Stanovisko ESMA se zpřístupní všem zúčastněným ústředním protistranám. Pokud se stanovisko ESMA odlišuje od posouzení relevantního příslušného orgánu, přezkoumá uvedený příslušný orgán svůj postoj s přihlédnutím ke stanovisku ESMA.

4. Do 31. prosince 2012 vydá ESMA pokyny nebo doporučení s cílem zavést jednotné, efektivní a účinné posuzování dohod o interoperabilitě postupem podle článku 16 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Návrhy těchto pokynů či doporučení vypracuje ESMA po konzultaci s členy ESCB.

HLAVA VI

REGISTRACE REGISTRŮ OBCHODNÍCH ÚDAJŮ A DOHLED NAD NIMI

KAPITOLA 1

Podmínky a postupy pro registraci registru obchodních údajů

Článek 55

Registrace registru obchodních údajů

1. Registr obchodních údajů se zaregistruje u ESMA pro účely článku 9.

2. Registr obchodních údajů musí být právnickou osobou usazenou v Unii a splňovat požadavky stanovené v hlavě VII, aby byl způsobilý k registraci podle tohoto článku.

3. Registrace registru obchodních údajů je účinná pro celé území Unie.

4. Registrovaný registr obchodních údajů musí trvale splňovat podmínky pro registraci. Registr obchodních údajů informuje bez zbytečného odkladu ESMA o veškerých zásadních změnách podmínek pro registraci.

Článek 56

Žádost o registraci

1. Registr obchodních údajů podá žádost o registraci ESMA.

2. Do 20 pracovních dnů od obdržení žádosti ESMA posoudí, zda je žádost úplná.

Není-li žádost úplná, stanoví ESMA lhůtu, za kterou musí registr obchodních údajů poskytnout další informace.

Posoudí-li ESMA žádost jako úplnou, oznámí to registru obchodních údajů.

3. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje ESMA návrhy regulačních technických norem, které blíže určují náležitosti žádosti o registraci uvedené v odstavci 1.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. září 2012.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

4. K zajištění jednotného uplatňování odstavce 1 vypracuje ESMA návrhy prováděcích technických norem, které blíže určí formát žádosti o registraci podávané ESMA.

ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 30. září 2012.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 57

Informování příslušných orgánů a konzultace s nimi před registrací

1. Žádá-li o registraci jako registr obchodních údajů subjekt povolený nebo registrovaný příslušným orgánem v členském státě, v němž je usazen, ESMA před registrací registru obchodních údajů bez zbytečného odkladu informuje uvedený příslušný orgán a konzultuje s ním.

2. ESMA si s relevantním příslušným orgánem vymění veškeré informace, které jsou nezbytné pro registraci registru obchodních údajů i pro dohled nad tím, zda daný subjekt plní podmínky pro registraci nebo povolení v členském státě, v němž je usazen.

Článek 58

Posouzení žádosti

1. Do 40 pracovních dnů od oznámení podle čl. 56 odst. 2 třetího pododstavce posoudí ESMA žádost o registraci v závislosti na tom, zda registr obchodních údajů splňuje články 78 až 81, a přijme řádně odůvodněné rozhodnutí o registraci nebo rozhodnutí o zamítnutí žádosti o registraci.

2. Rozhodnutí, které ESMA přijme podle odstavce 1, nabývá účinnosti pátým pracovním dnem od přijetí.

Článek 59

Oznámení rozhodnutí ESMA týkajících se registrace

1. Přijme-li ESMA rozhodnutí o registraci nebo rozhodnutí o zamítnutí žádosti o registraci nebo o zrušení registrace, oznámí to do pěti pracovních dnů registru obchodních údajů a své rozhodnutí řádně odůvodní.

ESMA své rozhodnutí bez zbytečného odkladu oznámí relevantnímu příslušnému orgánu uvedenému v čl. 57 odst. 1.

2. ESMA sdělí každé rozhodnutí přijaté v souladu s odstavcem 1 Komisi.

3. ESMA zveřejní na svých internetových stránkách seznam registrů obchodních údajů registrovaných v souladu s tímto nařízením. Tento seznam se aktualizuje do pěti pracovních dnů od přijetí rozhodnutí podle odstavce 1.

Článek 60

Výkon pravomocí uvedených v článcích 61 až 63

Pravomoci svěřené podle článků 61 až 63 ESMA či kterémukoli z jeho úředníků nebo dalším jím pověřeným osobám nesmějí být užity k tomu, aby se vyžadovalo zpřístupnění informací nebo dokumentů, na něž se vztahuje právní výsada.

Článek 61

Žádost o informace

1. ESMA si může prostou žádostí nebo rozhodnutím vyžádat od registrů obchodních údajů a spřízněných třetích osob, které registry obchodních údajů využívají v rámci outsourcingu provozních funkcí nebo činnosti, poskytnutí veškerých informací, které jsou nezbytné pro plnění jeho povinností podle tohoto nařízení.

2. V případě prosté žádosti o informace podle odstavce 1 ESMA:

- a) odkáže na tento článek jako na právní základ žádosti;
- b) uvede účel žádosti;
- c) upřesní, jaké informace jsou požadovány;
- d) stanoví lhůtu, ve které mají být informace poskytnuty;
- e) upozorní osobu, od níž informace žádá, že nemá povinnost informace poskytnout, avšak rozhodne-li se na žádost dobrovolně odpovědět, nesmějí být poskytnuté informace nepravdivé nebo zavádějící; a
- f) upozorní na pokutu stanovenou v článku 65 ve spojení s oddílem IV písm. a) přílohy I, jestliže jsou odpovědi na položené otázky nepravdivé nebo zavádějící.

3. V případě žádosti o poskytnutí informací podle odstavce 1 na základě rozhodnutí ESMA:

- a) odkáže na tento článek jako na právní základ žádosti;
- b) uvede účel žádosti;
- c) upřesní, jaké informace jsou požadovány;

- d) stanoví lhůtu, ve které mají být informace poskytnuty;
- e) upozorní na penále stanovené v článku 66, jestliže jsou poskytnuté informace neúplné;
- f) upozorní na pokutu stanovenou v článku 65 ve spojení s oddílem IV písm. a) přílohy I, jestliže jsou odpovědi na položené otázky nepravdivé nebo zavádějící; a
- g) upozorní na možnost odvolat se proti rozhodnutí k odvolacímu senátu ESMA a nechat rozhodnutí přezkoumat Soudním dvorem Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) v souladu s články 60 a 61 nařízení (EU) č. 1095/2010.

4. Požadované informace poskytují osoby uvedené v odstavci 1 nebo jejich zástupci a v případě právnických osob nebo sdružení bez právní subjektivity osoby zmocněné je zastupovat podle zákona nebo podle stanov. Za své klienty mohou sdělit informace řádně zmocnění právní zástupci. Klienti však nesou i nadále plnou odpovědnost, jsou-li poskytnuté informace neúplné, nepravdivé či zavádějící.

5. ESMA zašle neprodleně kopii prosté žádosti nebo svého rozhodnutí příslušnému orgánu členského státu, na jehož území mají bydliště nebo jsou usazeny osoby uvedené v odstavci 1, jichž se žádost o informace týká.

Článek 62

Obecná šetření

1. V zájmu plnění povinností podle tohoto nařízení může ESMA provádět veškerá nezbytná šetření osob uvedených v čl. 61 odst. 1. Za tímto účelem jsou úředníci ESMA a další osoby tímto orgánem pověřené zmocněni:

- a) zkoumat jakékoli záznamy, údaje, postupy a jakékoli jiné materiály, které mají význam pro plnění jeho úkolů, a to bez ohledu na nosič, na němž jsou uchovávány;
- b) pořizovat nebo získávat ověřené kopie takových záznamů, údajů, postupů a jiných materiálů nebo výpisy z nich;
- c) předvolat jakoukoli osobu uvedenou v čl. 61 odst. 1 nebo její zástupce či zaměstnance a požádat je o ústní nebo písemné vysvětlení skutečností nebo dokumentů, které se týkají předmětu a účelu kontroly, a odpovědi zaznamenat;

- d) vyslechnout jakoukoli jinou fyzickou či právnickou osobu, která s tím souhlasí, za účelem získání informací souvisejících s předmětem šetření;

- e) požadovat výpisy telefonních hovorů a datových přenosů.

2. Úředníci ESMA a další osoby tímto orgánem pověřené pro účely šetření podle odstavce 1 vykonávají své pravomoci po předložení písemného pověření, v němž je uveden předmět a účel šetření. V tomto pověření jsou také uvedena penále stanovená v článku 66, jestliže požadované záznamy, údaje, postupy nebo jakékoli jiné materiály či odpovědi osob uvedených v čl. 61 odst. 1 na položené otázky nejsou poskytnuty nebo jsou neúplné, a pokuty stanovené v článku 65 ve spojení s oddílem IV písm. b) přílohy I, jestliže jsou odpovědi osob uvedených v čl. 61 odst. 1 na položené otázky nepravdivé nebo zavádějící.

3. Osoby uvedené v čl. 61 odst. 1 jsou povinny se podrobit šetřením zahájeným na základě rozhodnutí ESMA. V rozhodnutí musí být uvedeny předmět a účel šetření, penále stanovená v článku 66, opravné prostředky, které jsou k dispozici podle nařízení (EU) č. 1095/2010, a právo na přezkum rozhodnutí Soudním dvorem.

4. ESMA s dostatečným předstihem před šetřením informuje o šetření a o totožnosti pověřených osob příslušný orgán členského státu, na jehož území má šetření probíhat. Úředníci dotčeného příslušného orgánu poskytují na žádost ESMA těmto pověřeným osobám součinnost při plnění jejich povinností. Úředníci dotčeného příslušného orgánu se mohou na požádání šetření také účastnit.

5. Jestliže požadavek poskytnout výpisy telefonních hovorů a datových přenosů podle odst. 1 písm. e) vyžaduje podle vnitrostátního práva povolení justičního orgánu, musí být o takové povolení požádáno. O toto povolení lze také žádat jako o předběžné opatření.

6. Pokud je podána žádost o povolení podle odstavce 5, vnitrostátní justiční orgán přezkoumá, zda je rozhodnutí ESMA pravé a zda navrhaná donucovací opatření nejsou vzhledem k předmětu šetření svévolná ani nepřiměřená. Při přezkoumávání přiměřenosti těchto donucovacích opatření může vnitrostátní justiční orgán požádat ESMA o podrobné vysvětlení, zejména pokud jde o důvody, na jejichž základě má ESMA podezření, že došlo k porušení tohoto nařízení, jakož i závažnost tohoto údajného porušení a povahu účasti osoby, již se donucovací opatření týkají. Vnitrostátní justiční orgán však nesmí přezkoumávat nezbytnost šetření ani požadovat, aby mu byly poskytnuty informace ze spisu ESMA. Zákonost rozhodnutí ESMA přezkoumává pouze Soudní dvůr postupem stanoveným v nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 63

Kontroly na místě

1. ESMA může za účelem plnění svých povinností podle tohoto nařízení provádět veškeré nezbytné kontroly na místě v provozních prostorách či na pozemcích právnických osob uvedených v čl. 61 odst. 1. Vyžaduje-li to řádné provedení a účinnost kontroly, může ESMA provést kontrolu na místě bez předchozího ohlášení.

2. Úředníci ESMA a další osoby tímto orgánem pověřené k provádění kontrol na místě smějí vstupovat do všech provozních prostor či na pozemky právnických osob, kterých se rozhodnutí o šetření přijaté ESMA týká, a mají veškeré pravomoci stanovené v čl. 62 odst. 1. Zároveň jsou oprávněni zapečetit jakékoli provozní prostory a účetní knihy nebo záznamy na dobu a v rozsahu, které jsou pro kontrolu nezbytné.

3. Úředníci ESMA a další osoby tímto orgánem pověřené k provádění kontrol na místě vykonávají své pravomoci po předložení písemného pověření, v němž je uveden předmět a účel kontroly a také penále stanovená v článku 66 pro případ, že se dotýčné osoby kontrole nepodrobí. S dostatečným předstihem před kontrolou informuje ESMA o kontrole příslušný orgán členského státu, na jehož území má probíhat.

4. Osoby uvedené v čl. 61 odst. 1 se podrobí kontrolám na místě nařízeným na základě rozhodnutí ESMA. V rozhodnutí musí být uvedeny předmět a účel kontroly, datum, kdy má být kontrola zahájena, penále stanovená v článku 66, opravné prostředky, které jsou k dispozici podle nařízení (EU) č. 1095/2010, a dále právo na přezkum rozhodnutí Soudním dvorem. ESMA přijímá taková rozhodnutí po konzultaci s příslušným orgánem členského státu, na jehož území má kontrola probíhat.

5. Úředníci příslušného orgánu členského státu, na jehož území má kontrola probíhat, jakož i osoby tímto orgánem pověřené nebo jmenované poskytují na žádost ESMA aktivní součinnost jeho úředníkům i dalším osobám jím pověřeným. Za tímto účelem mají pravomoci stanovené v odstavci 2. Úředníci příslušného orgánu dotýčeného členského státu se mohou na požádání kontrol na místě také účastnit.

6. ESMA také může požádat, aby příslušné orgány provedly určité vyšetřovací úkony a kontroly na místě jeho jménem, jak je stanoveno v tomto článku a v čl. 62 odst. 1. Za tímto účelem mají příslušné orgány stejné pravomoci jako ESMA, jak je uvedeno v tomto článku a v čl. 62 odst. 1.

7. Pokud úředníci ESMA a další doprovázející osoby tímto orgánem pověřené zjistí, že se určitá osoba odmítá podrobit

kontrole nařízené podle tohoto článku, příslušný orgán dotýčeného členského státu jim poskytne nezbytnou pomoc a podle potřeby požádá o pomoc policii nebo rovnocenný donucovací orgán, který jim provedení kontroly na místě umožní.

8. Pokud kontrola na místě stanovená v odstavci 1 nebo pomoc stanovená v odstavci 7 vyžaduje podle vnitrostátního práva povolení justičního orgánu, musí být o takové povolení požádáno. O toto povolení lze žádat jako o předběžné opatření.

9. Pokud je podána žádost o povolení podle odstavce 8, vnitrostátní justiční orgán ověří, zda je rozhodnutí ESMA pravé a zda navrhovaná donucovací opatření nejsou vzhledem k předmětu kontroly svévolná ani nepřiměřená. Při přezkoumávání přiměřenosti těchto donucovacích opatření může vnitrostátní justiční orgán požádat ESMA o podrobné vysvětlení. Tato žádost o podrobné vysvětlení se může zejména týkat důvodů, na jejichž základě má ESMA podezření, že došlo k porušení tohoto nařízení, závažnosti tohoto údajného porušení a povahy účasti osoby, již se donucovací opatření týkají. Vnitrostátní justiční orgán však nesmí přezkoumávat nezbytnost kontroly ani požadovat, aby mu byly poskytnuty informace ze spisu ESMA. Zákonost rozhodnutí ESMA přezkoumává pouze Soudní dvůr postupem stanoveným v nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 64

Procesní pravidla pro přijímání opatření v oblasti dohledu a ukládání pokut

1. Zjistí-li ESMA při plnění svých povinností podle tohoto nařízení závažné známky toho, že by mohly existovat skutečnosti, jež mohou představovat jeden či více případů porušení povinností uvedených v příloze I, určí ve svém rámci nezávislého vyšetřujícího úředníka, aby věc vyšetřil. Určený úředník se nesmí účastnit ani se přímo či nepřímo nesměl účastnit dohledu nad dotýčným registrem obchodních údajů ani postupu registrace tohoto registru obchodních údajů a své funkce plní nezávisle na ESMA.

2. Vyšetřující úředník vyšetří údajná porušení povinností, přičemž vezme v úvahu veškeré připomínky vyšetřovaných osob, a kompletní spis se svým nálezem předá ESMA.

Za účelem plnění svých úkolů může vyšetřující úředník vyžít svou pravomoc požádat o informace podle článku 61 a provádět šetření a kontroly na místě podle článků 62 a 63. Při uplatňování těchto pravomocí jedná vyšetřující úředník v souladu s článkem 60.

Při plnění svých úkolů má vyšetřující úředník přístup ke všem dokumentům a informacím, které ESMA shromáždil v rámci své činnosti v oblasti dohledu.

3. Jakmile vyšetřující úředník vyšetřování dokončí a předtím, než spis se svým nálezem předá ESMA, poskytne vyšetřovaným osobám příležitost se k vyšetřovaným záležitostem vyjádřit. Svůj nálezh zakládá pouze na skutečnostech, ke kterým měly dotčené osoby příležitost se vyjádřit.

V průběhu vyšetřování podle tohoto článku je plně respektováno právo dotčených osob na obhajobu.

4. Předává-li vyšetřující úředník spis s nálezem ESMA, uvědomí o tom vyšetřované osoby. Ty mají právo do spisu nahlížet s výhradou oprávněného zájmu jiných osob na ochraně svých obchodních tajemství. Právo nahlížet do spisu se nevztahuje na důvěrné informace, které se týkají třetích osob.

5. Na základě spisu obsahujícího nálezh vyšetřujícího úředníka, a pokud o to dotčené osoby požádají, po vyslechnutí vyšetřovaných osob v souladu s článkem 67 ESMA rozhodne, zda se vyšetřované osoby dopustily jednoho či více porušení povinností uvedených v příloze I, a pokud je tomu tak, přijme opatření v oblasti dohledu podle článku 73 a uloží pokutu podle článku 65.

6. Vyšetřující úředník se jednání ESMA neúčastní ani do jeho rozhodování jinak nezasahuje.

7. Komise přijme další procesní pravidla pro výkon pravomoci ukládat pokuty a penále, včetně ustanovení o právu na obhajobu, ustanovení o lhůtách a o výběru pokut a penále, a přijme podrobná pravidla o promlčecích lhůtách týkajících se ukládání a výkonu sankcí.

Pravidla uvedená v prvním pododstavci se přijímají prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 82.

8. Zjistí-li ESMA při plnění svých povinností podle tohoto nařízení závažné známky toho, že by mohly existovat skutečnosti, jež mohou představovat trestný čin, postoupí věc příslušným vnitrostátním orgánům činným v trestním řízení. ESMA dále neuloží pokuty nebo penále v případech, kdy stejné skutečnosti nebo skutečnosti, jež jsou v podstatě totožné, vedly v rámci trestního řízení podle vnitrostátního práva k osvobodujícímu nebo odsuzujícímu rozhodnutí, které již nabylo právní moci.

Článek 65

Pokuty

1. Pokud v souladu s čl. 64 odst. 5 ESMA zjistí, že se registr obchodních údajů úmyslně nebo z nedbalosti dopustil

některého z porušení povinností uvedených v příloze I, přijme rozhodnutí o uložení pokuty podle odstavce 2 tohoto článku.

Porušení povinností registrem obchodních údajů se považuje za úmyslné, pokud ESMA zjistí objektivní skutečnosti, které prokazují, že registr obchodních údajů či jeho vrcholné vedení jednaly s cílem porušit povinnost.

2. Základní výše pokut uvedených v odstavci 1 se stanoví v těchto mezích:

- a) v případech porušení povinností uvedených v oddíle I písm. c), oddíle II písm. c) až g) a oddíle III písm. a) a b) přílohy I dosahuje výše pokuty nejméně 10 000 EUR, přičemž nepřesáhne 20 000 EUR;
- b) v případech porušení povinností uvedených v oddíle I písm. a), b) a d) až h) a oddíle II písm. a), b) a h) přílohy I dosahuje výše pokuty nejméně 5 000 EUR, přičemž nepřesáhne 10 000 EUR.

Při rozhodování o tom, zda by základní výše pokuty měla být stanovena u dolní hranice, uprostřed či u horní hranice rozmezí stanovených v prvním pododstavci, ESMA přihlédne k ročnímu obratu dotčeného registru obchodních údajů za předcházející hospodářský rok. V případě registrů obchodních údajů, jejichž roční obrat nedosahuje 1 milionu EUR, se základní výše pokuty stanovuje u dolní hranice stanovených rozmezí, v případě registrů obchodních údajů, jejichž roční obrat činí 1 až 5 milionů EUR, se základní výše pokuty stanovuje uprostřed stanovených rozmezí a v případě registrů obchodních údajů, jejichž roční obrat přesahuje 5 milionů EUR, se základní výše pokuty stanovuje u horní hranice stanovených rozmezí.

3. Základní výše pokuty stanovené v odstavci 2 se v případě potřeby upraví s ohledem na přitěžující nebo polehčující okolnosti podle příslušných koeficientů uvedených v příloze II.

Příslušné přitěžující koeficienty se na základní výši pokuty použijí jeden po druhém. Je-li použitelný více než jeden přitěžující koeficient, k základní výši pokuty se postupně přičte každý rozdíl mezi základní výší a částkou, která je výsledkem uplatnění jednotlivých přitěžujících koeficientů.

Příslušné polehčující koeficienty se na základní výši pokuty použijí jeden po druhém. Je-li použitelný více než jeden polehčující koeficient, od základní výše pokuty se postupně odečte každý rozdíl mezi základní výší a částkou, která je výsledkem uplatnění jednotlivých polehčujících koeficientů.

4. Bez ohledu na odstavce 2 a 3 výše pokuty nepřekročí 20 % ročního obrátu dotyčného registru obchodních údajů za předchozí hospodářský rok, a pokud registr obchodních údajů získal přímo či nepřímo z porušení povinností finanční prospěch, je výše pokuty rovna přinejmenším tomuto finančnímu prospěchu.

Jestliže se registr obchodních údajů svým jednáním nebo opominutím dopustil více než jednoho z porušení povinností uvedených v příloze I, uplatní se pouze nejvyšší z pokut vypočtených podle odstavců 2 a 3 vztahující se k jednomu těchto porušení.

Článek 66

Penále

1. ESMA rozhodnutím uloží penále s cílem donutit:

a) registr obchodních údajů, aby v souladu s rozhodnutím přijatým podle čl. 73 odst. 1 písm. a) porušování právních předpisů ukončil; nebo

b) osobu uvedenou v čl. 61 odst. 1, aby:

i) poskytla úplné informace, o které byla požádána na základě rozhodnutí podle článku 61,

ii) se podrobila šetření, a zejména předložila úplné záznamy, údaje, postupy nebo jakékoli jiné požadované materiály a doplnila a opravila další informace poskytnuté v šetření zahájeném na základě rozhodnutí podle článku 62, nebo

iii) se podrobila kontrole na místě nařízené rozhodnutím podle článku 63.

2. Penále musí být účinné a přiměřené. Penále se ukládá za každý den prodlení.

3. Bez ohledu na odstavec 2 činí výše penále 3 % průměrného denního obrátu v předchozím hospodářském roce nebo v případě fyzických osob 2 % průměrného denního příjmu v předchozím kalendářním roce. Penále se vypočítá ode dne určeného v rozhodnutí, kterým se ukládá.

4. Penále lze uložit na dobu, která nepřesáhne šest měsíců ode dne oznámení rozhodnutí ESMA. Po skončení této doby ESMA opatření přezkoumá.

Článek 67

Vyjádření účastníků řízení

1. Před přijetím jakéhokoli rozhodnutí o uložení pokuty nebo penále podle článků 65 a 66 poskytne ESMA účastníkům řízení příležitost vyjádřit se k jeho zjištěním. ESMA založí svá rozhodnutí pouze na zjištěních, ke kterým měli účastníci řízení příležitost se vyjádřit.

2. V průběhu řízení musí být plně respektováno právo účastníků řízení na obhajobu. Mají právo nahlížet do spisů ESMA, s výhradou oprávněného zájmu jiných osob na ochraně jejich obchodního tajemství. Právo na přístup ke spisu se nevztahuje na důvěrné informace ani na interní přípravné dokumenty ESMA.

Článek 68

Zveřejňování, povaha a alokace pokut a penále a výkon rozhodnutí

1. ESMA zveřejní každou pokutu a penále uložené podle článků 65 a 66 s výjimkou případů, kdy by jejich zveřejnění vážně ohrozilo finanční trhy nebo způsobilo nepřiměřenou škodu zúčastněným subjektům. Tyto zveřejněné informace nesmějí obsahovat osobní údaje ve smyslu nařízení (ES) č. 45/2001.

2. Pokuty a penále uložené podle článků 65 a 66 jsou správní povahy.

3. Rozhodne-li se ESMA neuložit žádné pokuty nebo penále, uvědomí o tom Evropský parlament, Radu, Komisi a příslušné orgány členského státu a uvede důvody svého rozhodnutí.

4. Pokuty a penále uložené podle článků 65 a 66 jsou vykonatelné.

Výkon rozhodnutí se řídí předpisy občanského procesního práva toho státu, na jehož území se provádí. Doložku vykonatelnosti připojí po přezkoumání rozhodnutí, omezeném jen na ověření pravosti, vnitrostátní orgán, který k tomu určí vláda každého členského státu; jeho určení dá na vědomí ESMA a Soudnímu dvoru.

Jsou-li na žádost dotčené strany splněny tyto formální náležitosti, může tato strana v souladu s vnitrostátním právem požádat o výkon rozhodnutí přímo příslušný subjekt.

Výkon rozhodnutí může být zastaven pouze na základě rozhodnutí Soudního dvora. Rozhodování o stížnostech na protiprávní výkon rozhodnutí však spadá do pravomoci soudů dotčeného členského státu.

5. Pokuty a penále jsou příjmem souhrnného rozpočtu Evropské unie.

Článek 69

Přezkum Soudním dvorem

Soudní dvůr má neomezenou pravomoc přezkoumávat rozhodnutí, jimiž ESMA uložil pokutu nebo penále. Uloženou pokutu nebo penále může zrušit, snížit nebo zvýšit.

Článek 70

Změny přílohy II

S cílem zohlednit vývoj na finančních trzích je Komise zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 82 týkající se opatření ke změně přílohy II.

Článek 71

Zrušení registrace

1. Aniž je dotčen článek 73, zruší ESMA registraci registru obchodních údajů, jestliže registr obchodních údajů:

- a) se registrace výslovně vzdá nebo déle než šest předchozích měsíců neposkytuje služby;
- b) získal registraci na základě nepravdivých informací nebo jakýmkoli jinými protiprávními prostředky;
- c) již nesplňuje podmínky, za nichž byl registrován.

2. ESMA o svém rozhodnutí zrušit registraci registru obchodních údajů uvědomí bez zbytečného odkladu relevantní příslušný orgán uvedený v čl. 57 odst. 1.

3. Příslušný orgán členského státu, ve kterém registr obchodních údajů vykonává své služby a činnosti, jenž se domnívá, že byla splněna některá z podmínek uvedených v odstavci 1, může požádat ESMA, aby posoudil, zda jsou splněny podmínky pro zrušení registrace dotčeného registru obchodních údajů. Pokud ESMA rozhodne, že registraci dotčeného registru obchodních údajů nezruší, své rozhodnutí řádně odůvodní.

4. Příslušným orgánem uvedeným v odstavci 3 je orgán určený podle článku 22.

Článek 72

Poplatky za dohled

1. ESMA účtuje registrům obchodních údajů poplatky v souladu s tímto nařízením a s akty v přenesené pravomoci přijatými podle odstavce 3. Tyto poplatky plně pokrývají výdaje ESMA nezbytné pro registraci registrů obchodních údajů a dohled nad nimi a veškeré náklady, jež mohou příslušným orgánům vzniknout při plnění úkolů na základě tohoto nařízení, zejména v důsledku přenesení úkolů podle článku 74.

2. Výše poplatku účtovaného registru obchodních údajů pokrývá veškeré správní náklady vzniklé ESMA na jeho registraci i na činnosti dohledu nad ním a je přiměřená obratu dotčeného registru obchodních údajů.

3. Komise přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 82, kterým dále stanoví typ poplatků, záležitosti, za něž se poplatky vybírají, výši poplatků a způsob jejich úhrady.

Článek 73

Opatření v oblasti dohledu přijímaná ESMA

1. Pokud v souladu s čl. 64 odst. 5 ESMA zjistí, že se registr obchodních údajů dopustil některého z případů porušení povinnosti uvedených v příloze I, přijme jedno nebo více z těchto rozhodnutí, kterým:

- a) požaduje, aby registr obchodních údajů porušování povinnosti ukončil;
- b) uloží pokuty podle článku 65;
- c) vydá veřejná oznámení;
- d) jako krajní řešení zruší registraci registru obchodních údajů.

2. Při přijímání rozhodnutí uvedených v odstavci 1 ESMA zohlední povahu a závažnost porušení povinnosti, přičemž vezme v úvahu tato kritéria:

- a) trvání a četnost porušení povinnosti;
- b) zda porušení povinnosti odhalilo závažné nebo systémové nedostatky v postupech podniku nebo v jeho systémech řízení či vnitřních kontrolách;
- c) zda byl spáchán nebo umožněn trestný čin finanční povahy či zda takový trestný čin jinak souvisí s uvedeným porušením povinnosti;

d) zda k porušení povinnosti došlo úmyslně nebo z nedbalosti.

3. ESMA oznámí veškerá rozhodnutí přijatá podle odstavce 1 bez zbytečného odkladu dotyčnému registru obchodních údajů a sdělí je příslušným orgánům členských států a Komisi. Veškerá tato rozhodnutí zveřejní na svých internetových stránkách do deseti pracovních dnů ode dne jejich přijetí.

Při zveřejnění svého rozhodnutí podle prvního pododstavce ESMA rovněž zveřejní, že dotyčný registr obchodních údajů má právo se proti tomuto rozhodnutí odvolat, případně skutečnost, že takové odvolání bylo podáno, spolu s upřesněním, že takové odvolání nemá odkladný účinek, jakož i skutečnost, že odvolací senát ESMA může pozastavit uplatňování napadnutého rozhodnutí v souladu s čl. 60 odst. 3 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 74

Přenášení úkolů z ESMA na příslušné orgány

1. Je-li to nezbytné k řádnému splnění úkolu v oblasti dohledu, může ESMA konkrétní úkoly v oblasti dohledu přenést na příslušný orgán členského státu v souladu s obecnými pokyny vydanými ESMA podle článku 16 nařízení (EU) č. 1095/2010. Mezi tyto konkrétní úkoly v oblasti dohledu mohou patřit zejména pravomoc žádat o informace podle článku 61 a provádět šetření a kontroly na místě podle článku 62 a čl. 63 odst. 6.

2. Před přenesením úkolu ESMA konzultuje s relevantním příslušným orgánem. Tato konzultace se týká:

- a) rozsahu úkolu, jenž má být přenesen;
- b) harmonogramu pro splnění úkolu; a
- c) předávání potřebných informací mezi příslušným orgánem a ESMA.

3. V souladu s nařízením o poplatcích, které Komise přijme podle čl. 72 odst. 3, poskytne ESMA příslušnému orgánu náhradu nákladů, jež mu v důsledku výkonu přenesených úkolů vzniknou.

4. Přenesení úkolu podle odstavce 1 ESMA v náležitých intervalech přezkoumává. Přenesení úkolů lze kdykoli odvolat.

5. Přenesení úkolů nemá vliv na odpovědnost ESMA a neomezuje jeho schopnost provádět přenesenou činnost a dohlížet na ni. Úkoly v oblasti dohledu podle tohoto nařízení,

včetně rozhodnutí o registraci, závěrečného posouzení a navazujících rozhodnutí týkajících se porušení povinnosti přenést nelze.

KAPITOLA 2

Vztahy s třetími zeměmi

Článek 75

Rovnocennost a mezinárodní dohody

1. Komise může přijmout prováděcí akt, který určí, že právní a předpisy dohledu třetí země zajišťují, aby:

- a) registry obchodních údajů, které mají povolení v uvedené třetí zemi, splňovaly právně závazné požadavky, jež jsou rovnocenné požadavkům stanoveným v tomto nařízení;
- b) registry obchodních údajů podléhaly v uvedené třetí zemi průběžnému účinnému dohledu a vynucování a
- c) existovaly záruky služebního tajemství, včetně ochrany obchodních tajemství, jež orgány sdělují třetím osobám, a tyto záruky byly alespoň rovnocenné zárukám stanoveným v tomto nařízení.

Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle čl. 86 odst. 2.

2. Komise tam, kde je to vhodné, a v každém případě po přijetí prováděcího aktu podle odstavce 1 předloží Radě doporučení ke sjednání mezinárodních dohod s relevantními třetími zeměmi o vzájemném přístupu k informacím o derivátových smlouvách uchovávaných v registrech obchodních údajů, které jsou v dané třetí zemi usazeny, a o jejich výměně způsobem, který zajistí, aby orgány Unie včetně ESMA měly okamžitý a průběžný přístup ke všem informacím potřebným pro výkon svých povinností.

3. Po uzavření dohod uvedených v odstavci 2 a v souladu s nimi uzavře ESMA s příslušnými orgány relevantních třetích zemí ujednání o spolupráci. Uvedená ujednání blíže určují alespoň:

- a) mechanismus pro výměnu informací mezi ESMA a jakýmkoli jinými orgány Unie, které vykonávají povinnosti v souladu s tímto nařízením, na jedné straně a relevantními příslušnými orgány dotčených třetích zemí na straně druhé; a
- b) postupy koordinace činností dohledu.

4. ESMA použije nařízení (ES) č. 45/2001 v souvislosti s předáváním osobních údajů třetím zemím.

Článek 76

Ujednání o spolupráci

Relevantní orgány třetích zemí, v jejichž jurisdikci není usazen žádný registr obchodních údajů, mohou kontaktovat ESMA s cílem uzavřít ujednání o spolupráci, aby tak získaly přístup k informacím o derivátových smlouvách uchovávaných v registrech obchodních údajů Unie.

ESMA může s těmito relevantními orgány uzavřít ujednání o spolupráci týkající se přístupu k informacím o derivátových smlouvách uchovávaných v registrech obchodních údajů Unie, které tyto orgány potřebují k plnění svých povinností a mandátů, pod podmínkou, že je zaručeno služební tajemství, včetně ochrany obchodních tajemství, jež orgány sdělují třetím osobám.

Článek 77

Uznávání registrů obchodních údajů

1. Registr obchodních údajů usazený v třetí zemi může poskytovat své služby a činnosti subjektům usazeným v Unii pro účely článku 9 až poté, co jej ESMA uzná v souladu s odstavcem 2.

2. Registr obchodních údajů uvedený v odstavci 1 podá ESMA žádost o uznání spolu s veškerými nezbytnými informacemi, včetně alespoň informací potřebných k ověření toho, že příslušný registr obchodních údajů má povolení a podléhá účinnému dohledu ve třetí zemi:

- a) u níž Komise prostřednictvím prováděcího aktu podle čl. 75 odst. 1 uznala, že má rovnocenný a vymahatelný právní a dohledový rámec;
- b) která s Uníí uzavřela mezinárodní dohodu podle čl. 75 odst. 2; a
- c) s níž byla uzavřena ujednání o spolupráci podle čl. 75 odst. 3 s cílem zajistit, aby orgány Unie včetně ESMA měly okamžitý a průběžný přístup ke všem potřebným informacím.

Do 30 pracovních dnů od obdržení žádosti ESMA posoudí, zda je žádost úplná. Není-li žádost úplná, stanoví ESMA lhůtu, v níž musí žádající registr obchodních údajů poskytnout doplňující informace.

Do 180 pracovních dnů od podání úplné žádosti ESMA písemně a s řádným odůvodněním uvedomí žádající registr obchodních údajů o tom, zda bylo jeho žádosti o uznání vyhověno, či zda byla zamítnuta.

ESMA zveřejní na svých internetových stránkách seznam registrů obchodních údajů uznaných v souladu s tímto nařízením.

HLAVA VII

POŽADAVKY NA REGISTRY OBCHODNÍCH ÚDAJŮ

Článek 78

Obecné požadavky

1. Registr obchodních údajů musí mít spolehlivé řídicí systémy, které zahrnují jasnou organizační strukturu s dobře vymezenými, transparentními a konzistentními hranicemi odpovědnosti a přiměřené mechanismy vnitřní kontroly, včetně řádných administrativních a účetních postupů, jež brání jakémukoli vyzrazení důvěrných informací.

2. Registr obchodních údajů musí mít a uplatňovat účinná písemná organizační a administrativní opatření k určení a řízení veškerých potenciálních střetů zájmů týkajících se jeho řídicích pracovníků, zaměstnanců nebo jakékoli osoby, která má s nimi přímo či nepřímo úzké propojení.

3. Registr obchodních údajů musí přijmout adekvátní strategie a postupy dostatečné k zajištění toho, aby on sám i jeho řídicí pracovníci a zaměstnanci dodržovali veškerá ustanovení tohoto nařízení.

4. Registr obchodních údajů musí mít a provozovat adekvátní organizační strukturu, která zajišťuje nepřetržitý a řádný výkon jeho služeb a činností. Musí využívat vhodné a přiměřené systémy, zdroje a postupy.

5. Nabízí-li registr obchodních údajů doplňkové služby, například potvrzení obchodu, párování obchodů, obsluhu úvěrové události nebo služby srovnávání či komprese portfolií, musí tyto doplňkové služby ponechat z provozního hlediska oddělené od své funkce centrálního shromažďování a vedení záznamů o derivátech.

6. Vrcholné vedení a členové rady registru obchodních údajů musí mít dostatečně dobrou pověst a dostatek zkušeností k zajištění řádného a obezřetného řízení registru obchodních údajů.

7. Registr obchodních údajů musí mít objektivní, nediskriminační a veřejně přístupné požadavky na přístup podniků podléhajících oznamovací povinnosti podle článku 9. Registr obchodních údajů poskytne poskytovatelům služeb nediskriminační přístup k informacím jím uchovávaným za podmínky, že k tomu příslušné smluvní strany dají souhlas. Kritéria, která omezují přístup, jsou povolena, pouze pokud je jejich cílem kontrolovat riziko pro údaje uchovávané registrem obchodních údajů.

8. Registr obchodních údajů zveřejní ceny a poplatky spojené se službami poskytovanými podle tohoto nařízení. Sdělí ceny a poplatky jednotlivých služeb poskytovaných samostatně, včetně slev a rabatů a podmínek využití uvedených snížení. Umožní vykazujícím jednotkám samostatný přístup ke zvláštním službám. Ceny a poplatky účtované registrem obchodních údajů musí být vztaženy k nákladům.

Článek 79

Funkční spolehlivost

1. Registr obchodních údajů určí zdroje operačního rizika a minimalizuje je vypracováním vhodných systémů, kontrol a postupů. Tyto systémy musí být spolehlivé a bezpečné a mít dostatečnou kapacitu pro nakládání s obdrženými informacemi.

2. Registr obchodních údajů stanoví, provádí a dodržuje adekvátní politiku pro zachování provozu a plán obnovy činnosti s cílem zajistit zachování svých funkcí, včasné obnovení operací a plnění svých povinností. Tento plán stanoví alespoň zavedení záložních zařízení.

3. Registr obchodních údajů, jehož registrace byla zrušena, zajistí plynulou náhradu, včetně přenesení údajů do jiných registrů obchodních údajů a přeměrování toku podávání informací na jiné registry obchodních údajů.

Článek 80

Zabezpečení a záznamy

1. Registr obchodních údajů zajistí důvěrnost, neporušenost a ochranu informací obdržených podle článku 9.

2. Registr obchodních údajů smí údaje, které obdrží v souladu s tímto nařízením, používat pro obchodní účely pouze se souhlasem příslušných smluvních stran.

3. Registr obchodních údajů informace obdržené podle článku 9 neprodleně zaznamená a uchová je po dobu alespoň deseti let od ukončení příslušných smluv. K dokumentaci změn zaznamenaných informací používá registr obchodních údajů včasné a účinné evidenční postupy.

4. Registr obchodních údajů počítá pozice pro jednotlivé kategorie derivátů a pro jednotlivé vykazující jednotky na základě údajů o derivátových smlouvách oznámených v souladu s článkem 9.

5. Registr obchodních údajů včas umožňuje smluvním stranám přístup k informacím o dotčené smlouvě a jejich opravu.

6. Registr obchodních údajů přijme veškeré přiměřené kroky, aby zabránil jakémukoli zneužití informací uchovávaných ve svých systémech.

Fyzická osoba, která má s registrem obchodních údajů úzké propojení, nebo právnická osoba, která je s ním ve vztahu mateřského či dceřinného podniku, nesmí využít důvěrné informace zaznamenané v registru obchodních údajů k obchodním účelům.

Článek 81

Transparentnost a dostupnost údajů

1. Registr obchodních údajů pravidelně a tak, aby byly snadno dostupné, zveřejní celkové pozice pro jednotlivé kategorie derivátů na základě smluv, které mu byly oznámeny.

2. Registr obchodních údajů shromažďuje a uchovává údaje a zajišťuje, aby subjekty uvedené v odstavci 3 měly přímý a bezprostřední přístup ke všem údajům o derivátových smlouvách, které potřebují k plnění svých povinností a mandátů.

3. Registr obchodních údajů poskytuje potřebné informace těmto subjektům, aby jim umožnil plnit jejich povinnosti a mandáty:

- a) ESMA;
- b) ESRB;
- c) příslušnému orgánu, který dohlíží na ústřední protistrany, jež mají přístup do registru obchodních údajů;
- d) příslušnému orgánu vykonávajícímu dohled nad obchodními systémy oznámených smluv;
- e) příslušným členům ESCB;
- f) relevantním orgánům třetí země, která s Unií uzavřela mezinárodní dohodu podle článku 75;
- g) orgánům dohledu určeným v souladu s článkem 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ze dne 21. dubna 2004 o nabídkách převzetí⁽¹⁾;
- h) relevantním orgánům pro cenné papíry a trhy v Unii;
- i) relevantním orgánům třetí země, které s ESMA uzavřely ujednání o spolupráci podle článku 76;
- j) Agentuře pro spolupráci energetických regulačních orgánů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 142, 30.4.2004, s. 12.

4. ESMA sdílí s dalšími relevantními orgány Unie informace potřebné k výkonu jejich povinností.

5. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje ESMA po konzultaci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem, které blíže určují četnost a podrobnosti o informacích uvedených v odstavcích 1 a 3 a rovněž provozní normy, které umožní seskupovat a porovnávat údaje mezi registry a které zajistí subjektům uvedeným v odstavci 3 v případě potřeby přístup k informacím. Cílem těchto návrhů regulačních technických norem bude zajistit, aby informace zveřejňované podle odstavce 1 neumožňovaly rozpoznat žádnou ze stran jakékoli smlouvy.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. září 2012.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 82

Výkon přenesení pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 1 odst. 6, čl. 64 odst. 7, článku 70, čl. 72 odst. 3 a čl. 85 odst. 2 je svěřena Komisi na dobu neurčitou.

3. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise konzultuje s ESMA, je-li to možné.

4. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci podle čl. 1 odst. 6, čl. 64 odst. 7, článku 70, čl. 72 odst. 3 a čl. 85 odst. 2 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 1 odst. 6, čl. 64 odst. 7, článku 70, čl. 72 odst. 3 nebo čl. 85 odst. 2 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament či Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim

byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

HLAVA VIII

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 83

Služební tajemství

1. Povinnost zachovat služební tajemství se vztahuje na všechny osoby, které pracují nebo pracovaly pro příslušné orgány určené v souladu s článkem 22, pro subjekty uvedené v čl. 81 odst. 3, pro ESMA nebo pro auditory a experty pověřené příslušnými orgány či ESMA. Tyto osoby nesmějí sdělit žádné osobě ani žádnému orgánu důvěrné informace, které se dozvědí při plnění svých povinností, s výjimkou souhrnné či celkové formy tak, aby nebylo možno určit totožnost jednotlivé ústřední protistrany, registru obchodních údajů nebo jiné osoby, aniž jsou dotčeny případy, na něž se vztahuje trestní či daňové právo nebo toto nařízení.

2. Byl-li však na ústřední protistranu vyhlášen konkurs nebo nařízena nucená likvidace, lze důvěrné informace, které se netýkají třetích osob, zveřejnit v občanském nebo obchodním soudním řízení, je-li to nutné k průběhu řízení.

3. Aniž jsou dotčeny případy upravené trestním nebo daňovým právem, mohou příslušné orgány, ESMA anebo subjekty nebo fyzické či právnické osoby jiné než příslušné orgány, které obdrží důvěrné informace podle tohoto nařízení, tyto informace použít – v případě příslušných orgánů – pouze k plnění svých povinností a výkonu svých funkcí v oblasti působnosti tohoto nařízení nebo – v případě jiných orgánů, subjektů nebo fyzických či právnických osob – pouze k účelu, ke kterému jim byly poskytnuty, anebo v správních nebo soudních řízeních, která s výkonem těchto funkcí konkrétně souvisí. Pokud s tím ESMA, příslušný orgán nebo jiný orgán, subjekt nebo osoba sdělující informace souhlasí, může je orgán, který je obdržel, použít pro jiné nekomerční účely.

4. Veškeré důvěrné informace přijaté, vyměněné nebo předané podle tohoto nařízení podléhají služebnímu tajemství podle odstavců 1, 2 a 3. Tyto podmínky však nebrání ESMA, příslušným orgánům nebo příslušným centrálním bankám ve výměně nebo předávání důvěrných informací v souladu s tímto nařízením nebo jinými právními předpisy vztahujícími se na investiční podniky, úvěrové instituce, penzijní fondy, SKIPCP, správce alternativních investičních fondů, zprostředkovatele pojištění a zajištění, pojišťovny, regulované trhy nebo organizátory trhů či jiné subjekty se souhlasem příslušného orgánu nebo jiného orgánu, subjektu nebo fyzické či právnické osoby, které tyto informace poskytly.

5. Odstavce 1, 2 a 3 nebrání příslušným orgánům, aby si v souladu s vnitrostátním právem vyměňovaly nebo předávaly důvěrné informace, které neobdržely od příslušného orgánu jiného členského státu.

Článek 84

Výměna informací

1. Příslušné orgány, ESMA a další relevantní orgány si navzájem neprodleně poskytují informace vyžadované pro účely plnění svých povinností.

2. Příslušné orgány, ESMA, další relevantní orgány a jiné subjekty nebo fyzické a právnické osoby, které získají důvěrné informace při plnění svých povinností podle tohoto nařízení, tyto informace použijí pouze k plnění svých povinností.

3. Příslušné orgány sdělí informaci příslušným členům ESCB, pokud má tato informace význam pro plnění jejich povinností.

HLAVA IX

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 85

Zprávy a přezkum

1. Do 17. srpna 2015 Komise přezkoumá toto nařízení a podá o něm souhrnnou zprávu. Komise tuto zprávu, spolu s případnými návrhy, předloží Evropskému parlamentu a Radě.

Komise zejména:

- a) posoudí ve spolupráci s členy ESCB potřebu opatření k usnadnění přístupu ústředních protistran k likviditním facilitám centrálních bank;
- b) posoudí ve spolupráci s ESMA a příslušnými odpovědnými orgány systémový význam obchodů nefinančních podniků s OTC deriváty, a zejména dopad tohoto nařízení na používání OTC derivátů nefinančními podniky;
- c) posoudí s ohledem na zkušenost s fungováním dohledového rámce pro ústřední protistrany, včetně účinnosti kolegií dohledu, jednotlivé mechanismy hlasování stanovené v čl. 19 odst. 3 a úlohu ESMA, především během procesu povolování ústředních protistran;

d) posoudí ve spolupráci s ESMA a ESRB účinnost maržových požadavků s cílem omezit procykličnost a rovněž posoudí nutnost stanovit dodatečnou intervenční kapacitu v této oblasti;

e) posoudí ve spolupráci s ESMA vývoj strategií ústředních protistran, pokud jde o požadavky na marži kolaterálu, požadavky na zajištění a to, jak jsou přizpůsobeny konkrétním činnostem a rizikovým profilům jejich uživatelů.

Posouzení uvedené v prvním pododstavci písm. a) zohlední veškeré výsledky probíhajících prací mezi centrálními bankami na unijní i mezinárodní úrovni. Při tomto posuzování se zohlední také zásada nezávislosti centrálních bank a jejich právo poskytovat na základě vlastního uvážení přístup k likviditním facilitám, jakož i možný nezamýšlený vliv na jednání ústředních protistran nebo fungování vnitřního trhu. Žádné případné návrhy nesmějí přímo ani nepřímo znevýhodňovat žádný členský stát nebo skupinu členských států jako místo poskytování clearingových služeb.

2. Do 17. srpna 2014 Komise po konzultaci s ESMA a EIOPA vypracuje zprávu, v níž posoudí pokrok a úsilí ústředních protistran při hledání technických řešení pro převod nehotovostního kolaterálu složkami penzijního systému jako variačních marží a nutnost přijmout jakákoli opatření k usnadnění takového řešení. Domnívá-li se Komise, že nebylo vyvinuto nezbytné úsilí o nalezení vhodných technických řešení a že se nemění negativní dopad derivátových smluv, jejichž clearing provádí ústřední protistrana, na důchodové dávky budoucích důchodců, je zmocněna přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 82 k prodloužení tříleté lhůty uvedené v čl. 89 odst. 1 jednou o dva roky a jednou o rok.

3. ESMA předloží Komisi zprávy:

- a) o uplatňování povinnosti clearingů podle hlavy II, a zejména o neexistenci povinnosti clearingů u OTC derivátových smluv uzavřených před vstupem tohoto nařízení v platnost;
- b) o uplatňování identifikačního postupu podle čl. 5 odst. 3;
- c) o uplatňování požadavků na oddělení stanovených v článku 39;
- d) o rozšíření působnosti dohod o interoperabilitě podle hlavy V na jiné obchody v kategoriích finančních nástrojů, než jsou převoditelné cenné papíry a nástroje peněžního trhu;

- e) o přístupu ústředních protistran k obchodním systémům, dopadech určitých postupů na konkurenceschopnost a dopadu na roztržnění likvidity;
- f) o potřebách ESMA v oblasti lidských a finančních zdrojů, které vyplývají z jeho převzetí pravomocí a povinností v souladu s tímto nařízením;
- g) o dopadu uplatňování dodatečných požadavků členskými státy podle čl. 14 odst. 5.

Tyto zprávy musí být Komisi předloženy do 30. září 2014 pro účely odstavce 1. Předloží se rovněž Evropskému parlamentu a Radě.

4. Komise ve spolupráci s členskými státy a ESMA a po žádosti o posouzení provedené ESRB zpracuje výroční zprávu, která posoudí případné systémové riziko a důsledky dohod o interoperabilitě pro náklady.

Zpráva se zaměří alespoň na počet a složitost těchto dohod a na adekvátnost systémů a modelů řízení rizik. Komise zprávu předkládá spolu s případnými návrhy Evropskému parlamentu a Radě.

ESRB poskytne Komisi své posouzení případných důsledků dohod o interoperabilitě z hlediska systémového rizika.

5. ESMA předloží každý rok Evropskému parlamentu, Radě a Komisi zprávu o sankcích uložených příslušnými orgány, včetně opatření v oblasti dohledu, pokut a penále.

Článek 86

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Evropský výbor pro cenné papíry, zřízený rozhodnutím Komise 2001/528/ES⁽¹⁾. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 87

Změna směrnice 98/26/ES

1. V čl. 9 odst. 1 směrnice 98/26/ES se doplňuje nový pododstavec, který zní:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 191, 13.7.2001, s. 45.

„Pokud provozovatel systému poskytl zajištění provozovateli jiného systému v souvislosti s interoperabilním systémem, nejsou práva poskytujícího provozovatele systému na zajištění ovlivněna úpadkovým řízením proti přijímajícímu provozovateli systému.“

2. Členské státy do 17. srpna 2014 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s odstavcem 1. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na směrnici 98/26/ES nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsoby odkazu si stanoví členské státy.

Článek 88

Internetové stránky

1. ESMA spravuje internetové stránky, které obsahují údaje o:
 - a) smlouvách způsobilých k povinnosti clearingu podle článku 5;
 - b) sankcích uložených za porušení článků 4, 5 a 7 až 11;
 - c) ústředních protistranách, které mají povolení nabízet v Unii služby nebo činnosti a jež jsou usazeny v Unii, a o službách nebo činnostech, které jsou oprávněny poskytovat či vykonávat, včetně kategorií finančních nástrojů, na něž se jejich povolení vztahuje;
 - d) sankcích uložených za porušení hlav IV a V;
 - e) ústředních protistranách usazených ve třetí zemi, které mají povolení nabízet v Unii služby nebo činnosti, a o službách nebo činnostech, které jsou oprávněny poskytovat či vykonávat, včetně kategorií finančních nástrojů, na něž se jejich povolení vztahuje;
 - f) registrech obchodních údajů, které mají povolení nabízet služby nebo činnosti v Unii;
 - g) pokutách a penále uložených v souladu s články 65 a 66;
 - h) veřejném rejstříku podle článku 6.

2. Pro účely odst. 1 písm. b), c) a d) spravují příslušné orgány internetové stránky, které jsou propojeny s internetovými stránkami ESMA.

3. Všechny internetové stránky uvedené v tomto článku musí být veřejně dostupné, být pravidelně aktualizovány a obsahovat informace ve srozumitelné podobě.

Článek 89

Přechodná ustanovení

1. Po dobu tří let od vstupu tohoto nařízení v platnost se povinnost clearingů stanovená v článku 4 nevztahuje na OTC derivátové smlouvy, které jsou objektivně měřitelné jako snižující investiční rizika přímo související s finanční solventností složek penzijního systému ve smyslu čl. 2 bodu 10. Přechodné období se vztahuje rovněž na subjekty zřízené pro účely poskytování náhrady členům složek penzijního systému v případě selhání.

Na OTC derivátové smlouvy, které tyto subjekty během uvedené doby uzavřou a které by jinak povinnosti clearingů podle článku 4 podléhaly, se vztahují požadavky stanovené v článku 11.

2. Pokud jde o složky penzijního systému uvedené v čl. 2 bodě 10 písm. c) a d), uděluje výjimku uvedenou v odstavci 1 tohoto článku relevantní příslušný orgán pro typy subjektů nebo typy složek. Po obdržení žádosti příslušný orgán vyrozumí ESMA a EIOPA. Do 30 kalendářních dnů od tohoto vyrozumění vydá ESMA po konzultaci s EIOPA stanovisko k tomu, zda typ subjektů nebo typ složek je v souladu s čl. 2 bodem 10 písm. c) nebo d) a zda jsou důvody k udělení výjimky kvůli potížím se splněním požadavků na variační marže oprávněné. Příslušný orgán výjimku udělí pouze tehdy, pokud je zcela přesvědčen, že typ subjektu nebo typ složky je v souladu s čl. 2 bodem 10 písm. c) nebo d) a že mají potíže se splněním požadavků na variační marže. Příslušný orgán přijme rozhodnutí do deseti pracovních dnů od obdržení stanoviska ESMA a toto stanovisko náležitě zohlední. Nesouhlasí-li příslušný orgán se stanoviskem ESMA, své rozhodnutí řádně odůvodní a všechny podstatné odchylky od něj vysvětlí.

ESMA na svých internetových stránkách zveřejní seznam typů subjektů a typů složek ve smyslu čl. 2 bodu 10 písm. c) a d), jimž byla udělena výjimka v souladu s prvním pododstavcem. Aby ještě více posílil jednotnost výsledků dohledu, provádí ESMA každý rok v souladu s článkem 30 nařízení (EU) č. 1095/2010 srovnávací hodnocení subjektů uvedených na seznamu.

3. Ústřední protistrana, které bylo v jejím členském státě usazení povoleno poskytovat clearingové služby v souladu s jeho vnitrostátním právem předtím, než Komise přijme všechny regulační technické normy podle článků 4, 5, 8 až 11, 16, 18, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 49, 56 a 81, požádá o povolení podle článku 14 pro účely tohoto nařízení do šesti měsíců ode dne vstupu v platnost všech regulačních technických norem podle článků 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 a 49.

Ústřední protistrana usazená v třetí zemi, která byla uznána jako způsobilá k poskytování clearingových služeb v některém členském státě v souladu s jeho vnitrostátním právem předtím, než Komise přijme všechny regulační technické normy podle článků 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 a 49, požádá o uznání podle článku 25 pro účely tohoto nařízení do šesti měsíců ode dne vstupu v platnost všech regulačních technických norem podle článků 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 a 49.

4. Dokud o povolení či uznání ústřední protistrany není rozhodnuto podle tohoto nařízení, uplatňují se nadále příslušná vnitrostátní pravidla pro povolování a uznávání ústředních protistran a nad ústřední protistranou vykonává nadále dohled příslušný orgán členského státu, v němž je usazena nebo uznána.

5. Pokud příslušný orgán povolil ústřední protistraně provádět clearing určité kategorie derivátů v souladu s vnitrostátním právem jeho členského státu předtím, než Komise přijme všechny regulační technické normy podle článků 16, 26, 29, 34, 41, 42, 45, 47 a 49, uvědomí o tomto povolení ESMA do jednoho měsíce ode dne vstupu regulačních technických norem podle čl. 5 odst. 1 v platnost.

Pokud příslušný orgán uznal ústřední protistranu usazenou v třetí zemi jako způsobilou k poskytování clearingových služeb v souladu s vnitrostátním právem jeho členského státu předtím, než Komise přijme všechny regulační technické normy podle článků 16, 26, 29, 34, 41, 42, 45, 47 a 49, uvědomí o tomto uznání ESMA do jednoho měsíce ode dne vstupu regulačních technických norem podle čl. 5 odst. 1 v platnost.

6. Registr obchodních údajů, který byl ve svém členském státě usazení povolen či registrován ke shromažďování a uchovávání záznamů o derivátech v souladu s jeho vnitrostátním právem předtím, než Komise přijme všechny regulační a prováděcí technické normy podle článků 9, 56 a 81, požádá o registraci podle článku 55 do šesti měsíců ode dne vstupu v platnost těchto regulačních a prováděcích technických norem.

Registr obchodních údajů usazený v třetí zemi, který v některém členském státě získal povolení shromažďovat a uchovávat záznamy o derivátech v souladu s jeho vnitrostátním právem předtím, než Komise přijme všechny regulační a prováděcí technické normy podle článků 9, 56 a 81, požádá o uznání podle článku 77 do šesti měsíců ode dne vstupu v platnost těchto regulačních a prováděcích technických norem.

7. Dokud o registraci či uznání registru obchodních údajů není rozhodnuto podle tohoto nařízení, uplatňují se nadále příslušná vnitrostátní pravidla pro povolování, registraci a uznávání registrů obchodních údajů a nad registrem obchodních údajů vykonává nadále dohled příslušný orgán členského státu, v němž je usazen nebo uznán.

8. Registr obchodních údajů, který byl ve svém členském státě usazení povolen či registrován ke shromažďování a uchovávání záznamů o derivátech v souladu s jeho vnitrostátním právem předtím, než Komise přijme regulační a prováděcí technické normy podle článků 56 a 81, může být využíván k plnění oznamovací povinnosti podle článku 9, dokud není o jeho registraci rozhodnuto podle tohoto nařízení.

Registr obchodních údajů usazený v třetí zemi, který získal povolení shromažďovat a uchovávat záznamy o derivátech

v souladu s vnitrostátním právem některého členského státu předtím, než Komise přijme všechny regulační a prováděcí technické normy podle článků 56 a 81, může být využíván k plnění oznamovací povinnosti podle článku 9, dokud není o jeho uznání rozhodnuto podle tohoto nařízení.

9. Aniž je dotčen čl. 81 odst. 3 písm. f), neexistuje-li mezi určitou třetí zemí a Uní mezinárodní dohoda podle článku 75, může registr obchodních údajů poskytovat potřebné údaje relevantním orgánům této třetí země do 17. srpna 2013, pokud to oznámí ESMA.

Článek 90

Zaměstnanci a zdroje ESMA

Do 31. prosince 2012 posoudí ESMA své potřeby v oblasti lidských a finančních zdrojů, které vyplývají z jeho převzetí pravomocí a povinností v souladu s tímto nařízením, a předloží o tom zprávu Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

Článek 91

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 4. července 2012.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
A. D. MAVROYIANNIS

PŘÍLOHA I

Seznam porušení povinností uvedených v čl. 65 odst. 1**I. Porušení povinností související s organizačními požadavky nebo se střetem zájmů:**

- a) registr obchodních údajů porušuje čl. 78 odst. 1 tím, že nemá spolehlivé řídicí systémy, které zahrnují jasnou organizační strukturu s dobře vymezenými, transparentními a konzistentními hranicemi odpovědnosti a přiměřené mechanismy vnitřní kontroly, včetně řádných administrativních a účetních postupů, jež brání vyzrazení důvěrných informací;
- b) registr obchodních údajů porušuje čl. 78 odst. 2 tím, že nemá nebo neuplatňuje účinná písemná organizační a administrativní opatření k určení a řízení veškerých potenciálních střetů zájmů týkajících se jeho řídicích pracovníků, zaměstnanců nebo jakékoli osoby, která je s nimi přímo či nepřímo propojena prostřednictvím úzkého propojení;
- c) registr obchodních údajů porušuje čl. 78 odst. 3 tím, že nestanoví adekvátní strategie a postupy dostatečné k zajištění toho, aby on sám i jeho řídicí pracovníci a zaměstnanci dodržovali veškerá ustanovení tohoto nařízení;
- d) registr obchodních údajů porušuje čl. 78 odst. 4 tím, že nemá nebo neprovozuje adekvátní organizační strukturu, která zajišťuje nepřetržitý a řádný výkon jeho služeb a činností registru;
- e) registr obchodních údajů porušuje čl. 78 odst. 5 tím, že z provozního hlediska neoddělí doplňkové služby od funkce centrálního shromažďování a vedení záznamů o derivátech;
- f) registr obchodních údajů porušuje čl. 78 odst. 6 tím, že nezajistí, aby vrcholné vedení a členové rady měli dostatečně dobrou pověst a dostatek zkušeností k zajištění řádného a obezřetného řízení registru obchodních údajů;
- g) registr obchodních údajů porušuje čl. 78 odst. 7 tím, že nemá objektivní, nediskriminační a veřejně přístupné požadavky na přístup poskytovatelů služeb a podniků podléhajících oznamovací povinnosti podle článku 9;
- h) registr obchodních údajů porušuje čl. 78 odst. 8 tím, že nezveřejní ceny a poplatky spojené se službami poskytovanými podle tohoto nařízení, neumožňuje vykazujícím jednotkám samostatný přístup ke zvláštním službám nebo účtuje ceny a poplatky, které nejsou vztaheny k nákladům.

II. Porušení povinností související s provozními požadavky:

- a) registr obchodních údajů porušuje čl. 79 odst. 1 tím, že neurčí zdroje operačního rizika nebo nezajistí jejich minimalizaci vypracováním vhodných systémů, kontrol a postupů;
- b) registr obchodních údajů porušuje čl. 79 odst. 2 tím, že nestanoví, neprovádí nebo nedodržuje adekvátní politiku pro zachování provozu a plán obnovy činnosti s cílem zajistit zachování svých funkcí, včasné obnovení operací a plnění povinností registru obchodních údajů;
- c) registr obchodních údajů porušuje čl. 80 odst. 1 tím, že nezajistí důvěrnost, neporušenost nebo ochranu informací obdržených podle článku 9;
- d) registr obchodních údajů porušuje čl. 80 odst. 2 tím, že používá údaje, které obdrží v souladu s tímto nařízením, k obchodním účelům bez souhlasu příslušných smluvních stran;
- e) registr obchodních údajů porušuje čl. 80 odst. 3 tím, že nezaznamená neprodleně informace obdržené podle článku 9 nebo je neuchovává po dobu alespoň deseti let od ukončení příslušných smluv, nebo tím, že nezavede včasné a účinné evidenční postupy k dokumentování změn zaznamenaných informací;
- f) registr obchodních údajů porušuje čl. 80 odst. 4 tím, že nepočítá pozice pro jednotlivé kategorie derivátů a pro jednotlivé vykazující jednotky na základě údajů o derivátových smlouvách oznámených v souladu s článkem 9;
- g) registr obchodních údajů porušuje čl. 80 odst. 5 tím, že smluvním stranám neumožní včas přístup k informacím o uvedené smlouvě a jejich opravě;
- h) registr obchodních údajů porušuje čl. 80 odst. 6 tím, že nepřijme veškeré přiměřené kroky, aby zabránil jakémukoli zneužití informací uchovávaných ve svých systémech.

III. Porušení povinnosti související s transparentností a dostupností údajů:

- a) registr obchodních údajů porušuje čl. 81 odst. 1 tím, že nezveřejňuje pravidelně a tak, aby byly snadno dostupné, celkové pozice pro jednotlivé kategorie derivátů na základě smluv, které mu byly oznámeny;
- b) registr obchodních údajů porušuje čl. 81 odst. 2 tím, že subjektům uvedeným v čl. 81 odst. 3 neumožní přímý a bezprostřední přístup k údajům o derivátových smlouvách, které potřebují k plnění svých povinností a mandátů.

IV. Porušení povinnosti týkající se překážek, jež brání výkonu dohledu:

- a) registr obchodních údajů porušuje čl. 61 odst. 1 tím, že v reakci na prostou žádost o informace ESMA podle čl. 61 odst. 2 nebo na rozhodnutí ESMA o žádosti o informace podle čl. 61 odst. 3 poskytne nepravdivé nebo zavádějící informace;
 - b) registr obchodních údajů poskytne nepravdivé nebo zavádějící odpovědi na otázky položené podle čl. 62 odst. 1 písm. c);
 - c) registr obchodních údajů nesplní včas požadavky opatření, které v oblasti dohledu přijme orgán ESMA podle článku 73.
-

PŘÍLOHA II

Seznam koeficientů spojených s přitěžujícími nebo polehčujícími okolnostmi pro účely použití čl. 65 odst. 3

Na základní výši pokuty podle čl. 65 odst. 2 se použijí kumulativně níže uvedené koeficienty:

I. Korekční koeficienty spojené s přitěžujícími okolnostmi:

- a) pokud se jedná o opakované porušování povinnosti, za každý další případ tohoto porušení se použije dodatečný koeficient ve výši 1,1;
- b) pokud docházelo k porušování povinnosti po dobu delší než šest měsíců, použije se koeficient ve výši 1,5;
- c) pokud byly na základě porušování povinnosti zjištěny systémové nedostatky v organizaci registru obchodních údajů, zejména v jeho postupech, řídicích systémech či vnitřní kontrole, použije se koeficient ve výši 2,2;
- d) pokud má porušení povinnosti negativní vliv na kvalitu uchovávaných údajů, použije se koeficient ve výši 1,5;
- e) pokud došlo k porušení povinnosti úmyslně, použije se koeficient ve výši 2;
- f) pokud nebyla od okamžiku, kdy bylo porušení povinností zjištěno, přijata nápravná opatření, použije se koeficient ve výši 1,7;
- g) pokud vrcholné vedení registru obchodních údajů nespolupracuje s ESMA při výkonu jeho šetření, použije se koeficient ve výši 1,5.

II. Korekční koeficienty spojené s polehčujícími okolnostmi:

- a) pokud k porušení povinnosti docházelo po dobu kratší než deset pracovních dnů, použije se koeficient ve výši 0,9;
 - b) pokud může vrcholné vedení registru obchodních údajů prokázat, že přijalo veškerá nezbytná opatření k tomu, aby zabránilo porušení povinnosti, použije se koeficient ve výši 0,7;
 - c) pokud registr obchodních údajů upozornil rychle, účinně a v plném rozsahu na porušení povinnosti ESMA, použije se koeficient ve výši 0,4;
 - d) pokud registr obchodních údajů přijal dobrovolně opatření, která by zajistila, aby k obdobnému porušení povinnosti nemohlo v budoucnu dojít, použije se koeficient ve výši 0,6.
-

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 649/2012**ze dne 4. července 2012****o vývozu a dovozu nebezpečných chemických látek****(přepřacované znění)****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 a článek 207 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 689/2008 ze dne 17. června 2008 o vývozu a dovozu nebezpečných chemických látek ⁽³⁾ bylo několikrát podstatně změněno. Vzhledem k tomu, že jsou nezbytné další změny, by nařízení (ES) č. 689/2008 mělo být z důvodu jasnosti přepřacováno.

(2) Nařízením (ES) č. 689/2008 se provádí Rotterdamská úmluva o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu ⁽⁴⁾ (dále jen „úmluva“), která vstoupila v platnost dne 24. února 2004; uvedené nařízení nahrazuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 304/2003 ze dne 28. ledna 2003 o vývozu a dovozu nebezpečných chemických látek ⁽⁵⁾.

(3) Z důvodu srozumitelnosti a souladu s ostatními příslušnými právními předpisy Unie by se měly zavést nebo vysvětlit některé definice a terminologie by se měla sjednotit s terminologií použitou v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH) a o zřízení Evropské agentury pro chemické látky ⁽⁶⁾, na jedné straně a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí ⁽⁷⁾ na straně druhé. Bylo by vhodné zajistit, aby ustanovení tohoto nařízení zohledňovala prozatímní opatření zavedená nařízením (ES) č. 1272/2008 s cílem zabránit nesrovnalostem v harmonogramech provádění těchto dvou nařízení.

(4) Úmluva opravňuje smluvní strany k přijetí přísnějších opatření na ochranu zdraví člověka anebo životního prostředí, než jsou opatření vyžadovaná touto úmluvou, za předpokladu, že je takové opatření v souladu s ustanoveními této úmluvy a ve shodě s mezinárodním právem. Je nutné a vhodné jít v některých hlediscích nad rámec ustanovení úmluvy, aby byla zajištěna vyšší úroveň ochrany životního prostředí a veřejnosti dovážejících zemí.

(5) Pokud se jedná o účast Unie na činnostech vyplývajících z úmluvy, je důležité, aby existovalo jediné kontaktní místo pro vzájemné vztahy Unie se sekretariátem úmluvy (dále jen „sekretariát“) a ostatními smluvními stranami úmluvy, jakož i s dalšími zeměmi. Tímto kontaktním místem by měla být Komise.

(6) Je nutné zajistit účinnou koordinaci a řízení technických a správních hledisek tohoto nařízení na úrovni Unie. Členské státy a Evropská agentura pro chemické látky zřízená nařízením (ES) č. 1907/2006 (dále jen „agentura“) mají pravomoc k provádění právních předpisů Unie o chemických látkách a mezinárodních dohod o chemických látkách a mají v této oblasti rovněž zkušenosti. Členské státy a agentura by proto měly provádět úkoly týkající se správních, technických a vědeckých hledisek provádění úmluvy prostřednictvím tohoto nařízení, jakož i úkoly spojené s výměnou informací. Vedle toho by Komise, členské státy a agentura měly navzájem spolupracovat v zájmu účinného plnění mezinárodních závazků Unie vyplývajících z úmluvy.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 318, 29.10.2011, s. 163.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 10. května 2012 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 26. června 2012.

⁽³⁾ Úř. věst. L 204, 31.7.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 63, 6.3.2003, s. 29.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 63, 6.3.2003, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1.

- (7) Vzhledem k tomu, že některé úkoly Komise by měly být převedeny na agenturu, měla by evropskou databázi vývozu a dovozu nebezpečných chemických látek, původně vytvořenou Komisí, nadále rozvíjet a spravovat agentura.
- (8) Vývozy nebezpečných chemických látek, které jsou v Unii zakázány nebo přísně omezeny, by měly být i nadále předmětem společného postupu při podávání oznámení o vývozu. Vzhledem k tomu by nebezpečné chemické látky, ať už jako takové nebo obsažené ve směsích nebo výrobcích, které jsou v Unii zakázány nebo přísně omezeny jako přípravky na ochranu rostlin, ostatní formy pesticidů nebo průmyslové chemické látky pro použití profesionálními uživateli nebo veřejností, měly podléhat podobným pravidlům oznamování o vývozu, která se na tyto chemické látky vztahují v případech, kdy jsou zakázány nebo přísně omezeny v jedné nebo obou kategoriích použití stanovených úmluvou, totiž jako pesticidy nebo jako chemické látky pro průmyslové použití. Kromě toho by se stejná pravidla oznamování o vývozu měla vztahovat i na chemické látky, na něž se vztahuje mezinárodní postup předchozího informovaného souhlasu (PIC) (postup PIC). Tento postup oznamování o vývozu by se měl použít na vývozy z Unie do všech třetích zemí bez ohledu na to, zda jsou smluvními stranami úmluvy nebo zda se zapojují do jejich postupů. Členským státům by mělo být umožněno ukládat správní poplatky, které by pokryly náklady spojené s tímto postupem.
- (9) Vývozci a dovozci by měli mít povinnost poskytovat informace o množství chemických látek v oblasti působnosti tohoto nařízení v mezinárodním obchodu, aby mohl být sledován a posuzován dopad a účinky ustanovení tohoto nařízení.
- (10) Komise by měla předkládat sekretariátu oznámení o konečných regulačních opatřeních Unie nebo členského státu týkajících se zákazu nebo přísného omezení chemických látek za účelem zahrnutí těchto látek do mezinárodního postupu PIC v případech, kdy jsou splněna kritéria stanovená v tomto směru úmluvou. V případě potřeby by měly být vyžadovány další informace na podporu takových oznámení.
- (11) V případech, kdy konečné regulační opatření Unie nebo členského státu nejsou způsobilá pro oznámení, protože nesplňují kritéria stanovená úmluvou, by přesto měly být informace o těchto opatřeních poskytnuty sekretariátu a ostatním smluvním stranám úmluvy v zájmu výměny informací.
- (12) Je rovněž nezbytné zajistit, aby Unie přijímala rozhodnutí ohledně dovozu chemických látek, na které se vztahuje mezinárodní postup PIC, do Unie. Tato rozhodnutí by měla vycházet z příslušných právních předpisů Unie a zohledňovat zákazy a přísná omezení členských států. V odůvodněných případech by se měly připravit změny právních předpisů Unie.
- (13) Je nutné přijmout opatření, aby členské státy a vývozci byli informováni o rozhodnutích dovážejících zemí ohledně chemických látek, na které se vztahuje postup PIC, a aby vývozci tato rozhodnutí dodržovali. Kromě toho, aby se zabránilo nežádoucím vývozům, by se neměly vyvážet žádné chemické látky zakázané nebo přísně omezené v Unii, které splňují kritéria oznamování podle úmluvy nebo na něž se vztahuje postup PIC, pokud nebyl vyžádán a obdržen výslovný souhlas dotyčné dovážející země bez ohledu na to, zda je, nebo není smluvní stranou úmluvy. Zároveň je vhodné udělat výjimku z této povinnosti ve vztahu k vývozům do zemí, které jsou členy Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) za předpokladu, že jsou splněny určité podmínky. Kromě toho je potřeba mít postup pro řešení případů, ve kterých přes veškeré přiměřené úsilí není od dovážející země obdržena odpověď, aby vývozy některých chemických látek mohly dočasně pokračovat za zvláštních podmínek. Rovněž je nutné provádět pravidelný přezkum všech těchto případů, jakož i případů, ve kterých byl výslovný souhlas obdržen.
- (14) Je rovněž důležité, aby všechny vyvážené chemické látky byly dostatečně trvanlivé, aby mohly být používány účinně a bezpečně. Pokud jde o pesticidy, a zejména pak pesticidy vyvážené do rozvojových zemí, je podstatné, aby byly poskytnuty informace o příslušných skladovacích podmínkách a aby bylo použito vhodné balení a rozměry obalů s cílem zabránit tvorbě zastaralých zásob.
- (15) Výrobky obsahující chemické látky nespádají do oblasti působnosti úmluvy. Je nicméně vhodné, aby se na výrobky podle tohoto nařízení, jež obsahují chemické látky, které by se mohly uvolňovat při používání nebo zneškodňování a které jsou v Unii zakázány nebo přísně omezeny v jedné nebo více kategoriích použití stanovených úmluvou nebo se na ně vztahuje postup PIC, rovněž vztahovala pravidla pro podávání oznámení o vývozu. Kromě toho by se některé chemické látky a výrobky obsahující zvláštní chemické látky, které nespádají do oblasti působnosti úmluvy, ale které vzbuzují zvláštní obavy, neměly vůbec vyvážet.
- (16) Informace o tranzitní přepravě chemických látek, na něž se vztahuje postup PIC, by měly být v souladu s úmluvou poskytovány smluvním stranám úmluvy, které takové informace požadují.
- (17) Pravidla Unie pro balení a označování a jiné bezpečnostní informace by se měla vztahovat na všechny chemické látky, které jsou určeny pro vývoz do smluvních stran a jiných zemí, pokud tato ustanovení nejsou v rozporu s některými zvláštními požadavky dovážejících zemí při zohlednění příslušných mezinárodních norem. Protože nařízením (ES) č. 1272/2008 byla zavedena nová ustanovení o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, měl by se v tomto nařízení zahrnout odkaz na uvedené nařízení.

- (18) Pro zajištění účinné kontroly a prosazování by členské státy měly určit orgány, např. celní orgány, které by odpovídaly za kontrolu dovozu a vývozu chemických látek v oblasti působnosti tohoto nařízení. Komise, podporovaná agenturou, a členské státy mají klíčovou úlohu a měly by postupovat cíleně a koordinovaně. Členské státy by měly zavést vhodné sankce pro případ porušení tohoto nařízení.
- (19) Pro usnadnění celních kontrol a snížení administrativní zátěže vývozců i orgánů by měl být zaveden systém kódů, jež se mají používat v rámci vývozních prohlášení. Zvláštní kódy by se měly podle potřeby rovněž používat pro chemické látky vyvážené pro účely výzkumu nebo analýzy v množstvích, která pravděpodobně neovlivní zdraví a životní prostředí a v každém případě nepřekračují 10 kg od každého vývozce do každé dovážející země za rok.
- (20) V zájmu zajištění řádného nakládání s chemickými látkami by měla být podporována výměna informací, sdílená odpovědnost a spolupráce mezi Uníí a členskými státy a třetími zeměmi, a to bez ohledu na to, zda jsou třetí země smluvními stranami úmluvy. Zejména by měla být poskytována technická pomoc rozvojovým zemím a zemím v procesu hospodářské transformace přímo ze strany Komise a členských států nebo nepřímo podporou projektů nevládních organizací, a to pomoc s cílem umožnit těmto zemím provedení úmluvy, a přispět tak k prevenci škodlivého vlivu chemických látek na lidské zdraví a životní prostředí.
- (21) Pokud mají být tyto postupy účinné, mělo by být pravidelně sledováno jejich fungování. Za tím účelem by členské státy a agentura měly pravidelně předkládat standardizované zprávy Komisi, která by měla následně pravidelně podávat zprávy Evropskému parlamentu a Radě.
- (22) S cílem pomoci určeným orgánům, včetně např. celních orgánů dohlížejících nad vývozy, dovozcům a vývozcům při uplatňování tohoto nařízení by měla agentura vypracovat technické pokyny.
- (23) Za účelem přizpůsobení tohoto nařízení technickému pokroku by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o zařazení chemických látek do části 1 nebo 2 přílohy I a jiné změny této přílohy, zařazení chemických látek, do přílohy V části 1 nebo 2 a jiné změny této přílohy, a, změny příloh II, III, IV a VI a změny stávajících položek v příloze V. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány souběžně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (24) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí ⁽¹⁾.
- (25) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zajištění jednotného a účinného plnění závazků Unie vyplývajících z úmluvy, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu a účinků akcí financovaných v rámci programu lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v tomtéž článku toto nařízení nepřekračuje rámec toho, co je pro dosažení uvedených cílů nezbytné.
- (26) Nařízení (ES) č. 689/2008 by mělo být zrušeno.
- (27) Je vhodné stanovit odklad použití tohoto nařízení, aby agentura měla dostatek času se na svou novou roli připravit a aby se odvětví mohlo obeznámit s novými postupy,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Cíle

1. Cílem tohoto nařízení je:

- provést Rotterdamskou úmluvu o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu (dále jen „úmluva“);
- podporovat sdílenou odpovědnost a spolupráci v mezinárodní přepravě nebezpečných chemických látek s cílem ochrany zdraví člověka a životního prostředí před potenciálním narušením;
- přispívat k používání nebezpečných chemických látek způsobem, který je šetrný k životnímu prostředí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

Cílů uvedených v prvním pododstavci se dosáhne usnadněním výměny informací o vlastnostech nebezpečných chemických látek, zavedením rozhodovacího procesu v rámci Unie o jejich dovozu a vývozu a rozšiřováním rozhodnutí podle potřeby smluvními stranám a jiným zemím.

2. Kromě cílů uvedených v odstavci 1 zajišťuje toto nařízení, aby se ustanovení nařízení (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení vztahovala na všechny chemické látky též při jejich vývozu z členských států do jiných smluvních stran nebo jiných zemí, pokud tato ustanovení nejsou v rozporu s některými zvláštními požadavky uvedených smluvních stran nebo jiných zemí.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na:

- a) některé nebezpečné chemické látky, na které se vztahuje postup předchozího souhlasu v rámci úmluvy (dále jen „postup PIC“);
- b) některé nebezpečné chemické látky, které jsou v Unii nebo v některém členském státě zakázány nebo přísně omezeny;
- c) vyvážené chemické látky, pokud jde o jejich klasifikaci, označování a balení.

2. Toto nařízení se nevztahuje na:

- a) omamné a psychotropní látky, na něž se vztahuje nařízení Rady (ES) č. 111/2005 ze dne 22. prosince 2004, kterým se stanoví pravidla pro sledování obchodu s prekursory drog mezi Společenstvím a třetími zeměmi ⁽¹⁾;
- b) radioaktivní materiály a látky, na něž se vztahuje směrnice Rady 96/29/Euratom ze dne 13. května 1996, kterou se stanoví základní bezpečnostní standardy na ochranu zdraví pracovníků a obyvatelstva před riziky vyplývajícími z ionizujícího záření ⁽²⁾;
- c) odpady, na něž se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 22, 26.1.2005, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 159, 29.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3.

d) chemické zbraně, na něž se vztahuje nařízení Rady (ES) č. 428/2009 ze dne 5. května 2009, kterým se zavádí režim Společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostedkování a tranzitu zboží dvojího užití ⁽⁴⁾;

e) potraviny a potravinářské přídatné látky, na něž se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat ⁽⁵⁾;

f) krmiva, na něž se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin ⁽⁶⁾, včetně doplňkových látek, zpracovaná, částečně zpracovaná nebo nepracovaná, určená ke krmení zvířat orální cestou;

g) geneticky modifikované organismy podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES ze dne 12. března 2001 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí ⁽⁷⁾;

h) s výjimkou látek uvedených v čl. 3 odst. 5) písm. b) tohoto nařízení, hromadně vyráběné léčivé přípravky a veterinární léčivé přípravky, na něž se vztahují směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků ⁽⁸⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků ⁽⁹⁾.

3. Toto nařízení se nevztahuje na chemické látky vyvážené pro účely výzkumu nebo analýzy v množstvích, která pravděpodobně neovlivní zdraví člověka nebo životní prostředí a v každém případě nepřekračují 10 kg od každého vývozce do každé dovážející země za rok.

Aniž je dotčen první pododstavec, vývozci chemických látek zmíněných v prvním pododstavci obdrží prostřednictvím databáze uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. a) zvláštní referenční identifikační číslo, které uvedou ve svém vývozním prohlášení.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 134, 29.5.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 106, 17.4.2001, s. 1.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 1.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „chemickou látkou“ látka jako taková nebo obsažená ve směsi nebo směs vyrobená nebo získaná z přírodních zdrojů, s výjimkou živých organismů, jež patří do některé z těchto kategorií:
 - a) pesticidy, včetně vysoce nebezpečných pesticidních přípravků;
 - b) průmyslové chemické látky;
- 2) „látkou“ jakýkoli chemický prvek a jeho sloučeniny podle definice v čl. 3 bodě 1 nařízení (ES) č. 1907/2006;
- 3) „směsí“ směs nebo roztok vymezený v čl. 2 bodě 8 nařízení (ES) č. 1272/2008;
- 4) „výrobkem“ konečný výrobek, který zahrnuje nebo obsahuje chemickou látku, jejíž použití bylo v tomto konkrétním výrobku zakázáno nebo přísně omezeno právními předpisy Unie, nespadá-li uvedený výrobek do působnosti bodů 2 nebo 3;
- 5) „pesticidy“ chemické látky v některé z těchto dvou kategorií:
 - a) pesticidy používané jako přípravky na ochranu rostlin podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh ⁽¹⁾;
 - b) jiné pesticidy, jako jsou:
 - i) biocidní přípravky podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh ⁽²⁾ a
 - ii) desinfekční prostředky, insekticidy a parazitocidy podle směrnic 2001/82/ES a 2001/83/ES;
- 6) „průmyslovými chemickými látkami“ chemické látky v některé z těchto podkategorií:
 - a) chemické látky pro profesionální použití;
 - b) chemické látky pro použití veřejností;
- 7) „chemickou látkou, na kterou se vztahuje oznámení o vývozu“, každá chemická látka, která je v Unii zakázána nebo přísně omezena v jedné nebo více kategoriích nebo podkategoriích, a každá chemická látka, na kterou se vztahuje postup PIC, uvedená v části 1 přílohy I;
- 8) „chemickou látkou, která je způsobilá pro oznámení v rámci PIC“, každá chemická látka, která je v Unii nebo členském státě zakázána nebo přísně omezena v jedné nebo více kategoriích. Chemické látky, které jsou v Unii zakázány nebo přísně omezeny v jedné nebo více kategoriích, jsou uvedeny v části 2 přílohy I;
- 9) „chemickou látkou, na kterou se vztahuje postup PIC“, kterákoli chemická látka uvedená v příloze III úmluvy a v části 3 přílohy I tohoto nařízení;
- 10) „zakázanou chemickou látkou“ buď:
 - a) chemická látka, jejíž všechna použití v jedné nebo více kategoriích nebo podkategoriích jsou zakázána konečným regulačním opatřením Unie za účelem ochrany zdraví člověka nebo životního prostředí, nebo
 - b) chemická látka, jejíž první použití nebylo schváleno nebo kterou výrobci stáhli z trhu Unie nebo vyloučili z dalšího posuzování v rámci procesu oznamování, registrace nebo schvalování, pokud je prokázáno, že ohrožuje zdraví člověka nebo životní prostředí;
- 11) „přísně omezenou chemickou látkou“ buď:
 - a) chemická látka, jejíž prakticky všechna použití v jedné nebo více kategoriích nebo podkategoriích jsou zakázána konečným regulačním opatřením Unie za účelem ochrany zdraví člověka nebo životního prostředí, ale jejíž určitá zvláštní použití zůstávají povolena, nebo
 - b) chemická látka, jejíž prakticky všechna použití nebyla schválena nebo kterou výrobci stáhli z trhu Unie nebo vyloučili z dalšího posuzování v rámci procesu oznamování, registrace nebo schvalování, pokud je prokázáno, že ohrožuje zdraví člověka nebo životní prostředí;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 123, 24.4.1998, s. 1.

- 12) „chemickou látkou, která je zakázána nebo přísně omezena členským státem“, každá chemická látka, která je zakázána nebo přísně omezena konečným vnitrostátním regulačním opatřením členského státu;
- 13) „konečným regulačním opatřením“ právně závazný akt, jehož účelem je zakázat nebo přísně omezit chemickou látku;
- 14) „vysoce nebezpečným pesticidním přípravkem“ chemická látka připravená pro použití jako pesticid, která za podmínek použití vyvolá vážné účinky na zdraví nebo na životní prostředí pozorovatelné krátce po jediné nebo opakované expozici;
- 15) „celním územím Unie“ území stanovené v článku 3 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství ⁽¹⁾;
- 16) „vývozem“:
- a) trvalý nebo dočasný vývoz chemické látky, která splňuje podmínky čl. 28 odst. 2 Smlouvy o fungování EU;
- b) zpětný vývoz chemické látky, která nesplňuje podmínky čl. 28 odst. 2 Smlouvy o fungování EU a na kterou se vztahuje jiný celní režim než režim vnějšího tranzitu Unie pro pohyb zboží přes celní území Unie;
- 17) „dovozem“ fyzické uvedení chemické látky, na kterou se vztahuje jiný celní režim než režim vnějšího tranzitu Unie pro pohyb zboží přes celní území Unie, na celní území Unie;
- 18) „vývozcem“ jakákoli z těchto fyzických nebo právnických osob:
- a) osoba, jejímž jménem je vydáno vývozní prohlášení, tj. osoba, která má v době, kdy je přihlášení přijato, smlouvu s příjemcem ve smluvní straně nebo jiné zemi a je oprávněna rozhodnout o odeslání chemické látky mimo celní území Unie;
- b) v případě, že nebyla uzavřena smlouva o vývozu, nebo v případě, že smluvní strana smlouvy o vývozu nejedná svým jménem, osoba, jež je oprávněna rozhodnout o odeslání chemické látky mimo celní území Unie;
- c) v případě, že podle smlouvy, na které je vývoz založen, má právo nakládat s chemickou látkou osoba usazená mimo Unii, smluvní strana smlouvy o vývozu usazená v Unii;
- 19) „dovozcem“ každá fyzická nebo právnická osoba, která je v době dovozu na celní území Unie příjemcem chemické látky;
- 20) „smluvní stranou úmluvy“ nebo „smluvní stranou“ stát nebo organizace regionální hospodářské integrace, které vyjádřily souhlas být vázány úmluvou a pro které je úmluva v platnosti;
- 21) „jinou zemí“ každá země, která není smluvní stranou;
- 22) „agenturou“ Evropská agentura pro chemické látky zřízená nařízením (ES) č. 1907/2006;
- 23) „sekretariátem“ sekretariát úmluvy, pokud toto nařízení nestanoví jinak.

Článek 4

Určené vnitrostátní orgány členských států

Každý členský stát určí orgán nebo orgány (dále jen „určený vnitrostátní orgán“ nebo „určené vnitrostátní orgány“), které vykonávají správní funkce požadované tímto nařízením, pokud již tak neučinil před vstupem tohoto nařízení v platnost.

Členský stát o takovém určení uvědomí Komisi nejpozději do 17. listopadu 2012, pokud jí tato informace nebyla poskytnuta již před vstupem tohoto nařízení v platnost, a rovněž uvědomí Komisi v případě jakékoli změny určeného vnitrostátního orgánu.

Článek 5

Účast Unie na činnostech vyplývajících z úmluvy

1. Účast na činnostech vyplývajících z úmluvy spadá do společné odpovědnosti Komise a členských států, zejména pokud jde o technickou pomoc, výměnu informací a záležitosti týkající se urovnávání sporů, zastoupení v pomocných orgánech a hlasování.

2. Komise jedná při vykonávání správních funkcí podle úmluvy v souvislosti s postupem PIC jako společný určený orgán jménem všech určených vnitrostátních orgánů v úzké spolupráci a za konzultací s určenými vnitrostátními orgány členských států.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

Komise je zejména odpovědná za:

- a) předávání oznámení Unie o vývozu smluvním stranám a jiným zemím podle článku 8;
- b) předkládání oznámení o příslušných konečných regulačních opatřeních týkající se chemických látek, které jsou podle článku 11 způsobilé pro oznámení v rámci PIC, sekretariátu;
- c) předání informací o jiných konečných regulačních opatřeních týkající se chemických látek, které nejsou způsobilé pro oznámení v rámci PIC, v souladu s článkem 12;
- d) příjem informací od sekretariátu obecně.

Komise rovněž poskytne sekretariátu odpovědi Unie o dovozu pro chemické látky, na které se vztahuje postup PIC podle článku 13.

Kromě toho Komise koordinuje příspěvky Unie ke všem technickým záležitostem souvisejícím s:

- a) úmluvou;
- b) přípravou konference smluvních stran zřízenou čl. 18 odst. 1 úmluvy;
- c) Výborem pro přezkum chemických látek zřízeným v souladu s čl. 18 odst. 6 úmluvy (dále jen „Výbor pro přezkum chemických látek“);
- d) ostatními pomocnými orgány konference stran.

3. Komise a členské státy vyvinou nezbytnou iniciativu k zajištění přiměřeného zastoupení Unie v různých subjektech provádějících úmluvu.

Článek 6

Úkoly agentury

1. Agentura plní kromě úkolů, které jsou jí přiděleny podle článků 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 18, 19, 20, 21, 22 a 25 tyto úkoly:
 - a) spravuje, dále rozvíjí a pravidelně aktualizuje databázi vývozu a dovozu nebezpečných chemických látek (dále jen „databáze“);
 - b) zveřejňuje databázi na svých internetových stránkách;
 - c) podle potřeby, se souhlasem Komise a po konzultaci s členskými státy poskytuje tomuto odvětví pomoc a technické a vědecké pokyny a nástroje, aby zajistila účinné uplatňování tohoto nařízení;
 - d) se souhlasem Komise poskytuje určeným vnitrostátním orgánům členských států pomoc a technické a vědecké pokyny, aby zajistila účinné uplatňování tohoto nařízení;

- e) na žádost odborníků z členských států nebo Komise ve Výboru pro přezkum chemických látek zřízeném úmluvou a s využitím dostupných zdrojů poskytuje vstupní informace pro přípravu pokynů pro rozhodování uvedených v článku 7 úmluvy a dalších technických dokumentů týkajících se provádění úmluvy;
- f) na požádání poskytuje Komisi technické a vědecké informace a pomoc, aby bylo zajištěno účinné provádění tohoto nařízení;
- g) na požádání poskytuje Komisi technické a vědecké informace a pomoc při plnění její role společného určeného orgánu Unie.

2. Úkoly přidělené agentuře tímto nařízením vykonává sekretariát agentury.

Článek 7

Chemické látky, na které se vztahuje oznámení o vývozu, chemické látky, které jsou způsobilé pro oznámení v rámci PIC, a chemické látky, na které se vztahuje postup PIC

1. Chemické látky, na které se vztahuje oznámení o vývozu, chemické látky, které jsou způsobilé pro oznámení v rámci PIC a chemické látky, na které se vztahuje postup PIC, jsou uvedeny v příloze I.

2. Chemické látky uvedené na seznamu v příloze I jsou zařazeny do jedné nebo do několika ze tří skupin chemických látek, které jsou uvedeny jako část 1, 2 a 3 této přílohy.

Na chemické látky uvedené v části 1 přílohy I se vztahuje oznámení o vývozu podle článku 8, s uvedením podrobných informací o identitě látky, o kategorii nebo podkategorii použití, na které se vztahuje omezení, o druhu omezení a v případě potřeby doplňující informace, zejména o výjimkách z požadavků na oznámení o vývozu.

Chemické látky uvedené v části 2 přílohy I jsou kromě toho, že se na ně vztahuje oznámení o vývozu podle článku 8, způsobilé pro oznámení v rámci PIC podle článku 11, s uvedením podrobných informací o identitě látky a o kategorii použití.

Na chemické látky uvedené v části 3 přílohy I se vztahuje postup PIC, s uvedením kategorie použití a v případě potřeby doplňujících informací, zejména o požadavcích na oznámení o vývozu.

3. Seznamy uvedené v příloze I jsou veřejnosti zpřístupněny prostřednictvím databáze.

Článek 8

Oznámení o vývozu předaná smluvním stranám a jiným zemím

1. V případě látek uvedených v části 1 přílohy I nebo směsí obsahujících tyto látky v koncentraci, v jejímž důsledku se uplatňují povinnosti označování podle nařízení (ES) č. 1272/2008 bez ohledu na přítomnost jakýchkoli jiných látek, se použijí odstavce 2 až 8 tohoto článku bez ohledu na předpokládané použití chemické látky v dovážející smluvní straně nebo v dovážející jiné zemi.

2. Jestliže má vývozce vyvézt chemickou látku podle odstavce 1 z Unie do smluvní strany nebo do jiné země poprvé ode dne, kdy se na tuto látku začalo vztahovat toto nařízení, oznámí to určenému vnitrostátnímu orgánu členského státu, v němž je usazen (dále jen „členský stát vývozce“), a to nejpozději 35 dní před předpokládaným dnem vývozu. Následně vývozce oznámí tomuto vnitrostátnímu orgánu první vývoz chemické látky v každém kalendářním roce, a to nejpozději 35 dní před datem vývozu. Oznámení musí být v souladu s požadavky na informace stanovenými v příloze II a jsou zpřístupněna Komisi a členským státům prostřednictvím databáze.

Určený vnitrostátní orgán členského státu vývozce ověří soulad informací s přílohou II, a je-li oznámení úplné, předá jej nejpozději do 25 dní před předpokládaným vývozem agentuře.

Agentura jménem Komise předá oznámení určenému vnitrostátnímu orgánu dovážející smluvní strany nebo příslušnému orgánu dovážející jiné země a přijme opatření nezbytná k zajištění toho, aby tyto orgány uvedené oznámení obdržely nejpozději 15 dní před prvním zamýšleným vývozem chemické látky a poté do 15 dní před prvním vývozem v každém následujícím kalendářním roce.

Agentura zaregistruje každé oznámení o vývozu v databázi a přidělí mu referenční identifikační číslo. Agentura rovněž každý kalendářní rok prostřednictvím databáze zpřístupní veřejnosti a určeným vnitrostátním orgánům členských států podle potřeby aktualizovaný seznam příslušných chemických látek a dovážejících smluvních stran a jiných zemí.

3. Jestliže agentura neobdrží od dovážející smluvní strany nebo jiné země potvrzení o přijetí oznámení o prvním vývozu uskutečněném po zařazení chemické látky do části 1 přílohy I do 30 dní po odeslání oznámení, zašle jménem Komise druhé oznámení. Agentura vyvine jménem Komise přiměřené úsilí, aby zajistila, že určený vnitrostátní orgán dovážející smluvní strany nebo příslušný orgán dovážející jiné země obdrží druhé oznámení.

4. U vývozu, které se uskuteční poté, co vstoupí v platnost změny právních předpisů Unie týkajících se uvádění na trh,

používání nebo označování dotčených látek, nebo kdykoli se složení příslušné směsi změní tak, že se v důsledku toho změní označení takové směsi, se vydá nové oznámení o vývozu v souladu s odstavcem 2. Nové oznámení musí být v souladu s požadavky na informace stanovenými v příloze II a uvede se v něm, že se jedná o revizi předchozího oznámení.

5. Jestliže se vývoz látky uskutečňuje v souvislosti s mimořádnou situací, kdy každé zdržení může ohrozit veřejné zdraví nebo životní prostředí v dovážející smluvní straně nebo jiné zemi, může určený vnitrostátní orgán členského státu vývozce na odůvodněnou žádost vývozce nebo dovážející smluvní strany nebo jiné země po konzultaci s Komisí, již je nápomocna agentura, od požadavků udělit výjimku z povinností uvedených v odstavcích 2, 3 a 4 zcela nebo částečně. Pokud Komise do deseti dní od zaslání podrobností žádosti určeným vnitrostátním orgánem členského státu nevydá zamítavou odpověď, považuje se rozhodnutí o žádosti za přijaté, a to po konzultaci s Komisí.

6. Aniž jsou dotčeny povinnosti stanovené v čl. 19 odst. 2, zanikají povinnosti stanovené v odstavcích 2, 3 a 4 tohoto článku tehdy, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) na chemickou látku se začal vztahovat postup PIC;
- b) dovážející země je smluvní stranou úmluvy a předala sekretariátu v souladu s čl. 10 odst. 2 úmluvy odpověď, zda souhlasí nebo nesouhlasí s dovozem dané chemické látky; a
- c) sekretariát Komise o odpovědi uvědomil a Komise ji předala členským státům a agentuře.

Bez ohledu na první pododstavec tohoto odstavce však povinnosti stanovené v odstavcích 2, 3 a 4 tohoto článku nezanikají, pokud dovážející země je smluvní stranou úmluvy a výslovně požaduje, například ve svém rozhodnutí o dovozu nebo jinak, aby vyvážející smluvní strany i nadále poskytovaly oznámení o vývozu.

Aniž jsou dotčeny povinnosti stanovené v čl. 19 odst. 2, zanikají povinnosti stanovené v odstavcích 2, 3 a 4 tohoto článku rovněž tehdy, pokud jsou splněny obě tyto podmínky:

- a) určený vnitrostátní orgán dovážející smluvní strany nebo příslušný orgán dovážející jiné země upustil od požadavku oznamování vývozu chemické látky a

b) Komise tuto informaci obdržela od sekretariátu nebo od určeného vnitrostátního orgánu dovážející smluvní strany nebo od příslušného orgánu dovážející jiné země a předala ji členským státům a agentuře, která ji zpřístupnila prostřednictvím databáze.

7. Komise, příslušné určené vnitrostátní orgány členských států, agentura a vývozci poskytnou na požádání dovážejícím smluvním stranám nebo jiným zemím dostupné doplňující informace o vyvážených chemických látkách.

8. Členské státy mohou transparentním způsobem zavést systémy zavazující vývozce platit správní poplatek za každé oznámení o vývozu a za každou podanou žádost o výslovný souhlas ve výši odpovídající nákladům, které vynaloží na provádění postupů stanovených v odstavcích 2 a 4 tohoto článku a v čl. 14 odst. 6 a 7.

Článek 9

Oznámení o vývozu obdržená od smluvních stran a jiných zemí

1. Oznámení o vývozu, které agentura obdrží od určeného vnitrostátního orgánu smluvní strany nebo příslušného orgánu jiné země o vývozu chemické látky do Unie, jejíž výroba, používání, spotřeba, přeprava, prodej nebo manipulace s ní je zakázána nebo přísně omezena právními předpisy uvedené smluvní strany nebo jiné země, jsou do 15 dní ode dne, kdy agentura obdržela toto oznámení, zpřístupněna prostřednictvím databáze.

Agentura potvrdí jménem Komise příjem oznámení o prvním vývozu, které obdrží pro každou chemickou látku od každé smluvní strany nebo jiné země.

Určený vnitrostátní orgán členského státu přijímajícího vývoz obdrží do 10 dní od obdržení kopii každého oznámení došlého agentuře spolu se všemi dostupnými informacemi. Ostatní členské státy mohou na požádání obdržet kopie.

2. Jestliže Komise nebo určené vnitrostátní orgány členských států obdrží přímo nebo nepřímo od určených vnitrostátních orgánů smluvních stran nebo příslušných orgánů jiných zemí jakákoli oznámení o vývozu, neprodleně tato oznámení předají agentuře spolu se všemi dostupnými informacemi.

Článek 10

Informace o vývozu a dovozu chemických látek

1. Každý vývozce jedné nebo více z následujících položek:

a) látek uvedených v příloze I;

b) směsi obsahující takové látky v koncentraci, v jejímž důsledku se uplatňují povinnosti označování podle nařízení (ES) č. 1272/2008 bez ohledu na přítomnost jakýchkoli jiných látek; nebo

c) výrobků obsahujících látky uvedené v části 2 nebo 3 přílohy I v nezreagované formě nebo směsi obsahujících takové látky v koncentraci, v jejímž důsledku se uplatňují povinnosti označování podle nařízení (ES) č. 1272/2008 bez ohledu na přítomnost jakýchkoli jiných látek,

informuje během prvního čtvrtletí každého roku určený vnitrostátní orgán členského státu vývozce o množství chemické látky (jako takové nebo obsažené ve směsích nebo ve výrobcích), kterou dodal do jakékoli smluvní strany nebo jiné země během předcházejícího roku. Spolu s těmito informacemi dodá seznam jmen a adres všech fyzických či právnických osob dovážejících chemickou látku do strany nebo jiné země, pro které se během uvedeného období uskutečnila dodávka. Tyto informace uvádějí samostatně vývozy uskutečněné podle čl. 14 odst. 7.

Každý dovozce v Unii poskytne rovnocenné informace o množstvích dovezených do Unie.

2. Na žádost Komise, jíž je nápomocna agentura, nebo určeného vnitrostátního orgánu svého členského státu poskytne vývozce nebo dovozce veškeré doplňující informace o chemické látce, které jsou nezbytné pro provedení tohoto nařízení.

3. Každý členský stát poskytne agentuře každoročně souhrnné informace v souladu s přílohou III. Agentura tyto informace shrne na úrovni Unie a informace, které nejsou důvěrné, zpřístupní prostřednictvím databáze.

Článek 11

Oznamování zakázaných nebo přísně omezených chemických látek v rámci úmluvy

1. Komise písemně oznámí sekretariátu chemické látky, jejichž seznam je uveden v části 2 přílohy I, které jsou způsobilé pro oznámení v rámci PIC.

2. Pokud jsou další chemické látky zařazeny do části 2 přílohy I podle druhého pododstavce čl. 23 odst. 2, oznámí Komise tyto chemické látky sekretariátu. Oznámení se podá co nejdříve po přijetí příslušného konečného regulačního opatření na úrovni Unie, kterým se chemická látka zakazuje nebo přísně omezuje, nejpozději 90 dní ode dne, kdy se má toto konečné regulační opatření použít.

3. Oznámení v rámci PIC poskytne všechny příslušné informace požadované v příloze IV.

4. Komise při určování priorit pro oznamování zohlední, zda je chemická látka již uvedena v části 3 přílohy I, dále rozsah, ve kterém je možno splnit požadavky na informace uvedené v příloze IV, a závažnost rizik představovaných chemickou látkou, zejména pro rozvojové země.

Pokud je chemická látka způsobila pro oznámení v rámci PIC, ale informace nesplňují požadavky uvedené v příloze IV, zjištění vývozcí nebo dovozce poskytnou na požádání Komise všechny příslušné informace, které jsou jim dostupné, včetně informací, které získají z jiných vnitrostátních nebo mezinárodních programů kontroly chemických látek, a to do 60 dní.

5. Pokud se konečné regulační opatření oznámené podle odstavce 1 nebo 2 změní, Komise to co nejdříve po přijetí nového konečného regulačního opatření oznámí písemně sekretariátu, nejpozději však do 60 dní ode dne, kdy se má nové konečné regulační opatření použít.

Komise poskytne všechny příslušné informace, které nebyly k dispozici v době, kdy bylo podáno původní oznámení podle odstavce 1 nebo 2.

6. Na žádost kterékoli smluvní strany nebo sekretariátu poskytne Komise doplňující informace o chemické látce nebo o konečném regulačním opatření, pokud je to možné.

Členské státy a agentura na požádání poskytují Komisi nezbytnou pomoc při shromažďování údajů.

7. Komise neprodleně předá členským státům a agentuře informace, které obdrží od sekretariátu, o chemických látkách oznámených jinými smluvními stranami jako zakázané nebo přísně omezené.

Komise případně v úzké spolupráci s členskými státy a agenturou zhodnotí potřebu navrhnout na úrovni Unie opatření k prevenci veškerých nepřijatelných rizik pro zdraví člověka nebo životní prostředí v Unii.

8. Pokud členský stát v souladu s platnými právními předpisy Unie přijme konečné vnitrostátní regulační opatření, kterým se zakazují nebo přísně omezují chemické látky, poskytne Komisi příslušné informace. Komise zpřístupní tyto informace členským státům. Členské státy mohou v průběhu čtyř týdnů od obdržení těchto informací zaslat Komisi a členskému státu, který oznámil konečné vnitrostátní regulační opatření, připomínky k možnému oznámení v rámci PIC, včetně zejména příslušných informací o svém vnitrostátním postoji k regulaci uvedené chemické látky. Předkládající členský stát po zvážení připomínek informuje Komisi, zda má Komise:

a) podat sekretariátu oznámení v rámci PIC podle tohoto článku nebo

b) poskytnout sekretariátu informace podle článku 12.

Článek 12

Informace poskytované sekretariátu o zakázaných nebo přísně omezených chemických látkách, které nejsou způsobilé pro oznámení v rámci PIC

V případě chemických látek uvedených pouze v části 1 přílohy I nebo po obdržení informací od členského státu podle čl. 11 odst. 8 písm. b), poskytne Komise sekretariátu informace o příslušných konečných regulačních opatřeních, aby mohly být tyto informace podle potřeby předávány ostatním smluvním stranám úmluvy.

Článek 13

Povinnosti týkající se dovozu chemických látek

1. Komise neprodleně předá členským státům a agentuře veškeré pokyny pro rozhodování, které obdrží od sekretariátu.

Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme rozhodnutí o dovozu formou konečné nebo prozatímní odpovědi o dovozu jménem Unie, týkající se budoucího dovozu dotčené chemické látky. Tento prováděcí akt se přijme poradním postupem podle čl. 27 odst. 2. Komise oznámí rozhodnutí sekretariátu co nejdříve, nejpozději však devět měsíců ode dne, kdy byly sekretariátem rozeslány pokyny pro rozhodování.

Pokud se na chemickou látku začnou vztahovat doplněná nebo pozměněná omezení podle právních předpisů Unie, přijme Komise prostřednictvím prováděcích aktů opravené rozhodnutí o dovozu. Tento prováděcí akt se přijme poradním postupem podle čl. 27 odst. 2. Komise oznámí opravené rozhodnutí o dovozu sekretariátu.

2. V případě, že je chemická látka zakázána nebo přísně omezena jedním nebo několika členskými státy, Komise na základě písemné žádosti uvedených členských států zohlední tuto informaci ve svém rozhodnutí o dovozu.

3. Rozhodnutí o dovozu podle odstavce 1 se vztahuje na kategorii nebo kategorie uvedené pro tuto chemickou látku v pokynech pro rozhodování.

4. Komise při oznamování rozhodnutí o dovozu poskytne sekretariátu popis právních a správních opatření, na kterých je toto rozhodnutí založeno.

5. Každý určený vnitrostátní orgán členského státu zpřístupní rozhodnutí o dovozu podle odstavce 1 dotčeným osobám, na které se vztahuje jeho rozhodovací pravomoc, v souladu se svými právními či správními opatřeními. Agentura zveřejní rozhodnutí o dovozu podle odstavce 1 prostřednictvím databáze.

6. Komise v úzké spolupráci s členskými státy a agenturou případně zhodnotí potřebu navrhnout na úrovni Unie opatření k prevenci jakýchkoli nepřijatelných rizik pro zdraví člověka nebo životní prostředí v Unii, přičemž zohlední informace obsažené v pokynech pro rozhodnutí.

Článek 14

Jiné povinnosti týkající se vývozu chemických látek než jsou požadavky na oznámení o vývozu

1. Komise neprodleně předá členským státům, agentuře a evropským průmyslovým svazům informace, které obdrží od sekretariátu například ve formě oběžníků a které se týkají chemických látek, na něž se vztahuje postup PIC, a rozhodnutí dovážejících smluvních stran o podmínkách dovozu těchto chemických látek. Neprodleně předá členským státům a agentuře rovněž informace o každém případě neposkytnutí odpovědi v souladu s čl. 10 odst. 2 úmluvy. Agentura přidělí každému rozhodnutí o dovozu referenční identifikační číslo a uchovává všechny informace týkající se takových rozhodnutí přístupné pro veřejnost prostřednictvím databáze, a na požádání tyto informace každému poskytne.

2. Komise přiřadí každé chemické látce uvedené v příloze I klasifikační kód podle kombinované nomenklatury Evropské unie. Tyto klasifikační kódy se revidují podle potřeby na základě změn provedených v nomenklatuře harmonizovaného systému Světové celní organizace nebo v kombinované nomenklatuře Evropské unie týkající se příslušných chemických látek.

3. Každý členský stát sdělí informace a rozhodnutí předané Komisi podle odstavce 1 dotčeným osobám, které jsou v jeho jurisdikci.

4. Vývozci dosáhnou souladu s rozhodnutími o každé odpovědi o dovozu do šesti měsíců ode dne, kdy sekretariát poprvé informoval Komisi o takovém rozhodnutí podle odstavce 1.

5. Komise, již je nápomocna agentura, a členské státy na požádání podle potřeby poskytují rady a pomáhají dovážejícím smluvním stranám získat další informace potřebné pro přípravu odpovědi určené sekretariátu o dovozu uvedené chemické látky.

6. Látky uvedené v části 2 nebo 3 přílohy I nebo směsi obsahující tyto látky v koncentraci, v jejímž důsledku se uplatňují povinnosti označování podle nařízení (ES) č. 1272/2008 bez ohledu na přítomnost jakýchkoli jiných látek a na předpokládané použití těchto látek v dovážející smluvní straně nebo jiné zemi, je možno vyvážet, pouze pokud je splněna jedna z těchto podmínek:

a) vývozce si vyžádal a obdržel výslovný souhlas s dovozem prostřednictvím určeného vnitrostátního orgánu členského státu vývozce po konzultaci s Komisí, již je nápomocna agentura, a s určeným vnitrostátním orgánem dovážející smluvní strany nebo příslušným orgánem dovážející jiné země;

b) v případě chemických látek uvedených v části 3 přílohy I se v posledním oběžníku vydaném sekretariátem podle odstavce 1 uvede, že dovážející smluvní strana dala souhlas k dovozu.

V případě chemických látek uvedených v části 2 přílohy I, které mají být vyvezeny do zemí OECD, smí určený vnitrostátní orgán členského státu vývozce na jeho žádost po konzultaci s Komisí a případ od případu rozhodnout, že se výslovný souhlas nepožaduje, pokud byla v době dovozu do dotčené země OECD na chemickou látku vydána licence, chemická látka je registrována nebo povolena v této zemi OECD.

Byl-li podle písmene a) prvního pododstavce vyžádán výslovný souhlas a agentura neobdržela odpověď na žádost do 30 dní, zašle agentura jménem Komise upomínku, pokud odpověď neobdržela Komise nebo určený vnitrostátní orgán členského státu vývozce, které ji agentuře předaly. Pokud během dalších 30 dní stále není odpověď poskytnuta, může agentura podle potřeby zaslat další upomínky.

7. V případě chemických látek uvedených v částech 2 a 3 přílohy I, smí určený vnitrostátní orgán členského státu vývozce po konzultaci s Komisí, již je nápomocna agentura, a případ od případu a na základě druhého pododstavce rozhodnout, že se vývoz může uskutečnit, pokud neexistují žádné důkazy z úředních zdrojů o tom, že dovážející smluvní strana nebo jiná země přijala konečné regulační opatření zakazující nebo přísně omezující použití dané chemické látky a pokud po vynaložení veškerého přiměřeného úsilí nebyla obdržena odpověď na žádost o výslovný souhlas podle odst. 6 písm. a) do 60 dní a pokud je splněna alespoň jedna z následujících podmínek:

a) existují důkazy z úředních zdrojů dovážející smluvní strany nebo dovážející jiné země o tom, že na chemickou látku je vydána licence, je registrována nebo povolena; nebo

b) předpokládané použití uvedené v oznámení o vývozu a písemně potvrzené fyzickou či právnickou osobou dovážející chemickou látku do smluvní strany či jiné země není v kategorii, pro niž je chemická látka uvedena v částech 2 a 3 přílohy I a existují důkazy z úředních zdrojů o tom, že daná chemická látka byla v průběhu předcházejících pěti let používána v dovážející smluvní straně nebo jiné dotčené zemi nebo do ní dovážena.

V případě chemických látek uvedených v části 3 přílohy I, vývoz na základě splnění podmínek podle písmene b) se nemůže uskutečnit, byla-li chemická látka klasifikována v souladu s nařízením (ES) č. 1272/2008 jako karcinogenní kategorie 1 A nebo 1B, mutagenní kategorie 1 A nebo 1B, nebo jako toxická pro reprodukci kategorie 1 A nebo 1B, nebo odpovídá-li chemická látka kritériím uvedeným v příloze XIII nařízení (ES) č. 1907/2006, která vymezují perzistentní, bioakumulativní a toxické nebo velmi perzistentní a velmi bioakumulativní látky.

Při rozhodování o vývozu chemických látek uvedených v části 3 přílohy I posoudí určený vnitrostátní orgán členského státu vývozce po konzultaci s Komisí, již je nápomocná agentura, možný dopad používání chemické látky v dovážející smluvní straně nebo jiné zemi na zdraví člověka a životní prostředí a předloží příslušnou dokumentaci agentuře, aby byla zveřejněna prostřednictvím databáze.

8. Platnost každého výslovného souhlasu obdrženého podle odst. 6 písm. a) nebo rozhodnutí pokračovat s vývozem, pokud chybí výslovný souhlas podle odstavce 7 podléhá pravidelnému přezkumu Komise po konzultaci s dotčenými členskými státy takto:

- a) v případě každého výslovného souhlasu obdrženého podle odst. 6 písm. a) se nový výslovný souhlas požaduje do konce třetího kalendářního roku poté, co byl souhlas udělen, pokud podmínky tohoto souhlasu nestanoví jinak;
- b) pokud nebyla mezitím obdržena odpověď na žádost, rozhodnutí pokračovat s vývozem, pokud chybí výslovný souhlas podle odstavce 7 platí maximálně po dobu dvanácti měsíců a po jejím uplynutí se požaduje výslovný souhlas.

V případech uvedených v prvním pododstavci písm. a) smějí nicméně vývozy pokračovat i po uplynutí příslušného období do obdržení odpovědi na novou žádost o výslovný souhlas po dobu dodatečných dvanácti měsíců.

9. Agentura registruje v databázi veškeré žádosti o výslovný souhlas, obdržené odpovědi a rozhodnutí pokračovat s vývozem, pokud chybí výslovný souhlas, včetně dokumentace uvedené v odst. 7 třetím pododstavci. Každému obdrženému výslovnému souhlasu nebo rozhodnutí pokračovat s vývozem, pokud chybí výslovný souhlas, se přidělí referenční identifikační číslo a zapisí se na seznam se všemi příslušnými informacemi o jakýchkoli dodatečných podmínkách, např. dobách platnosti. Informace, které nejsou důvěrné, se zpřístupní prostřednictvím databáze.

10. Žádná chemická látka se nevyveze později než šest měsíců před datem ukončení své použitelnosti, pokud takové

datum existuje nebo může být odvozeno z data výroby a pokud tomu nebrání vnitřní vlastnosti chemické látky. Zejména v případě pesticidů vývozci zajistí, aby byly rozměry a balení nádob na pesticidy optimalizovány s cílem snížit riziko vytváření zastaralých zásob.

11. Při vývozu pesticidů vývozci zajistí, aby označení obsahovalo zvláštní informace o podmínkách skladování a stabilitě při skladování v klimatických podmínkách dovážející smluvní strany nebo jiné země. Kromě toho zajistí, aby byly vyvážené pesticidy v souladu s normami čistoty stanovenými v právních předpisech Unie.

Článek 15

Vývoz některých chemických látek a výrobků

1. Na výrobky se vztahuje postup oznámení o vývozu podle článku 8, obsahují-li:

- a) látky uvedené v části 2 nebo 3 přílohy I v nezreagované formě;
- b) směsi obsahující takové látky v koncentraci, v jejímž důsledku se uplatňují povinnosti označování podle nařízení (ES) č. 1272/2008 bez ohledu na přítomnost jakýchkoli jiných látek.

2. Chemické látky a výrobky, jejichž používání je v Unii zakázáno z důvodů ochrany zdraví člověka nebo životního prostředí, a jež jsou uvedeny v příloze V, se nesmějí vyvážet.

Článek 16

Informace o tranzitní přepravě

1. Smluvní strany úmluvy, které požadují informace o tranzitní přepravě chemických látek, na které se vztahuje postup PIC, jsou spolu s informacemi požadovanými každou smluvní stranou prostřednictvím sekretariátu uvedeny v příloze VI.

2. Jestliže je chemická látka uvedená v části 3 přílohy I přepravována přes území smluvní strany úmluvy uvedené v příloze VI, poskytne vývozce, pokud je to možné, určenému vnitrostátnímu orgánu členského státu vývozce informace požadované dotyčnou smluvní stranou úmluvy v souladu s přílohou VI nejpozději 30 dní před tím, než se uskuteční první tranzitní přeprava, a nejpozději osm dní před každou následující tranzitní přepravou.

3. Určený vnitrostátní orgán členského státu vývozce předá Komisi a v kopii agentuře informace získané od vývozce podle odstavce 2, spolu se všemi dostupnými doplňujícími informacemi.

4. Komise předá informace obdržené podle odstavce 3 určeným vnitrostátním orgánům smluvních stran úmluvy, které tyto informace požadovaly, spolu se všemi dostupnými doplňujícími informacemi nejpozději 15 dní před první tranzitní přepravou a před každou následující tranzitní přepravou.

Článek 17

Informace, které musí být přiloženy k vyváženým chemickým látkám

1. Pro chemické látky, které jsou určeny pro vývoz, platí ustanovení pro balení a označování stanovené nebo uvedené v nařízení (ES) č. 1107/2009, ve směrnici 98/8/ES a v nařízení (ES) č. 1272/2008 nebo v jakémkoli jiném příslušném právním předpisu Unie.

První pododstavec platí, pokud tato ustanovení nejsou v rozporu se zvláštními požadavky dovážející smluvní strany nebo jiné země.

2. V případě potřeby se na štítku uvede datum ukončení použitelnosti a datum výroby chemických látek uvedených v odstavci 1 nebo v příloze I a případně se uvede datum ukončení použitelnosti pro různé klimatické oblasti.

3. Bezpečnostní list podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 se přikládá při vývozu chemických látek uvedených v odstavci 1. Vývozce zašle bezpečnostní list každé fyzické či právnické osobě dovážející chemickou látku do smluvní strany nebo jiné země.

4. Informace na štítku a v bezpečnostním listu se uvádějí, pokud je to možné, v úředních jazycích nebo v jednom či více hlavních jazycích země určení nebo oblasti předpokládaného použití.

Článek 18

Povinnosti orgánů členských států při kontrole dovozu a vývozu

1. Každý členský stát určí orgány, jako např. celní orgány odpovědné za kontrolu dovozu a vývozu chemických látek uvedených v příloze I, pokud tak již neučinil před vstupem tohoto nařízení v platnost.

Komise, za podpory agentury, a členské státy postupují cíleně a koordinovaně při kontrole dodržování tohoto nařízení ze strany vývozců.

2. Síť orgánů členských států odpovědných za prosazování tohoto nařízení koordinuje fórum pro výměnu informací o prosazování zřízené nařízením (ES) č. 1907/2006.

3. Každý členský stát zahrne do svých pravidelných zpráv o fungování postupů podle čl. 22 odst. 1 podrobnosti o činnostech těchto svých orgánů v tomto ohledu.

Článek 19

Další povinnosti vývozců

1. Vývozci chemických látek, na něž se vztahují povinnosti stanovené v čl. 8 odst. 2 a 4, uvedou příslušná referenční identifikační čísla ve svých vývozních prohlášeních (kolonka 44 jednotných správních dokladů nebo odpovídající údaj v elektronickém vývozním prohlášení) podle čl. 161 odst. 5 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.

2. Vývozci chemických látek osvobození podle čl. 8 odst. 5 od povinností stanovených v odstavcích 2 a 4 uvedeného článku nebo chemických látek, pro které tato povinnost přestala platit v souladu s čl. 8 odst. 6, obdrží prostřednictvím databáze zvláštní referenční identifikační číslo a toto číslo uvedou ve svém vývozním prohlášení.

3. Pokud o to agentura požádá, využijí vývozci databázi pro předložení informací nezbytných pro plnění svých povinností v rámci tohoto nařízení prostřednictvím databáze agentury.

Článek 20

Výměna informací

1. Komise, již je nápomocna agentura, a členské státy podle potřeby usnadní poskytování vědeckých, technických, ekonomických a právních informací o chemických látkách v oblasti působnosti tohoto nařízení, včetně informací toxikologických, ekotoxikologických a bezpečnostních.

Komise s podporou členských států a agentury, pokud to je nezbytné, případně zajistí následující:

a) poskytování veřejně dostupných informací o regulačních opatřeních týkajících se cílů úmluvy;

b) poskytování informací smluvním stranám a jiným zemím, ať již přímo, nebo prostřednictvím sekretariátu, o takových opatřeních, která podstatně omezují jeden nebo více způsobů používání chemické látky.

2. Komise, členské státy a agentura podle vzájemné dohody chrání veškeré důvěrné informace získané od smluvní strany nebo jiné země.

3. Pokud jde o předávání informací podle tohoto nařízení a aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES⁽¹⁾, nepovažují se za důvěrné alespoň tyto údaje:

- a) informace uvedené v příloze II a příloze IV;
- b) informace obsažené v bezpečnostních listech podle čl. 17 odst. 3;
- c) datum ukončení použitelnosti chemické látky;
- d) datum výroby chemické látky;
- e) informace o preventivních opatřeních, včetně klasifikace nebezpečnosti, povahy rizika a příslušných bezpečnostních pokynů;
- f) souhrn výsledků toxikologických a ekotoxikologických zkoušek;
- g) informace o nakládání s obaly po odstranění chemických látek.

4. Agentura připravuje každé dva roky shrnutí dodaných informací.

Článek 21

Technická pomoc

Komise, určené vnitrostátní orgány členských států a agentura, při zohlednění zejména potřeb rozvojových zemí a zemí v procesu hospodářské transformace, spolupracují na podpoře technické pomoci, včetně odborné přípravy, pro rozvoj infrastruktury, kapacit a odborných znalostí nezbytných pro správné nakládání s chemickými látkami během celé doby jejich životnosti.

Technická pomoc se zaměří, s cílem umožnit těmto zemím provádět úmluvu, zejména na poskytování technických informací o chemických látkách, na podporu výměny odborníků, na podporu zřizování a zachování určených vnitrostátních orgánů a na poskytování odborných technických znalostí nezbytných pro identifikaci nebezpečných pesticidních přípravků a pro přípravu oznámení pro sekretariát.

Komise a členské státy se aktivně podílí na mezinárodních činnostech vytváření kapacit v oblasti nakládání s chemickými

látkami prostřednictvím poskytování informací o projektech, které podporují nebo financují, za účelem zlepšení nakládání s chemickými látkami v rozvojových zemích a zemích v procesu hospodářské transformace. Komise a členské státy zváží rovněž poskytování podpory nevládním organizacím.

Článek 22

Sledování a podávání zpráv

1. Členské státy a agentura předkládají každé tři roky Komisi informace o fungování postupů uvedených v tomto nařízení, včetně případných celních kontrol, protiprávních jednání, sankcí a nápravných opatření. Komise přijme prováděcí akt, kterým předem stanoví společnou formu předkládaných zpráv. Tento prováděcí akt se přijme poradním postupem podle čl. 27 odst. 2.

2. Komise zpracovává každé tři roky zprávu o provádění činností uvedených v tomto nařízení, za něž je odpovědná, a zahrne ji do souhrnné zprávy, do níž začlení informace poskytnuté členskými státy a agenturou podle odstavce 1. Stručný obsah zprávy, který se zveřejní na internetu, se předá Evropskému parlamentu a Radě.

3. Pokud jde o informace poskytnuté podle odstavců 1 a 2, dodrží Komise, členské státy a agentura příslušné povinnosti týkající se ochrany důvěrnosti údajů a vlastnických práv k nim.

Článek 23

Aktualizace příloh

1. Komise přezkoumá nejméně jednou za rok na základě vývoje právních předpisů Unie a úmluvy seznam chemických látek v příloze I.

2. Při určování toho, zda konečné regulační opatření na úrovni Unie znamená zákaz nebo přísné omezení, se účinek opatření posuzuje na úrovni podkategorií v rámci kategorií „pesticidy“ a „průmyslové chemické látky“. Jestliže regulační opatření zakazuje nebo přísně omezuje chemickou látku ve kterékoli z těchto podkategorií, zahrne se do části 1 přílohy I.

Při určování toho, zda konečné regulační opatření na úrovni Unie znamená zákaz nebo přísné omezení, a tato chemická látka je tedy způsobilá pro oznámení v rámci PIC podle článku 11, se účinek opatření posuzuje na úrovni kategorií „pesticidy“ a „průmyslové chemické látky“. Jestliže regulační opatření zakazuje nebo přísně omezuje použití chemické látky v kterékoli z těchto kategorií, zahrne se rovněž do části 2 přílohy I.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26.

3. Rozhodnutí o zahrnutí chemických látek do přílohy I, případně o změně jejich záznamů bude přijato bez zbytečného odkladu.

4. Za účelem přizpůsobení tohoto nařízení technickému pokroku je Komise oprávněna přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 26 pro tato opatření:

- a) zahrnutí chemické látky do části 1 nebo 2 přílohy I podle odstavce 2 tohoto článku po přijetí konečného regulačního opatření na úrovni Unie a jiných změn přílohy I, včetně změn stávajících záznamů;
- b) zahrnutí chemické látky, na kterou se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 ze dne 29. dubna 2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách ⁽¹⁾, do části 1 přílohy V;
- c) zahrnutí chemické látky, jež na úrovni Unie již podléhá zákazu vývozu, do části 2 přílohy V;
- d) změny stávajících záznamů v příloze V;
- e) změny příloh II, III, IV a VI.

Článek 24

Rozpočet agentury

1. Pro účely tohoto nařízení sestávají příjmy agentury z:
 - a) dotace Unie ze souhrnného rozpočtu Evropské unie (oddíl Komise);
 - b) jakýchkoli dobrovolných příspěvků členských států.
2. Příjmy a výdaje za činnosti v rámci tohoto nařízení a příjmy a výdaje za činnosti v rámci jiných nařízení jsou vedeny odděleně prostřednictvím různých oddílů rozpočtu agentury.

Příjmy agentury uvedené v odstavci 1 se použijí na provádění jejich úkolů v rámci tohoto nařízení.

3. Komise do 1. března 2014 přezkoumá, zda je vhodné, aby agentura účtovala poplatky za služby poskytované vývozcům, a v případě nutnosti předloží příslušný návrh.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 7.

Článek 25

Formáty a programové vybavení pro předkládání informací agentuře

Agentura specifikuje formáty a programové vybavení pro předkládání informací agentuře a bezplatně je zpřístupní na svých internetových stránkách. Členské státy a ostatní smluvní strany, na něž se toto nařízení vztahuje, používají uvedené formáty a programové vybavení pro předkládání informací agentuře podle tohoto nařízení.

Článek 26

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 23 odst. 4 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 1. března 2014. Komise vypracuje zprávu o přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejné dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 23 odst. 4 kdykoli zrušit. Toto rozhodnutí o zrušení ukončí přenesení pravomoci uvedené v tomto rozhodnutí. Rozhodnutí nabývá účinku dnem následujícím po jeho zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 23 odst. 4 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 27

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 133 nařízení (ES) č. 1907/2006. Uvedený výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 28

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro ukládání sankcí za porušení ustanovení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná pro zajištění správného provádění těchto ustanovení. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Pokud tak již neučinily před vstupem tohoto nařízení v platnost, oznámí členské státy tato ustanovení Komisi nejpozději do 1. března 2014 a sdělí jí neprodleně všechny následné změny, které se jich týkají.

Článek 29

Přechodné období pro klasifikaci, označování a balení chemických látek

Odkazy, které v tomto nařízení poukazují na nařízení (ES) č. 1272/2008 se podle potřeby chápou jako odkazy na právní předpisy Unie, které se uplatňují na základě článku 61 uvedeného nařízení a v souladu s časovým harmonogramem v něm stanoveným.

Článek 30

Zrušení

Nařízení (ES) č. 689/2008 se zrušuje s účinkem od 1. března 2014.

Odkazy na nařízení (ES) č. 689/2008 se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze VII.

Článek 31

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 1. března 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 4. července 2012.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
A. D. MAVROYIANNIS

PŘÍLOHA I

SEZNAM CHEMICKÝCH LÁTEK

(uvedený v článku 7)

ČÁST 1

Seznam chemických látek, na které se vztahuje postup oznámení o vývozu

(uvedený v článku 8)

Je třeba upozornit, že pokud se na chemickou látku uvedenou v této části přílohy vztahuje postup PIC, nepodléhá povinnosti oznámení o vývozu podle čl. 8 odst. 2, 3 a 4 za předpokladu, že byly splněny podmínky uvedené v čl. 8 odst. 6 prvním pododstavci písm. b) a c). Tyto chemické látky, které jsou v níže uvedeném seznamu označeny symbolem #, jsou pro usnadnění vyhledávání uvedeny rovněž v části 3 této přílohy.

Dále je třeba upozornit, že pokud jsou chemické látky uvedené v této části přílohy způsobilé pro oznámení v rámci PIC vzhledem k povaze konečného regulačního opatření Unie, jsou tyto chemické látky uvedeny rovněž v části 2 této přílohy. Tyto chemické látky jsou v níže uvedeném seznamu označeny symbolem +.

Chemická látka	Č. CAS	Č. Eines	Kód CN	Podkategorie (*)	Omezení použití (**)	Země, pro které se nepožaduje oznámení
1,1,1-trichlorethan	71-55-6	200-756-3	2903 19 10	i(2)	b	
1,2-dibromethan (ethylen dibromid) (#)	106-93-4	203-444-5	2903 31 00	p(1)-p(2)	b-b	viz oběžník PIC na adrese: www.pic.int/
1,2-dichlorethan (ethylen dichlorid) (#)	107-06-2	203-458-1	2903 15 00	p(1)-p(2) i(2)	b-b b	viz oběžník PIC na adrese: www.pic.int/
(Z)-1,3-dichlorpropen ((1Z)-1,3-dichlorprop-1-en)	10061-01-5	233-195-8	2903 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
1,3-dichloropropen (1) (*)	542-75-6	208-826-5	2903 29 00	p(1)	b	
Butan-2-amin	13952-84-6	237-732-7	2921 19 80	p(1)-p(2)	b-b	
2-naftylamin (naftalen-2-amin) a jeho soli (*)	91-59-8, 553-00-4, 612-52-2 a další	202-080-4, 209-030-0, 210-313-6 a další	2921 45 00	i(1) i(2)	b b	
2-naftyloxyoctová kyselina	120-23-0	204-380-0	2918 99 90	p(1)	b	
2,4,5-T a jeho soli a estery (#)	93-76-5 a další	202-273-3 a další	2918 91 00	p(1)-p(2)	b-b	viz oběžník PIC na adrese: www.pic.int/

Chemická látka	Č. CAS	Č. Eines	Kód CN	Podkategorie (*)	Omezení použití (**)	Země, pro které se nepožaduje oznámení
4-aminobifenyl (bifenyl-4-amin) a jeho soli (*)	92-67-1, 2113-61-3 a další	202-177-1 a další	2921 49 80	i(1) i(2)	b b	
4-nitrobifenyl (*)	92-93-3	202-204-7	2904 20 00	i(1) i(2)	b b	
Acetát (*)	30560-19-1	250-241-2	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Acifluorfen	50594-66-6	256-634-5	2916 39 00	p(1)-p(2)	b-b	
Alachlor (*)	15972-60-8	240-110-8	2924 29 95	p(1)	b	
Aldikarb (*)	116-06-3	204-123-2	2930 90 85	p(1)-p(2)	sr-b	
Ametryn	834-12-8	212-634-7	2933 69 80	p(1)-p(2)	b-b	
Amitraz (*)	33089-61-1	251-375-4	2925 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
Antrachinon (*)	84-65-1	201-549-0	2914 61 00	p(1)-p(2)	b-b	
Arzen a sloučeniny arzenu				p(2)	sr	
Azbestová vlákna (*):	1332-21-4 a další					viz oběžník PIC na adrese: www.pic.int/
Krocidolit (#)	12001-28-4		2524 10 00	i	b	
Amosit (#)	12172-73-5		2524 90 00	i	b	
Antofyllit (#)	77536-67-5		2524 90 00	i	b	
Aktinolit (#)	77536-66-4		2524 90 00	i	b	
Tremolit (#)	77536-68-6		2524 90 00	i	b	
Chrysotil (*)	12001-29-5 nebo 132207-32-0		2524 90 00	i	b	
Atrazin (*)	1912-24-9	217-617-8	2933 69 10	p(1)	b	
Azinfos-ethyl	2642-71-9	220-147-6	2933 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Azinfos-methyl (*)	86-50-0	201-676-1	2933 99 90	p(1)	b	
Benfurakarb (*)	82560-54-1		2932 99 00	p(1)	b	
Bensultap	17606-31-4		2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	

Chemická látka	Č. CAS	Č. Eines	Kód CN	Podkategorie (*)	Omezení použití (**)	Země, pro které se nepožaduje oznámení
Benzen (1) (3)	71-43-2	200-753-7	2902 20 00	i(2)	sr	
Benzidin a jeho soli (*) Deriváty benzidinu (*)	92-87-5, 36341-27-2 a další	202-199-1, 252-984-8 a další	2921 59 90	i(1)-i(2) i(2)	sr-b b	
Bifentrin	82657-04-3		2916 20 00	p(1)	b	
Binapakryl (#)	485-31-4	207-612-9	2916 19 50	p(1)-p(2) i(2)	b-b b	viz oběžník PIC na adrese: www.pic.int/
Butralin (*)	33629-47-9	251-607-4	2921 49 00	p(1)	b	
Kadmium a jeho sloučeniny	7440-43-9 a další	231-152-8 a další	8107 3206 49 30 a další	i(1)	sr	
Kadusafos (*)	95465-99-9	nepoužije se	2930 90 85	p(1)	b	
Kalciferol	50-14-6	200-014-9	2936 29 90	p(1)	b	
Kaptafol (#)	2425-06-1	219-363-3	2930 50 00	p(1)-p(2)	b-b	viz oběžník PIC na adrese: www.pic.int/
Karbaryl (*)	63-25-2	200-555-0	2924 29 95	p(1)-p(2)	b-b	
Karbofuran (*)	1563-66-2	216-353-0	2932 99 85	p(1)	b	
Tetrachlormethan (chlorid uhličitý)	56-23-5	200-262-8	2903 14 00	i(2)	b	
Karbosulfan (*)	55285-14-8	259-565-9	2932 99 85	p(1)	b	
Kartap	15263-53-3		2930 20 00	p(1)-p(2)	b-b	
Chinomethionát	2439-01-2	219-455-3	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Chlorečnan (*)	7775-09-9 10137-74-3	231-887-4 233-378-2	2829 11 00 2829 19 00	p(1)	b	
Chlordimeform (#)	6164-98-3	228-200-5	2925 21 00	p(1)-p(2)	b-b	viz oběžník PIC na adrese: www.pic.int/

Chemická látka	Č. CAS	Č. Einecs	Kód CN	Podkategorie (*)	Omezení použití (**)	Země, pro které se nepožaduje oznámení
Chlorfenapyr (*)	122453-73-0		2933 99 90	p(1)	b	
Chlorfenvinfos	470-90-6	207-432-0	2919 90 90	p(1)-p(2)	b-b	
Chlormefos	24934-91-6	246-538-1	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Chlorbenzilát (#)	510-15-6	208-110-2	2918 18 00	p(1)-p(2)	b-b	viz oběžník PIC na adrese: www.pic.int/
Chloroform	67-66-3	200-663-8	2903 13 00	i(2)	b	
Chlorthal-dimethyl (*)	1861-32-1	217-464-7	2917 39 95	p(1)	b	
Chlozolinát (*)	84332-86-5	282-714-4	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Cholekalciferol	67-97-0	200-673-2	2936 29 90	p(1)	b	
Kumafuryl	117-52-2	204-195-5	2932 29 85	p(1)-p(2)	b-b	
Kreosot a příbuzné látky	8001-58-9 61789-28-4 84650-04-4 90640-84-9 65996-91-0 90640-80-5 65996-85-2 8021-39-4 122384-78-5	232-287-5 263-047-8 283-484-8 292-605-3 266-026-1 292-602-7 266-019-3 232-419-1 310-191-5	2707 91 00 3807 00 90	 i(2)	 b	
Krimidin	535-89-7	208-622-6	2933 59 95	p(1)	b	
Kyanamid (*)	420-04-2	206-992-3	2853 00 90	p(1)	b	
Kyanazin	21725-46-2	244-544-9	2933 69 80	p(1)-p(2)	b-b	
Cyhalothrin	68085-85-8	268-450-2	2926 90 95	p(1)	b	
DBB (di-μ-oxo-di-n-butylcínhydroxyboran/2,2-dibutyl-1,3,2,4-dioxastannaboretan-4-ol)	75113-37-0	401-040-5	2931 00 95	i(1)	b	

Chemická látka	Č. CAS	Č. Eines	Kód CN	Podkategorie (*)	Omezení použití (**)	Země, pro které se nepožaduje oznámení
Diazinon (*)	333-41-5	206-373-8	2933 59 10	p(1)	b	
Dichlobenil (*)	1194-65-6	214-787-5	2926 90 95	p(1)	b	
Dikloran (*)	99-30-9	202-746-4	2921 42 00	p(1)	b	
Dichlorvos (*)	62-73-7	200-547-7	2919 90 90	p(1)	b	
Dikofol (*)	115-32-2	204-082-0	2906 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
Dikofol, který obsahuje < 78 % p,p'-dikofolu nebo 1 g/kg DDT a příbuzných sloučenin (*)	115-32-2	204-082-0	2906 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
Dimethenamid (*)	87674-68-8	nepoužije se	2934 99 90	p(1)	b	
Dinikonazol-M (*)	83657-18-5	nepoužije se	2933 99 80	p(1)	b	
4,6-dinitro-o-kresol (DNOC) a jeho soli (jako amonná sůl, draselná sůl a sodná sůl) (#)	534-52-1 2980-64-5 5787-96-2 2312-76-7	208-601-1 221-037-0 — 219-007-7	2908 99 90	p(1)-p(2)	b-b	viz oběžník PIC na adrese: www.pic.int/
Dinobuton	973-21-7	213-546-1	2920 90 10	p(1)-p(2)	b-b	
Dinoseb a jeho soli a estery (#)	88-85-7 a další	201-861-7 a další	2908 91 00 2915 36 00	p(1)-p(2) i(2)	b-b b	viz oběžník PIC na adrese: www.pic.int/
Dinoterb (*)	1420-07-1	215-813-8	2908 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Difenyylamin	122-39-4	204-539-4	2921 44 00	p(1)	b	
Přípravky ve formě popraše obsahující směs: benomylu (nejméně 7 %),	 17804-35-2	 241-775-7	3808 99 90 2933 99 90	 p(1)	 b	viz oběžník PIC na adrese: www.pic.int/

Chemická látka	Č. CAS	Č. Eines	Kód CN	Podkategorie (*)	Omezení použití (**)	Země, pro které se nepožaduje oznámení
karbofuranu (nejméně 10 %)	1563-66-2	216-353-0	2932 99 85	p(2)	b	
a thiramu (nejméně 15 %) (#)	137-26-8	205-286-2	2930 30 00			
Endosulfan (*)	115-29-7	204-079-4	2920 90 85	p(1)	b	
Ethalfuralin (*)	55283-68-6	259-564-3	2921 43 00	p(1)	b	
Ethion	563-12-2	209-242-3	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Ethoxychin (*)	91-53-2	202-075-7	2933 49 90	p(1)	b	
Ethylenoxid (Oxiran) (#)	75-21-8	200-849-9	2910 10 00	p(1)	b	viz oběžník PIC na adrese: www.pic.int/
Fenarimol (*)	60168-88-9	262-095-7	2933 59 95	p(1)	b	
Fenitrothion (*)	122-14-5	204-524-2	2920 19 00	p(1)	b	
Fenprothrin	39515-41-8	254-485-0	2926 90 95	p(1)-p(2)	b-b	
Fenthion (*)	55-38-9	200-231-9	2930 90 85	p(1)	sr	
Fentinacetát (*)	900-95-8	212-984-0	2931 00 95	p(1)-p(2)	b-b	
Fentinhydroxid (*)	76-87-9	200-990-6	2931 00 95	p(1)-p(2)	b-b	
Fenvalerát	51630-58-1	257-326-3	2926 90 95	p(1)	b	
Ferbam	14484-64-1	238-484-2	2930 20 00	p(1)-p(2)	b-b	
Fluoracetamid (#)	640-19-7	211-363-1	2924 12 00	p(1)	b	viz oběžník PIC na adrese: www.pic.int/
Flurenol	467-69-6	207-397-1	2918 19 85	p(1)-p(2)	b-b	
Flurprimidol (*)	56425-91-3	nepoužije se	2933 59 95	p(1)	b	
Furathiokarb	65907-30-4	265-974-3	2932 99 85	p(1)-p(2)	b-b	
Guazatin (*)	108173-90-6 115044-19-4	236-855-3	3808 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Hexachlorethan	67-72-1	200-666-4	2903 19 80	i(1)	sr	

Chemická látka	Č. CAS	Č. Eines	Kód CN	Podkategorie (*)	Omezení použití (**)	Země, pro které se nepožaduje oznámení
Hexazinon	51235-04-2	257-074-4	2933 69 80	p(1)-p(2)	b-b	
Iminoktadin	13516-27-3	236-855-3	2925 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
Indolyloctová kyselina (*)	87-51-4	201-748-2	2933 99 80	p(1)	b	
Isoxathion	18854-01-8	242-624-8	2934 99 90	p(1)	b	
Malathion	121-75-5	204-497-7	2930 90 99	p(2)	b	
a) Maleinhydrazid a jeho soli, s výjimkou cholinové, draselné a sodné soli;	123-33-1	204-619-9	2933 99 90	p(1)	b	
b) Cholinové, draselné a sodné soli maleinhydrazidu, které obsahují více než 1 mg/kg volného hydrazinu vyjádřený jako ekvivalent kyseliny	61167-10-0, 51542-52-0, 28330-26-9	257-261-0, 248-972-7	2933 99 90			
Sloučeniny rtuti, které zahrnují anorganické sloučeniny rtuti, alkylované, alkyloxyalkylované a arylované sloučeniny rtuti s výjimkou sloučenin rtuti uvedených v příloze V (#)	62-38-4, 26545-49-3 a další	200-532-5, 247-783-7 a další	2852 00 00	p(1)-p(2)	b-b	viz oběžník PIC na adrese: www.pic.int/
Metam	144-54-7 137-42-8	205-632-2 205-239-0	2930 20 00	p(1)	b	
Methamidofos (2) (*)	10265-92-6	233-606-0	2930 50 00	p(1)	b	
Methamidofos (rozpustné kapalné přípravky s více než 600 g účinné složky v 1 l) (#)	10265-92-6	233-606-0	2930 50 00 3808 50 00	p(2)	b	viz oběžník PIC na adrese: www.pic.int/
Methodathion	950-37-8	213-449-4	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Methomyl	16752-77-5	240-815-0	2930 90 99	p(2)	b	
Methylbromid (*)	74-83-9	200-813-2	2903 39 11	p(1)-p(2)	b-b	
Parathion-methyl (*) (#)	298-00-0	206-050-1	2920 11 00	p(1)-p(2)	b-b	viz oběžník PIC na adrese: www.pic.int/
Metoxuron	19937-59-8	243-433-2	2924 21 90	p(1)-p(2)	b-b	
Monokrotofos (#)	6923-22-4	230-042-7	2924 12 00	p(1)-p(2)	b-b	viz oběžník PIC na adrese: www.pic.int/

Chemická látka	Č. CAS	Č. Eines	Kód CN	Podkategorie (*)	Omezení použití (**)	Země, pro které se nepožaduje oznámení
Monolinuron	1746-81-2	217-129-5	2928 00 90	p(1)	b	
Brom(brombenzyl) methylbenzen; obchodní název: DBBT (*)	99688-47-8	402-210-1	2903 69 90	i(1)	b	
Chlor(chlorbenzyl) methylbenzen; obchodní název: Ugilec 121 nebo Ugilec 21 (*)	—	400-140-6	2903 69 90	i(1)-i(2)	b-b	
Dichlor(dichlor-2-methylbenzyl)benzen; obchodní název: Ugilec 141 (*)	76253-60-6	278-404-3	2903 69 90	i(1)-i(2)	b-b	
Monuron	150-68-5	205-766-1	2924 21 90	p(1)	b	
Nikotin (*)	54-11-5	200-193-3	2939 99 00	p(1)	b	
Nitrofen (*)	1836-75-5	217-406-0	2909 30 90	p(1)-p(2)	b-b	
Nonylfenoly C ₆ H ₄ (OH)C ₉ H ₁₉ (*)	25154-52-3 (nonylfenol), 84852-15-3 (4-nonylfenol, větvený), 11066-49-2 (isononylfenol), 90481-04-2 (nonylfenol, větve- ný), 1 104-40-5(p-nonylfenol) a další	246-672-0 284-325-5 234-284-4 291-844-0 203-199-4 a další	2907 13 00	i(1)	sr	
Nonylfenol ethoxyláty (C ₂ H ₄ O) _n C ₁₅ H ₂₄ O (*)	9016-45-9, 26027-38-3, 68412-54-4, 37205-87-1, 127087-87-0 a další		3402 13 00	i(1) p(1)-p(2)	sr b-b	
Oktabromdifenylether (*)	32536-52-0	251-087-9	2909 30 38	i(1)	sr	
Omethoát	1113-02-6	214-197-8	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Oxydemethon-methyl (*)	301-12-2	206-110-7	2930 90 85	p(1)	b	
Parakvat (*)	4685-14-7 1910-42-5 2074-50-2	225-141-7 217-615-7 218-196-3	2933 39 99	p(1)	b	

Chemická látka	Č. CAS	Č. Eines	Kód CN	Podkategorie (*)	Omezení použití (**)	Země, pro které se nepožaduje oznámení
Parathion (#)	56-38-2	200-271-7	2920 11 00	p(1)-p(2)	b-b	viz oběžník PIC na adrese: www.pic.int/
Pebulát	1114-71-2	214-215-4	2930 20 00	p(1)-p(2)	b-b	
Pentachlorfenol a jeho soli a estery (#)	87-86-5 a další	201-778-6 a další	2908 11 00 2908 19 00 a další	p(1)-p(2)	b-sr	viz oběžník PIC na adrese: www.pic.int/
Perfluoroktansulfonáty (PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ (X = OH, kovová sůl (O-M +), halogenid, amid a jiné deriváty, včetně polymerů) (*)	1763-23-1 2795-39-3 a další	nepoužije se	2904 90 20 2904 90 20 a další	i(1)	sr	
Permethrin	52645-53-1	258-067-9	2916 20 00	p(1)	b	
Fosalon (*)	2310-17-0	218-996-2	2934 99 90	p(1)	b	
Fosfamidon (rozpustné kapalné přípravky s více než 1 000 g účinné složky v 1 l) (#)	13171-21-6 (směs (E) & (Z) isomerů) 23783-98-4 ((Z)-isomer) 297-99-4 ((E)-isomer)	236-116-5	2924 12 00 3808 50 00	p(1)-p(2)	b-b	viz oběžník PIC na adrese: www.pic.int/
Polybromované bifenyly (PBB) s výjimkou hexabrombi-fenyly (#)	13654-09-6, 27858-07-7 a další	237-137-2, 248-696-7 a další	2903 69 90	i(1)	sr	viz oběžník PIC na adrese: www.pic.int/
Polychlorované terfenyly (PCT) (#)	61788-33-8	262-968-2	2903 69 90	i(1)	b	viz oběžník PIC na adrese: www.pic.int/
Procymidon (*)	32809-16-8	251-233-1	2925 19 95	p(1)	b	
Propachlor (*)	1918-16-7	217-638-2	2924 29 98	p(1)	b	
Propanil	709-98-8	211-914-6	2924 29 98	p(1)	b	
Profam	122-42-9	204-542-0	2924 29 95	p(1)	b	
Propisochlor (*)	86763-47-5	nepoužije se	2924 29 98	p(1)	b	

Chemická látka	Č. CAS	Č. Eines	Kód CN	Podkategorie (*)	Omezení použití (**)	Země, pro které se nepožaduje oznámení
Pyrazofos (*)	13457-18-6	236-656-1	2933 59 95	p(1)-p(2)	b-b	
Kvintozen (*)	82-68-8	201-435-0	2904 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Scillirosid	507-60-8	208-077-4	2938 90 90	p(1)	b	
Simazin (*)	122-34-9	204-535-2	2933 69 10	p(1)-p(2)	b-b	
Strychnin	57-24-9	200-319-7	2939 99 00	p(1)	b	
Teknazen (*)	117-18-0	204-178-2	2904 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Terbufos	13071-79-9	235-963-8	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Tetraethylolovo (#)	78-00-2	201-075-4	2931 00 95	i(1)	sr	viz oběžník PIC na adrese: www.pic.int/
Tetramethylolovo (#)	75-74-1	200-897-0	2931 00 95	i(1)	sr	viz oběžník PIC na adrese: www.pic.int/
Síran thallný	7446-18-6	231-201-3	2833 29 90	p(1)	b	
Thiobenkarb (*)	28249-77-6	248-924-5	2930 20 00	p(1)	b	
Thiocyklam	31895-22-4	250-859-2	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Thiodikarb (*)	59669-26-0	261-848-7	2930 90 85	p(1)	b	
Tolylfluamid (*)	731-27-1	211-986-9	2930 90 85	p(1)	b	
Triazofos	24017-47-8	245-986-5	2933 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Všechny sloučeniny tributylcínu, k nimž náleží:			2931 00 95	p(2)	b	viz oběžník PIC na adrese: www.pic.int/
tributylcínoxid	56-35-9	200-268-0	2931 00 95			
tributylfluorstannan	1983-10-4	217-847-9	2931 00 95			
tributyl(methakryloyloxy)stannan	2155-70-6	218-452-4	2931 00 95			
(benzoyloxy)tributystannan	4342-36-3	224-399-8	2931 00 95			
tributylchlorstannan	1461-22-9	215-958-7	2931 00 95			
tributyl(linolyloxy)stannan	24124-25-2	246-024-7	2931 00 95			
tributyl(naftenyloxy)stannan (#)	85409-17-2	287-083-9	2931 00 95			

Chemická látka	Č. CAS	Č. Eines	Kód CN	Podkategorie (*)	Omezení použití (**)	Země, pro které se nepožaduje oznámení
Trichlorfon (*)	52-68-6	200-149-3	2931 00 95	p(1)-p(2)	b-b	
Tricyklazol (*)	41814-78-2	255-559-5	2934 99 90	p(1)	b	
Tridemorf	24602-86-6	246-347-3	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Trifluralin (*)	1582-09-8	216-428-8	2921 43 00	p(1)	b	
Triorganylcínitě sloučeniny jiné než sloučeniny tributylcínu (*)	—	—	2931 00 95a další	p(2) i(2)	sr sr	
Tris(2,3-dibrompropyl)fosfát (#)	126-72-7	204-799-9	2919 10 00	i(1)	sr	viz oběžník PIC na adrese: www.pic.int/
Triaziridin-1-ylfosfinoxyd (1,1',1''-fosforyltriaziridin) (*)	545-55-1	208-892-5	2933 99 90	i(1)	sr	
Vamidotion	2275-23-2	218-894-8	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Vinklozolin (*)	50471-44-8	256-599-6	2934 99 90	p(1)	b	
Zineb	12122-67-7	235-180-1	2930 20 00 nebo 3824 90 97	p(1)	b	

(*) Podkategorie: p(1) – pesticidy ve skupině prostředků na ochranu rostlin, p(2) – jiné pesticidy včetně biocidů, i(1) – průmyslová chemická látka pro profesionální použití a i(2) – průmyslová chemická látka pro použití veřejností.

(**) Omezení použití: sr – přísné omezení, b – zákaz (pro příslušnou podkategorii nebo podkategorie) podle právních předpisů Unie.

(1) Tato položka nemá vliv na stávající položku (Z)-1,3-dichlorpropen (č. CAS 10061-01-5).

(2) Tato položka nemá vliv na stávající položku pro rozpustné kapalně přípravky látky methamidofos s více než 600 g účinné složky v 1 l.

(3) S výjimkou motorových paliv podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES ze dne 13. října 1998 o jakosti benzínu a motorové nafty (Úř. věst. L 350, 28.12.1998, s. 58).

Č. CAS = registrační číslo Chemical Abstracts Service.

(#) Chemická látka, na kterou se vztahuje nebo částečně vztahuje postup PIC.

(*) Chemická látka, která je způsobilá pro oznámení v rámci PIC.

Seznam chemických látek, které jsou způsobilé pro oznámení v rámci PIC

(uvedený v článku 11)

Tento seznam zahrnuje látky, které jsou způsobilé pro oznámení v rámci PIC. Nezahrnuje chemické látky, na které se již vztahuje postup PIC, které jsou uvedeny v části 3 této přílohy.

Chemická látka	Č. CAS	Č. Eines	Kód KN	Kategorie (*)	Omezení použití (**)
1,3-dichlorprop-1-en	542-75-6	208-826-5	2903 29 00	p	b
2-naftylamin (naftalen-2-amin) a jeho soli	91-59-8, 553-00-4, 612-52-2 a další	202-080-4, 209-030-0, 210-313-6 a další	2921 45 00	i	b
4-aminobifenyl (bifenyl-4-amin) a jeho soli	92-67-1, 2113-61-3 a další	202-177-1 a další	2921 49 80	i	b
4-nitrobifenyl	92-92-3	202-204-7	2904 20 00	i	b
Acefát	30560-19-1	250-241-2	2930 90 85	p	b
Alachlor	15972-60-8	240-110-8	2924 29 95	p	b
Aldikarb	116-06-3	204-123-2	2930 90 85	p	sr
Amitraz	33089-61-1	251-375-4	2925 29 00	p	b
Antrachinon	84-65-1	201-549-0	2914 61 00	p	b
Azbestová vlákna: Chrysotil	12001-29-5 nebo 132207-32-0		2524 90 00	i	b
Atrazin	1912-24-9	217-617-8	2933 69 10	p	b
Azinfos-methyl	86-50-0	201-676-1	2933 99 80	p	b
Benfurakarb	82560-54-1	nepoužije se	2932 99 00	p	b
Benzidin a jeho soli	92-87-5, 36341-27-2 a další	202-199-1, 252-984-8 a další	2921 59 90	i	sr
Deriváty benzidinu	—	—			

Chemická látka	Č. CAS	Č. EINECS	Kód KN	Kategorie (*)	Omezení použití (**)
Butralin	33629-47-9	251-607-4	2921 49 00	p	b
Kadusafos	95465-99-9	nepoužije se	2930 90 99	p	b
Karbaryl	63-25-2	200-555-0	2924 29 95	p	b
Karbofuran	1563-66-2	216-353-0	2932 99 00	p	b
Karbosulfan	55285-14-8	259-565-9	2932 99 00	p	b
Chlorečnan	7775-09-9 10137-74-3	231-887-4 233-378-2	2829 11 00 2829 19 00	p	b
Chlorfenapyr	122453-73-0		2933 99 90	p	sr
Chlorthal-dimethyl	1861-32-1	217-464-7	2917 39 95	p	b
Chlozolinát	84332-86-5	282-714-4	2934 99 90	p	b
Kyanamid	420-04-2	206-992-3	2853 00 90	p	sr
Diazinon	333-41-5	206-373-8	2933 59 10	p	sr
Dichlobenil	1194-65-6	214-787-5	2926 90 95	p	b
Dikloran	99-30-9	202-746-4	2921 42 00	p	b
Dichlorvos	62-73-7	200-547-7	2919 90 00	p	sr
Dikofol	115-32-2	204-082-0	2906 29 00	p	b
Dikofol, který obsahuje < 78 % p,p'-dikofolu nebo 1 g/kg DDT a příbuzných sloučenin	115-32-3	204-082-0	2906 29 00	p	b
Dimethenamid není k dispozici	87674-68-8	nepoužije se	2934 99 90	p	b
Dinikonazol-M	83657-18-5	nepoužije se	2933 99 80	p	b
Dinoterb	1420-07-1	215-813-8	2908 99 90	p	b
Endosulfan	115-29-7	204-079-4	2920 90 85	p	b
Ethalfuralin	55283-68-6	259-564-3	2921 43 00	p	b

Chemická látka	Č. CAS	Č. EINECS	Kód KN	Kategorie (*)	Omezení použití (**)
Ethoxychin	91-53-2	202-075-7	2933 49 90	p	b
Fenarimol	60168-88-9	262-095-7	2933 59 95	p	b
Fenitrothion	122-14-5	204-524-2	2920 19 00	p	sr
Fenthion	55-38-9	200-231-9	2930 90 85	p	sr
Fentinacetát	900-95-8	212-984-0	2931 00 95	p	b
Fentinhydroxid	76-87-9	200-990-6	2931 00 95	p	b
Flurprimidol	56425-91-3	nepoužije se	2933 59 95	p	b
Guazatin	108173-90-6 115044-19-4	236-855-3	3808 99 90	p	b
Indolyloctová kyselina	87-51-4	201-748-2	2933 99 80	p	b
Methamidophos (1)	10265-92-6	233-606-0	2930 50 00	p	b
Methylbromid	74-83-9	200-813-2	2903 39 11	p	b
Parathion-methyl (#)	298-00-0	206-050-1	2920 11 00	p	b
Brom(brombenzyl) methylbenzen; obchodní název: DBBT	99688-47-8	401-210-1	2903 69 90	i	b
Chlor(chlorbenzyl) methylbenzen; obchodní název: Ugilec 121 nebo Ugilec 21	—	400-140-6	2903 69 90	i	b
Dichlor(dichlor-2-methylbenzyl)benzen; obchodní název: Ugilec141	76253-60-6	278-404-3	2903 69 90	i	b
Nikotin	54-11-5	200-193-3	2939 99 00	p	b

Chemická látka	Č. CAS	Č. Eines	Kód KN	Kategorie (*)	Omezení použití (**)
Nitrofen	1836-75-5	217-406-0	2909 30 90	p	b
Nonylfenoly $C_6H_4(OH)C_9H_{19}$	25154-52-3 (nonylfenol), 84852-15-3 (4-nonylfenol, větvený), 11066-49-2 (isononylfenol), 90481-04-2 (nonylfenol, větvený), 1 04-40-5(p-nonylfenol) a další	246-672-0 284-325-5 234-284-4 291-844-0 203-199-4 a další	2907 13 00	i	sr
Nonylfenol ethoxyláty $(C_2H_4O)_n C_{15}H_{24}O$	9016-45-9, 26027-38-3, 68412-54-4, 37205-87-1, 127087-87-0 a další		3402 13 00	i p	sr b
Oktabromdifenylether	32536-52-0	251-087-9	2909 30 38	i	sr
Oxydemethon-methyl	301-12-2	206-110-7	2930 90 85	p	b
Parakvat	4685-14-7 1910-42-5 2074-50-2	225-141-7 217-615-7 218-196-3	2933 39 99	p	b
Perfluoroktansulfonáty	1763-23-1	nepoužije se	2904 90 20	i	sr
(PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ (X = OH, kovová sůl (O-M +), halogenid, amid a jiné deriváty, včetně polymerů)	2795-39-3 a další		2904 90 20 a další		
Fosalon	2310-17-0	218-996-2	2934 99 90	p	b
Procymidon	32809-16-8	251-233-1	2925 19 95	p	b
Propachlor	1918-16-7	217-638-2	2924 29 98	p	b
Propisochlor	86763-47-5	nepoužije se	2924 29 98	p	b
Pyrazofos	13457-18-6	236-656-1	2933 59 95	p	b

Chemická látka	Č. CAS	Č. Eines	Kód KN	Kategorie (*)	Omezení použití (**)
Kvintozen	82-68-8	201-435-0	2904 90 85	p	b
Simazin	122-34-9	204-535-2	2933 69 10	p	b
Teknazen	117-18-0	204-178-2	2904 90 85	p	b
Thiobenkarb	28249-77-6	248-924-5	2930 20 00	p	b
Thiodikarb	59669-26-0	261-848-7	2930 90 85	p	b
Tolyfluanid	731-27-1	211-986-9	2930 90 85	p	sr
Trichlorfon	52-68-6	200-149-3	2931 00 95	p	b
Tricyklazol	41814-78-2	255-559-5	2934 99 90	p	b
Trifluralin	1582-09-8	216-428-8	2921 43 00	p	b
Triorganylcínité sloučeniny jiné než sloučeniny tributylcínu	—	—	2931 00 95 a další	p	sr
Vinklozolin	50471-44-8	256-599-6	2934 99 90	p	b

(*) Kategorie: p – pesticidy, i – průmyslová chemická látka.

(**) Omezení použití: sr – přísné omezení, b – zákaz (pro příslušnou kategorii nebo kategorii). Č. CAS = registrační číslo Chemical Abstracts Service.

(¹) Tato položka nemá vliv na položku v příloze I části 3 pro rozpustné kapalně přípravky látky methamidofos s více než 600 g účinné složky v 1 l.

([#]) Chemická látka, na kterou se vztahuje nebo částečně vztahuje mezinárodní postup PIC.

ČÁST 3

Seznam chemických látek, na které se vztahuje postup PIC

(uvedený v člácích 13 a 14)

(Kategorie jsou uvedeny podle úmluvy)

Chemická látka	Príslušné číslo nebo čísla CAS	Kód KN Čistá látka	Kód KN Směsi obsahující látku	Kategorie
2,4,5-T a jeho soli a estery	93-76-5 (#)	2918.91	3808.50	Pesticid
Aldrin (*)	309-00-2	2903.52	3808.50	Pesticid
Binapakryl	485-31-4	2916.19	3808.50	Pesticid
Kaptafol	2425-06-1	2930.50	3808.50	Pesticid
Chlordan (*)	57-74-9	2903.52	3808.50	Pesticid
Chlordimeform	6164-98-3	2925.21	3808.50	Pesticid
Chlorbenzilát	510-15-6	2918.18	3808.50	Pesticid
DDT (*)	50-29-3	2903.62	3808.50	Pesticid
Dieldrin (*)	60-57-1	2910.40	3808.50	Pesticid
4,6-dinitro-o-kresol (DNOC) a jeho soli (jako amonná sůl, draselná sůl a sodná sůl)	534-52-1, 2980-64-5, 5787-96-2, 2312-76-7	2908.99	3808.91 3808.92 3808.93	Pesticid
Dinoseb a jeho soli a estery	88-85-7 (#)	2908.91	3808.50	Pesticid
1,2-dibromethan (EDB)	106-93-4	2903.31	3808.50	Pesticid
1,2-dichlorethan (ethylendichlorid, EDC)	107-06-2	2903.15	3808.50	Pesticid
Ethylenoxid	75-21-8	2910.10	3808.50 3824.81	Pesticid
Fluoroacetamid	640-19-7	2924.12	3808.50	Pesticid
HCH (směs isomerů) (*)	608-73-1	2903.51	3808.50	Pesticid
Heptachlor (*)	76-44-8	2903.52	3808.50	Pesticid

Chemická látka	Příslušné číslo nebo čísla CAS	Kód KN Čistá látka	Kód KN Směsi obsahující látku	Kategorie
Hexachlorobenzen (*)	118-74-1	2903.62	3808.50	Pesticid
Lindan (*)	58-89-9	2903.51	3808.50	Pesticid
Sloučeniny rtuti, které zahrnují anorganické sloučeniny rtuti, alkylované, alkyloxyalkylované a arylované sloučeniny rtuti	10112-91-1, 21908-53-2 a další Viz rovněž: http://www.pic.int	2852.00	3808.50	Pesticid
Monokrotofos	6923-22-4	2924.12	3808.50	Pesticid
Parathion	56-38-2	2920.11	3808.50	Pesticid
Pentachlorfenol a jeho soli a estery	87-86-5 (#)	2908.11 2908.19	3808.50 3808.91 3808.92 3808.93 3808.94 3808.99	Pesticid
Toxaphene (*)	8001-35-2	—	3808.50	Pesticid
Přípravky ve formě popraše obsahující směs: benomylu (nejméně 7 %), karbofuranu (nejméně 10 %) a thiramu (nejméně 15 %)	17804-35-2 1563-66-2 137-26-8	—	3808.92	Vysoce nebezpečný pesticidní přípravek
Methamidofos (rozpustné kapalně obchodní úpravy látky s více než 600 g účinné složky v 1 l)	10265-92-6	2930.50	3808.50	Vysoce nebezpečný pesticidní přípravek
Parathion-methyl (emulgovatelné koncentráty (EC) s obsahem nejméně 19,5 % účinné složky a prášky s obsahem nejméně 1,5 % účinné složky)	298-00-0	2920.11	3808.50	Vysoce nebezpečný pesticidní přípravek
Fosfamidon (rozpustné kapalně přípravky s více než 1 000 g účinné složky v 1 l)		2924.12	3808.50	Vysoce nebezpečný pesticidní přípravek
Směs (E) & (Z) isomerů	13171-21-6			
(Z)-isomer	23783-98-4			
(E)-isomer	297-99-4			
Azbestová vlákna:		2524.10 2524.90	6811.40 6812.80 6812.91 6812.92 6812.93 6812.99 6813.20	Průmyslové

Chemická látka	Príslušné číslo nebo čísla CAS	Kód KN Čistá látka	Kód KN Směsi obsahující látku	Kategorie
Krokydolit	12001-28-4	2524.10		
Aktinolit	77536-66-4	2524.90		
Antofyllit	77536-67-5	2524.90		
Amosit	12172-73-5	2524.90		
Tremolit	77536-68-6	2524.90		
Polybromované bifenyly (PBB)				
— (hexa-) (*)	36355-01-8	—	3824.82	Průmyslové
— (okta-)	27858-07-7			
— (deka-)	13654-09-6			
Polychlorované bifenyly (PCB) (*)	1336-36-3	—	3824.82	Průmyslové
Polychlorované terfenyly (PCT)	61788-33-8	—	3824.82	Průmyslové
Tetraethylolovo	78-00-2	2931.00	3811.11	Průmyslové
Tetramethylolovo	75-74-1	2931.00	3811.11	Průmyslové
Všechny sloučeniny tributylcínu, k nimž náleží:		2931.00	3808.99	Pesticid
tributylcínoxid	56-35-9	2931.00	3808.99	
tributylfluorstannan	1983-10-4	2931.00	3808.99	
tributyl(methakryloyloxy)stannan	2155-70-6	2931.00	3808.99	
(benzoyloxy)tributystannan	4342-36-3	2931.00	3808.99	
tributylchlorstannan	1461-22-9	2931.00	3808.99	
tributyl(linolyloxy)stannan	24124-25-2	2931.00	3808.99	
tributyl(naftenyloxy)stannan	85409-17-2	2931.00	3808.99	
Tris(2,3-dibrompropyl) fosfát	126-72-7	2919.10	3824.83	Průmyslové

(*) Na tyto látky se vztahuje zákaz vývozu v souladu s čl. 15 odst. 2 a přílohou V tohoto nařízení.

(*) Uvedena jsou pouze čísla CAS mateřských sloučenin.

PŘÍLOHA II

OZNÁMENÍ O VÝVOZU

Podle článku 8 jsou požadovány tyto informace:

1. Identita látky určené pro vývoz:

- a) název podle nomenklatury Mezinárodní unie pro čistou a užitou chemii;
- b) jiné názvy (např. název ISO, triviální názvy, obchodní názvy a zkratky);
- c) číslo EINECS (Evropský seznam existujících obchodovaných chemických látek) a číslo CAS (Chemical Abstracts Service);
- d) číslo CUS (Evropského celního seznamu chemických látek) a kód kombinované nomenklatury;
- e) hlavní nečistoty v látce, pokud jsou zvláště důležité.

2. Identita směsi určené pro vývoz:

- a) obchodní název nebo označení směsi;
- b) pro každou látku uvedenou v příloze I její procentní obsah a podrobnosti uvedené v bodu 1;
- c) číslo CUS (Evropského celního seznamu chemických látek) a kód kombinované nomenklatury.

3. Identita výrobku určeného pro vývoz:

- a) obchodní název nebo označení výrobku;
- b) pro každou látku uvedenou v příloze I její procentní obsah a podrobnosti uvedené v bodu 1.

4. Informace o vývozu:

- a) země určení;
- b) země původu;
- c) předpokládané datum prvního letošního vývozu;
- d) odhadované množství chemické látky, jež má být letos vyvezeno do příslušné země;
- e) určené použití v zemi určení, pokud je známo, včetně kategorie nebo kategorií, do nichž použití spadá podle úmluvy;
- f) název, adresa a další důležité údaje o dovážející fyzické či právnické osobě nebo dovozní společnosti;
- g) název, adresa a další důležité údaje o vývozci.

5. Určené vnitrostátní orgány:

- a) název, adresa, číslo telefonu, telexu a faxu nebo e-mail určeného orgánu v Unii, od něhož je možno získat další informace;
- b) název, adresa, číslo telefonu, telexu a faxu nebo e-mail určeného orgánu v dovážející zemi.

6. Informace o preventivních opatřeních, která je nutné učinit, včetně údajů o kategorii nebezpečnosti a rizika a bezpečnostních pokynech.

7. Souhrn fyzikálně-chemických, toxikologických a ekotoxikologických vlastností.

8. Použití chemické látky v Unii:

- a) použití, kategorie podle úmluvy a podkategorie Unie, na něž se vztahují kontrolní opatření (zákaz nebo přísné omezení);
- b) použití, pro která chemická látka není přísně omezena nebo zakázána (kategorie a podkategorie použití podle definic v příloze I tohoto nařízení);
- c) odhad množství chemické látky, které se vyrábí, dováží, vyváží a používá (pokud je takový odhad k dispozici).

9. Informace o preventivních opatřeních ke snížení expozice dané látce a jejích emisí.

10. Souhrn regulačních omezení a jejich odůvodnění.

11. Souhrn informací uvedených v příloze IV bodě 2 písm. a), c) a d).

12. Doplňující informace, které vyvážející smluvní strana považuje za významné, nebo další informace uvedené v příloze IV, pokud je požaduje dovážející smluvní strana.

PŘÍLOHA III

Informace, které mají poskytnout určené vnitrostátní orgány členského státu Komisi podle článku 10

1. Souhrn množství chemických látek (ve formě látek, směsí a výrobků) vyvezených během předcházejícího roku, na které se vztahuje příloha I.

a) Rok, v němž se uskutečnil vývoz

b) Tabulka, ve které jsou shrnuta množství vyvezených chemických látek (ve formě látek, směsí a výrobků), ve tvaru:

Chemická látka	Dovážející země	Množství látky

2. Seznam fyzických či právnických osob dovážejících chemické látky do smluvních stran či jiné země

Chemická látka	Dovážející země	Dovážející osoba	Adresa a další důležité údaje o dovážející osobě

PŘÍLOHA IV

Oznámení zakázaných nebo přísně omezených chemických látek sekretariátu úmluvy

INFORMACE POŽADOVANÉ PRO OZNÁMENÍ PODLE ČLÁNKU 11

Oznámení zahrnuje:

1. vlastnosti, identifikaci a použití

- a) běžný název;
- b) chemický název podle mezinárodně uznané nomenklatury (např. Mezinárodní unie pro čistou a užitou chemii (IUPAC)), pokud taková nomenklatura existuje;
- c) obchodní názvy a názvy směsí;
- d) kódová čísla: číslo Chemical Abstracts Service (CAS), harmonizovaný systém celního kodexu (Harmonized System Customs Code) a další čísla;
- e) informace o klasifikaci nebezpečnosti, pokud se na chemickou látku vztahují požadavky na klasifikaci;
- f) použití chemické látky:
 - v Unii,
 - jinde (pokud je známé);
- g) fyzikálně-chemické, toxikologické a ekotoxikologické vlastnosti;

2. konečné regulační opatření

- a) zvláštní informace pro konečné regulační opatření:
 - i) souhrn konečného regulačního opatření,
 - ii) odkaz na regulační dokument,
 - iii) datum vstupu konečného regulačního opatření v platnost,
 - iv) informace o tom, zda bylo konečné regulační opatření přijato na základě hodnocení rizika nebo nebezpečnosti a, pokud ano, informace o takovém hodnocení včetně odkazu na příslušnou dokumentaci,
 - v) důvody pro konečné regulační opatření týkající se ochrany zdraví člověka, včetně zdraví spotřebitelů a pracovníků, nebo životního prostředí,
 - vi) přehled nebezpečnosti a rizik představovaných chemickou látkou pro zdraví člověka, včetně zdraví spotřebitelů a pracovníků, nebo pro životní prostředí a očekávaný účinek konečného regulačního opatření;
- b) kategorie, pro které bylo konečné regulační opatření přijato, a pro každou kategorii:
 - i) použití zakázaná konečným regulačním opatřením,
 - ii) použití, která jsou nadále povolena,
 - iii) odhad množství chemické látky, které se vyrábí, dováží, vyvážá a používá (pokud je takový odhad k dispozici);

- c) pokud možno informace o významu konečného regulačního opatření pro jiné státy a oblasti;
 - d) jiné důležité informace, jako jsou:
 - i) posouzení společensko-hospodářských důsledků konečného regulačního opatření,
 - ii) informace o náhradních látkách a jejich relativních rizicích, pokud jsou dostupné, např.
 - strategie integrované ochrany proti škůdcům,
 - průmyslová praxe a postupy, včetně čistších technologií.
-

PŘÍLOHA V

Chemické látky a výrobky, na které se vztahuje zákaz vývozu

(uvedený v článku 15)

ČÁST 1

Perzistentní organické znečišťující látky uvedené v přílohách A a B Stockholmské úmluvy o perzistentních organických znečišťujících látkách ⁽¹⁾ ve smyslu ustanovení této úmluvy

Popis chemických látek/výrobku nebo výrobků, na které se vztahuje zákaz vývozu	Doplňující informace, pokud jsou důležité (např. název chemické látky, č. ES, č. CAS atd.)	
	Aldrin	č. ES 206-215-8, č. CAS 309-00-2, kód KN 2903 52 00.
	Chlordan	č. ES 200-349-0, č. CAS 57-74-9, kód KN 2903 52 00.
	Chlordekon	č. ES 205-601-3 č. CAS 143-50-0 kód KN 2914 70 00.
	Dieldrin	č. ES 200-484-5, č. CAS 60-57-1, kód KN 2910 40 00.
	DDT (1,1,1-trichlor-2,2-bis(p-chlorfenyl)ethan)	č. ES 200-024-3, č. CAS 50-29-3, kód KN 2903 62 00.
	Endrin	č. ES 200-775-7, č. CAS 72-20-8, kód KN 2910 90 00.
	Heptabromdifenylether C ₁₂ H ₃ Br ₇ O	č. ES 273-031-2 č. CAS 68928-80-3 a další kód KN 2909 30 38.
	Heptachlor	č. ES 200-962-3, č. CAS 76-44-8, kód KN 2903 52 00.
	Hexabrombifenyl	č. ES 252-994-2 č. CAS 36355-01-8 kód KN 2903 69 90.
	Hexabromdifenylether C ₁₂ H ₄ Br ₆ O	č. ES 253-058-6 č. CAS 36483-60-0 a další kód KN 2909 30 38.
	Hexachlorbenzen	č. ES 200-273-9, č. CAS 118-74-1, kód KN 2903 62 00.
	Hexachlorcyklohexany, včetně lindanu	č. ES 200-401-2, 206-270-8, 206-271-3, 210-168-9 č. CAS 58-89-9, 319-84-6, 319-85-7, 608-73-1 kód KN 2903 51 00.
	Mirex	č. ES 219-196-6, č. CAS 2385-85-5, kód KN 2903 59 80.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 209, 31.7.2006, s. 3.

Popis chemických látek/výrobku nebo výrobků, na které se vztahuje zákaz vývozu	Doplňující informace, pokud jsou důležité (např. název chemické látky, č. ES, č. CAS atd.)	
	Pentabromdifenylether $C_{12}H_5Br_5O$	č. ES 251-084-2 a další č. CAS 32534-81-9 a další kód KN 2909 30 31.
	Pentachlorbenzen	č. ES 210-172-5 č. CAS 608-93-5 kód KN 2903 69 90.
	Polychlorované bifenyly (PCB)	č. ESC 215-648-1 a další, č. CAS 1336-36-3 a další, kód KN 2903 69 90.
	Tetrabromdifenylether $C_{12}H_6Br_4O$	č. ES 254-787-2 a další č. CAS 40088-47-9 a další kód KN 2909 30 38.
	Toxafen (kamfechlor)	č. ES 232-283-3, č. CAS 8001-35-2, kód KN 3808 50 00.

ČÁST 2

Chemické látky jiné než perzistentní organické znečišťující látky uvedené v přílohách A a B Stockholmské úmluvy o perzistentních organických znečišťujících látkách ve smyslu ustanovení této úmluvy.

Popis chemických látek/výrobku nebo výrobků, na které se vztahuje zákaz vývozu	Doplňující informace, pokud jsou důležité (např. název chemické látky, č. ES, č. CAS atd.)
Kosmetická mýdla obsahující rtuť	kódy KN 3401 11 00, 3401 19 00, 3401 20 10, 3401 20 90, 3401 30 00
Sloučeniny rtuti kromě sloučenin vyvážených pro výzkumné a vývojové, zdravotnické či analytické účely.	Cinabarit, (I) chlorid rtuťný (Hg_2C_{12} , č. CAS 10112-91-1) a (II) oxid rtuťnatý (HgO , č. CAS 21908-53-2); kód KN 2852 00 00.
Kovová rtuť a směsi kovové rtuti s jinými látkami, včetně slitin rtuti, s koncentrací rtuti nejméně 95 % hmotnostních.	č. CAS 7439-97-6 kód KN 2805 40.

PŘÍLOHA VI

Seznam smluvních stran úmluvy, které požadují informace o tranzitní přepravě chemických látek, na něž se vztahuje postup PIC

(uvedený v článku 16)

Země	Požadované informace

PŘÍLOHA VII

Srovnávací tabulka

Nařízení (ES) č. 689/2008	Toto nařízení
—	<i>Článek 1</i>
Čl. 1 odst. 1	Čl. 1 odst. 1
Čl. 1 odst. 2	Čl. 1 odst. 2
—	<i>Článek 2</i>
Čl. 2 odst. 1	Čl. 2 odst. 1
Čl. 2 odst. 2	Čl. 2 odst. 2
—	Čl. 2 odst. 3
<i>Článek 3</i>	<i>Článek 3</i>
<i>Článek 4</i>	<i>Článek 4</i>
—	<i>Článek 5</i>
Čl. 5 odst. 1	Čl. 5 odst. 1
Čl. 5 odst. 2	Čl. 5 odst. 2
Čl. 5 odst. 3	Čl. 5 odst. 3
—	<i>Článek 6</i>
—	Čl. 6 odst. 1
—	Čl. 6 odst. 2
—	<i>Článek 7</i>
Čl. 6 odst. 1	Čl. 7 odst. 1
Čl. 6 odst. 2	Čl. 7 odst. 2
Čl. 6 odst. 3	Čl. 7 odst. 3
—	<i>Článek 8</i>
Čl. 7 odst. 1	Čl. 8 odst. 1
Čl. 7 odst. 2	Čl. 8 odst. 2
Čl. 7 odst. 3	Čl. 8 odst. 3
Čl. 7 odst. 4	Čl. 8 odst. 4
Čl. 7 odst. 5	Čl. 8 odst. 5
Čl. 7 odst. 6	Čl. 8 odst. 6
Čl. 7 odst. 7	Čl. 8 odst. 7
Čl. 7 odst. 8	Čl. 8 odst. 8
—	<i>Článek 9</i>
Čl. 8 odst. 1	Čl. 9 odst. 1
Čl. 8 odst. 2	Čl. 9 odst. 2
—	<i>Článek 10</i>
Čl. 9 odst. 1	Čl. 10 odst. 1
Čl. 9 odst. 2	Čl. 10 odst. 2
Čl. 9 odst. 3	Čl. 10 odst. 3

Nařízení (ES) č. 689/2008	Toto nařízení
—	<i>Článek 11</i>
Čl. 10 odst. 1	Čl. 11 odst. 1
Čl. 10 odst. 2	Čl. 11 odst. 2
Čl. 10 odst. 3	Čl. 11 odst. 3
Čl. 10 odst. 4	Čl. 11 odst. 4
Čl. 10 odst. 5	Čl. 11 odst. 5
Čl. 10 odst. 6	Čl. 11 odst. 6
Čl. 10 odst. 7	Čl. 11 odst. 7
Čl. 10 odst. 8	Čl. 11 odst. 8
<i>Článek 11</i>	<i>Článek 12</i>
—	<i>Článek 13</i>
Čl. 12 odst. 1	Čl. 13 odst. 1
Čl. 12 odst. 2	Čl. 13 odst. 2
Čl. 12 odst. 3	Čl. 13 odst. 3
Čl. 12 odst. 4	Čl. 13 odst. 4
Čl. 12 odst. 5	Čl. 13 odst. 5
Čl. 12 odst. 6	Čl. 13 odst. 6
—	<i>Článek 14</i>
Čl. 13 odst. 1	Čl. 14 odst. 1
Čl. 13 odst. 2	Čl. 14 odst. 2
Čl. 13 odst. 3	Čl. 14 odst. 3
Čl. 13 odst. 4	Čl. 14 odst. 4
Čl. 13 odst. 5	Čl. 14 odst. 5
Čl. 13 odst. 6	Čl. 14 odst. 6
Čl. 13 odst. 7	Čl. 14 odst. 7
Čl. 13 odst. 8	Čl. 14 odst. 8
Čl. 13 odst. 9	Čl. 14 odst. 9
Čl. 13 odst. 10	Čl. 14 odst. 10
Čl. 13 odst. 11	Čl. 14 odst. 11
—	<i>Článek 15</i>
Čl. 14 odst. 1	Čl. 15 odst. 1
Čl. 14 odst. 2	Čl. 15 odst. 2
—	<i>Článek 16</i>
Čl. 15 odst. 1	Čl. 16 odst. 1
Čl. 15 odst. 2	Čl. 16 odst. 2
Čl. 15 odst. 3	Čl. 16 odst. 3
Čl. 15 odst. 4	Čl. 16 odst. 4
—	<i>Článek 17</i>
Čl. 16 odst. 1	Čl. 17 odst. 1
Čl. 16 odst. 2	Čl. 17 odst. 2

Nařízení (ES) č. 689/2008	Toto nařízení
Čl. 16 odst. 3	Čl. 17 odst. 3
Čl. 16 odst. 4	Čl. 17 odst. 4
—	<i>Článek 18</i>
Čl. 17 odst. 1	Čl. 18 odst. 1
—	Čl. 18 odst. 2
Čl. 17 odst. 1	Čl. 18 odst. 3
—	<i>Článek 19</i>
Čl. 17 odst. 2	Čl. 19 odst. 1
—	Čl. 19 odst. 2
—	Čl. 19 odst. 3
—	<i>Článek 20</i>
Čl. 19 odst. 1	Čl. 20 odst. 1
Čl. 19 odst. 2	Čl. 20 odst. 2
Čl. 19 odst. 3	Čl. 20 odst. 3
Čl. 19 odst. 3	Čl. 20 odst. 4
<i>Článek 20</i>	<i>Článek 21</i>
—	<i>Článek 22</i>
Čl. 21 odst. 1	Čl. 22 odst. 1
Čl. 21 odst. 2	Čl. 22 odst. 2
Čl. 21 odst. 3	Čl. 22 odst. 3
—	<i>Článek 23</i>
Čl. 22 odst. 1	Čl. 23 odst. 1
Čl. 22 odst. 2	Čl. 23 odst. 2
Čl. 22 odst. 3	Čl. 23 odst. 3
Čl. 22 odst. 4	Čl. 23 odst. 4
—	<i>Článek 24</i>
—	Čl. 24 odst. 1
—	Čl. 24 odst. 2
—	Čl. 24 odst. 3
—	<i>Článek 25</i>
—	<i>Článek 26</i>
—	Čl. 26 odst. 1
—	Čl. 26 odst. 2
—	Čl. 26 odst. 3
—	Čl. 26 odst. 4
—	Čl. 26 odst. 5
—	<i>Článek 27</i>
Čl. 24 odst. 1	Čl. 27 odst. 1
Čl. 24 odst. 2	Čl. 27 odst. 2
<i>Článek 18</i>	<i>Článek 28</i>

Nařízení (ES) č. 689/2008	Toto nařízení
—	Článek 29
Článek 25	Článek 30
Článek 26	Článek 31
Příloha I	Příloha I
Příloha II	Příloha II
Příloha III	Příloha III
Příloha IV	Příloha IV
Příloha V	Příloha V
Příloha VI	Příloha VI

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 650/2012

ze dne 4. července 2012

o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a přijímání a výkonu veřejných listin v dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 81 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Unie si stanovila za cíl udržovat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva, ve kterém je zaručen volný pohyb osob. Pro postupné vytváření tohoto prostoru musí Unie přijmout opatření v oblasti soudní spolupráce v občanských věcech s mezinárodním prvkem, zejména pokud jsou nezbytná k řádnému fungování vnitřního trhu.

(2) Podle čl. 81 odst. 2 písm. c) Smlouvy o fungování Evropské unie mohou tato opatření zahrnovat opatření, která mají za cíl zajistit slčitelnost kolizních norem a pravidel pro určení příslušnosti platných v členských státech.

(3) Na svém zasedání v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999 podpořila Evropská rada zásadu vzájemného uznávání rozsudků a jiných rozhodnutí soudních orgánů jakožto základ soudní spolupráce v občanských věcech a vyzvala Radu a Komisi, aby přijaly program opatření k provádění této zásady.

(4) Dne 30. listopadu 2000 byl přijat společný program Komise a Rady pro opatření k provedení zásady vzájemného uznávání rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ⁽³⁾. Tento program určuje opatření týkající se harmonizace kolizních norem usnadňující vzájemné uznávání soudních rozhodnutí a stanoví, že má být vytvořen nástroj ve vztahu k závětem a dědění.

(5) Evropská rada přijala na zasedání v Bruselu ve dnech 4. a 5. listopadu 2004 nový program nazvaný „Haagský program: posílení svobody, bezpečnosti a práva v Evropské unii“ ⁽⁴⁾. V uvedeném programu je zdůrazněna potřeba přijmout nástroj pro dědické věci, jenž se bude zabývat zejména otázkami rozhodného práva, příslušnosti, vzájemného uznávání a výkonu rozhodnutí v oblasti dědictví, a dále evropským dědickým osvědčením.

(6) Evropská rada na svém zasedání ve dnech 10. a 11. prosince 2009 v Bruselu přijala nový víceletý program nazvaný „Stockholmský program – otevřená a bezpečná Evropa, která slouží svým občanům a chrání je“ ⁽⁵⁾. Evropská rada v tomto programu vyjádřila přesvědčení, že by vzájemné uznávání mělo být rozšířeno na oblasti, jež dosud nejsou upraveny, avšak mají zásadní význam pro každodenní život, jako například dědění a závěti, přičemž je však třeba zohlednit právní systémy členských států, včetně veřejného pořádku (*ordre public*) a vnitrostátních tradic v dané oblasti.

(7) Je třeba usnadnit řádné fungování vnitřního trhu odstraněním překážek volného pohybu osobám, které se v současnosti potýkají s obtížemi při uplatňování svých práv v souvislosti s dědictvím, jež má přeshraniční dopady. V evropském prostoru práva musí být občanům umožněno předem uspořádat své dědictví. Práva dědiců a odkazovníků, dalších osob zůstaviteli blízkých a věřitelů zůstavitele musí být účinným způsobem zaručena.

(8) Toto nařízení by za účelem dosažení uvedených cílů mělo shromáždit pravidla o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání — nebo případně přijímání —, vykonatelnosti a výkonu rozhodnutí, veřejných listin a soudních smírů a o vytvoření evropského dědického osvědčení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 44, 11.2.2011, s. 148.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 13. března 2012 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 7. června 2012.

⁽³⁾ Úř. věst. C 12, 15.1.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 53, 3.3.2005, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 115, 4.5.2010, s. 1.

- (9) Do oblasti působnosti tohoto nařízení by měly spadat veškeré občanskoprávní aspekty dědění majetku zůstavitele, konkrétně pak veškeré způsoby přechodu majetku, práv a závazků z důvodu smrti, ať už se jedná o přechod jako projev vůle na základě pořízení pro případ smrti, nebo přechod na základě dědění ze zákona.
- (10) Toto nařízení by se nemělo použít na otázky příjmů ani na správní věci veřejnoprávní povahy. Například způsob vyměřování a hrazení daní a další povinnosti veřejnoprávní povahy, ať už se jedná o daně, jež měl v době smrti platit zůstavitel, nebo o jakýkoli typ daně spojené s děděním, která má být uhrazena z dědictví nebo ji mají uhradit oprávněné osoby, by proto měly upravovat vnitrostátní právní předpisy. Vnitrostátní právní předpisy by také měly určit, zda uvolnění majetku z pozůstalosti oprávněným osobám podle tohoto nařízení nebo zápis majetku z pozůstalosti do příslušného rejstříku mohou být podmíněny uhrazením daně.
- (11) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na jiné oblasti občanského práva než dědění. Za účelem jednoznačnosti by z oblasti působnosti tohoto nařízení měla být výslovně vyloučena řada otázek, jež by bylo možné považovat za otázky související s dědickými záležitostmi.
- (12) Toto nařízení by se tak nemělo vztahovat na otázky související s úpravou majetkových poměrů v manželství, včetně manželských smluv známých v některých právních řádech v rozsahu, v jakém se tyto smlouvy nezabývají otázkami dědění, a s úpravou majetkových poměrů ve vztazích, jež se považují za vztahy s účinky obdobnými manželství. Orgány, jež se na základě tohoto nařízení zabývají určitou dědickou věcí, by však podle situace přesto měly při určování majetku zůstavitele a příslušných podílů oprávněných osob vzít v úvahu vypořádání úpravy majetkových poměrů zůstavitele v manželství nebo obdobných majetkových poměrů.
- (13) Z oblasti působnosti nařízení by měly být vyloučeny také otázky související se zakládáním, správou a rušením trustů. Toto ustanovení by však nemělo být vykládáno tak, že trusty jsou vyloučeny obecně. Byl-li trust založen na základě závěti nebo podle právního předpisu v souvislosti s děděním ze zákona, mělo by se ve vztahu k přechodu majetku a k určení oprávněných osob uplatnit právo rozhodné pro dědění podle tohoto nařízení.
- (14) Práva a majetek vytvořené či převedené jiným způsobem než děděním, například prostřednictvím darů, by měly být rovněž z oblasti působnosti tohoto nařízení vyloučeny. Při určování toho, zda by dary nebo jiné druhy převodů mezi živými (*inter vivos*) zakládající věcná práva před smrtí měly být vráceny nebo započteny pro účely určení podílů oprávněných osob v souladu s právem rozhodným pro dědění, by se nicméně mělo uplatnit právo, které je podle tohoto nařízení právem rozhodným pro dědění.
- (15) Toto nařízení by mělo umožňovat vznik práva k nemovitému nebo movitému majetku nebo přechod takového práva děděním podle práva rozhodného pro dědění. Nemělo by však mít dopad na omezený počet (*numerus clausus*) věcných práv podle vnitrostátního práva určitých členských států. Členský stát by neměl mít povinnost uznat věcné právo ve vztahu k majetku, který se nachází na jeho území, pokud jeho právní řád příslušné věcné právo nezná.
- (16) Toto nařízení by však mělo umožnit přizpůsobení neznámého věcného práva nejbližšímu rovnocennému věcnému právu podle práva tohoto jiného členského státu, aby měly oprávněné osoby v jiném členském státě možnost vykonávat práva, jež jim děděním vznikla nebo jež na ně přešla. V kontextu tohoto přizpůsobení je třeba zohlednit účel a zájmy sledované příslušným věcným právem a účinky s tímto právem spojené. Pro účely určení nejbližšího rovnocenného věcného práva v rámci vlastního právního řádu se lze obrátit na orgány nebo příslušné osoby státu, jehož právo je rozhodné pro dědění, se žádostí o další informace o povaze a účincích daného práva. Za tímto účelem by mohly být využívány stávající sítě v oblasti justiční spolupráce v občanských a obchodních věcech, jakož i veškeré další dostupné prostředky usnadňující porozumění cizímu právu.
- (17) Přizpůsobení neznámých věcných práv, jak je výslovně stanoveno v tomto nařízení, by v souvislosti s uplatňováním tohoto nařízení nemělo bránit jiným formám přizpůsobení.
- (18) Požadavky pro zápis práva k nemovitému či movitému majetku do příslušného rejstříku by měly být z oblasti působnosti tohoto nařízení vyloučeny. Proto právo členského státu, kde je rejstřík veden (pro nemovitý majetek *lex rei sitae*), určí, za jakých právních podmínek a jakým způsobem je zápis prováděn a jaké orgány, jako například rejstříky nemovitostí nebo notáři, jsou oprávněny kontrolovat, že všechny podmínky jsou splněny a že předložené nebo vytvořené dokumenty jsou dostatečné nebo že obsahují nezbytné informace. Příslušné orgány mohou především ověřovat, že právo zůstavitele k majetku z pozůstalosti, jež je v dokumentu předkládaném pro účel zápisu uvedeno, je právem, které je jako takové v rejstříku zapsáno nebo které je jinak prokázáno v souladu s právem členského státu, kde je rejstřík veden. V zájmu zabránění zdvojení dokumentů by orgány provádějící zápis měly přijímat dokumenty vyhotovené příslušnými orgány v jiném členském státě, jejichž oběh je tímto nařízením předpokládán. Evropské dědické osvědčení vydané podle tohoto nařízení by zejména mělo být platným dokumentem pro zápis majetku z dědictví do rejstříku členského státu. To by však nemělo bránit tomu, aby orgány podílející se na zápisu mohly vyzvat osobu, která podává žádost o zápis, k poskytnutí doplňujících informací či předložení dokumentů, které jsou vyžadovány právními předpisy

členského státu, v němž je rejstřík veden, například informací nebo dokumentů týkajících se hrazení daní. Příslušný orgán může osobě podávající žádost o zápis sdělit způsob, jak chybějící informace či dokumenty poskytnout.

(19) Účinky zápisu práva do rejstříku by rovněž měly být vyloučeny z oblasti působnosti tohoto nařízení. Skutečnost, zda má zápis například deklaratorní nebo konstitutivní účinek, by tudíž měla být stanovena právem členského státu, v němž je rejstřík veden. Pokud tedy například podle práva členského státu, v němž je rejstřík veden, musí být nabytí práva k nemovitému majetku zapsáno do rejstříku, aby byl zajištěn účinek *erga omnes* nebo byly ochráněny právní úkony, měl by se okamžik takového nabytí řídit právem tohoto členského státu.

(20) Toto nařízení by mělo respektovat jednotlivé systémy vypořádání dědických věcí, jež se uplatňují v členských státech. Pro účely tohoto nařízení by proto měl být pojem „soud“ vykládán široce tak, aby zahrnoval nejen soudy v pravém slova smyslu vykonávající soudní funkce, ale také notáře a rejstříkové úřady v některých členských státech, kteří nebo které v určitých dědických záležitostech vykonávají soudní funkce stejně jako soudy, a notáře a právní odborníky, kteří v některých členských státech vykonávají v konkrétních dědických věcech soudní funkce na základě zmocnění soudu. Na všechny soudy ve smyslu tohoto nařízení by se měla vztahovat pravidla příslušnosti, která jsou v něm stanovena. Naproti tomu by pojem „soud“ neměl zahrnovat nesoudní orgány členských států, které mají podle vnitrostátních právních předpisů pravomoc jednat v dědických věcech, jako jsou například notáři ve většině členských států, v nichž v souladu s běžnou praxí nevykonávají soudní funkce.

(21) Toto nařízení by mělo umožnit, aby všichni notáři, kteří mají pravomoc jednat v členských státech v dědických věcech, mohli tuto pravomoc vykonávat. Otázka, zda jsou notáři v konkrétním členském státě vázáni pravidly pro určení příslušnosti stanovenými v tomto nařízení, by měla záviset na tom, zda se na ně pro účely tohoto nařízení vztahuje pojem „soud“.

(22) Rozhodnutí vydaná notáři v dědických věcech v členských státech by měla obíhat podle tohoto nařízení. Pokud notáři vykonávají soudní funkce, jsou vázáni pravidly pro určení příslušnosti a jimi vydaná rozhodnutí by měla obíhat v souladu s ustanoveními o uznávání,

vykonatelnosti a výkonu rozhodnutí. Pokud notáři nevykonávají soudní funkce, nejsou pravidly pro určení příslušnosti vázáni a jimi vydané veřejné listiny by měly obíhat v souladu s ustanoveními o veřejných listinách.

(23) S ohledem na rostoucí mobilitu občanů a za účelem zajištění řádného výkonu spravedlnosti v rámci Unie, jakož i zajištění toho, aby existovala skutečná vazba mezi danou dědickou věcí a členským státem, kde je příslušnost vykonávána, by mělo toto nařízení stanovit, že obecným hraničním určovatelem pro účely určení příslušnosti i rozhodného práva by měl být obvyklý pobyt zůstavitele v době smrti. Při určování místa obvyklého pobytu by měl orgán, který vede dědické řízení, provést celkové posouzení životních okolností zůstavitele v průběhu let před jeho smrtí i v době smrti a vzít přitom v úvahu všechny relevantní prvky faktické povahy, zejména délku a pravidelnost pobytu zůstavitele na území dotyčného státu a podmínky a důvody tohoto pobytu. Takto určené místo obvyklého pobytu by mělo vykazovat úzký a trvalý vztah k dotčenému státu, přičemž je nutné vzít v potaz konkrétní cíle tohoto nařízení.

(24) V některých případech může být určení místa obvyklého pobytu zůstavitele obtížné. Může to být zejména tehdy, kdy zůstavitel odešel z profesních nebo ekonomických důvodů za prací do jiného státu, a to někdy i na dlouhou dobu, avšak udržoval úzký a trvalý vztah ke státu svého původu. V takovém případě by bylo možné považovat za místo obvyklého pobytu zůstavitele, v závislosti na konkrétních okolnostech, i nadále jeho stát původu, v němž se nacházelo středisko zájmů jeho rodiny a jeho společenského života. K dalším složitým případům může dojít, pobýval-li zůstavitel střídavě v několika státech nebo přemísťoval-li se z jednoho státu do druhého, aniž by se v některém z nich usadil trvale. Byl-li zůstavitel státním příslušníkem jednoho z těchto států nebo nacházela-li se většina jeho majetku v jednom z těchto států, mohly by být jeho státní příslušnost nebo takové umístění majetku považovány za zvláštní faktor v rámci celkového posouzení všech skutkových okolností.

(25) S ohledem na určení rozhodného práva pro dědění může orgán projednávající dědictví ve výjimečných případech – kdy se zůstavitel například do státu svého obvyklého pobytu přestěhoval poměrně nedlouho před svou smrtí a kdy ze všech okolností vyplývá, že měl zjevně užší vztah k jinému státu – dospět k závěru, že právem rozhodným pro dědění by nemělo být právo státu obvyklého pobytu zůstavitele, nýbrž právo státu, k němuž měl zůstavitel zjevně užší vztah. Tento zjevně nejužší vztah by však neměl být využíván jako náhradní hraniční určovatel, kdykoli je určení obvyklého pobytu zůstavitele v době smrti složité.

- (26) Nic by v tomto nařízení nemělo bránit soudu uplatnit mechanismy určené pro řešení obcházení zákona, jako je *fraude à la loi* v rámci mezinárodního práva soukromého.
- (27) Pravidla tohoto nařízení jsou navržena tak, aby zajistila, že orgán projednávající dědictví bude ve většině případů používat své vlastní právo. Toto nařízení proto stanoví řadu mechanismů, jež se uplatní za předpokladu, že zůstavitel zvolil jako právo rozhodné pro dědění svého majetku právo členského státu, jehož byl státním příslušníkem.
- (28) Jedním z těchto mechanismů by měla být možnost, aby dotčené strany uzavřely dohodu o volbě soudu ve prospěch soudů členského státu zvoleného práva. Případ od případu a zejména v závislosti na otázce, na niž se vztahuje dohoda o volbě soudu, by pak bylo třeba posoudit, zda by dohoda musela být uzavřena mezi všemi stranami dotčenými daným dědictvím, nebo zda by se některé z nich mohly dohodnout na tom, že určitou konkrétní otázku předloží zvolenému soudu v situaci, kdy se rozhodnutí tohoto soudu o takové otázce nedotkne práva ostatních stran, jež se dědictví účastní.
- (29) Pokud řízení o dědictví zahájil soud bez návrhu, jako je tomu v některých členských státech, by měl tento soud řízení ukončit, pokud se strany dohodly na vypořádání dědictví smírně mimo soud v členském státě zvoleného práva. Nezahájil-li soud řízení o dědictví bez návrhu, nemělo by toto nařízení stranám bránit ve smírném vypořádání dědictví mimo soud, například před notářem v členském státě, který si zvolí, pokud to právo tohoto členského státu umožňuje. Mělo by tomu tak být i v případech, že právo rozhodné pro dědění není právem uvedeného členského státu.
- (30) V zájmu zajištění toho, aby soudy všech členských států mohly ze stejných důvodů vykonávat příslušnost ve vztahu k dědictví osob, které v době smrti neměly obvyklý pobyt v žádném členském státě, by v tomto nařízení měl být uveden v hierarchickém pořadí taxativní výčet důvodů, na jejichž základě je možno založit podřípnou příslušnost.
- (31) Zejména v zájmu napravit případy odepření spravedlnosti by toto nařízení mělo rovněž stanovit forum *necessitatis*, jež by soudu některého členského státu ve výjimečných případech umožnilo rozhodnout o dědictví, které má úzkou vazbu ke třetímu státu. Takový výjimečný případ může nastat, jestliže se ukáže, že řízení v příslušném třetím státě není možné, například z důvodu občanské války, nebo pokud nelze od oprávněné osoby rozumně očekávat, že v tomto státě podá návrh nebo povede řízení. Příslušnost založená na foru *necessitatis* by však měla být vykonávána pouze za předpokladu, že věc vykazuje dostatečnou vazbu na členský stát, u jehož soudu bylo zahájeno řízení.
- (32) Za účelem usnadnění situace dědiců a odkazovníků s obvyklým pobytem v jiném členském státě, než ve kterém se o dědictví rozhoduje nebo bude rozhodovat, by toto nařízení mělo umožnit každé osobě, jež má dle práva rozhodného pro dědění právo učinit prohlášení ohledně přijetí či odmítnutí dědictví, odkazu nebo povinného podílu nebo ohledně omezení své odpovědnosti za dluhy vázající na dědictví, aby tato prohlášení učinila formou stanovenou právem členského státu, v němž má obvyklý pobyt, a před soudy tohoto členského státu. To by nemělo bránit tomu, aby taková prohlášení byla učiněna před jinými orgány v daném členském státě, jež jsou příslušné přijímat prohlášení podle vnitrostátního práva. Osoby, jež se rozhodnou využít možnosti učinit prohlášení v členském státě svého obvyklého pobytu, by měly samy uvědomit soud nebo orgán, jenž o dědictví rozhoduje nebo rozhodovat bude, o existenci takových prohlášení, a to ve lhůtě stanovené právem rozhodným pro dědění.
- (33) Osoba, která si přeje omezit svou odpovědnost za dluhy vázající na dědictví, by neměla mít možnost tak učinit pouhým prohlášením učiněným za tímto účelem před soudy nebo jinými příslušnými orgány členského státu, v němž má svůj obvyklý pobyt, pokud právo rozhodné pro dědění požaduje, aby u příslušného soudu zahájila zvláštní soudní řízení, například řízení o soupisu majetku. Prohlášení učiněné za těchto okolností osobou v členském státě jejího obvyklého pobytu formou stanovenou pro tyto účely právem členského státu by tedy pro účely tohoto nařízení nemělo být formálně platné. Stejně tak by písemnosti, které představují návrh na zahájení řízení, neměly být považovány za prohlášení pro účely tohoto nařízení.
- (34) V zájmu hladkého fungování spravedlnosti by v různých členských státech neměla být vydávána vzájemně neslučitelná rozhodnutí. Za tímto účelem by toho nařízení mělo stanovit obecná procesní pravidla podobná těm, jež jsou obsažena v jiných nástrojích Unie v oblasti justiční spolupráce v občanských věcech.
- (35) Jedním z těchto procesních pravidel je pravidlo *lis pendens*, jež se uplatní, pokud bude stejná dědická věc předložena různým soudům v různých členských státech. Toto pravidlo tedy určí, který soud by měl danou dědickou věc projednat.

- (36) Vzhledem k tomu, že o dědických věcech mohou v některých členských státech rozhodovat nesoudní orgány, jako například notáři, již nejsou vázáni pravidly příslušnosti dle tohoto nařízení, nelze vyloučit, že v různých členských státech bude paralelně zahájeno smírné mimosoudní vypořádání a soudní řízení ohledně téhož dědictví nebo dvě smírná mimosoudní vypořádání ohledně téhož dědictví. V takové situaci by se měly zúčastněné strany dohodnout na dalším postupu, jakmile se o paralelně vedených řízeních dozvědí. Pokud by dohody nedosáhly, rozhodovaly by o dědictví soudy příslušné podle tohoto nařízení.
- (37) Aby občané mohli za úplné právní jistoty využívat výhod vnitřního trhu, mělo by jim toto nařízení umožnit, aby předem věděli, jaké právo se na jejich dědictví použije. V zájmu zamezení protichůdným výsledkům by měly být zavedeny harmonizované kolizní normy. Hlavní pravidlo by mělo zajistit, že se dědictví bude řídit předvídatelným právem, s nímž má úzkou vazbu. Z důvodu právní jistoty a s cílem zamezit štěpení dědictví by se uvedeným právem mělo řídit dědictví jako celek, tedy veškerý majetek, který je součástí pozůstalosti, bez ohledu na jeho povahu a bez ohledu na to, zda se nachází v jiném členském státě nebo ve třetím státě.
- (38) Toto nařízení by mělo občanům umožnit předem uspořádat jejich dědictví pomocí volby práva rozhodného pro jejich dědictví. Tato volba by měla být omezena na právo státu, jehož jsou státními příslušníky, neboť je třeba zajistit vazbu mezi zůstavitelem a zvoleným právem a zamezit úmyslné volbě takového práva, jež zmaří legitimní očekávání osob s právem na povinný podíl.
- (39) Volba práva by měla být učiněna výslovně v prohlášení ve formě pořízení pro případ smrti nebo by měla vyplývat ze znění takového pořízení. Volba práva by mohla být považována za plynoucí z pořízení pro případ smrti, jestliže například zůstavitel ve svém pořízení odkázal na konkrétní ustanovení práva státu, jehož byl státním příslušníkem, nebo jestliže se o tomto právu jiným způsobem zmínil.
- (40) Volba práva podle tohoto nařízení by měla být platná i tehdy, když zvolené právo neupravuje volbu práva v dědických věcech. Zvoleným právem by se však měla řídit věcná platnost úkonu, jímž byla volba učiněna, tedy otázka, zda se lze domnívat, že osoba volbu činící porozuměla svému jednání a souhlasila s ním. Stejně podmínky by měly platit pro úkon, kterým se volba práva mění či zrušuje.
- (41) Pro účely použití tohoto nařízení by o určení státní příslušnosti nebo vícenásobné státní příslušnosti určité osoby mělo být rozhodováno jakožto o předběžné otázce. Otázka, kdy je určitá osoba považována za státního příslušníka určitého státu, nespadá do oblasti působnosti tohoto nařízení a podléhá vnitrostátnímu právu včetně případných mezinárodních úmluv, při plném respektování obecných zásad Evropské unie.
- (42) Právem, jež bylo určeno jako právo rozhodné pro dědění, by se mělo dědictví řídit od zahájení dědického řízení do přechodu vlastnictví k majetku, který je součástí pozůstalosti, oprávněným osobám ve smyslu takového práva. Mělo by zahrnovat otázky spojené se správou pozůstalosti a odpovědností za dluhy na dědictví váznoucí. Platba dluhů plynoucích z dědictví může zejména v závislosti na právu rozhodném pro dědění zahrnovat zohlednění konkrétního pořadí věřitelů.
- (43) Pravidla pro příslušnost stanovená tímto nařízením mohou v některých případech vést k situaci, kdy soud příslušný k rozhodování o dědictví nebude používat své vlastní právo. Dojde-li k této situaci v členském státě, jehož právo stanoví povinnost ustavit správce pozůstalosti, mělo by toto nařízení umožňovat soudům tohoto členského státu, u nichž bylo zahájeno řízení, ustavit jednoho či více takových správců podle vlastního práva. Tímto by však neměla být dotčena možnost stran dohodnout se na smírném vypořádání dědictví mimo soud v jiném členském státě, pokud to právo tohoto členského státu umožňuje. S cílem zajistit plynulou koordinaci práva rozhodného pro dědění s právem členského státu soudu, který správce ustavuje, by měl soud ustavit správcem osobu (či osoby), která by byla oprávněna spravovat pozůstalost na základě práva rozhodného pro dědění, jako je například vykonatel závěti zůstavitele nebo přímo jeho dědici, nebo vyžaduje-li to právo rozhodné pro dědění, třetí osoba. Soudy však ve specifických případech mohou, pokud to jejich právo vyžaduje, určit třetí stranu jako správce i tehdy, pokud to nestanoví právo rozhodné pro dědění. Ustavil-li zůstavitel vykonatele závěti, nelze takovou osobu její pravomoci zprostit, ledaže právo rozhodné pro dědění umožňuje zbavit ji jejího pověření.
- (44) Pravomoci vykonávané správcí ustavenými v členském státě soudu, u něhož bylo zahájeno řízení, by měly být takové pravomoci správce, které mohou vykonávat podle práva rozhodného pro dědění. Je-li tedy například správcem ustaven dědic, měl by mít stejnou pravomoc spravovat pozůstalost, jakou mají na základě tohoto práva dědici. V případě, že pravomoc spravovat majetek, již lze vykonávat na základě práva rozhodného pro

dědění, není dostatečná pro účely ochrany majetku tvořícího pozůstalost nebo ochrany práv věřitelů či jiných osob, které se zaručily za dluhy zůstavitele, může správce (či správci), který byl ustaven v členském státě soudu, u nějž bylo zahájeno řízení, k tomuto účelu zbytkově vykonávat pravomoc správce majetku stanovenou v právu tohoto členského státu. Tato zbytková pravomoc by mohla zahrnovat například vypracování soupisu majetku a dluhů váznoucích na pozůstalosti, informování věřitelů o zahájení dědického řízení a jejich vyzvání, aby oznámili své nároky, a přijímání případných předběžných a zajišťovacích opatření určených k ochraně majetku zahrnutého do pozůstalosti. Úkony učiněné správcem vykonávajícím zbytkové pravomoci by měly dodržovat právo rozhodné pro dědění, pokud jde o převod vlastnictví k majetku, který tvoří pozůstalost, včetně všech transakcí učiněných oprávněnými osobami před jmenováním správce, odpovědnosti za dluhy váznoucí na dědictví a práv oprávněných osob, případně i včetně práva přijmout či odmítnout dědictví. Umožňuje-li to právo rozhodné pro dědění, tyto kroky by si mohly vyžadovat například převod majetku nebo zaplacení dluhů. Pokud právo rozhodné pro dědění stanoví, že ustavení třetího správce mění odpovědnost dědiců, tato změna odpovědnosti by měla být respektována.

(45) Toto nařízení by nemělo bránit tomu, aby věřitelé mohli například prostřednictvím svého zástupce činit v zájmu ochrany svých práv případně další kroky, které jim umožňuje vnitrostátní právo a které jsou v souladu s příslušnými nástroji Unie.

(46) Toto nařízení by mělo umožňovat, aby byli potenciální věřitelé informováni o zahájení dědického řízení v jiných členských státech, kde se nachází majetek. V souvislosti s uplatňováním tohoto nařízení by proto měla být zvažována možnost zavést mechanismus – prostřednictvím portálu e-justice, bude-li to možné – který by potenciálním věřitelům v jiném členském státě poskytoval přístup k relevantním informacím tak, aby měli možnost oznámit své nároky.

(47) Právo rozhodné pro dědění by mělo určit, které osoby se u konkrétní dědické věci považují za oprávněné. Pojem „oprávněná osoba“ bude ve většině právních řádů zahrnovat dědice a odkazovníky a osoby oprávněné k povinnému podílu, ačkoli například právní postavení odkazovníků není ve všech právních řádech totožné. Podle některých právních řádů může odkazovník získat přímý podíl na pozůstalosti, zatímco podle jiných právních řádů může odkazovník získat pouze nárok vůči dědicům.

(48) V zájmu zajištění právní jistoty pro osoby, jež si přejí upravit své dědictví s předstihem, by toto nařízení mělo stanovit zvláštní kolizní pravidlo ohledně přípustnosti a věcné platnosti pořízení pro případ smrti. Toto nařízení by za účelem zajištění jednotného uplatňování tohoto pravidla mělo obsahovat výčet prvků, jež je třeba považovat za prvky související s věcnou platností. Posouzení věcné platnosti pořízení pro případ smrti by mohlo vést k závěru, že dané pořízení pro případ smrti z právního hlediska neexistuje.

(49) Dědická smlouva je druhem pořízení pro případ smrti, jehož přípustnost a přijímání se mezi členskými státy liší. V zájmu usnadnění přijetí dědických práv nabytých na základě dědické smlouvy v členských státech by toto nařízení mělo stanovit, kterým právem se má řídit přípustnost těchto smluv, jejich věcná platnost a závazné účinky mezi stranami, a to včetně podmínek pro jejich ukončení.

(50) Právem, jímž se bude podle tohoto nařízení řídit přípustnost a věcná platnost pořízení pro případ smrti a v případech dědických smluv též závazné účinky tohoto pořízení mezi stranami, by neměla být dotčena práva osoby, jež má podle práva rozhodného pro dědění nárok na povinný podíl nebo na jiné právo, jehož nemůže být zbavena osobou, jejíž majetek je dotčen.

(51) Odkazuje-li se v tomto nařízení na právo, kterým by se bylo řídilo dědění po osobě, jež učinila pořízení, v případě její smrti v den, kdy bylo pořízení vyhotoveno, změněno nebo odvoláno, je tento odkaz třeba vykládat buď jako odkaz na právo státu jejího obvyklého pobytu k danému dni, nebo – pokud provedla volbu práva podle tohoto nařízení – na právo státu její státní příslušnosti k danému dni.

(52) Toto nařízení by mělo upravovat formální platnost všech pořízení pro případ smrti vyhotovených písemně, a to pomocí pravidel, jež budou v souladu s pravidly Haagské úmluvy ze dne 5. října 1961 o právu použitelném na formu závětí. Při určování, zda je určité pořízení pro případ smrti formálně platné podle tohoto nařízení, by příslušný orgán neměl přihlížet k podvodnému vytvoření mezinárodního prvku za účelem obcházení pravidel o formální platnosti.

- (53) Pro účely tohoto nařízení by se jakékoli ustanovení právního řádu, jež omezuje povolené formy pořízení pro případ smrti odkazem na určité prvky způsobilosti osoby, jež činí pořízení, jako například její věk, mělo považovat za pravidlo související s otázkami formy. Výše uvedené by nemělo být vykládáno tak, že by právo rozhodné pro formální platnost pořízení pro případ smrti podle tohoto nařízení mělo určovat, zda nezletilá osoba má či nemá způsobilost pořídit pro případ smrti. Uvedené právo by mělo určit pouze to, zda by způsobilost osoby, jako například nezletilost, měla osobě bránit v pořízení pro případ smrti v určité formě.
- (54) Z ekonomických, rodinných nebo společenských důvodů podléhají některé nemovitosti, některé podniky a jiné zvláštní druhy majetku v členském státě, v němž se nacházejí, zvláštním pravidlům, jež stanoví omezení pro dědění tohoto majetku nebo na něj mají dopad. Toto nařízení by mělo zajistit uplatňování těchto zvláštních pravidel. Tato výjimka z použití práva rozhodného pro dědění si ale žádá přesný výklad, aby zůstala slučitelná s všeobecnými cíli tohoto nařízení. Za zvláštní omezující pravidla týkající se či ovlivňující dědění v souvislosti s některým majetkem proto nelze považovat ani pravidla mezinárodního práva soukromého, podle nichž jsou nemovitosti posuzovány podle jiného rozhodného práva než věci movité, ani ustanovení o povinném dědickém podílu, podle nichž by byl tento podíl větší než podíl stanovený právem rozhodným pro dědění podle tohoto nařízení.
- (55) V zájmu zajištění jednotného řešení situací, kdy není jisté, v jakém pořadí zemřely dvě osoby (nebo více osob), jejichž dědictví by se řídilo různým právem, by toto nařízení mělo stanovit pravidlo, podle něž by žádný ze zůstavitelů neměl mít práva ve vztahu k dědictví toho druhého (nebo ostatních).
- (56) V některých situacích může pozůstalost zůstat bez dědiců. Jednotlivé právní řády se s touto situací vyrovnávají různě. Podle některých právních řádů si bude například volnou pozůstalost moci nárokovat stát coby dědic bez ohledu na to, kde se majetek nachází. Podle jiných právních řádů si bude stát moci přisvojit pouze majetek, který se nachází na jeho území. Toto nařízení by proto mělo stanovit pravidlo, podle něhož by uplatnění práva rozhodného pro dědění nemělo vyloučit, aby si členský stát podle vlastních právních předpisů přisvojil majetek, který se nachází na jeho území. Aby však toto pravidlo nepůsobilo na úkor věřitelů zůstavitele, mělo by být doplněno ustanovení, podle něhož by věřitelé mohli požadovat uspokojení svých nároků z veškerého majetku patřícího do pozůstalosti bez ohledu na to, kde se daný majetek nachází.
- (57) Kolizní normy stanovené tímto nařízením mohou vést k použití práva třetího státu. V takových případech je třeba zohlednit pravidla mezinárodního práva soukromého tohoto státu. Pokud tato pravidla odkazují buď na právo členského státu, nebo na právo třetího státu, který by na dědictví uplatnil své vlastní právo, měl by být takový odkaz přijat, aby se zajistil soulad na mezinárodní úrovni. Odkaz by však měl být vyloučen v situacích, kdy zůstavitel učinil volbu práva ve prospěch práva třetího státu.
- (58) Důvody veřejného zájmu by za výjimečných okolností měly soudům a jiným příslušným orgánům, které se v členských státech zabývají otázkami dědění, dát možnost neuplatnit některá ustanovení cizího práva v případech, kdy by jejich uplatnění v dané věci bylo zjevně neslučitelné s veřejným pořádkem (*ordre public*) dotčeného členského státu. Soudy a jiné příslušné orgány by však neměly mít možnost použít výhradu veřejného pořádku, a nepoužít tak právo jiného státu, ani možnost odmítnout uznání — nebo případně přijetí — či vykonání rozhodnutí, veřejné listiny či soudního smíru vyhotovených jiným státem, pokud by tím byla porušena Listina základních práv Evropské unie, a zejména její článek 21, který zakazuje jakoukoli formu diskriminace.
- (59) S ohledem na obecný cíl tohoto nařízení, kterým je vzájemné uznávání rozhodnutí vydaných v členských státech v oblasti dědění, bez ohledu na to, zda byla tato rozhodnutí vydána ve sporných nebo nesporných řízeních, by toto nařízení mělo stanovit pravidla pro uznávání, vykonatelnost a výkon rozhodnutí podobná těm, jež jsou obsažena v jiných unijních předpisech pro oblast justiční spolupráce v občanských věcech.
- (60) Aby byly zohledněny různé systémy vypořádání otázek dědictví v členských státech, mělo by toto nařízení zajistit přijímání a vykonatelnost veřejných listin ve věcech dědictví ve všech členských státech.
- (61) Veřejné listiny by v jiném členském státě měly mít stejné nebo co nejvíce srovnatelné důkazní účinky jako v členském státě původu. Při určování důkazních nebo co nejvíce srovnatelných účinků konkrétní veřejné listiny v jiném členském státě by měl být učiněn odkaz na povahu a rozsah důkazních účinků dané veřejné listiny v členském státě původu. Bude proto záležet na právu členského státu původu, jaké důkazní účinky by konkrétní veřejná listina měla mít v jiném členském státě.

- (62) „Pravost“ veřejné listiny by měla být autonomním pojmem, který by měl zahrnovat prvky jako její původnost, splnění formálních náležitostí, pravomoc orgánu, jenž listinu vyhotovil, a postup, jímž je vyhotovena. Zároveň by měl zahrnovat faktické prvky zapsané do veřejné listiny příslušným orgánem, jako například skutečnost, že uvedené strany se před tento orgán dostavily v uvedený den a učinily uvedená prohlášení. Strana, jež si přeje napadnout pravost veřejné listiny, by tak měla učinit u příslušného soudu v členském státě původu této veřejné listiny podle právních předpisů tohoto členského státu.
- (63) Pojem „právní úkony nebo právní vztahy zaznamenané ve veřejné listině“ by měly být vykládány jako odkaz na věcný obsah zapsaný v dané veřejné listině. Právním úkonem zaznamenaným ve veřejné listině může být například dohoda mezi stranami o rozdělení pozůstalosti, závěť nebo dědická smlouva nebo jiný projev vůle. K právním vztahům může patřit například určení dědiců a jiných oprávněných osob dle práva rozhodného pro dědění, jejich příslušných podílů, existence povinného dědického podílu nebo jakýkoli jiný prvek stanovený podle práva rozhodného pro dědění. Strana, jež si přeje napadnout právní úkony nebo právní vztahy zaznamenané ve veřejné listině, by tak měla učinit u soudů příslušných podle tohoto nařízení, které rozhodnou v souladu s právem rozhodným pro dědění.
- (64) Je-li při řízení u soudu členského státu vznesena předběžná otázka související s právními úkony nebo právními vztahy zaznamenanými ve veřejné listině, měl by být tento soud příslušný o ní rozhodnout.
- (65) Veřejná listina, která byla napadena, by neměla až do rozhodnutí o napadení vyvolávat žádné důkazní účinky v jiném členském státě, než je členský stát původu. Týká-li se napadení pouze určité záležitosti související s právními úkony či právními vztahy zaznamenanými ve veřejné listině, neměla by veřejná listina, která byla napadena, až do rozhodnutí o napadení vyvolávat žádné důkazní účinky v jiném členském státě, než je členský stát původu, pokud jde o napadenou část. Veřejná listina, která byla v důsledku napadení prohlášena za neplatnou, by měla přestat vyvolávat jakékoli důkazní účinky.
- (66) Pokud byly orgánu v souvislosti s použitím tohoto nařízení předloženy dvě neslučitelné veřejné listiny, měl by tento orgán posoudit otázku, které veřejné listině by měla být dána přednost, nebo rozhodnout o tom, že nepoužije žádnou z nich, a to s ohledem na okolnosti dané věci. Pokud není z daných okolností zřejmé, které veřejné listině by měla být dána přednost nebo není zřejmé, zda nemá být použita žádná z listin, rozhodnou o této otázce soudy příslušné podle tohoto nařízení, nebo pokud je otázka v rámci řízení vznesena jako předběžná otázka, soud, u něhož toto řízení probíhá. V případě neslučitelnosti veřejné listiny s rozhodnutím je třeba zohlednit důvody pro neuznání rozhodnutí podle tohoto nařízení.
- (67) Rychlé, usnadněné a účinné vypořádání dědictví s přeshraničními dopady v Unii vyžaduje, aby dědicové, odkazovníci, vykonavatelé dědictví či správci pozůstalosti měli možnost snadno prokázat své postavení nebo práva a pravomoci v jiném členském státě, například v členském státě, kde se nachází majetek, který je předmětem dědictví. To by jim mělo toto nařízení umožnit ustanovením o vytvoření jednotného osvědčení, evropského dědického osvědčení (dále jen „osvědčení“), jež se bude vydávat pro použití v jiném členském státě. Aby byla dodržena zásada subsidiarity, toto osvědčení by nemělo nahradit vnitrostátní dokumenty, jež mohou pro podobné účely existovat v členských státech.
- (68) Orgán, který vydává osvědčení, by měl zohlednit formální náležitosti nezbytné pro zápis nemovitého majetku v členském státě, v němž se nachází příslušný rejstřík. Pro tyto účely by nařízení mělo zavést výměnu informací o těchto formálních náležitostech mezi členskými státy.
- (69) Použití osvědčení by nemělo být povinné. To znamená, že osoby oprávněné k podání žádosti o osvědčení by neměly mít žádnou povinnost tak učinit, nýbrž by měly mít možnost využít ostatních nástrojů dostupných podle tohoto nařízení (rozhodnutí, veřejných listin a soudních smírů). Žádný orgán nebo osoba, kterému či které bylo předloženo osvědčení vydané v jiném členském státě, by však neměla mít právo požadovat, aby namísto osvědčení bylo předloženo rozhodnutí, veřejná listina nebo soudní smír.
- (70) Osvědčení by se mělo vydávat v členském státě, jehož soudy jsou příslušné podle tohoto nařízení. Členské státy by měly ve svých vnitrostátních právních předpisech určit, které orgány mají pravomoc osvědčení vydávat – zda se má jednat o soudy ve smyslu definice pro účely tohoto nařízení, nebo o jiné orgány příslušné v dědických věcech, jako jsou například notáři. Každý členský stát by měl rovněž ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovit, zda vydávající orgán může do procesu vydávání

zapojit další příslušné orgány, například orgány příslušné přijímat místopřísežná prohlášení namísto přísahy. Členské státy by měly sdělit Komisi podstatné informace ohledně svých vydávajících orgánů, aby tyto informace mohly být zpřístupněny veřejnosti.

- (71) Osvědčení by ve všech členských státech mělo vyvolávat stejné účinky. Osvědčení by samo o sobě nemělo být vykonatelným titulem, ale mělo by mít důkazní účinky, a mělo by se předpokládat, že pravdivě dokládá prvky, které byly stanoveny podle práva rozhodného pro dědění nebo podle jiného práva rozhodného pro konkrétní prvky, jako je věcná platnost pořízení pro případ smrti. Důkazní účinky osvědčení by se neměly vztahovat na prvky, které toto nařízení neupravuje, jako je například otázka rodičovství nebo to, zda byl určitý majetek ve vlastnictví zůstavitele. Jakékoli osobě, která učiní platbu nebo předá majetek z pozůstalosti osobě uvedené v osvědčení jako osobě oprávněné obdržet tuto platbu nebo majetek jakožto dědic či závětní dědic, by měla být zaručena odpovídající ochrana, pokud jednala v dobré víře a spoléhala se při tom na pravdivost informací potvrzených v osvědčení. Stejná ochrana by měla být zaručena jakékoli osobě, která, spoléhajíc se na pravdivost informací potvrzených v osvědčení, koupí či obdrží majetek z pozůstalosti od osoby uvedené v osvědčení jako osoba oprávněná s tímto majetkem nakládat. Tato ochrana by měla být zaručena v případě, že jsou předloženy dosud platné ověřené kopie osvědčení. Tímto nařízením by nemělo být stanoveno, zda takové nabytí majetku třetí osobou je či není účinné.

- (72) Příslušný orgán by měl osvědčení vydávat na žádost. Originál osvědčení by měl zůstat u vydávajícího orgánu, který by měl vydat jednu nebo více ověřených kopií osvědčení žadateli a jakékoli jiné osobě, která prokáže oprávněný zájem. To by nemělo vylučovat, aby členský stát v souladu se svými vnitrostátními pravidly pro přístup veřejnosti k dokumentům mohl povolit zpřístupnění kopií osvědčení veřejnosti. Toto nařízení by mělo umožnit nápravu vůči rozhodnutím vydávajícího orgánu, včetně rozhodnutí, jímž se odmítá vydání osvědčení. Je-li osvědčení opraveno, pozměněno či staženo, měl by o tom vydávající orgán informovat osoby, jimž byly vydány ověřené kopie, s cílem zamezit neoprávněnému využití těchto kopií.

- (73) Dodržování mezinárodních závazků přijatých členskými státy znamená, že by tímto nařízením nemělo být dotčeno použití mezinárodních úmluv, jejichž smluvní stranou je jeden nebo více členských států v době přijetí tohoto nařízení. Zejména pak členské státy, jež jsou smluvními stranami Haagské úmluvy ze dne 5. října 1961 o právu použitelném na formu závětí, by měly mít možnost pro otázku formální platnosti závětí a společných závětí nadále používat ustanovení uvedené

úmluvy namísto ustanovení tohoto nařízení. Soulad s obecnými cíli tohoto nařízení nicméně vyžaduje, aby toto nařízení mělo ve vzájemných vztazích členských států přednost před úmluvami uzavřenými výlučně mezi dvěma nebo více členskými státy, a to v rozsahu, ve kterém se tyto úmluvy týkají oblastí upravených tímto nařízením.

- (74) Toto nařízení by nemělo bránit členským státům, jež jsou stranami úmluvy z 19. listopadu 1934 mezi Dánskem, Finskem, Islandem, Norskem a Švédskem o ustanoveních mezinárodního práva soukromého ve věcech dědění, závětí a správy pozůstalostí, aby nadále uplatňovaly některá ustanovení této úmluvy ve znění revize, která byla provedena mezivládní dohodou uvedených států, jež jsou stranami dané úmluvy.

- (75) Aby bylo usnadněno použití tohoto nařízení, měla by být členským státům stanovena povinnost oznamovat některé informace o jejich právních předpisech a postupech vztahujících se k dědění v rámci Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci vytvořené rozhodnutím Rady 2001/470/ES⁽¹⁾. Aby mohly být všechny informace, které jsou podstatné pro praktické uplatňování tohoto nařízení, včas zveřejněny v *Úředním věstníku Evropské unie*, měly by je členské státy rovněž předat Komisi dříve, než se toto nařízení stane použitelným.

- (76) Aby bylo usnadněno používání tohoto nařízení a umožněno používání moderních komunikačních technologií, měly by být rovněž stanoveny standardní formuláře pro potvrzení, která bude třeba předložit spolu s žádostí o prohlášení vykonatelnosti rozhodnutí, veřejné listiny či soudního smíru, a pro žádost o evropské dědické osvědčení, jakož i pro samotné osvědčení.

- (77) Při výpočtu lhůt a termínů stanovených v tomto nařízení by se mělo použít nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ze dne 3. června 1971, kterým se určují pravidla pro lhůty, data a termíny⁽²⁾.

- (78) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o vydávání a následné změny potvrzení a formuláře prohlášení vykonatelnosti rozhodnutí, soudních smírů a veřejných listin a o evropské

⁽¹⁾ Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 25.

⁽²⁾ Úř. věst. L 124, 8.6.1971, s. 1.

dědické osvědčení. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁽¹⁾.

- (79) Pro přijímání prováděcích aktů, jimiž budou stanoveny a následně pozměňována potvrzení a formuláře na základě tohoto nařízení, by měl být použit poradní postup uvedený v článku 4 nařízení (EU) č. 182/2011.
- (80) Jelikož cílů tohoto nařízení, kterými jsou volný pohyb osob, možnost pro občany předem uspořádat své dědictví v rámci Unie a ochrana práv dědiců a odkazovníků a dalších osob zůstaviteli blízkých, jakož i věřitelů zůstavitele, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, a proto, z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení, jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (81) Toto nařízení ctí základní práva a dodržuje zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie. Soudy a další příslušné orgány členských států musí při uplatňování tohoto nařízení uvedená práva a zásady dodržovat.
- (82) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se tyto členské státy neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Tímto však není dotčena možnost, aby Spojené království a Irsko oznámily svůj záměr přijmout toto nařízení po jeho přijetí v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu.
- (83) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se použije na dědění majetku zemřelých osob. Nepoužije se na daňové, celní či správní věci.
2. Z oblasti působnosti tohoto nařízení jsou vyloučeny:
 - a) věci osobního stavu fyzických osob, jakož i rodinné vztahy a vztahy považované rozhodným právem za vztahy se srovnatelnými účinky;
 - b) způsobilost fyzických osob k právům a právním úkonům, aniž je dotčen čl. 23 odst. 2 písm. c) a článek 26;
 - c) otázky vztahující se ke zmizení, nepřítomnosti nebo předpokládané smrti fyzické osoby;
 - d) otázky vztahující se k úpravě majetkových poměrů v manželství a k majetkovým uspořádáním ve vztazích považovaných rozhodným právem za vztahy s účinky srovnatelnými s manželstvím;
 - e) jiné vyživovací povinnosti než ty, které vyplynuly z důvodu smrti;
 - f) formální platnost ústně provedených pořízení pro případ smrti;
 - g) práva a majetek vytvořené nebo převedené jiným způsobem než děděním, jako například formou daru, společného vlastnictví s právem dědit po spolumajiteli, důchodového připojištění, pojistné smlouvy a podobných ujednání, aniž je dotčen čl. 23 odst. 2 písm. i);
 - h) otázky upravené právem obchodních společností, sdružení a jiných právnických osob, jako ustanovení v základajících listinách a statutech společností, sdružení a jiných právnických osob, která určují nakládání s podíly v případě smrti jejich členů;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

i) zrušení, zánik a fúze společností, sdružení a jiných právnických osob;

j) zakládání, správa a rušení trustů;

k) povaha věcných práv; a

l) jakýkoli zápis práv k nemovitému či movitému majetku do rejstříku, včetně právních požadavků pro takový zápis, a účinky zápisu nebo neprovedení zápisu těchto práv do rejstříku.

Článek 2

Pravomoc v dědických věcech v rámci členských států

Toto nařízení se nedotýká pravomoci orgánů členských států zabývat se dědickými věcmi.

Článek 3

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

a) „děděním“ dědění majetku zemřelé osoby, které zahrnuje jakoukoli formu přechodu majetku, práv a závazků z důvodu smrti, ať již se jedná o přechod jako projev vůle v pořízení pro případ smrti, nebo o přechod na základě dědění ze zákona;

b) „dědickou smlouvou“ smlouva, včetně smlouvy vyplývající ze vzájemných závětí, která s protiplněním nebo bez něj vytváří, mění nebo ruší práva k budoucí pozůstalosti nebo k budoucím pozůstalostem jedné či více osob, které jsou smluvními stranami;

c) „společnou závěť“ závěť ustanovená dvěma či více osobami v jediné listině;

d) „pořízením pro případ smrti“ závěť, společná závěť nebo dědická smlouva;

e) „členským státem původu“ členský stát, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, ve kterém byl schválen nebo uzavřen

soudní smír, ve kterém byla vystavena veřejná listina nebo ve kterém bylo vydáno evropské dědické osvědčení;

f) „členským státem výkonu“ členský stát, v němž má být vydáno prohlášení vykonatelnosti nebo proveden výkon rozhodnutí, soudního smíru nebo veřejné listiny;

g) „rozhodnutím“ každé rozhodnutí v dědických věcech vydané soudem členského státu bez ohledu na to, jak je toto rozhodnutí označeno, včetně rozhodnutí o nákladech řízení vydaného soudním úředníkem;

h) „soudním smírem“ smír v dědických věcech, který byl schválen soudem nebo který byl v průběhu řízení před soudem uzavřen;

i) „veřejnou listinou“ dokument v dědické věci, který byl formálně vyhotoven nebo registrován jako veřejná listina v některém členském státě a jehož pravost:

i) se vztahuje na podpis i na obsah veřejné listiny a

ii) byla ověřena orgánem veřejné moci či jiným orgánem zmocněným pro tento účel členským státem původu.

2. Pro účely tohoto nařízení se „soudem“ rozumějí veškeré soudní orgány a všechny ostatní orgány a právní odborníci s pravomocí v dědických věcech, kteří vykonávají soudní funkce nebo jednají na základě zmocnění soudním orgánem nebo pod dohledem soudního orgánu, jestliže tyto ostatní orgány a právní odborníci nabízejí záruky nestrannosti a práva všech stran být vyslechnut a jestliže jejich rozhodnutí vydaná podle práva členského státu, v němž působí:

a) mohou být napadena před soudním orgánem nebo jím přezkoumána; a

b) mají obdobnou sílu a účinky jako rozhodnutí soudního orgánu v téže věci.

Členské státy informují Komisi o ostatních orgánech a právních odbornících uvedených v prvním pododstavci v souladu s článkem 79.

KAPITOLA II

PŘÍSLUŠNOST

Článek 4

Obecná příslušnost

Soudy členského státu, na jehož území měl zůstavitel obvyklý pobyt v době smrti, jsou příslušné rozhodovat o dědictví jako o celku.

Článek 5

Dohoda o volbě soudu

1. Pokud právo, které si zůstavitel dle článku 22 zvolil, aby se jím řídilo jeho dědictví, je právem členského státu, mohou se dotčené strany dohodnout, že soud či soudy tohoto členského státu jsou výlučně příslušné k rozhodování o kterékoli otázce související s dědictvím.

2. Uvedená dohoda o volbě soudu se sjednává písemně s uvedením data a podpisu dotčených stran. Písemné formě jsou rovnocenná veškerá sdělení elektronickými prostředky, která umožňují trvalý záznam dohody.

Článek 6

Prohlášení nepříslušnosti v případě volby práva

Pokud právo, které si zůstavitel dle článku 22 zvolil, aby se jím řídilo jeho dědictví, je právem členského státu, soud, který zahájil řízení podle článku 4 nebo článku 10:

- a) může na žádost jedné ze stran řízení prohlásit, že není příslušný, pokud má za to, že soudy členského státu zvoleného práva jsou vhodnější pro rozhodnutí o dědictví s ohledem na praktické okolnosti dědictví, jako je místo obvyklého pobytu stran a místo, kde se pozůstalost nachází, nebo
- b) prohlásí, že není příslušný, jestliže se strany řízení v souladu s článkem 5 dohodly, že přenesou příslušnost k soudu nebo soudům členského státu zvoleného práva.

Článek 7

Příslušnost v případě volby práva

Soudy členského státu, jehož právo si zůstavitel zvolil podle článku 22, jsou příslušné pro rozhodování o dědictví, pokud:

- a) soud, u něhož bylo řízení zahájeno dříve, prohlásil ve stejné věci na základě článku 6 svou nepříslušnost,
- b) se strany řízení v souladu s článkem 5 dohodly, že přenesou příslušnost k soudu nebo soudům tam uvedeného členského státu, nebo
- c) strany řízení výslovně uznaly příslušnost soudu, u něhož bylo zahájeno řízení.

Článek 8

Ukončení řízení zahájeného bez návrhu v případě volby práva

Soud, který na základě článku 4 nebo článku 10 zahájil bez návrhu řízení o dědictví, toto řízení ukončí, pokud strany řízení souhlasí s vypořádáním dědictví smírným způsobem mimo soud v členském státě, jehož právo bylo zvoleno zůstavitelem podle článku 22.

Článek 9

Příslušnost založená na přítomnosti u soudu

1. Pokud v průběhu řízení u soudu členského státu příslušného podle článku 7 vyjde najevo, že ne všechny strany uvedeného řízení byly stranami dohody o volbě soudu, soud je i nadále příslušný, pokud se strany řízení, které nebyly stranami dohody, dostaví k jednání k tomuto soudu, aniž by namítaly jeho nepříslušnost.

2. Pokud je stranami řízení, které nejsou stranami dohody, namítána nepříslušnost soudu uvedeného v odstavci 1, uvedený soud prohlásí, že není příslušný.

V takovém případě jsou příslušné pro rozhodnutí o dědictví soudy příslušné podle článku 4 nebo článku 10.

Článek 10

Podpůrná příslušnost

1. Nenachází-li se místo obvyklého pobytu zůstavitele v době smrti na území členského státu, jsou soudy členského státu, v němž se majetek tvořící pozůstalost nachází, přesto příslušné k rozhodování o dědictví jako celku, pokud:

- a) měl zůstavitel v době smrti státní příslušnost tohoto členského státu; nebo pokud tomu tak není,

- b) se místo předchozího obvyklého pobytu zůstavitele nacházelo na území tohoto členského státu, za podmínky, že v době zahájení řízení od změny tohoto místa obvyklého pobytu neuplynulo období delší než pět let.

2. Pokud žádný soud v členském státě není příslušný podle odstavce 1, jsou k rozhodování o majetku tvořícím pozůstalost přesto příslušné soudy členského státu, v němž se tento majetek nachází.

Článek 11

Forum necessitatis

Není-li žádný soud členského státu příslušný podle jiných ustanovení tohoto nařízení, mohou soudy členského státu ve výjimečných případech o dědictví rozhodnout, jestliže ve třetím státě, k němuž má daná věc úzkou vazbu, není řízení možné nebo je v takovém třetím státě nelze rozumně zahájit nebo vést.

Věc musí vykazovat dostatečnou vazbu na členský stát, u jehož soudu bylo řízení zahájeno.

Článek 12

Omezení řízení

1. Pokud pozůstalost zahrnuje majetek nacházející se v třetím státě, může soud, u kterého bylo zahájeno řízení o dědictví, na žádost jedné ze stran rozhodnout, že o jedné nebo více částech tohoto majetku nebude rozhodovat, pokud lze očekávat, že jeho rozhodnutí ohledně daného majetku nebude uznáno a případně prohlášeno vykonatelným v tomto třetím státě.

2. Odstavcem 1 není dotčeno právo stran omezit rozsah řízení podle práva členského státu, u jehož soudu bylo řízení zahájeno.

Článek 13

Přijetí či odmítnutí dědictví, odkazu nebo povinného dědického podílu

Vedle soudu, který je příslušný k rozhodování o dědictví podle tohoto nařízení, jsou i soudy členského státu, kde má obvyklý pobyt osoba, jež podle práva rozhodného pro dědění může před soudem učinit prohlášení týkající se přijetí či odmítnutí dědictví, odkazu či povinného podílu nebo prohlášení za účelem omezení odpovědnosti takové osoby, pokud jde o závazky pozůstalosti, příslušné k přijetí takových prohlášení, pokud tato prohlášení mohou být učiněna před soudem podle práva tohoto členského státu.

Článek 14

Zahájení řízení

Pro účely této kapitoly se za zahájení řízení před soudem považuje okamžik, kdy:

- a) byl návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost podán k soudu za předpokladu, že navrhovatel následně neopomene učinit kroky nezbytné k řádnému doručení písemnosti odpůrci,
- b) byla písemnost předána úřadu, který provádí doručování, pokud musí být písemnost doručena před svým podáním k soudu, za předpokladu, že navrhovatel následně neopomene učinit kroky nezbytné k řádnému podání písemnosti u soudu, nebo
- c) soud rozhodl o zahájení řízení, je-li řízení zahajováno bez návrhu, nebo, není-li takové rozhodnutí vyžadováno, okamžik, kdy soud provedl záznam o podání v dané věci.

Článek 15

Přezkoumání příslušnosti

Pokud je u soudu některého členského státu zahájeno řízení v dědické věci, k níž není příslušný podle tohoto nařízení, prohlásí tento soud z vlastního podnětu svou nepřislušnost.

Článek 16

Přezkoumání přípustnosti

1. Pokud se odpůrce, který má obvyklé bydliště na území jiného státu, než je členský stát, ve kterém byl návrh podán, nedostaví k soudu, přeruší příslušný soud řízení do doby, než bude prokázáno, že odpůrce mohl obdržet návrh na zahájení řízení nebo jinou rovnocennou písemnost v dostatečném předstihu, jenž mu umožňuje přípravu na jednání před soudem, nebo že za tímto účelem byly učiněny veškeré nezbytné kroky.

2. Má-li být návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost podle tohoto nařízení zaslán z jednoho členského státu do druhého, použije se místo odstavce 1 tohoto článku článek 19 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 ze dne 13. listopadu 2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech (doručování písemností) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 324, 10.12.2007, s. 79.

3. Pokud nelze použít nařízení (ES) č. 1393/2007, použije se článek 15 Haagské úmluvy ze dne 15. listopadu 1965 o doručování soudních a mimosoudních písemností v cizině ve věcech občanských a obchodních, bylo-li třeba zaslat návrh na zahájení řízení nebo jinou rovnocennou písemnost podle uvedené úmluvy do ciziny.

Článek 17

Litispence

1. Je-li u soudů různých členských států zahájeno řízení v téže věci mezi týmiž stranami, přeruší soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, bez návrhu řízení až do doby, než se určí příslušnost soudu, který řízení zahájil jako první.

2. Jakmile je určena příslušnost soudu, u něhož bylo řízení zahájeno jako první, prohlásí se soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, za nepříslušný ve prospěch prvního soudu.

Článek 18

Související řízení

1. Jsou-li u soudů různých členských států zahájena řízení, která navzájem souvisejí, může soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, toto řízení přerušit.

2. Dokud nejsou řízení o podaných žalobách skončena v prvním stupni, může soud, u něhož byla žaloba podána později, na návrh strany řízení také prohlásit, že není příslušný, jestliže soud, u něhož byla žaloba podána dříve, je příslušný pro řízení o těchto žalobách a spojení těchto řízení je podle jeho práva přípustné.

3. Ve smyslu tohoto článku žaloby navzájem souvisejí, pokud je mezi nimi dán tak úzký vztah, že jejich společné projednání a rozhodnutí je vhodné k tomu, aby se zabránilo vydání vzájemně si odporujících rozhodnutí v oddělených řízeních.

Článek 19

Předběžná a zajišťovací opatření

Předběžná opatření, včetně zajišťovacích opatření, která jsou upravena právem jednoho členského státu, je možné u soudů tohoto státu navrhnout i tehdy, kdy je pro rozhodnutí ve věci samé příslušný na základě tohoto nařízení soud jiného členského státu.

KAPITOLA III

ROZHODNÉ PRÁVO

Článek 20

Univerzální použitelnost

Právo určené tímto nařízením se použije bez ohledu na to, zda je či není právem členského státu.

Článek 21

Obecné pravidlo

1. Nestanoví-li toto nařízení jinak, je rozhodným právem pro dědění jako celek právo státu, ve kterém měl zůstavitel svůj obvyklý pobyt v době smrti.

2. Je-li ze všech okolností věci zřejmé, že v době smrti měl zůstavitel zjevně užší spojení s jiným státem, než je stát, jehož právo by se použilo na základě odstavce 1, bude právem rozhodným pro dědění výjimečně právo tohoto jiného státu.

Článek 22

Volba práva

1. Každá osoba si může zvolit za právo, jímž se řídí její dědictví jako celek, právo státu, jehož je státním příslušníkem v době uskutečnění této volby nebo v době smrti.

Osoba s vícenásobnou státní příslušností si může zvolit právo kteréhokoli státu, jehož je státním příslušníkem v době uskutečnění této volby nebo v době smrti.

2. Tato volba musí být učiněna výslovně v prohlášení ve formě pořízení pro případ smrti nebo musí vyplývat z ustanovení takového pořízení.

3. Věcná platnost úkonu, jímž byla volba práva učiněna, se řídí zvoleným právem.

4. Jakákoliv změna nebo odvolání volby práva musí co do formy splňovat požadavky pro změnu nebo odvolání pořízení pro případ smrti.

Článek 23

Oblast působnosti rozhodného práva

1. Právem určeným podle článku 21 nebo článku 22 se řídí dědictví jako celek.

2. Tímto právem se řídí zejména:

a) důvody, doba a místo zahájení dědického řízení;

b) určení oprávněných osob a jejich příslušných podílů a povinností, které jim mohou být uloženy zůstavitelem, a určení dalších dědických práv, včetně dědických práv pozůstalého manžela či partnera;

c) dědická způsobilost;

d) vydědění a dědická nezpůsobilost;

e) přechod majetku, práv a závazků, které jsou součástí pozůstalosti, na dědice a případně na odkazovníky, včetně podmínek a účinků přijetí či odmítnutí dědictví či odkazu;

f) pravomoci dědiců, vykonavatelů závětí a jiných správců pozůstalosti, zejména pokud jde o prodej majetku a platby věřitelům, aniž jsou dotčeny pravomoci uvedené v čl. 29 odst. 2 a 3;

g) odpovědnost za dluhy plynoucí z dědictví;

h) část pozůstalosti, s níž je možno nakládat, povinné podíly a jiná omezení nakládat s majetkem po smrti, jakož i případné nároky, jež osoby zůstaviteli blízké mohou mít vůči pozůstalosti či vůči dědicům;

i) povinnost vrátit nebo započíst dary, zálohy na dědictví nebo odkazy při určování podílů jednotlivých oprávněných osob;
a

j) rozdělení pozůstalosti.

pořízení pro případ smrti mohla zvolit v souladu s článkem 22 za podmínek, jež jsou v tomto článku stanoveny.

3. Odstavec 1 se přiměřeně použije i pro změnu nebo odvolání jiných pořízení pro případ smrti než dědických smluv. V případě volby práva podle odstavce 2 se změna nebo odvolání řídí zvoleným právem.

Článek 25

Dědické smlouvy

1. Dědická smlouva týkající se dědění po jedné osobě se řídí, pokud jde o její přípustnost, věcnou platnost a závazné účinky mezi stranami včetně podmínek pro její zrušení, právem, které by se podle tohoto nařízení bylo použilo pro dědění po této osobě v případě její smrti ke dni uzavření dané smlouvy.

2. Dědická smlouva týkající se dědění po několika osobách je přípustná, pouze pokud je přípustná podle všech právních řádů, které by podle tohoto nařízení byly použity pro dědění po všech zúčastněných osobách v případě jejich smrti ke dni uzavření dané smlouvy.

Dědická smlouva, která je přípustná podle prvního pododstavce, se co do své věcné platnosti a závazných účinků mezi stranami, včetně podmínek pro zrušení, řídí právem, k němuž má nejužší vztah, přičemž se musí jednat o jedno z práv uvedených v prvním pododstavci.

3. Bez ohledu na odstavce 1 a 2 si strany mohou zvolit za právo, jímž se bude jejich dědická smlouva, co se týče její přípustnosti, věcné platnosti a závazných účinků mezi stranami včetně podmínek pro její zrušení řídit, právo, které by si osoba nebo jedna z osob, jejichž majetek je dotčen, mohla zvolit podle článku 22, za podmínek stanovených v tomto článku.

Článek 24

Jiná pořízení pro případ smrti než dědické smlouvy

1. Jiné pořízení pro případ smrti než dědická smlouvy se co do své přípustnosti a věcné platnosti řídí právem, které by se dle tohoto nařízení bylo použilo na dědění majetku po osobě, která pořízení učinila, pokud by tato osoba byla zemřela v den, kdy bylo pořízení učiněno.

2. Bez ohledu na odstavec 1 si osoba může jako právo, jímž se bude pořízení pro případ smrti co do jeho přípustnosti a věcné platnosti řídit, zvolit právo, které si osoba činící

Článek 26

Věcná platnost pořízení pro případ smrti

1. Pro účely článku 24 a 25 se věcné platnosti týkají tyto prvky:

a) způsobilost osoby činící pořízení pro případ smrti takové pořízení učinit;

b) zvláštní důvody bránící osobě, která činí pořízení, pořídit ve prospěch určitých osob nebo bránící jiné osobě obdržet majetek z dědictví osoby, která pořízení učinila;

c) přípustnost zastoupení pro účely učinění pořízení pro případ smrti;

d) výklad pořízení;

e) podvod, nátlak, omyl a další otázky vztahující se k souhlasu nebo vůli osoby činící pořízení.

2. Má-li osoba způsobilost učinit pořízení pro případ smrti podle práva rozhodného v souladu s článkem 24 nebo článkem 25, nedotkne se následná změna rozhodného práva její způsobilosti změnit či odvolat takové pořízení.

Článek 27

Formální platnost písemně vyhotovených pořízení pro případ smrti

1. Písemně vyhotovené pořízení pro případ smrti je platné co do formy, pokud jeho forma vyhovuje právnímu řádu:

a) státu, v němž bylo vyhotoveno pořízení nebo uzavřena dědická smlouva;

b) státu, jehož byl zůstavitel nebo alespoň jedna z osob, jejichž dědictví se týká dědická smlouva, státním příslušníkem buď v době vyhotovení pořízení nebo uzavření smlouvy, nebo v době smrti;

c) státu, v němž měl zůstavitel nebo alespoň jedna z osob, jejíhož dědictví se týká dědická smlouva, bydliště buď v době vyhotovení pořízení nebo uzavření smlouvy, nebo v době smrti;

d) státu, v němž měl zůstavitel nebo alespoň jedna z osob, jejíhož dědictví se týká dědická smlouva, obvyklý pobyt buď v době vyhotovení pořízení nebo uzavření smlouvy, nebo v době smrti; nebo

e) pokud jde o nemovitosti, státu, v němž se dané nemovitosti nacházejí.

Stanovení toho, zda zůstavitel nebo jakákoliv osoba, jejíhož dědictví se týká dědická smlouva, měli bydliště v určitém státě, se řídí právem tohoto státu.

2. Odstavec 1 se uplatní i na pořízení pro případ smrti, jimiž se mění nebo ruší pořízení dřívější. Změna či zrušení je rovněž platné co do formy, pokud splňuje požadavky kteréhokoli právního řádu, podle jehož ustanovení by dle odstavce 1 bylo změněné nebo zrušené pořízení pro případ smrti platné.

3. Pro účely tohoto článku se každé právní ustanovení, které omezuje povolené formy pořízení pro případ smrti z hlediska věku, státní příslušnosti nebo jiných osobních okolností zůstavitele nebo osob, jejichž dědictví se týká dědická smlouva, považuje za formální požadavek. Stejně pravidlo se uplatní i na určení způsobilosti svědků, jíž je podmíněna platnost pořízení pro případ smrti.

Článek 28

Platnost formy prohlášení o přijetí či odmítnutí dědictví

Prohlášení o přijetí či odmítnutí dědictví, odkazu nebo povinného dědického podílu nebo prohlášení, kterým se omezuje odpovědnost osoby činící toto prohlášení, je co do formy platné, pokud splňuje požadavky:

a) práva rozhodného pro dědění podle článku 21 nebo článku 22, nebo

b) práva státu, ve kterém má osoba činící toto prohlášení obvyklý pobyt.

Článek 29

Zvláštní pravidla pro jmenování a pravomoci správce pozůstalosti v určitých situacích

1. Stanoví-li právo členského státu, jehož soudy jsou příslušné k rozhodování o dědictví na základě tohoto nařízení, že ustavení správce pozůstalosti je povinné nebo je povinné na vyžádání, a je-li právo rozhodné cizím právem, mohou soudy tohoto členského státu, u nichž bylo zahájeno řízení, ustavit jednoho či více správců pozůstalosti na základě vlastního práva za podmínek, jež jsou stanoveny v tomto článku.

Správce (či správci) ustanovení podle tohoto odstavce jsou osoby oprávněné vykonávat závěť zůstavitele nebo spravovat pozůstalost na základě práva rozhodného pro dědění. V případě, že toto právo neumožňuje správu pozůstalosti osobou, jež není oprávněnou osobou, mohou soudy členského státu, v němž má být správce ustanoven, jmenovat třetího správce podle vlastního práva, pokud to vlastní právo ukládá a pokud existuje vážný střet zájmů mezi oprávněnými osobami nebo mezi oprávněnými osobami na jedné straně a věřiteli či jinými osobami, které se zaručily za dluhy zůstavitele, na straně druhé, neschopnost oprávněných osob dosáhnout dohody o správě dědictví nebo pokud je dědictví, jež má být spravováno, komplexní s ohledem na povahu majetku.

Správce (či správci) ustanovení podle tohoto odstavce jsou jediné osoby oprávněné k výkonu pravomocí uvedených v odstavcích 2 a 3.

2. Osoba či osoby, které byly podle odstavce 1 ustanoveny správcem či správci, jsou oprávněny vykonávat pravomoci pro správu pozůstalosti na základě práva rozhodného pro dědění. Soud, který správce ustanovuje, může ve svém rozhodnutí stanovit zvláštní podmínky pro výkon těchto pravomocí v souladu s právem rozhodným pro dědění.

V případě, že právo rozhodné pro dědění nestanoví dostatečné pravomoci pro účely ochrany majetku tvořícího pozůstalost nebo ochrany práv věřitelů či jiných osob, které mají zaručené dluhy zůstavitele, může soud, který správce ustanovuje, povolit správci či správcům vykonávat zbytkové pravomoci správce stanovené právem tohoto členského státu a ve svém rozhodnutí může stanovit zvláštní podmínky výkonu této pravomoci v souladu s tímto právem.

Správce či správci, kteří přijímají opatření na základě zbytkové pravomoci, však dodržují právo rozhodné pro dědění, pokud jde o převod vlastnictví k majetku, který tvoří pozůstalost, právní odpovědnost za dluhy váznoucí na dědictví, práva oprávněných osob, případně i včetně práva přijmout či odmítnout dědictví a práv vykonavatele závěti zůstavitele.

3. Aniž je dotčen odstavec 2, může soud, který ustanovuje jednoho nebo více správců podle odstavce 1, ve výjimečných případech, kdy je právem rozhodným pro dědění právo třetího státu, rozhodnout, že těmto správcům svěří všechny pravomoci spojené se správou podle práva členského státu, v němž jsou ustanoveni.

Správci však při výkonu takových pravomocí musí především respektovat určení oprávněných osob a jejich dědických práv,

včetně jejich práva na povinný dědický podíl nebo nároku vůči pozůstalosti či dědicům podle práva rozhodného pro dědění.

Článek 30

Zvláštní omezující pravidla týkající se či ovlivňující dědění v souvislosti s určitými aktivy

Pokud právo státu, ve kterém se nacházejí určité nemovitosti, podniky nebo další zvláštní druhy majetku, obsahuje zvláštní pravidla, která z ekonomických, rodinných či společenských důvodů stanoví omezení týkající se či ovlivňující dědění takového majetku, použijí se pro dědění tato zvláštní pravidla, pokud jsou podle práva tohoto státu použitelná nezávisle na právu rozhodném pro dědění.

Článek 31

Přizpůsobení věcných práv

Dovolává-li se osoba věcného práva, které jí náleží na základě práva rozhodného pro dědění, a dané věcné právo neexistuje v právním řádu členského státu, v němž se tohoto práva dovolává, bude toto věcné právo v případě potřeby a v možném rozsahu přizpůsobeno nejbližšímu rovnocennému věcnému právu v rámci právního řádu daného státu, přičemž bude zohledněn účel a zájem, které toto konkrétní věcné právo sleduje, jakož i účinky, jež jsou s ním spojeny.

Článek 32

Osoby současně zemřelé

Pokud dvě nebo více osob, jejichž dědění se řídí rozdílnými právními předpisy, zemřou za podmínek, v nichž není jisté pořadí jejich smrti, a pokud tyto právní předpisy upravují situaci rozdílně nebo ji neupravují vůbec, žádný z těchto zůstavitelů nemá dědická práva vůči druhému či druhým.

Článek 33

Pozůstalost bez dědiců

Pokud podle práva rozhodného pro dědění podle tohoto nařízení neexistuje pro žádný majetek ani dědic, ani odkazovník podle porřízení pro případ smrti, ani žádná fyzická osoba není dědicem ze zákona, použití takto určeného práva nevylučuje právo členského státu nebo subjektu určeného daným členským státem za tímto účelem ujmout se podle svého práva vlastnictví majetku z dědictví, který se nachází na jeho území, mají-li věřitelé právo nárokovat uspokojení svých pohledávek z majetku tvořícího pozůstalost.

Článek 34

Zpětný a další odkaz

1. Použitím práva třetího státu určeného na základě tohoto nařízení se rozumí použití právních norem platných v tomto státu včetně jeho norem mezinárodního práva soukromého, pokud odkazují:

- a) na právo některého členského státu, nebo
- b) na právo jiného třetího státu, který by uplatnil své vlastní právo.

2. Zpětný a další odkaz se neuplatní v souvislosti s právem uvedeným v čl. 21 odst. 2, článku 22, článku 27, čl. 28 písm. b) a článku 30.

Článek 35

Veřejný pořádek (ordre public)

Použití některého ustanovení práva kteréhokoli státu určeného na základě tohoto nařízení může být odmítnuto pouze v případě, že by bylo zjevně neslučitelné s veřejným pořádkem (*ordre public*) místa soudu.

Článek 36

Státy s více právními systémy – kolize právních norem z hlediska územního

1. Pokud právo určené na základě tohoto nařízení je právem státu, který je složen z více územních jednotek, z nichž každá má vlastní právní normy upravující dědění, určí se příslušná územní jednotka, jejíž právní normy se uplatní, na základě vnitrostátních kolizních právních předpisů daného státu.

2. V případě neexistence daných vnitrostátních kolizních právních předpisů:

- a) jakýkoli odkaz na právo státu uvedeného v odstavci 1 je pro účely stanovení práva rozhodného na základě ustanovení odkazujících na obvyklý pobyt zůstavitele odkazem na právo územní jednotky, v níž měl zůstavitel obvyklý pobyt v době smrti;
- b) jakýkoli odkaz na právo státu uvedeného v odstavci 1 je pro účely stanovení práva rozhodného na základě ustanovení odkazujících na státní příslušnost zůstavitele odkazem na právo územní jednotky, k níž měl zůstavitel v době smrti nejvyšší vztah;

- c) jakýkoli odkaz na právo státu uvedeného v odstavci 1 je pro účely stanovení práva rozhodného na základě jiných ustanovení, podle nichž jsou hraničními určovateli jiné prvky, odkazem na právo územní jednotky, v níž se příslušný prvek nachází.

3. Aniž je dotčen odstavec 2, je jakýkoli odkaz na právo státu uvedeného v odstavci 1 pro účely stanovení příslušného práva podle článku 27, v případě neexistence vnitrostátních kolizních právních předpisů v tomto státě, odkazem na právo územní jednotky, k níž měl zůstavitel nebo osoby, jejichž dědictví se týká dědická smlouva, nejvyšší vztah.

Článek 37

Státy s více právními systémy – kolize právních norem z hlediska osobního

Ve vztahu ke státu, ve kterém dva nebo více právních systémů nebo souborů pravidel použitelných pro různé kategorie osob upravují dědění, se odkazem na právo tohoto státu rozumí odkaz na právní systém nebo soubor pravidel, který je určen platnými pravidly tohoto státu. Neexistují-li taková pravidla, použije se právní systém nebo soubor pravidel, k němuž měl zůstavitel nejvyšší vztah.

Článek 38

Nepoužití tohoto nařízení v případě vnitrostátní kolize právních norem

Členský stát, který má více územních jednotek, z nichž každá má vlastní právní normy upravující dědění, není povinen uplatňovat toto nařízení při kolizích právních předpisů, jež se týkají výhradně těchto jednotek.

KAPITOLA IV

UZNÁVÁNÍ, VYKONATELNOST A VÝKON ROZHODNUTÍ

Článek 39

Uznávání

1. Rozhodnutí vydaná v některém členském státě jsou v ostatních členských státech uznávána, aniž by bylo vyžadováno zvláštní řízení.

2. Stane-li se sporným, zda rozhodnutí má být uznáno, může každá strana, která uplatňuje uznání jako hlavní věc v daném sporu, v řízení podle článků 45 až 58 navrhnout, že soudní rozhodnutí má být uznáno.

3. Je-li otázka uznání rozhodnutí vznesena u soudu členského státu jako předběžná otázka, může o ní tento soud rozhodnout.

Článek 40

Důvody pro neuznání

Rozhodnutí se neuznává:

- a) je-li takové uznání zjevně v rozporu s veřejným pořádkem (*ordre public*) členského státu, v němž se o uznání žádá;
- b) jestliže odpůrci, v jehož nepřítomnosti bylo rozhodnutí vydáno, nebyl doručen návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost v dostatečném časovém předstihu a takovým způsobem, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem, ledaže žalovaný nevyužil žádný opravný prostředek proti rozhodnutí, i když k tomu měl možnost;
- c) jestliže je neslučitelné s rozhodnutím vydaným v řízení v téže věci mezi týmiž stranami v členském státě, v němž se o uznání žádá,
- d) je-li neslučitelné s dřívějším rozhodnutím, které bylo vydáno v jiném členském státě nebo ve třetím státě v řízení mezi týmiž stranami a pro tentýž nárok, pokud toto dřívější rozhodnutí splňuje podmínky nezbytné pro uznání v členském státě, v němž se o uznání žádá.

Článek 41

Vyloučení přezkumu ve věci samé

Rozhodnutí vydané v členském státě nesmí být v žádném případě přezkoumáváno ve věci samé.

Článek 42

Přerušování řízení o uznání

Soud členského státu, v němž se žádá o uznání rozhodnutí vydaného v jiném členském státě, může řízení přerušit, jestliže byl proti rozhodnutí podán řádný opravný prostředek v členském státě původu.

Článek 43

Vykonatelnost

Rozhodnutí vydaná v některém členském státě a vykonatelná v tomto státě jsou vykonatelná v jiném členském státě, pokud tam byla na žádost kterékoli dotčené strany prohlášena vykonatelnými v souladu s postupem stanoveným v článcích 45 až 58.

Článek 44

Určení bydliště

Pro posouzení, zda má strana řízení bydliště na území členského státu výkonu pro účely řízení podle článků 45 až 58, použije soud, u nějž bylo řízení zahájeno, právo tohoto státu.

Článek 45

Příslušnost místních soudů

1. Návrh na prohlášení vykonatelnosti se podává u soudu nebo příslušného orgánu členského státu výkonu, o kterém tento členský stát informoval Komisi v souladu s článkem 78.

2. Místní příslušnost se určuje podle bydliště strany, vůči níž je výkon navrhován, nebo podle místa výkonu.

Článek 46

Postup

1. Postup pro podání návrhu se řídí právem členského státu výkonu.

2. Navrhovatel není povinen mít v členském státě výkonu ani poštovní adresu, ani pověřeného zástupce.

3. K návrhu musí být přiloženy tyto dokumenty:

a) jedno vyhotovení rozhodnutí, které splňuje podmínky nezbytné pro uznání jeho pravosti;

b) potvrzení vydané soudem nebo příslušným orgánem členského státu původu za použití formuláře stanoveného poradním postupem podle čl. 81 odst. 2, aniž je dotčen článek 47.

Článek 47

Nepředložení potvrzení

1. Pokud není předloženo potvrzení uvedené v čl. 46 odst. 3 písm. b), může soud nebo příslušný orgán určit lhůtu pro jeho předložení, přijmout rovnocennou písemnost nebo, pokud nepovažuje za potřebné další objasnění, jeho předložení prominout.

2. Na požádání soudu nebo příslušného orgánu je třeba předložit překlad takových písemností. Překlad musí být vyhotoven osobou oprávněnou k překladatelské činnosti v některém z členských států.

Článek 48

Prohlášení vykonatelnosti

Rozhodnutí se prohlásí za vykonatelné bez přezkumu podle článku 40, jakmile jsou splněny formální náležitosti uvedené v článku 46. Strana, vůči níž je výkon navrhován, není v této části řízení oprávněna činit k návrhu jakákoli podání.

Článek 49

Sdělení rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti

1. Rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti se bez odkladu sdělí navrhovateli postupem stanoveným právem členského státu výkonu.

2. Prohlášení vykonatelnosti se doručí straně, vůči níž je výkon navrhován, spolu s rozhodnutím, pokud jí toto rozhodnutí již nebylo doručeno.

Článek 50

Opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti

1. Proti rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti může kterákoli strana podat opravný prostředek.

2. Opravný prostředek se podává u soudu, o kterém dotýčný členský stát informoval Komisi v souladu s článkem 78.

3. Opravný prostředek se projednává v souladu s předpisy upravujícími sporná řízení.

4. Jestliže se strana, vůči níž je výkon navrhován, nedostaví k řízení o opravném prostředku zahájeného navrhovatelem

u odvolacího soudu, použije se článek 16, i když strana, vůči níž je výkon navrhován, nemá bydliště v žádném členském státě.

5. Opravný prostředek proti prohlášení vykonatelnosti musí být podán ve lhůtě 30 dnů od doručení tohoto prohlášení. Má-li strana, vůči níž je výkon navrhován, bydliště v jiném členském státě, než ve kterém bylo prohlášení vykonatelnosti vydáno, činí lhůta pro podání opravného prostředku 60 dní a počíná běžet dnem jeho doručení straně osobně nebo do místa jejího pobytu. Prodloužení této lhůty z důvodu vzdálenosti je vyloučeno.

Článek 51

Postup pro napadení rozhodnutí o opravném prostředku

Rozhodnutí o opravném prostředku může být napadeno pouze postupem, o němž dotýčný členský stát informoval Komisi v souladu s článkem 78.

Článek 52

Zamítnutí či zrušení prohlášení vykonatelnosti

Soud, u něhož byl opravný prostředek podle článku 50 nebo článku 51 podán, zamítne nebo zruší prohlášení vykonatelnosti pouze na základě důvodů uvedených v článku 40. Rozhodnutí soud vydá neprodleně.

Článek 53

Přerušování řízení

Soud, u něhož byl podán opravný prostředek podle článku 50 nebo článku 51, přeruší na návrh strany, vůči níž je výkon navrhován, řízení, jestliže je odložena vykonatelnost rozhodnutí v členském státě původu z důvodu podání opravného prostředku.

Článek 54

Předběžná opatření včetně opatření zajišťovacích

1. Musí-li být rozhodnutí uznáno v souladu s touto kapitolou, není navrhovatel omezen v podávání návrhů na přijetí předběžných nebo zajišťovacích opatření v souladu s právem členského státu výkonu, aniž by bylo nezbytné prohlášení vykonatelnosti podle článku 48.

2. Prohlášení vykonatelnosti s sebou ze zákona nese možnost přijmout jakákoli zajišťovací opatření.

3. Dokud běží lhůta k podání opravného prostředku proti prohlášení vykonatelnosti stanovená v čl. 50 odst. 5 a dokud není o tomto opravném prostředku rozhodnuto, nesmí být učiněna jiná opatření než opatření k zajištění majetku strany, vůči níž je výkon navrhován.

Článek 55

Částečná vykonatelnost

1. Bylo-li vydáno rozhodnutí o více nárocích a nemůže-li být prohlášení vykonatelnosti vydáno pro všechny z těchto nároků, vydá soud nebo příslušný orgán prohlášení vykonatelnosti pro jeden nebo více těchto nároků.

2. Navrhovatel může požádat, aby bylo prohlášení vykonatelnosti omezeno pouze na část nároků.

Článek 56

Právní pomoci

Navrhovatel, jemuž se v členském státě původu dostává výhod úplné nebo částečné právní pomoci nebo který je osvobozen od úhrady nákladů nebo výdajů, požívá v jakémkoli řízení o prohlášení vykonatelnosti nejvýhodnější právní pomoci nebo nejširšího osvobození od úhrady nákladů a výdajů podle práva členského státu výkonu.

Článek 57

Žádná jistota, kauce či záloha

Po straně, která v jednom členském státě navrhuje uznání, vykonatelnost nebo výkon rozhodnutí vydaného v jiném členském státě, nesmí být na základě skutečnosti, že je cizím státním příslušníkem nebo že nemá bydliště nebo pobyt v členském státě, v němž se výkon navrhuje, požadována žádná jistota, kauce či záloha, jakkoli označené.

Článek 58

Bezplatnost

V řízení o prohlášení vykonatelnosti nemůže být ve státě výkonu vybírán žádný poplatek stanovený podle hodnoty předmětu sporu.

KAPITOLA V

VEŘEJNÉ LISTINY A SOUDNÍ SMÍRY

Článek 59

Přijímání veřejných listin

1. Veřejná listina vyhotovená v jednom členském státě má v jiném členském státě stejné důkazní účinky jako ve státě

původu, popřípadě účinky co nejvíce srovnatelné, pokud to není zjevně v rozporu s veřejným pořádkem (*ordre public*) dotčeného členského státu.

Osoba, jež má v úmyslu použít veřejnou listinu v jiném členském státě, může požádat orgán, který listinu vyhotovil v členském státě původu, aby vyplnil formulář stanovený poradním postupem podle čl. 81 odst. 2 a popsal v něm důkazní účinky, které daná veřejná listina vyvolává v členském státě původu.

2. Jakékoli napadení pravosti veřejné listiny se provede u soudu členského státu původu a rozhodne se o něm podle práva tohoto státu. Veřejná listina, která byla napadena, nevyvolává do rozhodnutí příslušného soudu žádné důkazní účinky v jiném členském státě.

3. Jakékoli napadení právních úkonů nebo právních vztahů zaznamenaných ve veřejné listině se provede u soudů příslušných podle tohoto nařízení a rozhodne se o něm podle práva rozhodného podle kapitoly III. Veřejná listina, která byla napadena, nevyvolává do rozhodnutí příslušného soudu žádné důkazní účinky v jiném členském státě, než je členský stát původu, pokud jde o napadenou část.

4. Pokud výsledek řízení u soudu členského státu závisí na určení předběžné otázky související s právními úkony nebo právními vztahy zaznamenanými ve veřejné listině pořízené v dědických věcech, je tento soud příslušný o ní rozhodnout.

Článek 60

Vykonatelnost veřejných listin

1. Veřejná listina, která je vykonatelná v členském státě původu, se prohlásí za vykonatelnou v jiném členském státě na návrh kterékoli dotčené strany v souladu s postupem stanoveným v článcích 45 až 58.

2. Pro účely čl. 46 odst. 3 písm. b) vydá orgán, který veřejnou listinu vyhotovil, na návrh kterékoli zúčastněné strany potvrzení za použití formuláře stanoveného poradním postupem podle čl. 81 odst. 2.

3. Soud, ke kterému je podán opravný prostředek podle článku 50 nebo článku 51, zamítne nebo zruší prohlášení vykonatelnosti jen tehdy, pokud by výkon této veřejné listiny byl zjevně v rozporu s veřejným pořádkem (*ordre public*) členského státu výkonu.

Článek 61

Vykonatelnost soudních smírů

1. Soudní smír, který je vykonatelný v členském státě původu, se prohlásí za vykonatelný v jiném členském státě na návrh kterékoli dotčené strany v souladu s postupem stanoveným v článcích 45 až 58.

2. Pro účely čl. 46 odst. 3 písm. b) vydá soud, který smír schválil nebo před nímž byl smír uzavřen, na návrh kterékoli dotčené strany potvrzení za použití formuláře stanoveného poradním postupem podle čl. 81 odst. 2.

3. Soud, ke kterému je podán opravný prostředek podle článku 50 nebo článku 51, zamítne nebo zruší prohlášení vykonatelnosti jen tehdy, pokud by výkon soudního smíru byl zjevně v rozporu s veřejným pořádkem (*ordre public*) členského státu výkonu.

KAPITOLA VI

EVROPSKÉ DĚDICKÉ OSVĚDČENÍ

Článek 62

Vytvoření evropského dědického osvědčení

1. Toto nařízení zavádí evropské dědické osvědčení (dále jen „osvědčení“), které se vydá za účelem použití v jiném členském státě a vyvolá účinky uvedené v článku 69.

2. Použití osvědčení není povinné.

3. Osvědčení nenahrazuje vnitrostátní dokumenty používané v členských státech pro obdobné účely. Osvědčení, které již bylo vydáno za účelem použití v jiném členském státě, nicméně vyvolává účinky uvedené v článku 69 i v členském státě, jehož orgány je vydaly v souladu s touto kapitolou.

Článek 63

Účel osvědčení

1. Účelem osvědčení je jeho využití dědici, odkazovníky majícími přímá práva k dědictví a vykonavateli závětí nebo správci pozůstalosti, kteří v jiném členském státě potřebují prokázat svůj status nebo vykonávat buď svá práva jako dědicové či odkazovníci, nebo své pravomoci jako vykonavatelé závětí či správci pozůstalosti.

2. Osvědčení může být zejména použito k prokázání jednoho nebo více z těchto prvků:

- a) statusu nebo práv jednotlivých dědiců, popřípadě jednotlivých odkazovníků uvedených v osvědčení a jejich příslušných podílů na pozůstalosti;
- b) přidělení konkrétní položky nebo položek, které jsou součástí pozůstalosti, dědici (či dědicům), popřípadě odkazovníku (či odkazovníkům), uvedeným v osvědčení;
- c) pravomoci osob uvedených v osvědčení vykonávat závět či spravovat pozůstalost.

Článek 64

Pravomoc vydat osvědčení

Osvědčení se vydává v členském státě, jehož soudy jsou příslušné podle článků 4, 7, 10 nebo 11. Vydávajícím orgánem je:

- a) soud ve smyslu čl. 3 odst. 2, nebo
- b) jiný orgán, který má podle vnitrostátního práva pravomoc zabývat se dědickými věcmi.

Článek 65

Žádost o osvědčení

1. Osvědčení se vydává na žádost kterékoli osoby uvedené v čl. 63 odst. 1 (dále jen „žadatel“).

2. Pro účely podání žádosti může žadatel využít formulář stanovený poradním postupem podle čl. 81 odst. 2.

3. Žádost musí obsahovat níže uvedené informace, pokud má žadatel takové informace k dispozici a jsou pro vydávající orgán nezbytné k tomu, aby mohl osvědčit prvky požadované žadatelem, přičemž, aniž je dotčen čl. 66 odst. 2, se spolu s žádostí předkládají veškeré relevantní dokumenty, a to v originále nebo kopii, jež splňují podmínky nezbytné pro ověření pravosti:

- a) údaje o zůstaviteli: příjmení (případně rodné příjmení), jméno (či jména), pohlaví, datum a místo narození, stav, státní příslušnost, identifikační číslo (pokud existuje), adresa v době smrti, datum a místo smrti;
- b) údaje o žadateli: příjmení (případně rodné příjmení), jméno (či jména), pohlaví, datum a místo narození, stav, státní příslušnost, identifikační číslo (pokud existuje), adresa a vztah k zůstaviteli, pokud existoval;

- c) údaje o případném zástupci žadatele: příjmení (případně rodné příjmení), jméno (či jména), adresa a způsobilost k zastupování;
- d) údaje o manželovi/manželce či partnerovi/partnerce zůstavitele, popřípadě o bývalých manželech/manželkách či bývalých partnerech/partnerech: příjmení (případně rodné příjmení), jméno (či jména), pohlaví, datum a místo narození, stav, státní příslušnost, identifikační číslo (pokud existuje) a adresa;
- e) údaje o dalších případných oprávněných osobách na základě pořízení pro případ smrti nebo ze zákona: příjmení, jméno (či jména) nebo název organizace, případné identifikační číslo a adresa;
- f) zamýšlený účel osvědčení v souladu s článkem 63;
- g) případně kontaktní údaje soudu nebo jiného příslušného orgánu, který se zabývá nebo zabýval dědickou věcí jako takovou;
- h) prvky, na nichž žadatel odpovídajícím způsobem zakládá své nárokové právo na dědictví jako oprávněná osoba nebo právo vykonávat závěť zůstavitele nebo právo spravovat majetek zůstavitele;
- i) údaj o tom, zda zůstavitel učinil pořízení pro případ smrti; není-li přiložen originál ani kopie, údaj o místě, kde se originál nachází;
- j) údaj o tom, zda zůstavitel uzavřel manželskou smlouvu nebo smlouvu v souvislosti se vztahem, který by mohl mít obdobné účinky jako manželství; není-li přiložen originál ani kopie této smlouvy, údaj o místě, kde se originál nachází;
- k) údaj o tom, zda některá z oprávněných osob učinila prohlášení ohledně přijetí nebo odmítnutí dědictví;
- l) prohlášení o tom, že podle nejlepšího vědomí žadatele neprobíhá žádný spor ohledně prvků, o jejichž osvědčení žádá;
- m) jakékoli další informace, jež žadatel považuje za užitečné pro účely vydání osvědčení.

Článek 66

Přezkoumání žádosti

1. Vydávající orgán po obdržení žádosti ověří informace, prohlášení, listiny a další důkazy, které žadatel poskytl. Provede z vlastního podnětu šetření nezbytná pro ověření, pokud to stanoví nebo umožňuje jeho právní předpisy, nebo žadatele vyzve k poskytnutí jakéhokoli dalšího důkazu, který považuje za nezbytný.

2. Pokud žadatel nebyl u příslušných dokumentů schopen předložit kopie, které splňují podmínky nezbytné pro ověření pravosti, může vydávající orgán rozhodnout, že přijme jinou formu důkazů.

3. Pokud tak stanoví jeho právní předpisy a za splnění podmínek v nich uvedených, může vydávající orgán požadovat, aby byla prohlášení učiněna pod přísahou nebo místopřísežným prohlášením namísto přísahy.

4. Vydávající orgán podnikne veškeré kroky nezbytné k tomu, aby všechny oprávněné osoby byly informovány o žádosti o osvědčení. Je-li to nezbytné pro zjištění prvků, jež mají být osvědčeny, vyslechně zúčastněné osoby a případné vykonavatele nebo správce a zveřejní oznámení, jejichž cílem je umožnit dalším případným oprávněným osobám uplatnit jejich práva k dědictví.

5. Pro účely tohoto článku poskytne na žádost příslušný orgán jednoho členského státu vydávajícímu orgánu jiného členského státu informace uchovávané zejména v rejstřících nemovitostí, v matrikách a rejstřících, které uchovávají listiny a skutečnosti významné pro dědění nebo úpravu majetkových poměrů v manželství nebo v obdobných majetkových režimech zůstavitele, pokud by příslušný orgán byl oprávněn takové informace podle vnitrostátního práva poskytnout jinému vnitrostátnímu orgánu.

Článek 67

Vydávání osvědčení

1. Vydávající orgán vydá osvědčení neprodleně v souladu s postupem stanoveným v této kapitole, pokud prvky, které mají být osvědčeny, byly stanoveny podle práva rozhodného pro dědění nebo podle jiného práva rozhodného pro konkrétní prvek. Použije k tomu formulář stanovený poradním postupem podle čl. 81 odst. 2.

Vydávající orgán osvědčení nevydává, zejména pokud:

- a) prvky, jež mají být osvědčeny, byly napadeny, nebo
- b) by osvědčení nebylo v souladu s rozhodnutím, které se týká stejných prvků.

2. Vydávající orgán přijme veškeré kroky nezbytné k tomu, aby oprávněné osoby byly informovány o vydání osvědčení.

Článek 68

Obsah osvědčení

Osvědčení obsahuje následující informace v míře požadované pro účel, za nímž je vydáváno:

- a) název a adresa vydávajícího orgánu;
- b) referenční číslo spisu;
- c) prvky, na jejichž základě má vydávající orgán za to, že je příslušný k vydání osvědčení;
- d) datum vydání;
- e) údaje o žadateli: příjmení (případně rodné příjmení), jméno (či jména), pohlaví, datum a místo narození, stav, státní příslušnost, identifikační číslo (pokud existuje), adresa a vztah k zůstaviteli, pokud existoval;
- f) údaje o zůstaviteli: příjmení (případně rodné příjmení), jméno (či jména), pohlaví, datum a místo narození, stav, státní příslušnost, identifikační číslo (pokud existuje), adresa v době smrti, datum a místo smrti;
- g) údaje o oprávněných osobách: příjmení (případně rodné příjmení), jméno (či jména) a případné identifikační číslo;
- h) informace ohledně manželské smlouvy uzavřené zůstavitelem, popřípadě smlouvy uzavřené zůstavitelem v souvislosti se vztahem, který má podle platných právních předpisů obdobné účinky jako manželství; dále pak informace o úpravě majetkových poměrů v manželství nebo obdobném majetkovém režimu;
- i) právo rozhodné pro dědění a prvky, na jejichž základě bylo toto právo stanoveno;

- j) informace o tom, zda se jedná o dědění ze zákona nebo na základě pořízení pro případ smrti, a to včetně informací ohledně prvků zakládajících práva nebo pravomoci dědiců, odkazovníků, vykonavatelů závětí nebo správců pozůstalosti;
- k) případně u každé oprávněné osoby informace o povaze přijetí nebo odmítnutí dědictví;
- l) příslušný podíl každého z dědiců a případně seznam práv nebo majetku příslušejících jednotlivým dědicům;
- m) seznam práv nebo majetku příslušejících jednotlivým odkazovníkům;
- n) omezení práv dědice (nebo dědiců) a případně odkazovníka (nebo odkazovníků) podle práva rozhodného pro dědění nebo podle pořízení pro případ smrti;
- o) pravomoci vykonavatele závětí nebo správce pozůstalosti a omezení těchto pravomocí podle práva rozhodného pro dědění nebo podle pořízení pro případ smrti.

Článek 69

Účinky osvědčení

1. Osvědčení vyvolává účinky ve všech členských státech, aniž by se vyžadoval jakýkoli zvláštní postup.
2. Předpokládá se, že osvědčení pravdivě dokládá prvky, které byly stanoveny podle práva rozhodného pro dědění nebo podle jiného práva rozhodného pro konkrétní prvky. Předpokládá se, že osoba uvedená v osvědčení jako dědic, odkazovník, vykonavatel závětí nebo správce pozůstalosti je v postavení uvedeném v osvědčení nebo disponuje tam uvedenými právy či pravomocemi, přičemž uvedená práva nebo pravomoci nejsou předmětem jiných podmínek nebo omezení, než stanoví samotné osvědčení.
3. U každé osoby, která na základě informací osvědčených v osvědčení vyplatí či předá majetek osobě uvedené v osvědčení jako osobě oprávněné k přijetí platby či majetku, se má za to, že uzavřela transakci s osobou oprávněnou k přijetí platby či majetku, ledaže jí bylo známo, že obsah osvědčení neodpovídá skutečnosti, nebo o tomto rozporu se skutečností nevěděla z důvodu hrubé nedbalosti.

4. Pokud určitá osoba uvedená v osvědčení jako osoba, jež smí nakládat s majetkem z pozůstalosti, s tímto majetkem nakládá ve prospěch jiné osoby, má se za to, že tato jiná osoba uzavřela transakci s osobou oprávněnou nakládat s dotčeným majetkem, pokud jednala na základě informací osvědčených v osvědčení, ledaže jí bylo známo, že obsah osvědčení neodpovídá skutečnosti, nebo o tomto rozporu se skutečností nevěděla z důvodu hrubé nedbalosti.

5. Osvědčení představuje platný dokument k zápisu majetku z pozůstalosti do příslušného rejstříku členského státu, aniž je dotčen čl. 1 odst. 2 písm. k) a l).

Článek 70

Ověřené kopie osvědčení

1. Vydávající orgán si ponechá originál osvědčení a vydá jednu nebo více ověřených kopií žadateli a jakékoli osobě, která prokáže oprávněný zájem.

2. Vydávající orgán vede pro účely čl. 71 odst. 3 a čl. 73 odst. 2 seznam osob, jimž byly vydány ověřené kopie podle odstavce 1.

3. Vydané ověřené kopie jsou platné po omezenou dobu šesti měsíců, což se uvede v ověřené kopii vyznačením doby platnosti. Ve výjimečných a náležitě zdůvodněných případech může vydávající orgán odchylně rozhodnout o prodloužení doby platnosti. Jakmile toto období uplyne, musí každá osoba disponující ověřenou kopií k tomu, aby mohla osvědčení použít pro účely uvedené v článku 63, požádat o prodloužení doby platnosti ověřené kopie nebo požádat vydávající orgán o novou ověřenou kopii.

Článek 71

Oprava, změna nebo stažení osvědčení

1. V případě výskytu formální chyby vydávající orgán na žádost kterékoli osoby, která prokáže oprávněný zájem, nebo z vlastního podnětu toto osvědčení opraví.

2. Vydávající orgán na žádost kterékoli osoby, která prokáže oprávněný zájem, nebo je-li to možné dle vnitrostátního práva, z vlastního podnětu změní nebo stáhne osvědčení, pokud bylo zjištěno, že toto osvědčení nebo jeho jednotlivé prvky neodpovídají skutečnosti.

3. Vydávající orgán všechny osoby, jimž byly podle čl. 70 odst. 1 vydány ověřené kopie osvědčení, neprodleně uvědomí o jakékoli opravě, změně nebo stažení tohoto osvědčení.

Článek 72

Opravné prostředky

1. Rozhodnutí přijatá vydávajícím orgánem podle článku 67 může napadnout každá osoba oprávněná k podání žádosti o osvědčení.

Rozhodnutí přijatá vydávajícím orgánem podle článku 71 a čl. 73 odst. 1 písm. a) může napadnout každá osoba, která prokáže oprávněný zájem.

Opravný prostředek se podává u soudního orgánu v členském státě vydávajícího orgánu v souladu s právními předpisy daného státu.

2. Pokud je v důsledku napadení uvedeného v odstavci 1 zjištěno, že vydané osvědčení neodpovídá skutečnosti, příslušný soudní orgán osvědčení opraví, změní nebo stáhne, popřípadě zajistí, aby jej opravil, změnil nebo stáhl vydávající orgán.

Pokud je v důsledku napadení uvedeného v odstavci 1 prokázáno, že odmítnutí vydat osvědčení bylo neodůvodněné, vydá osvědčení příslušný soudní orgán, nebo zajistí, aby vydávající orgán přehodnotil a vydal nové rozhodnutí.

Článek 73

Pozastavení účinků osvědčení

1. Účinky osvědčení mohou být pozastaveny:

a) vydávajícím orgánem na žádost kterékoli osoby, která prokáže oprávněný zájem, a to do rozhodnutí o změně nebo stažení osvědčení podle článku 71, nebo

b) soudním orgánem na žádost kterékoli osoby oprávněné na základě článku 72 k napadení rozhodnutí přijatého vydávajícím orgánem, a to až do rozhodnutí o opravném prostředku.

2. Vydávající nebo soudní orgán všechny osoby, jimž byly podle čl. 70 odst. 1 vydány ověřené kopie osvědčení, neprodleně uvědomí o jakémkoli pozastavení účinků tohoto osvědčení.

Po dobu pozastavení účinků osvědčení nelze vydávat další jeho ověřené kopie.

KAPITOLA VII

OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 74

Legalizace nebo obdobné formální požadavky

U dokumentů vydaných v členských státech v rámci tohoto nařízení se nevyžaduje legalizace či obdobný formální požadavek.

Článek 75

Vztah ke stávajícím mezinárodním úmluvám

1. Tímto nařízením není dotčeno uplatňování mezinárodních úmluv, jejichž smluvními stranami je v okamžiku přijetí tohoto nařízení jeden nebo více členských států a které se týkají oblastí upravených tímto nařízením.

Zejména pak členské státy, jež jsou smluvními stranami Haagské úmluvy ze dne 5. října 1961 o právu použitelném na formu závětí, používají pro formální platnost závětí a společných závětí i nadále namísto článku 27 tohoto nařízení ustanovení uvedené úmluvy.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, má toto nařízení ve vzájemných vztazích členských států přednost před úmluvami uzavřenými výlučně mezi dvěma nebo více z nich, a to v rozsahu, ve kterém se tyto úmluvy týkají oblastí upravených tímto nařízením.

3. Toto nařízení nebrání uplatňování úmluvy z 19. listopadu 1934 mezi Dánskem, Finskem, Islandem, Norskem a Švédskem o ustanoveních mezinárodního práva soukromého ve věcech dědění, závětí a správy pozůstalosti ve znění revize, která byla provedena mezivládní dohodou uvedených států ze dne 1. června 2012, členskými státy, jež jsou stranami dané úmluvy, a v rozsahu, v němž tato úmluva stanoví:

a) pravidla týkající se procesních aspektů správy pozůstalosti ve smyslu definice uvedené v úmluvě a související pomoc ze strany orgánů států, které jsou stranami úmluvy, a

b) zjednodušené a rychlejší postupy uznání a výkonu rozhodnutí v dědických věcech.

Článek 76

Vztah k nařízení Rady (ES) č. 1346/2000

Tímto nařízením není dotčeno uplatňování nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení⁽¹⁾.

Článek 77

Zveřejňované informace

Členské státy za účelem zpřístupnění informací pro veřejnost poskytují v rámci Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci Komisi krátké shrnutí svých vnitrostátních právních předpisů a postupů vztahujících se k dědění, včetně informací o druhu orgánu příslušného v dědických věcech a informací o druhu orgánu příslušného k přijímání prohlášení o přijetí či odmítnutí dědictví, odkazu nebo povinného dědického podílu.

Členské státy rovněž poskytnou základní přehled, v němž budou uvedeny všechny dokumenty a informace obvykle potřebné k zápisu nemovitého majetku, který se nachází na jejich území.

Členské státy tyto informace neustále aktualizují.

Článek 78

Informace o kontaktních údajích a postupech

1. Do 16. ledna 2014 sdělí členské státy Komisi:

a) názvy a kontaktní údaje soudů nebo orgánů příslušných pro rozhodování o návrzích na prohlášení vykonatelnosti podle čl. 45 odst. 1 a o opravných prostředcích proti rozhodnutím o těchto návrzích podle čl. 50 odst. 2;

b) řízení o opravných prostředcích uvedených v článku 51;

c) podstatné informace o orgánech příslušných k vydávání osvědčení podle článku 64; a

d) opravné prostředky uvedené v článku 72.

Členské státy sdělí Komisi veškeré následné změny těchto informací.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 160, 30.6.2000, s. 1.

2. Informace sdělené v souladu s odstavcem 1 zveřejní Komise v *Úředním věstníku Evropské unie*, s výjimkou adres a dalších kontaktních údajů soudů a orgánů uvedených v odst. 1 písm. a).

3. Všechny informace sdělené v souladu s odstavcem 1 Komise zpřístupní veřejnosti za použití jakéhokoli dalšího vhodného prostředku, zejména prostřednictvím Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci.

Článek 79

Stanovení a následné změny seznamu obsahující informace uvedené v čl. 3 odst. 2

1. Komise na základě informací členských států stanoví seznam ostatních orgánů a právních odborníků podle čl. 3 odst. 2.

2. Členské státy oznámí Komisi všechny následné změny informací uvedených na tomto seznamu. Komise seznam odpovídajícím způsobem změní.

3. Komise zveřejní seznam a všechny následné změny v *Úředním věstníku Evropské unie*.

4. Všechny informace oznámené v souladu s odstavci 1 a 2 Komise zpřístupní veřejnosti za použití jakéhokoli dalšího vhodného prostředku, zejména prostřednictvím Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci.

Článek 80

Stanovení a následné změny potvrzení a formulářů uvedených v článcích 46, 59, 60, 61, 65 a 67

Komise přijme prováděcí akty, jimiž budou stanoveny a následně pozměňovány potvrzení a formuláře uvedené v článcích 46, 59, 60, 61, 65 a 67. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 81 odst. 2.

Článek 81

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 82

Přezkum

Komise do 18. srpna 2025 předloží Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování tohoto nařízení, jež bude obsahovat hodnocení jakýchkoli praktických obtíží ve vztahu k paralelním mimosoudním řízením v dědických věcech v různých členských státech nebo kdy je současně s mimosoudním řízením v jednom členském státě vedeno řízení před soudem v jiném členském státě. Ke zprávě budou případně připojeny návrhy změn.

Článek 83

Přechodná ustanovení

1. Toto nařízení se použije na dědictví osob, které zemřely 17. srpna 2015 nebo později.

2. Pokud zůstavitel zvolil přede dnem použitelnosti tohoto nařízení právo rozhodné pro dědění po něm 17. srpna 2015, je tato volba platná, vyhovuje-li podmínkám stanoveným v kapitole III nebo je-li platná podle pravidel mezinárodního práva soukromého, jež byla v době provedení volby v platnosti ve státě, kde měl zůstavitel obvyklý pobyt, nebo v kterémkoli ze států, jichž byl státním příslušníkem.

3. Pořízení pro případ smrti učiněné před 17. srpna 2015 je přípustné a platné co do obsahu a formy, vyhovuje-li podmínkám stanoveným v kapitole III nebo je-li přípustné a platné co do obsahu a formy podle pravidel mezinárodního práva soukromého, jež byla v době vyhotovení pořízení v platnosti ve státě, kde měl zůstavitel obvyklý pobyt, nebo v kterémkoli ze států, jichž byl státním příslušníkem, nebo v členském státě, v němž sídlí orgán, který se dědictvím zabývá.

4. Bylo-li pořízení pro případ smrti učiněno před 17. srpna 2015 a je-li v souladu s právem státu, které by si byl zůstavitel mohl zvolit v souladu s tímto nařízením, pak se toto právo považuje za zvolené rozhodné právo pro dědění.

*Článek 84***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 17. srpna 2015, s výjimkou článků 77 a 78, které se použijí ode dne 16. ledna 2014, a článků 79, 80 a 81, které se použijí ode dne 5 července 2012.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 4. července 2012

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
A. D. MAVROYIANNIS

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 651/2012

ze dne 4. července 2012

o vydávání euromincí

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 133 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Závěry Rady ze dne 23. listopadu 1998 a ze dne 5. listopadu 2002 o euromincích určených ke sběratelským účelům, doporučení Komise 2009/23/ES ze dne 19. prosince 2008 o společných pokynech pro národní strany a vydávání euromincí určených k peněžnímu oběhu ⁽³⁾, které schválila Rada ve svých závěrech ze dne 10. února 2009, a doporučení Komise 2010/191/EU ze dne 22. března 2010 o rozsahu působnosti a účincích eurobankovek a euromincí jako zákonného platidla ⁽⁴⁾ stanoví doporučené postupy týkající se vydávání euromincí určených k peněžnímu oběhu, včetně pamětních euromincí, konzultací před zničením vhodných euromincí určených k oběhu a používání sběratelských euromincí.

(2) Protože dosud neexistují závazná ustanovení pro vydávání euromincí, mohou se postupy mezi jednotlivými členskými státy lišit, a není tak zajištěn dostatečně integrovaný rámec pro jednotnou měnu. V zájmu transparentnosti a právní jistoty je proto nutné zavést závazná pravidla pro vydávání euromincí.

(3) Podle nařízení Rady (ES) č. 974/98 ze dne 3. května 1998 o zavedení eura ⁽⁵⁾ mají mince znějící na euro nebo centy a odpovídající nominálním hodnotám a technickým specifikacím stanoveným Radou postavení zákonného platidla ve všech členských státech, jejichž měnou je euro. Nominální hodnoty a technické specifikace euromincí jsou stanoveny v nařízení Rady (ES) č. 975/98 ze dne 3. května 1998 o nominálních hodnotách a technických specifikacích euromincí určených pro peněžní oběh ⁽⁶⁾.

(4) Členským státům, jejichž měnou je euro, by mělo být umožněno vydávat rovněž pamětní dvoueurové mince za účelem připomenutí zvláštních příležitostí, přičemž počet emisí takových mincí by měl podléhat omezením stanoveným na každý rok a pro každý vydávající členský stát. Je nezbytné zavést určité množstevní limity pro pamětní euromince, aby tyto mince i nadále představovaly pouze malou část celkového množství dvoueurových mincí v peněžním oběhu. Tyto množstevní limity by však měly umožnit vydání dostatečného množství mincí tak, aby oběh těchto pamětních euromincí byl efektivní.

(5) Členským státům, jejichž měnou je euro, by rovněž mělo být umožněno vydávat sběratelské euromince, které nejsou určeny k peněžnímu oběhu a které by měly být snadno rozlišitelné od mincí určených k oběhu. Sběratelské euromince by měly mít postavení zákonného platidla pouze ve vydávajícím členském státě a neměly by být vydávány za účelem jejich uvedení do peněžního oběhu.

(6) Je vhodné, aby emise sběratelských euromincí byly zohledněny v množství mincí, které schvaluje Evropská centrální banka, avšak na souhrnném základě, a nikoli pro jednotlivé emise.

(7) Používání různých nominálních hodnot euromincí a eurobankovek podle současného návrhu by mělo být pravidelně a důkladně posuzováno příslušnými orgány na základě kritérií nákladovosti a přijatelnosti ze strany veřejnosti. Komise by měla zejména provádět posouzení dopadů dalšího vydávání jednocentových a dvoucentových mincí.

(8) Aby se zabránilo ničení euromincí vhodných pro oběh v jednom členském státě, které by v jiném členském státě mohly být zapotřebí, měly by se členské státy před zničením takových mincí vzájemně konzultovat,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 273, 16.9.2011, s. 2.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 22. května 2012 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 26. června 2012.

⁽³⁾ Úř. věst. L 9, 14.1.2009, s. 52.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 83, 30.3.2010, s. 70.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 139, 11.5.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 139, 11.5.1998, s. 6.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- 1) „oběžnými mincemi“ se rozumí euromince určené k peněžnímu oběhu, jejichž nominální hodnoty a technické specifikace jsou stanoveny v nařízení (ES) č. 975/98;
- 2) „pamětními mincemi“ se rozumí euromince určené k peněžnímu oběhu, které mají připomínat zvláštní příležitost, jak je uvedeno v článku 1h nařízení (ES) č. 975/98;
- 3) „sběratelskými mincemi“ se rozumí euromince určené ke sběratelským účelům, které nejsou vydány za účelem jejich uvedení do peněžního oběhu.

Článek 2

Druhy euromincí

1. Členské státy mohou vydávat dva druhy euromincí: oběžné mince a sběratelské mince.
2. Komise provede posouzení dopadů dalšího vydávání jednocentových a dvoucentových mincí. Součástí tohoto posouzení bude analýza nákladů a přínosů, která zohlední skutečné výrobní náklady těchto mincí v porovnání s jejich reálnou hodnotou a přínosy.

Článek 3

Vydávání oběžných mincí

1. Oběžné mince se vydávají a uvádějí do peněžního oběhu v nominální hodnotě.
2. Malá část nepřesahující 5 % kumulované celkové čisté hodnoty a množství oběžných mincí vydaných členským státem, přičemž se berou v úvahu pouze roky s kladnou čistou emisí, může být uvedena na trh v hodnotě vyšší, než je nominální hodnota, je-li odůvodněna vysokou kvalitou mince, speciálním balením nebo jakýmkoli dalšími poskytnutými službami.

Článek 4

Vydávání pamětních mincí

1. Každý členský stát, jehož měnou je euro, smí vydat pouze dvě pamětní mince ročně s výjimkou případů, kdy:
 - a) pamětní mince vydají společně všechny členské státy, jejichž měnou je euro, nebo

- b) pamětní mince je vydána u příležitosti dočasného uvolnění či provizorního obsazení funkce hlavy státu.

2. Celkové množství pamětních mincí uvedených do peněžního oběhu v rámci jednotlivých emisí nesmí překročit vyšší z těchto dvou limitů:

- a) 0,1 % kumulovaného celkového čistého počtu dvoueurových mincí uvedených do peněžního oběhu všemi členskými státy, jejichž měnou je euro, do začátku roku předcházejícího roku vydání pamětní mince; limit může být zvýšen na 2 % kumulovaného celkového čistého počtu dvoueurových mincí v peněžním oběhu ve všech členských státech, jejichž měnou je euro, pokud se připomíná všeobecně známá a vysoce symbolická příležitost; v takovém případě vydávající členský stát během následujících čtyř let nepoužije zvýšeného stropu pro další vydání pamětní mince a důvody použití zvýšeného stropu vysvětlí, nebo
- b) 5,0 % kumulovaného celkového čistého počtu dvoueurových mincí uvedených do peněžního oběhu dotčeným členským státem do začátku roku předcházejícího roku vydání pamětní mince.

3. Rozhodnutí, zda vydat pamětní mince se společným vzorem, jež společně vydají všechny členské státy, jejichž měnou je euro, přijme Rada. Hlasovací práva členských států, jejichž měnou je euro, ohledně účasti na euru, se pro účely přijetí tohoto rozhodnutí pozastavují.

Článek 5

Vydávání sběratelských mincí

1. Sběratelské mince mají postavení zákonného platidla pouze ve vydávajícím členském státě.

Vydávající členský stát musí být na minci uveden jasným a snadno rozpoznatelným způsobem.

2. Aby bylo možno sběratelské mince snadno rozlišit od oběžných mincí, musí splňovat všechna tato kritéria:

- a) jejich nominální hodnota musí být odlišná od nominálních hodnot oběžných mincí;
- b) nesmí být na nich vyobrazení podobná společným stranám oběžných mincí ani žádné národní straně oběžných mincí; pokud na nich jsou vyobrazení podobná některé národní straně oběžných mincí, musí být jejich celkový vzhled stále snadno odlišitelný;

c) jejich barva, průměr a hmotnost se musí významně lišit od oběžných mincí alespoň ve dvou z těchto tří vlastností; rozdíl se považuje za významný, leží-li hodnoty včetně tolerancí mimo toleranční rozpětí stanovená pro oběžné mince,
a

d) nesmí mít profilovanou hranu s jemnými vroubky ani tvar „španělského květu“.

3. Sběratelské mince lze uvádět na trh v hodnotě stejné nebo vyšší než nominální hodnota.

4. Emise sběratelských mincí se zohlední na souhrnném základě v objemu emise mincí, který schvaluje Evropská centrální banka.

5. Členské státy přijmou všechna příslušná opatření s cílem odradit od používání sběratelských mincí jako platebního prostředku.

Článek 6

Konzultace před zničením oběžných mincí

Před zničením oběžných mincí, u nichž se nejedná o euromince nevhodné pro oběh ve smyslu čl. 2 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1210/2010 ze dne 15. prosince 2010 o ověřování pravosti euromincí a o zacházení s euromincemi nevhodnými pro oběh⁽¹⁾, vedou členské státy vzájemné konzultace prostřednictvím příslušného podvýboru Hospodářského a finančního výboru a informují ředitele mincoven členských států, jejichž měnou je euro.

Článek 7

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 4. července 2012.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
A. D. MAVROYIANNIS

⁽¹⁾ Úř. věst. L 339, 22.12.2010, s. 1.

OPRAVY

Oprava nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1235/2010 ze dne 15. prosince 2010, kterým se mění, pokud jde o farmakovigilanci humánních léčivých přípravků, nařízení (ES) č. 726/2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky, a nařízení (ES) č. 1394/2007 o léčivých přípravcích pro moderní terapii

(Úřední věstník Evropské unie L 348 ze dne 31. prosince 2010)

Strana 6, čl. 1 bod 7

Místo: „7) Článek 16 se nahrazuje tímto:

„Článek 16

(...)

3. Držitel rozhodnutí o registraci zajistí, aby byly informace o přípravku aktualizovány tak, aby odpovídaly aktuálním vědeckým poznatkům včetně závěrů hodnocení a doporučení zveřejněných prostřednictvím evropského webového portálu pro léčivé přípravky vytvořeného podle článku 26.

4. Aby byla schopna průběžně posuzovat poměr rizika a prospěšnosti, může agentura kdykoli požádat držitele rozhodnutí o registraci, aby předložil údaje prokazující, že poměr rizika a prospěšnosti zůstává příznivý. Držitel rozhodnutí o registraci každé takové žádosti plně a bezodkladně vyhoví.

Agentura může kdykoli požádat držitele rozhodnutí o registraci o poskytnutí kopie základního dokumentu farmakovigilančního systému. Držitel rozhodnutí o registraci tuto kopii poskytne do sedmi dnů od obdržení žádosti.“

má být: „7) V článku 16 se odstavce 1, 2 a 3 nahrazují tímto:

„Článek 16

(...)

3. Držitel rozhodnutí o registraci zajistí, aby byly informace o přípravku aktualizovány tak, aby odpovídaly aktuálním vědeckým poznatkům včetně závěrů hodnocení a doporučení zveřejněných prostřednictvím evropského webového portálu pro léčivé přípravky vytvořeného podle článku 26.

3a. Aby byla schopna průběžně posuzovat poměr rizika a prospěšnosti, může agentura kdykoli požádat držitele rozhodnutí o registraci, aby předložil údaje prokazující, že poměr rizika a prospěšnosti zůstává příznivý. Držitel rozhodnutí o registraci každé takové žádosti plně a bezodkladně vyhoví.

Agentura může kdykoli požádat držitele rozhodnutí o registraci o poskytnutí kopie základního dokumentu farmakovigilančního systému. Držitel rozhodnutí o registraci tuto kopii poskytne do sedmi dnů od obdržení žádosti.“

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2012 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 310 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	840 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS